

Khi Cưới 1 Người Vợ Là 1 Npc

Contents

Khi Cưới 1 Người Vợ Là 1 Npc	1
1. Chương 1: Tắc Thiên Thái Hậu	1
2. Chương 2: Trầm Ngư Người Đây...	13
3. Chương 3: Tử Y Dược Sư	25
4. Chương 4: Ai Là Áo Vải	38
5. Chương 5: Dược Sư Trang	50
6. Chương 6: Mỹ Nhân Tâm	62
7. Chương 7: Phu Quân Đại Nhân	74
8. Chương 8: Phu Nhân Mạnh Khỏe	90
9. Chương 9: Cầu Hôn	103
10. Chương 10: Rút Ra Rút Ra Nhân Sinh	106
11. Chương 11	115
12. Chương 12: Phiên Ngoại	130

Khi Cưới 1 Người Vợ Là 1 Npc

Giới thiệu

Trầm Ngư ở bên trong game Ngạo Thế này là 1 nhân vật NPC tên là : "Tắc Thiên Thái hậu". Không

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/khi-cuoi-1-nguoi-vo-la-1-npc>

1. Chương 1: Tắc Thiên Thái Hậu

Vừa mới qua khỏi 7 giờ, Trầm Ngư đứng lúc online.

Tiến vào đăng nhập trò chơi nhìn tin tức tiêu điểm trên diễn đàn 1 topic chủ đề chói lọi, nàng thấy 1 thiên hịch văn. Hung hăng đối với màn hình máy tính giằng co 1 phen, TMD! Không có bản lãnh cũng đừng có

thể hiện, lời của Lạc Tân Vương trong lịch “Thảo phạt Vô Tắc Thiên” chủ topic tự cho là mình cùng Lạc Tân Vương giống nhau.

Mở ra màn hình trò chơi với chuyện phát sinh khi mình không có ở đây đang nhìn thì nhận được call của BOSS.

Trầm Ngư ở làm việc ở 1 công ty Thịnh Thiên kinh doanh Game Online trên thị trường cũng khá nổi danh, công việc chủ yếu là quản lí trò chơi vận hành bình thường, thời gian là tám giờ từ 19: 00 a.m - 3: 00 a.m mỗi ngày, từ đó nàng trải qua cuộc sống thần hồn điên đảo.

Trầm Ngư học đại học chính là ngành CNTT, sau khi tốt nghiệp dựa vào cha mẹ che chở ở Thịnh Thiên tìm được một phần công việc, không bị đối chọi dĩ nhiên cũng sẽ không đại phú đại quý, hơn nữa rất thích hợp với cá tính lười nhác của Trầm Ngư.

Thế giới đang phát triển, internet đang phát triển, game online cũng đang phát triển, đã không phải là đầu thế kỷ 21 người chơi chỉ có thể lựa chọn ít nhân vật vốn có mà game online bây giờ nhân vật càng thêm phong phú, không hề theo khuôn mẫu cứng nhắc nữa. Trong trò chơi cũng không phải là tên ID nhân vật thích có thể ẩn tên, quái hiện rõ lv ở trong trò chơi như nếu như đối phương không nói cho bạn, thì bạn là không thể biết ID đối phương, cấp bậc quái vật giống như trước cần người chơi tự mình tìm hiểu. Càng nhiều thần bí thì càng hấp dẫn nhóm lớn người chơi đi thám hiểm.

“Công việc” của Trầm Ngư trong cái game online tên là Ngạo thế lấy bối cảnh cổ đại thời Đại Đường là chủ yếu rồi kết hợp với những triều đại khác xây dựng 1 thế giới khổng lồ với triều đình và giang hồ.

Trầm Ngư ở trong game Ngạo thế là 1 NPC tên gọi là “Tắc Thiên Thái hậu” .

Không cần hoài nghi nhân vật này chính là phỏng theo nữ hoàng duy nhất trong lịch sử Trung Quốc Vô Tắc Thiên đặt ra, trong trò chơi thần đô Lạc Dương thuộc về phạm vi khu trực thuộc công tác của nàng.

NPC trong Ngạo thế cũng không còn là mỗi thời mỗi khắc dừng lại ở một tọa độ, mà bọn họ có thể đến nhà hàng xóm nhà : loanh quanh ở cửa, đi chợ đến cửa tiệm ở phía đông hay tây thành phố các loại..., dĩ nhiên tính linh hoạt so ra kém với loại NPC Trầm Ngư bản thân sắm vai này.

Nghe xong điện thoại của BOSS, Trầm Ngư tiếp tục trở lại nhân vật trong trò chơi.

Bên trong cung điện tráng lệ rực rỡ, một thân nữ nhân mặc hoàng bào nằm lười trên giường, giữa điện lư hương Kỳ Lân hun khói lượn lờ, thấp thoáng qua bức rèm che trước cửa sổ có thể nhìn thấy ao sen phía ngoài. Trong ao hoa đang nở tươi đẹp, gió đi qua vạt đầu lá động rung rinh làm cho Trầm Ngư nhớ tới câu thơ “Đón nhật lá sen vô cùng bích, ánh nhật hà hoa biệt dạng hồng.”

Lại nhớ lại bài viết trên diễn đàn mặt bên khung hệ thống, Trầm Ngư tìm hiểu đầu cua tai nheo sự việc.

Mấy giờ trước bên trong Ngạo thế tuôn ra một bài lịch mục tiêu nhắm thẳng vào ID nàng ở Ngạo thế “Giết Vô thị, phục thần khí Lý Đường ” .Vì chủ nhân của topic trên đã gặp một cái nhiệm vụ ẩn tàng

Bên trong Ngạo thế gặp ẩn tàng nhiệm vụ vô cùng không dễ, hoàn thành nhiệm vụ phần thưởng rất lớn, cho nên bắt được nhiệm vụ người này trong thời gian ngắn nhất tụ tập một “Nghĩa quân”, trước phát một thiên hịch văn ba giờ sau sẽ bắt đầu “Tấn công” hoàng cung thần đô Lạc Dương.

Má! Nàng làm cái chuyện gì mà người người oán trách, bây giờ Tắc Thiên Thái hậu chỉ bắt quá là “Lâm triều nghe báo cáo và quyết định sự việc”, cũng không giống như trong lịch sử tàn sát triều thần. Nàng “Chăm chỉ triều chính, xa kẻ tiểu nhân, lơ lửng thần”, còn kêu nàng động ?

Mới vừa rồi điện thoại của BOSS là muốn nàng trăm phương ngàn kế “Ngăn cản” nhiệm vụ thành công bởi vì Ngạo thế bây giờ còn chưa thể phát triển đến một khâu lễ này. Bây giờ người có đủ thẩm quyền “Ngăn cản” nhiệm vụ thành công chỉ có một mình nàng, bởi vì chỗ của Tắc Thiên Thái hậu chỗ ngồi này nắm giữ hoàng cung, bảo vệ xung quanh hoàng cung, cấm y vệ trực tiếp nghe lệnh của nàng.

Lạch cạch ——

Trầm Ngư đem đầu cúi tại bàn máy tính kêu rên ——

“Không thể kỳ thị người như vậy chứ, tại sao khu vực khác không có chuyện gì, mà 1 cái mạng nhỏ của mình phải lao lực...”

Kêu rên xong nhưng còn phải đi hoàn thành công việc. May là ở trong game NPC cũng là có thể ẩn tên, nàng sắm vai NPC không giống người chơi cần đánh quái thăng cấp còn lại hình dáng có thể cùng người chơi có điểm tương đồng.

Bên trong Ngạo thế đối với nhân vật Tắc Thiên Thái hậu tìm ra một thân y phục cung nữ thay, ra khỏi Thượng Dương cung.

Ngày thứ hai, 7h Trầm Ngư lần nữa online thấy kênh thế giới bình luận không dứt.

[thế giới] tiểu hà lưu thủy: O (_)O ha ha ~, Khanh Tương, nghe nói người ngày hôm qua bị cấm y vệ cho “bài học” rồi? Thật là trời xanh mở mắt a ——

[thế giới] ta là Hoàng thượng: Võ Tắc Thiên nữ nhân này thật độc a, thật độc a, thật độc a, thật độc a, thật độc a, thật độc a...

[thế giới] Bàn đầu đà: Bạn trên không nên spam

[thế giới] loạn thế hồng nhan: Khanh Tương, nghe nói ngày hôm qua người bị Võ Tắc Thiên “lâm hạnh ”

[thế giới] Khanh Tương: người mới bị người ta dạy dỗ, cả nhà người cũng bị người ta dạy dỗ

[thế giới] loạn thế hồng nhan: ~ (_)~ Khanh Tương người phản ứng này, điển hình một....tiểu thụ

[thế giới] ta tới đánh đấm giả bộ : Võ Tắc Thiên nữ nhân này âm hiểm ác độc, độc như rắn rết, các vị huynh đệ tỷ muội sau này tiếp xúc cũng nên cẩn thận. Còn có nếu bị như Khanh Tương cũng đáng, lời đồn đãi Võ Tắc Thiên từng đệ nhất mỹ nữ Đại Đường, người diễm phúc không cạn, hắc hắc hắc

...

Nhìn trên màn hình đối với Tắc Thiên Thái hậu “Chê khen” Trầm Ngư rất buồn bực. Mặc dù nàng ngày hôm qua dùng thủ đoạn không quang minh cho lắm nhưng cũng không đến nỗi đem mình trở thành nói thành như vậy nha...

Nàng chẳng qua là “Sắc dụ” một chút thủ lĩnh “Nghĩa quân”, sau đó kéo tới chỗ không người để cho cấm y vệ bảo vệ hoàng cung “dạy dỗ” hần, thuận tiện sơ đi “Nghĩa quân hổ phù” trên người hần, làm cho “Nghĩa quân” thế công tan rã mà thôi...

Nếu như không có BOSS uy hiếp “Không thắng, cô hần phải chết”, nàng sao phải như vậy, oan uổng mà T-T

Võ Tắc Thiên thường được biết với tên gọi Võ Mị Nương, tên thật là Võ Chiếu. Bà là nữ hoàng duy nhất trong lịch sử Trung Quốc, và để lại nhiều tranh luận về công tội giữa các nhà sử học. Bà đã trải qua các vị trí tài nhân, chiêu nghi, hoàng phi, hoàng hậu, hoàng thái hậu, hoàng đế, thái thượng hoàng, nhưng cuối cùng trước khi qua đời đã quay lại với vị trí hoàng hậu của nhà Đường.

Bà được đưa vào hậu cung Đường Thái Tông nhà Đường vào khoảng năm 635 và là một Tài Nhân, tức là một trong chín người thiếp cấp thứ năm. Thấy tên Võ Chiếu không đẹp, Đường Thái Tông đặt tên cho bà là Mị có nghĩa là “duyên dáng, xinh đẹp”, và vì vậy còn được người Trung Quốc gọi là Võ Mị Nương

Tắc Thiên Thái hậu đứng ở trong điện Thượng Dương cung tinh thần hao tổn, đỉnh đầu toát ra liên tiếp mấy lời nguyên rửa đơn giản là “Khốn kiếp khốn kiếp khốn kiếp khốn kiếp khốn kiếp khốn kiếp khốn kiếp khốn kiếp khốn kiếp... ” ” người là heo người là heo người là heo người là heo người là heo người là heo người là heo người là heo...”

Chờ một chút! Phát tiết xong, Trầm Ngư điều khiển Tắc Thiên Thái hậu đi vào ngự thư phòng, nơi này còn có chồng công văn cao chờ Tắc Thiên Thái hậu xử lý.

Cũng may Ngạo thế trình tự bên trong không cần nàng phải làm cái gì, nàng chỉ cần để cho Tắc Thiên Thái hậu ngồi vào trên ghế ngự thư phòng Tắc Thiên Thái hậu sẽ tự động tiến vào hình thức “Xử lý chính vụ”.

Trầm Ngư nhìn Tắc Thiên Thái hậu xử lý chính vụ, nhàn rỗi mở ra diễn đàn nhìn nhìn. Topic kia lướt xem vắn cao đứng trên chót, điểm xem cao đến làm cho người ta chắc lưỡi hít hà. Trầm Ngư ấn vào là một tên người chơi nick name là “Bách Hiểu Sinh”, quay một đoạn cảnh tượng chiến đấu, hình ảnh xử lý rất tốt, âm thanh cùng hiệu quả cũng không tệ.

Từ bên trong hoàn cảnh suy đoán hẳn là hoàng lăng thành Trường An Đông Giao, một trong nhân vật Đại Đường đời trước Thái tử Lý Hoàng, tên còn lại còn lại là người hôm qua nàng nhìn thấy tên là “Khanh Tương”.

Trầm Ngư tức giận con mắt nhìn chăm chăm Lý Hoàng trên màn ảnh, lầu bầu “Nuôi con bất hiếu, nuôi con bất hiếu, ...”

Lý Hoàng bại tử vong tuôn ra một lệnh bài, phía trên có thể triện hai chữ “thảo phạt”, cùng với một đồng đồ vật vụn vặt.

Trầm Ngư lặng yên. Topic này tuôn ra sau nói vậy hoàng lăng Trường An Đông Giao sẽ tràn vào nhóm lớn lượng người chơi, hy vọng không nên đem server chen chúc.

Yên lặng tắt bài viết này, đi xuống nhìn phần lớn là về chuyện ngày hôm qua, còn có mấy topic có phân tích chuyện lạ về kỹ năng của Tắc Thiên Thái hậu...Xem thấy hòm hòm không có gì chuyện phải chú ý Trầm Ngư đóng diễn đàn nhìn Tắc Thiên Thái hậu còn đang xử lý chính vụ, bất quá trên bàn hồ sơ đã xong 1 nửa.

Trầm Ngư sau khi đi WC trở lại, Tắc Thiên Thái hậu đã xử lý xong chính vụ, lượng công việc ngày này coi như là hoàn thành, kế tiếp thời gian nàng có thể đi chung quanh nhớ tới hải tử ở Cảnh Vân điện lập tức động tâm. Sau đó trực tiếp phân phó cung nhân bãi giá.

Bây giờ Đại Đường là duệ tông Lý Đán tại vị, Trầm Ngư lúc trước từng ý tưởng đột phát, Tắc Thiên Thái hậu mỗi ngày mệt chết việc xử lý chính vụ, trực tiếp ném cho duệ tông Lý Đán không phải là tốt hơn sao. Nhưng kết quả —— không đề cập tới cũng được.

Đứa bé kia là hoàng tử tên là Lý Long Cơ. Đúng chính là Lý Long Cơ, bất quá bây giờ đứa nhỏ tài này: mới bốn năm tuổi, còn không có dáng vẻ của hoàng đế thịnh Đường ngày sau.

Trầm Ngư mặc dù biết đứa bé này cũng bất quá một đoạn số liệu trong trò chơi nhưng thật sự không nhin được thích. Dù sao hang ổ của nàng là trong hoàng cung, chạy tới Cảnh Vân điện trên chóc Chính thái cũng không gì sai lầm.

“Tam lang.”

Tắc Thiên Thái hậu đưa tay đem đứa nhỏ trên mặt đất đập đầu kéo lên.

Hải tử quả nhiên môi hồng răng trắng, bộ dáng tuấn tú làm cho Trầm Ngư lại bắt đầu chảy nước miếng. Đứa bé kia bất đắc dĩ đối với bầu trời lật ra một cái liếc mắt, bộ dáng nghi ngờ nghi ngờ. Lần đầu tiên nhìn thấy hải tử kia mắt trợn trắng, Trầm Ngư còn sợ hãi than trò chơi này làm thật tinh tế, sau đến lúc lâu mới phát hiện, trong một cái hoàng cung to đùng có mắt trợn trắng chỉ có Tắc Thiên Thái hậu cùng Lý Long Cơ.

Tắc Thiên Thái hậu mắt trợn trắng nàng không kỳ quái, cái ID này phía sau nàng thao tác, nhưng Lý Long Cơ mắt trợn trắng... Không chỉ có như thế nàng còn phát hiện nhân vật Lý Long Cơ này càng ngày càng có “Nhân khí” . Vì thế chuyện này nàng còn hướng riêng BOSS hỏi báo, BOSS “Kỳ quái” hỏi thăm nàng một hồi. Sau nàng thậm chí không nhớ đến lúc ấy trả lời như thế nào, chỉ nhớ BOSS một câu nói, khích lệ nàng nhiều các NPC khác tiếp xúc. Có BOSS là lệnh bài miễn tử, nàng làm việc đủ phát.

Cung nữ thị vệ đi trước Tắc Thiên Thái hậu mang theo đứa trẻ Lý Long Cơ ở Cảnh Vân cung trong viện đi đùa bướm, cho cá ăn, chọn tổ chim... Khụ khụ khụ... Tóm lại một câu nói bại hoại hình tượng Thái hậu cùng hoàng tử Đại Đường. Duy nhất chuyện phù hợp thân phận bọn họ ở trong trò chơi chính là Tắc Thiên Thái hậu chỉ dạy cho Lý Long Cơ, chính vụ hoặc là bài võ và bài tập.

Trầm Ngư quên mất Tắc Thiên Thái hậu kỹ năng ngoài kỹ năng chính vụ không biết lúc nào xuất hiện cái “Dạy học” này, nghĩ tới hẳn là cùng đứa bé trước mặt Tắc Thiên Thái hậu thoát không khỏi liên quan.

Theo nàng thời gian mấy lần dạy Lý Long Cơ, kỹ năng là sơ cấp thành trung cấp 79%.

Nàng không phải là rất rõ ràng chi tiết Ngạo thế nhưng đại khái sau khi vào trò chơi cũng là biết đến, lấy Đại Đường làm bối cảnh cũng kéo dài lịch sử đi về phía đó : cao tông bằng hà, trung tông vào không lâu bị Võ Tắc Thiên phế truất, lập Lý Đán là đế, ở năm 690 năm Võ Tắc Thiên lên ngôi. Nhưng là bây giờ dường như hướng đi Ngạo thế lơ đãng cải biến.

Trầm Ngư mỗi ngày đúng hạn “Bắt đầu làm việc”, xử lý chính vụ, dạy Lý Long Cơ. Rất nhanh Tắc Thiên Thái hậu kỹ năng lan xử lý chính vụ max level, sau đó dạy thăng lên cao cấp. Trong Ngạo thế vẫn không có ai tuôn ra thảo phạt hịch kia nữa, hoàng lăng thành Trường An Đông Giao cũng dần dần vắng hơn.

Ngày này, Trầm Ngư mới vừa online lại nhận được điện thoại của biểu muội. Sau khi ấn nút Trầm Ngư đã đem loa di động cầm xa.

“Tỷ ——” 1 tiếng nói sáng lảng từ trong loa hấp tấp truyền tới, giòn vang, bùm bùm nói một tràng chủ đề đại khái chính là: cuối tuần này muốn giới thiệu một người cho Trầm Ngư biết. Cuối cùng sợ Trầm Ngư quên mất dặn dò lại chị mình một lần.

Cúp điện thoại xong Trầm Ngư lần nữa trở lại trò chơi, Tắc Thiên Thái hậu chính vụ vừa lúc xử lý hoàn tất, lắc tay Tắc Thiên Thái hậu ra khỏi ngự thư phòng, đang muốn theo thói quen ngẩng đầu nhìn nhìn bầu trời chợt nghe từ xa truyền đến tiếng quát của cấm vệ có gào thét “Có thích khách”. Hộ vệ ngoài Ngự thư phòng đang làm nhiệm vụ thì thấy cấm vệ chạy vào lập tức đem NPC là nàng chung quanh vây lại dùng thân thể thành một lá chắn.

Trầm Ngư phản ứng đầu tiên không phải là đề phòng mà là trừng lớn mắt nhìn bóng người chạy nhanh mà đến, bởi vì tốc độ cực nhanh chỉ thấy một cái bóng màu tím liên tục tới khi kịp phản ứng thời điểm Tắc Thiên Thái hậu đã bị người ta ôm trên vai, chỉ thấy không ngừng lui về phía sau nóc cung điện. (L: chắc, người chơi nào mà to gan vậy ta....:D). Bởi vì hạn chế góc nhìn thấy không rõ tướng mạo kia chỉ thấy vùng lên tay áo màu tím.

Trầm Ngư nhìn màn hình hồi lâu không có phản ứng, hồi lâu phát ra một tiếng thở dài, người này.... quá cường đại ——

Tử y nhân kia đem Tắc Thiên Thái hậu “Ném” trên mặt đất, Trầm Ngư nhìn nhìn hoàn cảnh chung quanh, cau mày, chưa từng thấy. Từ trên mặt đất đứng lên rốt cục thấy tướng mạo Tử y nhân kia. Lá gan thật lớn, cướp Thái hậu ngay cả khăn che mặt mặt cũng không mang, mắt lớn lối, chưa từng thấy kẻ nào kiêu ngạo như vậy.

” Điều dân to gan, dám ép buộc ai gia!” Trầm Ngư tận lực để cho Tắc Thiên Thái hậu giống như một NPC.

Tử y nhân không nói lời nào.

Tắc Thiên Thái hậu cho nên tức giận vừa hỏi một câu mà Tử y nhân kia vẫn là không có phản ứng.

...

Mười câu sau vẫn là không có nhận được Tử y nhân kia đáp lại.

Trầm Ngư có chút không rõ, lắc đầu, nhìn trái phải nhìn không ra đầu mối gì. Mặc dù Tắc Thiên Thái hậu lúc trước đệ nhất mỹ nhân Đại Đường nhưng bây giờ trong trò chơi số tuổi đã hơn 50 tuổi, mặc dù bề ngoài thoát nhìn chưa đầy 30 tuổi nhưng cũng không đến mức để ột người chơi sinh ra “Sắc tâm”. Nhưng là bắt nàng có ích lợi gì? Làm NPC nàng không có nhận được bất kỳ nhiệm vụ nào báo cho nên đương nhiên là “thân Bất tử” .

[phụ cận] áo vải: Mới vừa nhận một cú điện thoại...

Tử y nhân đỉnh đầu toát ra một câu như vậy.

Trầm Ngư muốn bỏ nhào ——

[phụ cận] áo vải: “Bạn là GM Ngạo thế .”

Trầm Ngư mới từ trên mặt đất bò dậy lại bị những lời này đập gục trên mặt đất, ngồi đoan chính cẩn thận nhìn tướng mạo Tử y nhân, chợt nhớ tới trong Ngạo thế có một người theo như đồn đãi người nọ mặc áo tím trong rất phong lưu, diện mạo tuấn mỹ làm vô số người chơi nữ nổi sóng, hân thảo tác cực mạnh, trên bảng xếp hạng PK Ngạo thế đứng thứ nhất làm cho vô số người chơi nghe thấy phải liếc mắt ... “Áo vải - được sư áo tím.” Theo lời đồn trong Ngạo thế lan truyền về hắn, nhưng tên lại chỉ là hai chữ đơn giản.

Tử y nhân tướng mạo thanh tú tuấn mỹ tuyệt trần, mâu quang ôn nhuận như ngọc, mặc dù biết đây là số liệu máy tính điều chỉnh ra nhưng nhìn nam tử trước mặt vẫn có 1 loại tâm tình vui mừng.

[phụ cận] áo vải: Có thể làm cho Tắc Thiên Thái hậu biết tên tại hạ cũng không uổng cuộc đời trong Ngạo thế này. Áo vải nho nhã nói 1 câu văn.

Trầm Ngư liếc mắt trắng nhìn hắn :“Nói đi, nhà ngươi bắt ai gia, muốn như thế nào? Không nên nghĩ tới dựa dẫm vào bản cung lấy cái gì tốt, bản cung là có đạo đức nghề nghiệp.”

Áo vải xoay người nói :

[phụ cận] áo vải: Có một cái nhiệm vụ hy vọng Thái hậu phối hợp, tại hạ không muốn đối với Thái hậu bất kính: thỉnh.

Phảng phất biết Trầm Ngư theo kịp, áo vải một đường không quay đầu lại xuyên qua cánh rừng đến một chỗ ở trống trải.

Trầm Ngư thấy cửa trang có tấm biển: được sư trang.

Trầm Ngư đi theo hắn đi vào đại môn được sư trang thấy NPC cùng người chơi đối với hắn hành lễ “Trang chủ, trang chủ...”

Được sư trang Trầm Ngư âm thầm ghi nhớ phương vị, không quên gọi điện thoại đi hỏi thăm BOSS, bên trong Ngạo thế nếu có nhiệm vụ liên quan đến tính chất NPC với mình thì trước đó đều phải báo cho.

Điện thoại có chút bận rộn quá vài lần chuông BOSS nói:

“Cô trước mắt phối hợp với hành động của áo vải.”

” Hoàng cung Lạc Dương làm sao bây giờ?”

“Thuận theo tự nhiên” BOSS trả lời với nàng như vậy.

Thuận theo tự nhiên? Trầm Ngư để điện thoại xuống, đem lực chú ý quay lại trò chơi, Tắc Thiên Thái hậu đi theo áo vải vào đại sảnh đãi khách của được sư trang.

Áo vải tựa hồ bề bộn nhiều việc, ngồi ở phòng khách nhân vật không nhúc nhích.

Trầm Ngư có chút nhàm chán, thích thú cử động tay đang cầm chuột nhìn kỹ áo vải.

Nhân vật ở bên trong Ngạo thế nhân vật cũng là người chơi từ nhân vật vốn có tự mình điều chỉnh mỗi người có khoảng 2000 điều chỉnh điểm, nhân vật Áo vải này hơi có chút mùi vị vương hầu tiên nhân. Không kiên nhẫn nhìn Trầm Ngư quay đầu đi xem bố trí phòng khách, thật có được sư phong cách. Trên vách tường đồ trang trí cũng cùng có liên quan đến thuốc, nhìn lò thuốc, nhìn xềng, nhìn được thảo, nhìn...

Trầm Ngư đang ở chỗ này nhìn lại nghe đến phụ cận truyền tới một tiếng la lên như cháy nhà.

[phụ cận] Khanh Tương: ca !!!! ca ——

Nàng nhìn hướng bên ngoài phòng khách một huyền y kiếm khách chạy tới thấy rõ mặt kiếm khách Trầm Ngư trừng lớn mắt ——

Huyền y kiếm khách chạy vào đứng ở trước mặt Tử Y được sư.

[phụ cận] Khanh Tương: ca, anh trở lại, sự kiện kia làm thế nào rồi

...

[phụ cận] Khanh Tương: ca?

[phụ cận] Khanh Tương: ?

...

[phụ cận] Khanh Tương: chẳng lẽ không có ở đây

...

[phụ cận] áo vải: đã đến rồi

[phụ cận] Khanh Tương: ca, anh rốt cục đã trở lại, sự kiện kia làm ra sao

[phụ cận] áo vải: ta có đi

[phụ cận] Khanh Tương: (o)!

...

[phụ cận] Khanh Tương: ca, anh thật xông tới Thượng Dương cung rồi?

[phụ cận] áo vải: không có

[phụ cận] Khanh Tương: ()

[phụ cận] áo vải: Hả?

[phụ cận] Khanh Tương: ha ha... Ca, nếu không có chuyện gì, em đi trước, bầu tử bọn họ vẫn đang chờ em. Huyền y kiểm khách xoay người, bước đầu tiên còn không có bước ra, thì dừng lại bởi vì áo vải nói 1 câu.

[phụ cận] áo vải: nếu như tuôn ra Thu Thủy Tương Tư Kiếm, lấy cho ta dùng

Này lời nói thật là lẽ thẳng khí hùng.

[phụ cận] Khanh Tương: ca...

...

Mười giây đồng hồ sau.

[phụ cận] áo vải: có lời cứ nói

[phụ cận] Khanh Tương: ca, mặc dù vì Thu thủy y nhân mỹ nữ nhưng trong trò chơi cũng không phải là chỉ có một mình cô ta là nữ nhân. Nữ nhân kia mỹ thì mỹ thật nhưng nhân phẩm thật sự không tốt, cùng các huynh đệ tổ đội đánh quái chỉ biết là ở một bên hút kinh nghiệm rõ ràng là nhạc công lại so với được sư còn yếu ớt hơn. Tuôn ra thứ tốt lại đều muốn đồ tốt, ở trong phái kết bè kết cánh...BALABALA... Nữ nhân kia gả cho Thương Khung Nguyệt Sắc thật là may mắn của được sư trang, may mắn của Ngạo thế, là may mắn của loài người. Là Thương Khung Nguyệt Sắc quên mình vì loài người hành động, quả là cực khổ, A-men

...

[phụ cận] áo vải: nói xong rồi?

[phụ cận] Khanh Tương: (_)

[phụ cận] áo vải: đệ đi đi, nhớ lấy được Thu Thủy Tương Tư Kiếm, nhiệm vụ cần nó

[phụ cận] Khanh Tương: *nước mắt rơi*~~o ()o

~~...

Huyền y kiểm khách gào khóc, nước mắt kia giống như nước sông Hoàng Hà. Đột ngột dừng lại nước mắt đi tới trước mặt Tắc Thiên Thái hậu, nhìn trên, xuống dưới qua phải quay trái qua lại vài lần.

[phụ cận] Khanh Tương: rất quen thuộc. Mình lúc trước có thấy người này sao?

[phụ cận]- -: Ta xác định, không có.

(* : tên khi nói là có thể tùy ý đặt ra.)

Huyền y kiểm khách nắm cầm suy tư, Tắc Thiên Thái hậu một thân mặc hoàng sam, đoan trang ngồi ở trên ghế ung dung ưu nhã.

[phụ cận] Khanh Tương: cảm giác rất quen thuộc... Tên là gì?

[phụ cận]- -: nhật nguyệt vô quang

[phụ cận] Khanh Tương: (@ @)

~...

[phụ cận] Khanh Tương: ... Thật là tên rất hay

Đúng vậy, thật là tên rất hay.

Trầm Ngư hai tay đặt ở trên bàn phím, lặng yên thật lâu, mới vừa rồi tiện tay gõ ra cái tên này, nhật nguyệt vô quang 〰〰〰 ()〰〰 trong trò chơi có nữ nhân nào sẽ lấy cái ID thể này sao?

May là nàng mới vừa rồi phản ứng nhanh chóng, từ trong cái bọc nhảy ra một bộ quần áo thay. Hoàng bào không thể mặc, y phục cung nữ dĩ nhiên cũng không thể xuyên : chắc, nàng cũng không muốn dẫn tới bất kỳ tranh cãi nào. Khanh Tương, Khanh Tương, chính là “thủ lĩnh nghĩa quân” ở trong cung Lạc Dương bị cấm y vệ dạy bảo. Trầm Ngư sâu kín thở dài, thế giới này thật nhỏ...

Huyền y kiểm khách tướng mạo thoát nhìn có chút trẻ, mặt khả ái trên có lúm đồng tiền nho nhỏ khi cười lộ ra hai cái răng khểnh, đối với trạch nữ như Trầm Ngư loại chính thái này có lực sát thương không nhỏ. Nhớ ngày đó, nàng là chịu bao nhiêu thống khổ mới đem hắc kéo dài thời gian tới bên cạnh cấm y vệ.

Huyền y kiểm khách nhìn nhú mi, rất có chút ít ý bất quá .

[phụ cận] Khanh Tương: Đây, Nhật nguyệt... 〰 ()〰.

Trầm Ngư vỗ một cái vào vai hắc, nhanh tay đánh rớt xuống một hàng chữ:

[phụ cận]- -: Gọi ta là Thái hậu.

Huyền y kiểm khách: ...

[phụ cận]- -: thật ra thì tên của ta là ... Thái hậu.

Linh linh linh ——

Chuông điện thoại ở bên cạnh Trầm Ngư vang lên Trầm Ngư vội vàng đánh ra hai chữ “điện thoại”.

Rời đi đi nghe điện thoại là điện thoại của BOSS, chậm trễ là không được.

...

“BOSS, xác định không phải là muốn đem tôi xào đồ chứ?”

...

“Tiền lương sẽ không giảm?”

...

“BOSS, tôi yêu ngài, ngài là người đẹp nhất trên thế giới...” Trầm Ngư chân chó nịnh hót.

Nhận xong điện thoại trở lại phòng khách Được sư trang, huyền y kiểm khách đã không ở đó, được sư mặc áo tím kia ở một góc phòng khách bày ra một lò thuốc nhỏ, đang chế thuốc.

Tắc Thiên Thái hậu đi tới, tò mò ngồi chồm hỏm xuống nhìn.

Tử y được sư không ngừng lấy được thảo quảng vào trong lò có cây cỏ, sâm, cỏ linh chi... Tắc Thiên Thái hậu con mắt cũng không nháy mắt nhìn.

Một lò thuốc luyện tốt, Tử y được sư đem đan dược màu tím thu vào bình thuốc.

[phụ cận]- -: “Này” Tắc Thiên Thái hậu không có có hình tượng ngồi chồm hổ ngồi trên sàn nhà.

[phụ cận]- -: “Mới vừa rồi BOSS cùng bản cung nói nhiệm vụ của nhà ngươi.”

O ()o, thở dài, nhiệm vụ này ban bố người thế nhưng liên quan tới Thái tử Lý Hoằng đã chết, Võ Tắc Thiên cùng nhi tử này cừu hận thật sâu. Tử y được sư chỉ cần thời gian 6 giờ không để cho các đạo nhân mã đem cứu Tắc Thiên Thái hậu đi coi như là nhiệm vụ thành công.

[phụ cận]- -: “Bản cung bây giờ có thể đem phần thưởng nhiệm vụ cho nhà ngươi, khá nhiều nhưng nhà ngươi phải đáp ứng ta một điều kiện.”

Tử y được sư ngẩng đầu liếc nhìn nhìn nàng một cái

[phụ cận] áo vải: Điều kiện gì?

[phụ cận]- -: Nhà ngươi cưới ta.

Trong trò chơi Tắc Thiên Thái hậu vô cùng nghiêm túc nói, nhìn phản ứng Tử y được sư.

Bên ngoài phòng khách đào từng cánh nhỏ bay vào, bông bèo rơi trên mặt đất sau đó nằm yên tại đó.

Được sư áo tím kia đứng ở giữa phòng khách phía ngoài 1 làn gió nhẹ nhàng thổi làm bay tà áo của hắn, sợi tóc bay trong gió, mắt nhìn xa hình ảnh mỹ lệ làm cho Trầm Ngư tâm nhảy một mất 1 nhịp nhanh

Được sư áo tím nhìn sang, trên mặt tuấn tú tuyệt trần lộ ra một cái mỉm cười.

[phụ cận] áo vải: “Được.”

Trầm Ngư hồi lâu phục hồi tinh thần lại, đáp ứng? Thế nhưng đáp ứng? Nàng còn tưởng rằng... phải chuẩn bị rất nhiều lời nói năng cứ như vậy không có đất dụng võ, làm cho lòng của nàng ghen đến khó chịu. Nhất định là căng thẳng hạ xuống làm cho nàng biểu hiện một chút thông minh tài trí.

Tử y được sư đối với nàng vươn tay.

Nàng không giải thích được.

[phụ cận] áo vải: “Phượng vĩ kết.” Tử y được sư lời ít mà ý nhiều phun ra ba chữ.

Trầm Ngư lặng yên, lấy ra phượng vĩ kết còn có những phần thưởng khác đều giao cho hắn

“Không có gì thì có thể đi tới miếu Nguyệt lão đính ước trước, những vật phẩm của phần thưởng này một người cũng không dùng được.” Nếu như Tử y được sư kia bội ước những thứ này vật phẩm sẽ bị hệ thống nháy mắt thu hồi.

[phụ cận] áo vải: “Chúng ta bây giờ phải đi đính ước sao?..”

Trầm Ngư bị nước trà làm sặc. Quả nhiên người đứng đầu BXH PK Ngạo thế chính là —— cùng người khác bất đồng, quả là mạnh! Cầm giấy lau lau màn hình cùng bàn phím, Trầm Ngư đem chén nước để xa chút ít.

Nhìn trong trò chơi cô gái mặc hoàng sam cùng Tử y được sư tương đối yên lặng ... BOSS, vì công việc tôi hy sinh hôn nhân của mình, chung thân của mình... ~o ()o ~ 2 người ra khỏi Được sư trang.

Bọn họ mới vừa đi không lâu một đội cảm y vệ phong trần mệt mỏi đã đến cửa trang hỏi thăm qua NPC trong trang vừa vội vã chạy về thành Lạc Dương.

[hệ thống] [thông báo]: “Người chơi Áo vải cùng Thái hậu lưỡng tình tương duyệt, chọn ngày hôm nay ở Nguyệt lão từ chung tay dắt tơ hồng, hỉ kết lương duyên. Trên trời dưới đất người có tình sẽ thành thân thuộc, cung chúc người chơi Áo vải cùng Thái hậu bạc đầu giai lão.”

[hệ thống] [thế giới]: “Người chơi Áo vải cùng Thái hậu lưỡng tình tương duyệt, chọn ngày hôm nay ở Nguyệt lão từ chung tay dắt tơ hồng, hỉ kết lương duyên. Trên trời dưới đất người có tình sẽ thành thân thuộc, cung chúc người chơi Áo vải cùng Thái hậu bạc đầu giai lão.”

[hệ thống] [kênh]: “Người chơi Áo vải cùng Thái hậu lưỡng tình tương duyệt, chọn ngày hôm nay ở Nguyệt lão từ chung tay dắt tơ hồng, hỉ kết lương duyên. Trên trời dưới đất người có tình sẽ thành thân thuộc, cung chúc người chơi Áo vải cùng Thái hậu bạc đầu giai lão.”

Thông báo này truyền ra vẫn đều đặn nhanh chóng hiện trên kênh thể giới, kênh hệ thống khiến những kênh đó chợt dừng lại mười mấy giây, sau đó bắt đầu nhanh chóng náo loạn.

[thể giới] ta là một con cá có thể bay: áo vải kết hôn? Áo vải sao?

[thể giới] mưa nhỏ lặng lẽ: áo vải kết hôn, người đàn bà kia dám đoạt đối tượng YY của nữ nhân chúng ta...

[thể giới] sóng biển giữa: mưa nhỏ lặng lẽ bằng cô cũng dám nghĩ tới Áo vải sao, theo tôi cô nên del nick một lần nữa lập lại ID rồi hãy đấu

[thể giới] người thần bí: đột nhiên áo vải lại kết hôn

[thể giới] ta là một con cá có thể bay: cái tin tức gì?

[thể giới] mưa nhỏ lặng lẽ: chẳng lẽ cùng Thu thủy y nhân có liên quan?

[thể giới] được sư trang 003: mưa nhỏ lặng lẽ, không nên nói xấu lão đại của chúng ta.

[thể giới] được sư trang 004: 9494, lão đại của chúng ta kết hôn đương nhiên là bởi vì cùng đại tẩu ý hợp tâm đầu

[thể giới] sóng biển giữa: được sư trang, đại tẩu của các bạn nhất định là 1 đại mỹ nữ sao?

[thể giới] được sư trang 005: đó là dĩ nhiên. Đại tẩu là nữ nhân đầu tiên lão Đại dẫn vào Được sư trang...

[thể giới] trường kiếm minh nguyệt: áo vải dẫn nữ nhân vào được sư trang rồi sao?

[thể giới] Khanh Tương: các người lẩn tẩn cái gì? Lẩn tẩn cái gì? Phiêu Huyết đường chú ý ——

...

Rồi bla bla một trường ID đứng đầu với mấy chữ có Phiêu Huyết đường spam: cung chúc lão Đại Áo vải & đại tẩu Thái hậu tân hôn vui vẻ

...

[thể giới] Khanh Tương: 1, 2, 3, lại ——

...

Trầm Ngư thấy vậy khước miệng co giật, định không hề để ý tới kênh thể giới nhanh chóng spam nữa, đứng dậy đi WC.

Cũng chưa có thấy thảo luận kế tiếp trên thể giới nói.

Tắc Thiên Thái hậu ngồi ở bên trong kiệu hoa, đổi một thân mũ phượng khăn đỏ rực rỡ, kèn tiếng động vang trời chuẩn bị nhiều thành một đoàn đây là hệ thống đặt ra.

Trầm Ngư về phía ghế ngồi sau tựa lưng vào, nhìn kiệu hoa đi qua Chu Tước nhai - Trường An, Huyền Vũ nhai đi lên cầu Lạc Hà. Áo vải cưỡi ngựa đi ở bên cạnh kiệu hoa cũng là một thân đồ rực rỡ. Trùng mắt chết sức lực ngó chừng Áo vải được sư, không công bằng. Tại sao loại chú rể này mặc như nhau thể mà hán cũng có thể ăn mặc dễ nhìn như vậy? Nàng luôn luôn không cam tâm, nhưng trong lòng có chút vui tươi nhỏ.

Kiệu hoa đi xuống dưới cầu đã xảy ra chuyện. Trầm Ngư không nói gì nhìn một đôi nhân mã đối diện đi tới cũng là một mảnh đồ rực rỡ. Hôm nay trong thành Lạc Dương còn có ai thành thân?

Những người đang online của Ngạo thế toàn bộ tới thành Lạc Dương xem cuộc vui.

Thương Khung Nguyệt Sắc ở trong Ngạo thế độ nổi tiếng cũng không kém Áo vải nhưng ngược lại bởi vì Áo vải luôn luôn tùy tâm sở dục, quen độc hành, thì nhìn Thương Khung Nguyệt Sắc tốt hơn rất nhiều. Hai

người này vốn là chẳng qua là lần nghe qua tên của nhau, cũng không từng quen biết, người chơi Ngạo thế đem hai người này để chung một chỗ nghị luận bất quá chuyện mấy ngày nay. Nói đến ngọn nguồn bất quá là 1 cuộc tình tay ba máu chó, hai nam chính, một nữ chính. Thương Khung Nguyệt Sắc cuối cùng ôm được mỹ nhân về, nửa tháng trước bên trong Ngạo thế lại bắt đầu có tin đồn về hôn lễ của hắn và đệ nhất mỹ nhân Ngạo thế Thu thủy y nhân.

Trầm Ngư mở ra diễn đàn thấy 1 topic mới post đem chuyện này nói 1 lèo, trên màn hình hai đội rước dâu vừa lúc đi qua nhau. Áo vải cùng Thương Khung Nguyệt Sắc gật đầu coi như là thăm hỏi.

Trầm Ngư thấy đối diện kiêu hoa khẽ vén rèm lên, tân nương mặc giá y quả nhiên xinh đẹp. ... Nhưng, trong trò chơi tướng mạo cũng là làm không được chuẩn.

[phu thê] áo vải : Phu nhân, chúng ta bỏ trốn đi.

Phu quân của nàng đột nhiên phát tới một cái tin nhắn như vậy.

[phu thê] Thái hậu: Tốt, phu quân! Thiếp thân cùng chàng tới chân trời góc biển. Trầm Ngư dừng 1 câu văn nôn phát đi qua.

Không tới ba giây nàng phát hiện nàng lại bị người cướp.

...

Tắc Thiên Thái hậu gần đây đụng phải tiểu nhân sao? Nhìn trong trò chơi 1 người bay vút qua nóc nhà, Trầm Ngư tâm tình phức tạp giống như là rơi nhầm vại thuốc nhuộm.

Chỉ bất quá lần này dãi ngộ so với trước tốt hơn một chút, không có bị khiêng trên vai mà là bị nàng được phu quân đại nhân “Ôn nhu” ôm vào trong ngực.

Thấy phía dưới một đường chen chúc kẻ rượt đuổi, Trầm Ngư hiểu nguyên nhân phu quân đại nhân hào hứng nổi lên.

Đang theo đuổi bọn họ chính là cấm y vệ, cấm y vệ đó, rơi nước mắt a~~o ()o

~~Bỗng nhiên bên cạnh trong ngõ hẻm chạy xéo ra một nhóm cấm y vệ chặn người lại Trầm Ngư kinh ngạc nhìn huyền y kiếm khách tới đây. Huyền y kiếm khách đối với bọn họ phát tay, Trầm Ngư tựa hồ thấy hắn lộ ra răng khểnh khả ái

[phụ cận] Khanh Tương: Ca ——anh cùng đại tẩu đi trước, chúng ta cản phía sau.

[phụ cận] Khanh Tương: các huynh đệ, chú ý những người này muốn phá hư hôn lễ đại ca giết không tha!

[phụ cận] ba nghìn bầu: nam nhân Phiêu Huyết đường lui về phía sau!

[phụ cận] loạn thế hồng nhan: Bầu tử, người kỳ thị nữ nhân! Bọn tỷ muội, hôm nay để cho lũ thói nam nhân này nhìn một cái, nữ nhân có thể chống trời!

...

Phía dưới ngay sau đó một hàng ủng hộ : ủng hộ hồng nhan đại tỷ

...

Trong cầu kia náo nhiệt hỗn loạn như thế nào Trầm Ngư không biết, phu quân đại nhân của nàng trực tiếp đem nàng mang vào động phòng.

Hệ thống phu thê trong Ngạo thế quy định phu thê mới cưới song phương động phòng phải đủ nửa giờ thì độ thân mật gia tăng 200 điểm. Dĩ nhiên sẽ không thật sự có cái chuyện nam nữ gì chẳng qua là nhìn nền đỏ hoa đèn, tinh khiết nói chuyện phiếm.

Bởi vì tính chất công việc Trầm Ngư thuần túy là một con cú càng gần lúc đêm thì tinh thần lại càng tốt, suy nghĩ cũng rõ ràng, phản ứng cũng nhanh nhẹn.

Tân lang ngồi ở trên sàn nhà tân phòng

[phu thê] áo vải: “Chúng ta nói chuyện 1 chút.”

Trầm Ngư không có ý kiến. Trong trò chơi tân nương ngồi đối diện tân lang.

[phu thê] áo vải: nàng nói trước đi? hay là ta nói?

[phu thê] Thái hậu: nói đi

[phu thê] áo vải: nàng bây giờ còn là NPC?

[phu thê] Thái hậu: có thể vẫn là như vậy

[phu thê] Thái hậu: ... GM 007 Tắc Thiên Thái hậu

[phu thê] áo vải: ...

[phu thê] Thái hậu: ...

[phu thê] áo vải: ...

[phu thê] Thái hậu: ...

[phu thê] áo vải: còn có cái gì

[phu thê] Thái hậu: ?

[phu thê] áo vải: chúng ta kết hôn sẽ không phải chỉ đơn giản như vậy chứ?

[phu thê] Thái hậu: BOSS nói: bởi vì Tắc Thiên Thái hậu NPC thuộc về Lạc Dương, nếu như không có chuyện trọng đại không thể rời đi Lạc Dương phải tìm một người chơi dựa vào mới có thể đi đến khắp nơi trong Ngạo thế.

[phu thê] áo vải: ...

[phu thê] áo vải: ... Ý có thể lý giải: nàng là 1 NPC tương tự với sủng vật đặc thù

[phu thê] Thái hậu: ~~o ()o

~~[phu thê] Thái hậu: phu quân, chàng có thể nói uyển chuyển một chút chứ!

[phu thê] áo vải: ...Có cần thiết phải thế sao?

[phu thê] Thái hậu: ...

Nếu là trên thực tế Trầm Ngư giống như nước mắt bò đầy mặt. Áo vải đại thần này xương đường như rất khó gặm ——

BOSS, tôi đổi lại người kết hôn có được hay không?

[phụ cận] áo vải: Đi thôi. Nửa giờ sau, hai người ra khỏi tân phòng hệ thống tự động cởi xuống trang phục đồ rực, Tử y được sư nhìn mây trời nói một câu nói.

Làm vợ người ta, Trầm Ngư không thể làm gì khác hơn là đáp ứng, sau đó thấy Tử y được sư đưa tay vung lên phù lần nữa mở mắt đã nghe đến tiếng nước chảy róc rách, hương hoa thơm ngát làm cho Trầm Ngư nhìn quen cảnh trí hoàng cung tâm tình bỗng nhiên thật tốt.

Không ra khỏi Lạc Dương quả nhiên không biết cảnh đẹp Ngạo thế, làm NPC bên trong Ngạo thế nàng thế nhưng không biết phong cảnh Ngạo thế mỹ lệ như vậy.

[phụ cận] áo vải: “Núi Nga Mi.”

Tử y được sư nói những lời này rồi từng bước trèo lên đỉnh núi, thuận tay tiêu diệt hết hổ báo côn trùng cản đường. Chỉ thấy tay áo bào người kia giương lên hai bên đường quái vật liền ngã một mảnh.

Trầm Ngư thấy vậy trợn mắt hốc mồm, đại thần quả nhiên là đại thần, công lực, động tác này, thuốc bột tuyệt đối là rất tốt lắm không thiếu chẳng thừa. Nàng với Tử y được sư vẫn duy trì khoảng cách ba bước trở lên, cũng may nàng cũng là NPC những thứ quái này không có chủ động công kích nàng.

Xa xa, Trầm Ngư bỗng nhiên lưu ý đến ven đường bụi cỏ vài cọng được thảo, ở nàng trong tầm mắt hiện ra tên như phật thủ, thiên ma, khóa dương, cây bói mẫu, tuyết đảm, tam thất, sâm...

Tò mò dùng con chuột điểm một cái.

[hệ thống] : Bạn lấy được cây bối mẫu.

Trầm Ngư liền giật mình, mở bao quả nhiên thấy bên trong rương nguyên liệu dược thảo nằm một gốc. Cây bối mẫu: được thảo thượng phẩm dùng để chế thuốc.

Đem dược thảo một đường nhìn đi qua khi đến đỉnh núi Trầm Ngư nhìn dược thảo trong cái bọc rất có loại cảm giác thỏa mãn.

Núi Nga Mi đỉnh là một tảng đá lớn trống trải bằng phẳng, phạm vi chưa đầy mười trượng, dưới chân mây tía lượn lờ, tầm mắt nhìn xa làm cho người ta có loại cảm giác phiêu diêu lập tức vui vẻ. Trầm Ngư nhìn trước mắt cảnh đẹp như vậy lập tức quên mất mấy cái dược thảo.

Tử y được sư cùng cô gái hoàng sam sóng vai nhau mà đứng, dưới chân mây tía trôi lơ lửng, tà áo phất phơ trong gió.

Nơi này cách trời là như thế gần, tựa hồ đưa tay có thể chạm đến màn trời. Tâm liền cũng là yên lặng như vậy. Trầm Ngư nhìn hai người trên màn hình khóe môi cong cong, cười đến tinh khiết .

[hệ thống] [thông báo]: Đại Đường Tắc Thiên Thái hậu băng hà, buồn bã đau thương. Đại Đường đau mất người đứng đầu, đau mất lương mẫu,...

Câu nói kế tiếp Trầm Ngư không có nhìn kỹ, chỉ nhìn chằm chằm câu thứ nhất tựa hồ nhìn như đã lâu sẽ sinh ra hoa nhĩ. Nhưng thực tế cũng không có cho nàng nhìn thật lâu kênh thế giới rất nhanh nói lại nói.

Tắc Thiên Thái hậu gào khóc

[phu thê] Thái hậu: “Phu quân, ta đã băng hà.”

Tử Y được sư trông về vân hải phía xa: băng hà tốt

Trầm Ngư: ...

Không có lương tâm.

2. Chương 2: Trầm Ngư Người Này...

Trầm Ngư công việc ba giờ sáng tan tầm, thường thường ngày thứ hai có thể ngủ thẳng đến trưa, buổi sáng chính là hết nhiệm vụ. Biết rõ cá tính biểu tỷ Vương Nhân qua buổi trưa mới đến gõ cửa.

Gõ hồi lâu không có ai trả lời Vương Nhân từ trong túi lấy ra cái chìa khóa, tự mình mở cửa.

Đại học S Thành phố S cũng là có chút nổi danh trong nước, tinh anh nhân tài hội tụ.

Khách quan học tập trong trung học, còn trong đại học sẽ rộng hơn rất nhiều, sinh viên có nhiều thời gian hơn đi phát triển sở thích ý muốn của mình. Cuối tuần này, khoa CNTT cùng Khoa quản lý có một cuộc thi đấu bóng rổ tuy nói là tính chất hữu nghị nhưng là vẫn hấp dẫn không ít sinh viên đến xem, có người đi xem trận bóng, cũng có người đi xem suất ca...

Trên trận bóng rổ, nam sinh viên ném trúng rổ thường thường nhận được sự ủng hộ của nam sinh viên cùng tiếng kêu của nữ sinh viên, sắc thái sáng ngời đẹp 1 góc trời.

Cạnh sân bóng rổ Vương Nhân hấp tấp lôi kéo biểu tỷ nhà mình.

Vương Nhân là mỹ nữ đây là đại học S công nhận, vóc người cao gầy, dáng diễm lệ, lúc hai năm trước sinh viên mới trình diện đưa tới oanh động không nhỏ của khoa máy tính. Rất nhiều sư huynh giàn giụa nước mắt, hệ chúng ta rốt cục cũng có mỹ nữ ~o ()o

~~Vương Nhân lôi kéo Trầm Ngư đến bên sân bóng rổ cuộc tranh tài vừa lúc kết thúc, khoa máy tính chiếm cứ ưu thế chiến thắng tuyệt đối. Mấy nam sinh viên vận động sau người đầy mồ hôi đi ra ngoài, liếc mắt lại thấy được Vương Nhân đứng ở bên cạnh.

“Này, Lâm Dương, bạn gái của cậu tới kìa.”

Mọi người hướng nam sinh viên đầu cao cao nói mấy câu, người kia đã chạy tới, nam sinh rất tuấn lãng.

“Nhân Nhân.”

Vương Nhân kéo qua biểu tỷ ở bên cạnh giới thiệu, không có chút thái độ nhản nhó nào.

“Tỷ, Lâm Dương, bạn trai em.”

Trầm Ngư đánh giá một cái.

Nam sinh viên này cười lên lộ ra răng trắng như tuyết

“Chào, Trầm Ngư biểu tỷ, Nhân Nhân thường xuyên nhắc tới chị với em.” Vươn tay ra

“Bất quá cùng chị với trong miệng Nhân Nhân có chút không giống.”

“Hả?”

“Biểu tỷ thoát nhìn rất trẻ tuổi.”

Những lời này rất khách khí.

Thật ra thì Trầm Ngư dáng ngoài rất LOLI, một mặt oa oa, mắt thật to luôn là sương mù sương mù, thoát nhìn làm rung động lòng người, cộng thêm khuôn mặt xinh xắn, da trắng hồng, tóc xoăn nhẹ càng phát lộ ra vẻ ngây thơ. Cùng Vương Nhân đứng chung một chỗ hai người chính là điển hình của nét đẹp.

Trầm Ngư bộ dạng này đi ở trên đường tuyệt đối có người cho là nàng còn không có trưởng thành, bất quá biết rõ người biết cá tính nàng không có người nào ở trước mặt nàng nói.

Ngồi ở trong một cửa hàng gần đại học S, Trầm Ngư tay bóc lên vỏ tôm trước mặt, mùi vị này có chút hoài niệm. Bên cạnh, Vương Nhân cùng một đám nam sinh còn có ba cô bạn cùng phòng trò chuyện rôm rả. Tất cả mọi người rất náo nhiệt. Dù sao không phải là tiền của mình, Trầm Ngư không có phản đối.

Lúc trước, Vương Nhân giới thiệu nàng ọi người, đám kia nam sinh viên kia trợn tròn mắt nhìn sang rõ ràng không tin tuổi của Trầm Ngư. Trầm Ngư hôm nay cũng lười không có tâm tư cùng tiểu nam sinh so đo. Ăn cơm xong có người đề nghị đi tầng 2, phần phật một nhóm người dời đi trận địa.

Như ong vỡ tổ, Trầm Ngư nhìn mọi người thoát ra cửa vừa nhìn một chút một đồng hồ hỗn loạn trên bàn cho xuống lời bình như vậy. Ở một căn phòng nhấc đỉnh tai nhức óc mấy cô gái lôi kéo Trầm Ngư đi ra nhảy. Nhìn ngọn đèn mờ nhiều màu sắc chiếu vào mặt không ngừng mà biến hóa Trầm Ngư chỉ cảm thấy mắt có chút hoa, loại tiếng động không khí này không biết còn có cái chuyện gì đây?

Ở khi Vương Nhân không chú ý nàng thối lui khỏi sàn nhảy, đi trở về chỗ ngồi, đã không có người hấn là cũng đi sàn nhảy, nhìn đồ uống chén này hấn là mình uống qua.

Nhìn lấy đồ uống trong tay, Trầm Ngư đang lo lắng có nên hay không uống, loại nơi hỗn tạp này: rời đi đồ uống có thể hay không bị cho thuốc?

“Cô em, một mình sao?”

Trầm Ngư quay đầu lại, thấy một vị nhân huynh toàn thân cao thấp cũng rất...

Trong sàn nhảy.

“Vương Nhân, biểu tỷ cậu thật giống như có phiên toái?”

Bạn cùng phòng của Vương Nhân đánh mắt nhìn thấy một nam nhân thô tục đi tới bên cạnh Trầm Ngư.

“Uh...” Vương Nhân nhìn qua, nam sinh cùng đi lập tức nghĩa khí dâng lên, vuốt tay áo lao ra sàn nhảy tính toán cho tên đàn ông thô tục kia một bài học, chầm mới ra sàn nhảy thấy một màn khó quên.

Cô gái xinh xắn kia lưu loát ném tên kia qua vai, nam nhân kia ngay cả giày dũa cũng không có cơ hội, té ở trên sàn nhà, cô gái kia về mặt lớn lối, một cước đạp ở ngực nam nhân kia.

“Đám giỡn lão nương, chờ lông mao đủ dài hấn nói!”

Phẳng phật chưa hết giận, giơ chân lên hung hăng ở trên ngực nam nhân kia đạp thêm mấy cái.

Đứng ở bên cạnh sàn nhảy các nam sinh tặc lưỡi hít hà

“Nhân Nhân, biểu tỷ cậu, thật...cường hãn...”

Vương Nhân cười dài, vô cùng quyến rũ

“Bởi vì khi còn bé, chị ấy bởi vì lớn lên khả ái bị biến thái cuồng bắt cóc qua nên sau đó được cho chị ấy đi học 1 lớp võ thuật.”

“A —— mình nhớ ra rồi!”

“Mạnh quân, nhớ cái gì?”

“Nhân Nhân, biểu tỷ em lúc trước có phải hay không cũng là từng học ở đại học S?”

“Đúng vậy, hơn nữa cũng là khoa máy tính.”

“Kia đúng rồi, quả nhiên sư tỷ của chúng ta.”

“Mạnh Quân cậu muốn nói cái gì?”

“Mình vừa gặp đã cảm thấy Trầm sư tỷ nhìn rất quen mắt, mới vừa mới nhìn đến động tác người bị đánh ngã kia liền nhớ lại.” Mạnh quân gật đầu khẳng định trí nhớ của mình, không sai đó là khi hắn học năm thứ nhất đại học.

Mọi người: ...

“Nhân Nhân, em trở về trường hay là về nhà, thời gian không còn sớm, chị cần phải trở về.” Trầm Ngư nhìn một chút thời gian, đem túi xách hương sau lưng vung

“Đã qua 10 h, các em cũng cần phải trở về.”

“Dạ, Trầm sư tỷ.”

Bị cái nhìn này nhìn sang, tất cả mọi người đứng nghiêm chỉnh, trăm miệng một lời trả lời một câu.

Trầm Ngư: ...

Đi ra khỏi nơi đó đứng ở ven đường Trầm Ngư thật hít một hơi, cảm giác bị nhạc tiếng động lớn náo loạn, ra khỏi nơi này hít hơi. đầu cũng tỉnh táo lại 1 chút.

Vương Nhân đi ở bên cạnh nàng, thân mật ôm cánh tay của nàng, cô bé làm nũng bủ môi

“Người giới thiệu cho chị cũng không có đến.” Đi vài bước, khinh thường một tiếng

“Coi như là hắn không có phúc khí—— ”

Trầm Ngư sờ sờ tóc biểu muội nhưng cười không nói. Trầm Ngư trên đường trở về phải đi qua cửa trường đại học S.

“1 lũ đi ra ngoài phóng túng tại sao không gọi ỉnh?” Ở cửa trường dưới ánh đèn một nam sinh viên đứng ở nơi đó, tức giận bất mãn nói.

Mặt oa oa, hai má vì hiện lúm đồng tiền cùng lộ ra răng khểnh, tinh khiết như trẻ con, có chút quen thuộc.

“Khanh Khanh —— ”

Một đồng người kéo dài âm điệu la hét.

Nam sinh cả người đầu ngẩn một chút

“Không ấy người hét cái tên này!”

Một đồng người cười lớn

“Này, Thiệu Khanh, hôm nay làm người tiếp khách cảm giác như thế nào?”

Nam sinh viên kia hừ một tiếng : “Huynh đệ là như vậy làm sao? Mọi người hử hê nhĩ, quay đầu lại —— hử ——” Bỗng nhiên có chút tiểu xảo trá

“Mình sẽ nói tốt vài câu trước mặt cho biểu ca...”

“Này này, Thiểu Khanh, là huynh đệ không nên làm như vậy chứ?”

“Chẳng lẽ không đúng sao?” Nam sinh viên kia cười lên, vô cùng tinh khiết, hai má lúm đồng tiền, khả ái nếu như bạn không tin chính là tội ác tày trời.

Trong phòng 1 ngọn đèn vẫn chiếu sáng, Trần Ngự đem tay nhét vào trên ghế sa lon ở phòng khách.

Trần Ngự nhà này diện tích không lớn, một phòng ngủ, phòng khách mà thôi, Trần cha Trần mẹ thanh toán phương thức trả gộc, Trần Ngự bởi vì nhiều người vay mua nhà cho nên số tiền cho vay cũng không có bao nhiêu, dù sao trừ đi tiền hàng kì nàng còn một khoản nho nhỏ, nhưng khi tâm huyết dâng trào là có thể nho nhỏ xa xỉ một phen.

Đối với cuộc sống bây giờ Trần Ngự rất hài lòng, nhưng Trần cha Trần mẹ đối với trạng thái sinh tồn của nữ nhi như vậy hiển nhiên không phải là cùng tư tưởng.

Trần Ngự năm nay đã 25, độc thân, theo lý thuyết tuổi như vậy ở trong xã hội cũng không tính là tội ác tày trời nhưng Trần cha Trần mẹ cũng rất quan tâm chung thân đại sự của nàng. Trần Ngự từng tại trước mặt Trần cha Trần mẹ cảm thán : nam nhân, chính là chân trời di động là mây trôi... Bị Trần cha Trần mẹ “Giáo dục”1 hồi .

Trần Ngự khi online là xuất hiện ở trong phòng ngủ gia đình của game.

Nàng là NPC cho dù nàng khi offline thì trong trò chơi Tắc Thiên Thái hậu vẫn là tồn tại. Lúc trước hoàn hảo phạm vi hoạt động chẳng qua là Lạc Dương, bây giờ toàn bộ Ngạo thế nàng đều có thể đi. Vì không dễ dẫn tới những mâu thuẫn khác Trần Ngự mỗi lần trước logout cũng sẽ về nhà, dù sao rất dễ dàng bất kể ở địa phương nào chỉ cần mở bảng nhân vật con chuột kích xuống có thể về nhà.

Bởi vì nàng tập tính con cú, mặc dù bây giờ thời gian đã qua 12 h đêm nhưng cũng là thời gian nàng có tinh thần nhất. Không có vội vã từ bên trong nhà đi ra nàng đi tới trong viện, nhìn cảnh tượng đình viện muôn hoa đua thắm khoe hồng, gió thổi bướm vờn lượn, trước cửa có một dòng suối nhỏ quanh co chảy qua xa xa có thể nhìn thấy núi xanh cái vị trí địa lý chọn được rất tốt.

Kéo ra thông tin nhân vật lật đến khung kỹ năng lan vốn là trống rỗng nhiều ra chế thuốc, hái. Trần Ngự không biết ba cái kỹ năng này từ đâu tới đây bất quá đã có kỹ năng nàng cũng cái để giết thời gian.

Nhớ tới trong cái bọc những thứ được thảo từ núi Nga Mi trên núi kia hái tới trong bụng có chủ ý.

Lấy ra kỹ năng tặng kèm bình thường lò thuốc Trần Ngự đem được thảo lung tung ném vào dĩ nhiên không có quên ghi chép phân lượng các loại được thảo, mục đích là muốn nhìn một chút có thể hay không luyện được cái đan được hiếm có gì đó. Sự thật chứng minh: Trần Ngự không có cái loại thiên phú này!

Dùng thời gian một canh giờ dùng hết bọc được thảo ngổn ngang đan được luyện một đồng tỉ lệ thành công cùng thất bại chia đều, dĩ nhiên không có đan được hiếm thấy xuất hiện chỉ là chút thuốc bình thường thêm máu thêm mana.

Cô gái hoàng sam võ võ y phục đứng dậy rời nhà đi.

Nàng đi tới ngoài rừng đào cách thành Dương Châu mười dặm. Trong trò chơi không có mùa, rừng đào Dương Châu này cảnh mùa xuân những địa phương khác có thể là mùa hè, mùa đông, mùa thu. Bọn họ chỉ nhìn cảnh đẹp được rồi không cần thái quá quan tâm mùa.

Hoa đào đương nhiên không thể thiếu cánh đào rơi bay lả tả trong gió. Bởi vì cảnh trí rừng hoa đào nơi này là đất hẹn hò của đôi yêu đương trong trò chơi. Dĩ nhiên Trần Ngự tới nơi này không phải là vì ước hẹn, phu quân của nàng không có on nàng tạm thời không có tính toán hồng hạnh xuất tường. Rừng hoa đào chỗ sâu có đầm hoa đào chương khí tràn ngập, bất quá bờ đầm có vài cọng được thảo luyện chế độc được thật là vật liệu tốt.

Rừng hoa đào dĩ nhiên cũng là có quái vật tồn tại dựa theo lệ cũ của trò chơi đương nhiên càng đến gần chỗ sâu quái cấp bậc cũng càng cao. Mặc dù Tắc Thiên Thái hậu không có bất kỳ kỹ năng công kích nhưng nàng là NPC những thứ quái này không sẽ chủ động trên chọc nàng cho nên Tắc Thiên Thái hậu bình yên

thông qua rừng hoa đào, thấy tràn ngập ‘Bích hồng đào’ đậm. Nếu như quên bên trong chương khí độc tính cũng là nơi rất mỹ lệ.

Nhìn chúng Trầm Ngư bỗng nhiên chủ ý có nên đi vào hay không, không biết Bích hồng đào này đối với NPC có ảnh hưởng gì hay không, nếu như Tắc Thiên Thái hậu ở chỗ này đã chết ID có thể hay không vĩnh cửu bị tiêu trừ.

Cô gái hoàng sam lẳng lặng đứng ở bên trong rừng hoa đào, Bích hồng đào rơi vào trên đầu trên áo nàng chợt biến mất không thấy gì nữa.

Hai người chơi từ phía sau rừng hoa đào đã chạy tới, thấy cô gái mặc hoàng sam kia động tác hơi chậm lại.

[phụ cận] thu thủy y nhân: nơi này cũng có NPC?

Thấy tên nữ người chơi kia Trầm Ngư thở dài một tiếng, này là gì? Oan gia ngõ hẹp... Nếu như bạch y nữ tử này là Thu thủy y nhân, như vậy bên người nàng hiệp khách áo lam kia chính là Thương Khung Nguyệt Sắc đi.

Nàng không muốn rước lấy bất cứ phiền phức gì cũng không muốn cuốn vào bất kỳ chuyện xấu a, kêu rên.

[phụ cận] Thương Khung Nguyệt Sắc : hình như không phải là NPC

Trầm Ngư dùng đầu đập vào cái bàn chấp tay hành lễ, nhờ cậy lão Đại Nguyệt Sắc cùng Thu thủy mỹ nhân ta là NPC, cho nên không cần để ý tới ta, 2 người đi làm chuyện của 2 người đi.

Thần tiên trên trời tựa hồ nghe đến nàng năn nỉ, hiệp khách áo lam cùng bạch y nữ tử làm một phen công tác chuẩn bị song song xông ào vào trong kia. Trầm Ngư thở phào nhẹ nhõm chuẩn bị rút chân mới vừa hoạt động gót chân thấy màn hình một trận kịch liệt đung đưa, màn ảnh toàn bộ đen trước đó tựa hồ nghe đến một tiếng tức giận.

Hệ thống spam thông báo thật dài. Có người chơi thành công trộm lấy Huyền ly đan ngàn năm, huyền ly nổi giận khắp mười dặm rừng hoa đào Dương Châu bên trong rừng hoa đào sinh linh đồ thán, vô số người chơi lần này lâm vào kiếp nạn...

Trầm Ngư nhìn ba mươi giây sau thấy mình xuất hiện ở âm phủ luân hồi nắm chặt quả đấm nhỏ, Thương Khung Nguyệt Sắc , Thu thủy y nhân, bản tiểu thư cùng với 2 người thù này không đợi trời chung! Bất quá —— Nàng tựa hồ cũng vì vậy nhận được một cái tin tức thì ra là tử vong của nàng cùng người chơi giống nhau.

Mượn tay Hắc bạch vô thường ở Lạc Dương Thiên đàn sống lại thấy vô số người chơi sống lại, cảm xúc mọi người vô cùng xúc động phần nộ phải biết rằng bên trong Ngạo thế chết đi trừng phạt là rất nghiêm nghị, cũng không phải là đơn giản giáng cấp như vậy, mà là còn có tổn thất kim tiền, kinh nghiệm kỹ năng tổn thất.

Trầm Ngư xuống Thiên đàn trải qua 1 lần này nếu như bị tuôn ra chuyện nguyên nhân gây ra là do Thương Khung Nguyệt Sắc cùng Thu thủy y nhân, thì danh tiếng thật tốt của 2 người kia ở Ngạo thế sợ rằng có xuống đến điểm thấp nhất trong lịch sử.

Nhưng có đôi khi, có ít người làm việc thường ngoài dự đoán mọi người. Trầm Ngư nhìn thế giới chà ra thông báo mới.

[Loa thế giới] Thương Khung Nguyệt Sắc: Ta ở chỗ này hướng ở các vị bằng hữu thành Dương Châu gặp nạn tạ lỗi các vị, ... Tổn thất của mọi người ta dốc hết sức của Giang Nam đường hết thấy tiến hành đền bù...

Cả thiên tạ lỗi không có chút ý từ chối nào, ngôn ngữ thành khẩn, đúng mức khắp nơi lộ một loại dũng cảm lớn làm cho Trầm Ngư nhìn cũng không hận mà vỗ bàn mấy tính hô một tiếng hảo hán.

Đầu óc tỉnh táo lại, không khỏi khen ngợi tên kia thật là tâm tư tốt ứng đối tốt cứ như vậy bên trong Ngạo thế sợ là không có người nào ở chuyện này màn nói được thế này, mà trải qua chuyện lần này danh tiếng của hắn càng thêm vang dội. Mà khi đoạt được Huyền ly đan ngàn năm không cần nói rõ người chơi Ngạo thế

biết rõ tất là hấn gây nên nhất định tăng thêm mấy phần sắc thái truyền kỳ thần bí của Thương Khung Nguyệt Sắc .

Thật là một mũi tên hạ hai chim, danh lợi song thu! Thương Khung Nguyệt Sắc người này không đơn giản.

“Tôi Được sư trang.”

Trầm Ngư đang ở chỗ này nhìn loa cảm thán, bỗng nhiên nhận được một cái tin nhắn thấy người gửi Áo vải. Đầu có chút chậm lụt đi xem thời gian đã là 1: 50 a.m.

Tĩnh tĩnh đầu Trầm Ngư trả lời một cái tin nhắn đi qua

“Phu quân, chàng dùng kĩ năng phu thê gọi thiệp về.”

Nàng là NPC vẫn là cùng người chơi có khác nhau, tỷ như nếu như không có ai mang nàng, nàng không dùng được bất kỳ phù đi nơi nào cả, hoàn toàn là đi bằng chân, ~o ()o

~~Tin nhắn không tới một giây đồng hồ trở lại lời ít mà ý nhiều phù hai chữ “Hồi nhà.”

Trầm Ngư nhìn một phút đồng hồ, ấn xuống thông báo về nhà hình ảnh chớp động thấy thân ảnh Tử y được sư.

Tử y được sư không có nhiều lời nói mang theo nàng trở lại phòng khách được sư trang trong lúc thời gian chỉ qua hai giây. Trầm Ngư nhìn 1 đám Được sư đứng ở đền sảnh. Mọi người thấy nàng, trầm miệng một lời “Đại tẩu.”

[phụ cận] áo vải : Phu nhân, cùng người trong trang chào hỏi đi. Tử y được sư ở ghế chủ vị ngồi xuống.

Trầm Ngư hồi lâu nghen ra một câu :

[phụ cận] Thái hậu : Mọi người đều là người chơi cùng chức nghiệp?

Bây giờ thời gian đã là rạng sáng , tập tính con cú cũng không phải là người chơi trò chơi bình thời có thể thức.

Ầy tớ mở nghị luận không khí rất hoạt bát quá ở khi Tử y được sư ho nhẹ một tiếng sau mọi âm thanh đều yên ắng.

Trầm Ngư ở cái ghế bên cạnh Tử y được sư ngồi xuống, không hiểu ra sao đợi chờ chuyện phát triển.

[phụ cận] áo vải : Nói đi, mọi người kêu ta đi lên rồi cuộc có chuyện gì?

Ngạo thế nói chuyện với nhau cũng là chữ, nhìn không thấy vẻ mặt người chơi cũng nghe không được ngữ điệu nhưng Trầm Ngư nhìn những lời này phẳng phất cũng cảm giác được Tử y được sư bộ dáng hơi chút ít mệt mỏi, loại sinh vật này có chút giống mèo.

Mọi người: Trang chủ, trang chủ, ngài không có nhìn mới vừa rồi hệ thống thông báo sao? Giang Nam đường chiếm được Huyền ly đan ngàn năm chỉ cần lần nữa đến Đông hải lấy thất thải long châu thì hấn sẽ thắng.

[phụ cận] áo vải : chuyện này tìm Khanh Tương, đánh cuộc là hấn cùng Thương Khung Nguyệt Sắc đánh cuộc

Mọi người: trang chủ, ngài không nhân tính, Khanh Tương tiểu đệ đệ đệ ài...

[phụ cận] áo vải : vậy thì như thế nào

Mọi người: ...

...

Mọi người: nếu như hai tháng trước Thảo phạt làm thành công, Khanh Tương sớm có thể toàn thắng ...

Những lời này làm cho Trầm Ngư chột dạ run lên, nhớ tới huyền y kiếm khách khả ái xấu hổ ngay cả đầu cũng không có khí lực ngẩng lên.

[phụ cận] Thái hậu : ta hỏi một câu

Mọi người lập tức dừng lại thảo luận, 1 loạt ánh mắt nhìn chăm chăm vào cô gái mặc hoàng sam

Trầm Ngư lau một cái mồ hôi lạnh, không khí này rất có áp lực.

[phụ cận] Thái hậu : Khanh Tương cùng người kia đánh cuộc cái gì?

Chốc lát vắng vẻ.

Mọi người: giữa tháng ba bang phái thực lực mạnh là người thắng, bang phái người thua phải ở thành thị chạy mười vòng mà vừa chạy vừa la 'Tôi là đầu heo tôi là đầu heo '

[phụ cận] Thái hậu :...

Trầm Ngư: ...

Mọi người sợ nàng kích thích không đủ lại còn miễn phí cung cấp một cái tin tức cho nàng.

Mọi người: nghe nói nguyên nhân gây ra vì một cái bánh bao thịt

Nghe mọi người náo nhiệt nghị luận Trầm Ngư sững sốt không có bắt được chủ đề nhìn bên cạnh Tử y được sư, đã thật lâu vẫn không nhúc nhích.

Mọi người: Trang chủ sợ là online rồi ngủ thiếp đi.

Trầm Ngư: ...

[phụ cận] Thái hậu: như vậy, ta cũng vậy treo đi ngủ .

Trực tiếp đem cô gái mặc hoàng sam ở lại ghế bên cạnh với Tử y được sư dù sao hôm nay trong Ngạo thế nàng không phải làm nhiệm vụ, nàng sớm cũng không có việc gì.

Được sư trang mọi người thấy 2 vị chủ vị, yên lặng thật lâu.

Mọi người: quả nhiên là vợ chồng!

Mọi người: thì ra là điểm thẻ không đốt tiền...

[phụ cận] Thái hậu: a, quên mất quên mất, ta về nhà tương đối khá

Được sư trang mọi người thấy cô gái kia trong nháy mắt không thấy tung tích, lẳng lặng nhìn có chút hình đơn ảnh cô đơn của Tử y được sư im lặng hồi lâu.

Phía sau có tình cảnh phát sinh như thế nào Trầm Ngư không biết, cho Tắc Thiên Thái hậu về nhà nàng đi xuống tuyến. Ngày thứ hai tỉnh lại có chút thần ở quỷ sai khiến tại xế chiều vừa qua khỏi 3 giờ liền lên tuyến, mới vừa lên tuyến đã nghe đến hệ thống tiếng nhắc nhở tin nhắn.

Tin nhắn Áo vải để lại cho nàng, ý là làm cho nàng online nick hần, có một nhiệm vụ nhờ nàng hỗ trợ làm xong, nhiệm vụ kia có hạn chế thời gian mà hần bây giờ không online được.

Trầm Ngư cơ giới mà đem trong tin tức ID cùng mật mã sao ở một trang giấy đóng ID Tắc Thiên Thái hậu, đăng nhập nhân vật áo vải này, nhân vật hiện tại trong nhà bọn họ, Tắc Thiên Thái hậu dịu dàng a ngồi ở trên giường có chút đại ra.

Trầm Ngư cắn một bọc sữa tươi, mới vừa rồi nàng là cảm nhận được áo vải đại thần gọi về sao? Xem ra trong khoảng thời gian này nàng được triệu hoán thành thói quen, thế nhưng có thể xuyên thấu thời không cách trở... Giữa đầu nhìn trần nhà, áo vải đại thần cũng thật tin nàng không sợ nàng del acc hần?

Áo vải đại thần nhờ nhiệm vụ của nàng rất đơn giản làm cho nàng cầm lấy Phượng vĩ kết cùng Thu thủy tương tự kiếm đi Thủy Nguyệt Đồng Thiên tìm một NPC Thu thủy, đem hai đồ vật giao cho nàng.

Trầm Ngư kiểm tra túi đại thần thấy trang bị thuộc tính ngây người một hồi lâu, nháy mắt mấy cái đại thần quả nhiên là đại thần. Thấy bên trong túi Phượng vĩ kết cùng Thu thủy tương tự kiếm lẳng lặng nằm chuẩn bị lên đường.

Ngạo thế cái trò chơi này Trầm Ngư không có xin ID người chơi bất quá nàng là lúc đầu cũng từng trải nhiệm qua cuộc sống của người chơi cho nên thao tác cũng không xa lạ gì.

‘Thủy Nguyệt Đồng Thiên’ ở bên trong Đông hải ở bờ biển tìm được người đưa đồ có thể trực tiếp đưa qua.
Một canh giờ sau, Tử y được sư cước bộ vội vã bước lên Đảo tiên cảnh bỗng lại chạy thẳng tới NPC mục tiêu đi.

...

[phụ cận] được sư 004: lão Đại lão Đại ——

[phụ cận] được sư 004: lão Đại lão Đại ——

[phụ cận] được sư 004: lão Đại lão Đại ——

...

Trầm Ngư nhìn thông báo không ngừng quay đầu lại, thấy mới vừa rồi đi qua ba được sư.

[phụ cận] được sư 013: lão Đại, làm nhiệm vụ sao?

[phụ cận] được sư 009: lão Đại có cần giúp không?

...

[phụ cận] áo vải: ... Ta không phải là áo vải

[phụ cận] được sư 004: ...

[phụ cận] được sư 009: ...

[phụ cận] được sư 013: không phải là lão Đại?

[phụ cận] áo vải: ta thay hấn làm nhiệm vụ

[phụ cận] được sư 013: ta biết rồi, ~ ()~ nhất định là đại tẩu

[phụ cận] áo vải: ...

[phụ cận] áo vải: làm sao cậu biết?

[phụ cận] được sư 009: đại tẩu, lão Đại bình thường đối với chúng ta cũng không có khách khí như vậy

[phụ cận] áo vải: ...

[phụ cận] được sư 013: đại tẩu, cần hỗ trợ gì sao? Dù sao ba người chúng ta không có chuyện trọng yếu muốn làm

Trầm Ngư trầm tư chốc lát.

[phụ cận] áo vải: Mọi người giúp ta thu thập 100 gốc cây phục linh tử, 100 khóa nhau thai, 999 chi khổng tước linh, 12 đàn nữ nhi hồng, ...

Lôi thật dài một chuỗi danh sách.

Ấn vào đầu nhân vật Được sư 013, giao dịch qua 3 ngàn vạn.

[phụ cận] áo vải: nếu như hảo hảo thu về ở Hiên Viên từ chờ ta, càng nhanh càng tốt.

[phụ cận] được sư 013: đồ không thành vấn đề, đại tẩu chi cho chúng tôi nhiều bạc như vậy, không sợ chúng tôi độc chiếm

[phụ cận] áo vải: mọi người là người của được sư trang, áo vải chọn người hấn là cũng là tín nhiệm, ta không có lý do không tin

[phụ cận] áo vải: nhiệm vụ này có thời gian hạn chế (_)~~ cúi chào

Tử y được sư vội vã chạy xa, không có mùi vị tiên phong đạo cốt ngày thường bọn họ quen thuộc, cũng có chút ít thái độ hấp tấp lỗ mãng.

...

[đội ngũ] được sư 013: tiểu tử này ánh mắt luôn luôn tốt

[đội ngũ] được sư 004: có thể

[đội ngũ] được sư 009: đồng ý

[đội ngũ] được sư 013: trở về nhắc một cái tiểu tử kia, nếu như hắn không nên để thể diện người ngoài, huynh đệ chúng ta sẽ ra tay

[đội ngũ] được sư 009: mười ba từ khi biết đến bây giờ, cậu chuyện gì lúc nào tranh giành được với tiểu tử kia?

[đội ngũ] được sư 013: ...

Ở Thủy Nguyệt Đồng Thiên tìm được Thu thủy đem Phương vĩ kết cùng Thu thủy tương tư kiếm giao cho nàng, nghiêm túc nghe một cuộc tình bi kịch của 1 cô gái bị bội tình bạc nghĩa, Trần Ngự thỉnh thoảng an ủi mấy câu mặc dù nàng không rõ xác thực biết thái độ người chơi đối với NPC đối với nhiệm vụ có bao nhiêu ảnh hưởng nhưng mình xác biết là có ảnh hưởng. Nhớ tới Lạc Dương cung Cảnh Vân điện hài tử kia Trần Ngự tâm liền có chút ít mềm mại.

Có lẽ ở trong trò chơi khi đó chính là không gian của NPC mà người chơi xông vào. Quả nhiên hảo tâm có báo đáp nghe xong cô gái kia nói gây ra một ẩn tàng nhiệm vụ Trần Ngự do dự không tới một giây liền quyết định nhận cơ hội như thế có thể nhận nhưng không thể cầu. Nhiệm vụ này liên một thời gian cũng rất chặt Trần Ngự cơ hồ chạy khắp các khu vực trong Ngạo thế may là Tử y được sư tiền đủ đốt, kỹ năng đủ cường hãn, nhân vật đủ biến thái làm cho nàng có thể mỗi một lần thời gian hoàn thành sát nút.

Tại Hiên Viên từ, Tử y được sư nắm trong tay một lệnh bài.

Trần Ngự nhìn giới thiệu lệnh bài.

Làm Bang phái thăng cấp thánh cấp, đem bang phái trực tiếp thăng cấp đến bang phái siêu cấp, sử dụng sẽ đứng đầu một bang. (chú thích: phải ở trong hai canh giờ sử dụng, bây giờ thời gian còn là 1h 57 45)

Trần Ngự đầu trì trệ ba phút đồng hồ, nhanh chóng kéo ra list hảo hữu của Áo thấy lóe lên hai chữ Khanh Tương nhanh chóng phát một cái tin qua.

“Hiên Viên từ, tọa độ xx, xx, nhanh ! ! !”

Không tới hai phút đã nghe đến lời Khanh Tương.

[phụ cận] Khanh Tương: ca, anh bị chém

Huyền y kiểm khách hấp tấp xuất hiện ở Hiên Viên từ, thấy Tử y được sư cùng ba người quen khác, ngu ngơ ở đây.

Không đợi hắn hỏi Trần Ngự đem cái Bang phái thăng cấp ném cho hắn.

Huyền y kiểm khách dừng tại nguyên chỗ năm phút đồng hồ không có bất kỳ phản ứng.

[phụ cận] Khanh Tương: ca, anh không cần như vậy lừa dối em đi

Trần Ngự: ...

[phụ cận] áo vải: ... Ta không biết tọa độ của Phiêu Huyết đường

Huyền y kiểm khách đi tới, vòng quanh hắn nhìn nhìn.

[phụ cận] Khanh Tương: không phải là ca

[phụ cận] được sư 013: Khanh tiểu đệ, đại tẩu, đại tẩu

[phụ cận] Khanh Tương: ... (o)

...

[phụ cận] Khanh Tương: đại tẩu hảo, chị xác định thăng cấp làm, không phải ca nói thế

[phụ cận] áo vải: xác định

...

[phụ cận] Khanh Tương: ca dối tính rồi sao? ... đại tẩu, chị không nên lừa dối em, tính tình anh ấy thế nào chị rõ ràng đi?

[phụ cận] áo vải: ...

[phụ cận] Khanh Tương: ca có lòng tốt như vậy ư?

[phụ cận] áo vải: Thời gian cậu cùng Nguyệt Sắc đánh cuộc có phải hay không nhanh đến kỳ hạn

Trầm Ngư nhìn trong trò chơi huyền y kiếm khách có chút chảy nước miếng, thật là đáng yêu. Chính là áo vải không để cho, thăng cấp nàng là cấp cho bất kể là vì đền bù chuyện lúc trước ở hoàng cung Lạc Dương hay là nàng thuần túy vì chính thái nữa.

Một kích động nói vốn là sẽ không nói lời.

[phụ cận] áo vải: phu quân chẳng qua là xấu hổ, cho nên để cho ta đem đồ cho cậu, thời gian không nhiều lắm nhanh đi nhanh đi

Đình! Thấy trong trò chơi trong nháy mắt bốn người khác đại ra, Trầm Ngư đột nhiên cảm giác được sống lưng mạo hàn khí, trong trò chơi Tử y được sư tựa hồ hướng nàng nhìn sang một cái. Trầm Ngư thân thể run lên, ngón tay run lên, không có cốt khí ——Chạy.

Tử y được sư xuất hiện ở phòng ngủ quen thuộc.

Trầm Ngư che mặt thở dài, quả nhiên gần đây nút kích về nhà nhiều lắm cơ hồ thành phản xạ có điều kiện.

Tích tích —— tiếng chuông hệ thống tin tức.

Khanh Tương: Phiêu Huyết đường tọa độ Tần Hoài xx, xx

Giúp Tử y được sư trong cái bọc đồ phân loại kỹ, out nhìn nhìn thời gian 6: 03.

Ăn cơm tối, lúc 7 giờ đúng lúc bắt đầu làm việc ở phòng ngủ không có thấy Tử y được sư, nhìn trong phòng ngủ bố trí nhìn quen thuộc có chút chán đến chết, đi 1 đoạn xuất hiện ở phòng khách không có thấy bất luận kẻ nào, một đường đi ra cũng không thấy được người chơi đi ra cửa trang thời điểm NPC cung kính đối với nàng hành lễ.

Tần Hoài xx, xx

Nghĩ tới cái tọa độ này cô gái mặc hoàng sam một đường đi qua sông, tới bên bờ sông Tần hoài.

Tần Hoài ở trong thành Kim Lăng, trong thành Kim Lăng cảnh trí chủ yếu có thơ hình dung: hoa lê như tuyết cây cỏ như khói, xuân ở hai bờ sông bên Tần Hoài mọi nhà phấn khích theo thiên quyên. Còn nói trên sông ánh trăng đêm sương khói nhạt, đêm đỗ Tần Hoài tiệm rượu gần.

Phiêu Huyết đường xây ở bờ sông Tần hoài, xem trái là ‘Minh xa lâu’, nam ngắm ‘phu tử miếu’, khí thế rộng lớn giống như hùng cứ Mãnh Hổ ở bờ sông Tần hoài .

Cô gái mặc hoàng sam đứng ở bên bờ sông Tần nhìn đại môn Phiêu Huyết đường, màu sắc chủ yếu màu đỏ mơ hồ có một loại khí thế sát phạt rất phù hợp tên ‘Phiêu Huyết đường’, xây ở nơi này nước sông Tần hoài chọt nhìn có chút không hợp.

Sông Tần hoài mười dặm bờ sông cũng là Ti lê hoa trắng, dưới tàng cây màu xanh hoa cỏ Nhân Nhân, Phiêu Huyết đường cũng không ngoại lệ, ở đại môn hai bên các hữu một cây khô cần vẩy kín cây lê, hoa rơi tuôn rơi, tung bay như tuyết.

Phiêu Huyết đường đại môn người chơi ra ra vào vào vô cùng bận rộn.

1 mình đi vào Phiêu Huyết đường tựa hồ không giúp đỡ được cái gì, Trầm Ngư ẩn thái dương nhìn thành Kim Lăng cảnh tượng phồn hoa, so với thân đô Lạc Dương đế vương nơi này càng tươi đẹp kiều diễm. Đi vào trong thành Kim Lăng đi dạo tốt lắm.

Quyết định chủ ý xong cô gái kia rời đi bờ sông Tần hoài đi không có mấy bước bỗng nhiên đứng lại.

Hoa lê trắng như tuyết tuôn rơi hoa rơi Tử y được sư đứng ở dưới một gốc cây lê mắt nhìn tới đây. Thoáng chốc, trong thiên địa thanh âm đều lắng đọng, Trầm Ngư trong tầm mắt chỉ có Tử y được sư. Hai người người nào cũng không có mở miệng nói chuyện, cứ như vậy lặng lẽ nhìn nhau.

Trầm Ngư hai tay đang cầm cốc sứ có chút nóng, cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ uống, thâm tình vô cùng buông lỏng.

Một người chơi chạy bay đến như xe lửa làm cho kẻ xem trợn mắt. Không gian yên tĩnh lập tức giống như có con vịt đã đun sôi bay qua bất quá vật này không có sẽ không có. Cô gái kia đi tới Tử y bên cạnh được sư

[phụ cận] Thái hậu: Phu quân đại nhân ——

Không có phản ứng.

Trầm Ngư trong lòng cảm giác có chút không đúng, gõ một cái tin nhắn đi qua hồi lâu không có trả lời. Buồn bực thì ra là người không có ở đây. Như vậy, mới vừa rồi nàng cùng ai hai mắt nhìn nhau?

Trầm Ngư nhìn hoa lê rơi bay xuống buồn bã im lặng. Nhìn chằm chằm màn hình trò chơi hồi lâu, thở thật dài một tiếng từ trước máy tính đứng dậy từ trên giá sách tìm một quyển văn trở lại trước máy tính mở ra từ từ đọc.

Trầm Ngư tính tình là có chút an tĩnh dĩ nhiên ở trước mặt người quen cũng sẽ có nói nhiều chút ít, nhỏ nhỏ độc miệng. Trầm gia không tính là nhà giàu có, thường thường bậc trung, Trầm cha giáo sư lịch sử đại học S, Trầm mẹ là kỹ sư, Trầm Ngư là thiếu không lo, nhưng cũng không yếu ớt cũng có chút ít tính tình bướng bỉnh.

Trầm Ngư đọc xong hồi thứ 3, Tử y được sư rốt cục có phản ứng, câu nói đầu tiên đem nàng khí lên.

[phu thê] áo vải: phu nhân, nàng tìm ta

Trầm Ngư trầm mặc thật lâu Tử y được sư cũng là có tính nhẫn nại vẫn đợi nàng trả lời.

[phu thê] Thái hậu: Phu quân, ta đem nhiệm vụ làm xong

[phu thê] áo vải: Ta thấy được, không tệ. Tử y được sư nhàn nhạt đánh giá.

Tẻ ngắt.

[phu thê] áo vải: Phu nhân, chúng ta đi làm nhiệm vụ phu thê

Không đợi nàng trả lời, Tử y được sư trực tiếp mang nàng bay.

Trầm Ngư lặng yên.

[phu thê] Thái hậu: Khanh Tương bang phái thăng cấp thật không cần chàng đi hỗ trợ?

[phu thê] áo vải: Chính nó sẽ làm xong. Tử y được sư trả lời vô cùng máu lạnh.

Trầm Ngư lần nữa trầm mặc.

Cô gái mặc hoàng sam cùng Tử y được sư đứng ở NPC hồng nương nhân duyên từ tiếp nhận khảo nghiệm “Phu thê”.

Phu thê ở Ngạo thế nhiệm vụ vô cùng phiền, cần chân chạy rất nhiều hết lần này tới lần khác Tắc Thiên Thái hậu không am hiểu là bay tới bay lui, Tử y được sư không thể làm gì khác hơn là cực khổ một thân kiêm 2 chức, hoàn nhiệm vụ bên mình nữa bay đi nhiệm vụ của vợ mình.

Trầm Ngư nhìn trong trò chơi Tử y được sư bay tới bay lui... Trong bụng có chút áy náy, nắm lên trong tay điện thoại gọi cho BOSS.

Đem độ thân mật giữa vợ chồng lên 500, có được kỹ năng đầu tiên của phu thê: thẻ non hẹn biển.

(chú thích: Trong Ngạo thế kỹ năng phu thê có ba mức, mức 1 là ‘Đồng khí liên chi’, cần phu thê độ thân mật 300 kết hôn cũng đủ đạt được, trong chiến đấu có thể cho thêm máu cho nhau trị số ảnh hưởng đến thân mật; cái thứ hai là ‘Thê non hẹn biển’ cần phu thê độ thân mật 500 trong chiến đấu có thể sống lại đối phương, và thêm máu trị số ảnh hưởng độ thân mật; thứ ba là ‘Đồng sinh cộng tử’, cần phu thê độ thân mật 1000 trong chiến đấu phu thê khí huyết cùng chung, kỹ năng trạng thái thời gian phụ thuộc vào độ thân mật. Trong Ngạo thế độ thân mật không ngừng phát triển theo cùng thời gian chơi game, chiến đấu hoặc là dùng đạo cụ mà gia tăng.)

Ở Lạc Hà sơn Tử y được sư chém quái thăng cấp, cô gái hoàng sam luyện tập hái thuốc kỹ năng chế thuốc Trầm Ngư thấy kênh thể giới tuôn ra thông báo hệ thống.

[hệ thống] [thông báo]: Dương Châu Giang Nam đường, Kim Lăng Phiêu Huyết đường thăng cấp thành bang phái siêu cấp, nhân số mức cao nhất là 5 vạn người, các bang phái khác khi xem thông báo này hãy coi đây là tấm gương, mong đợi Ngạo thế tăng thêm cục diện.

Hệ thống thông báo liên tục lập lại mười lần. Trong Ngạo thế thoáng chốc lật trời nghị luận rối rít. Thế nhưng đồng thời thăng cấp ... ?

Trầm Ngư không nghĩ tới Khanh Tương cùng Thương Khung Nguyệt Sắc là như vậy một cục diện không thua không thắng, cẩn thận thử nghĩ xem hoặc là đây chính là tốt nhất dù sao y theo thân phận hai người này bây giờ tiền đánh cuộc sẽ là mức thái quá...

Nhìn chỉ so với hệ thống thông báo chậm vài giây, Trầm Ngư phản phát cách màn hình thấy mặt khả ái của huyền y kiếm khách có thể tưởng tượng ra ngoài 1 nam sinh có tiền đồ.

Cho nên, Trầm Ngư nhìn Tử y được sư.

[phu thê] Thái hậu: Phu quân, chúng ta đi Phiêu Huyết đường sao.

Tử y được sư dừng lại động tác giết quái, xoay người lại nhìn nàng thấy vậy Trầm Ngư có chút chột dạ.

[phu thê] áo vải: Được rồi.

Tử y được sư đáp ứng một giây sau hình ảnh chuyển đến Phiêu Huyết đường bên bờ sông Tần hoài thành Kim Lăng b.

Phiêu Huyết đường bang chúng đột nhiên thấy xuất hiện Tử y được sư cùng cô gái hàng sam ở nghị sự đại sảnh đều là sưng sốt, chốc lát kịp phản ứng cùng kêu lên chào hỏi

Mọi người : “Áo vải đại ca, Thái hậu đại tẩu —— ”

Huyền y kiếm khách hấp tấp tinh thần phần chấn từ hậu đường bang đã chạy tới, giọng nói có chút hưng phấn chỉ mừng rỡ vòng quanh hai người vòng tầm vài vòng

[phụ cận] Khanh Tương: Ca, tiểu đại tẩu, Phiêu Huyết đường thăng cấp thành bang phái siêu cấp...

Nhìn huyền y kiếm khách mặt vui vẻ, Trầm Ngư rất muốn đưa tay sờ. Phiêu Huyết đường đại đa số bang chúng đều biết Tử y được sư, Trầm Ngư dọc theo đường đi đã bị người ta gọi “Đại tẩu, đại tẩu” đi tới hậu đường, huyền y kiếm khách “Dừng cảm” vỗ tay nhìn hậu đường trong viện giữa những hàng chữ mang theo sự đặc

[phụ cận] Khanh Tương: Tiểu đại tẩu, chị nhìn sân này như thế nào, có phải hay không ‘Kim qua thiết mã, khí nuốt vạn dặm như hổ’ thần khí nam nhân?

Trầm Ngư nhìn kỹ một chút cảnh trí trong viện.

[phụ cận] Thái hậu : Đệ này, nếu như em ở trước mắt mắt giáo trưởng cấm y vệ hoàng cung Lạc Dương, tuyệt đối sẽ không nói như vậy.

Quả thật mới đó mới thật sự là địa bàn nam nhân ‘Tinh khiết’, luyện tập ngăn nắp giống như bàn cờ so sánh với sân rộng rãi người đếm không hết. Bên cạnh binh khí đao thương san sát, uy nghiêm. Giữa là điểm tướng đài trước đài mười hai trụ đá vuông, nàng từng đứng ở nơi đó nhìn cấm y vệ luyện binh không phải là lần một lần hai.

[phụ cận] áo vải: Ân, phu nhân có lòng giúp Khanh Tương chinh đồn bang vụ?

Tử y được sư một câu nói kia đã bán Trầm Ngư cho Phiêu Huyết đường.

Cô gái mặc hoàng sam nước mắt giàn giụa:

[phụ cận] Thái hậu : phu quân a, chàng nếu thật ghét bỏ thiếp cứ việc nói thẳng, thiếp thân thật sẽ không dây dưa.

[phụ cận] áo vải: phu nhân quá lo lắng

[phụ cận] Khanh Tương: tiểu đại tẩu, mặc dù Phiêu Huyết đường của em so ra kém được sư trang nhưng ở Ngạo thể cũng được cho là có một 0 hai. Tiểu đại tẩu chị yên tâm, Phiêu Huyết đường cũng được sư trang thật ra là một nhà, chị giúp Phiêu Huyết đường chính là giúp ca mà!

[phụ cận] Thái hậu : ~~o ()o

~~[phụ cận] áo vải: phu nhân nếu không quen với Phiêu Huyết đường, vi phu sẽ không miễn cưỡng

Cô gái hàng sam ngẩng đầu nhìn trời bên mây tía bay:

[phụ cận] Thái hậu : nam nhân a, quả nhiên chính là chân trời di động là mây trôi...

[phụ cận] áo vải: ...

3. Chương 3: Tử Y Được Sư

Từ đó, Tắc Thiên Thái hậu bắt đầu cư trú tới Phiêu Huyết đường. Ngày ngày có thể nhìn thấy huyền y kiếm khách Trầm Ngư mặc dù mới bắt đầu ra vẻ tức giận nhưng trong lòng cũng là vui mừng.

Khanh Tương cho nàng chức vị tổng quản bang phái Phiêu Huyết đường vẫn tưởng tượng vô căn cứ Trầm Ngư đem một cái bang như Phiêu Huyết đường xử lý được ngay ngắn rõ ràng, hơn nữa đối với NPC quản lý bang phái. Nghĩ đến Tắc Thiên Thái hậu lúc trước đem chuyện chính vụ một quốc gia cũng xử lý được ngay ngắn rõ ràng thì Phiêu Huyết đường mặc dù là bang phái lớn của game Ngạo thể nhưng cũng chỉ là 1 bang phái.

Sau lại, NPC Phiêu Huyết đường độ trung thành vẫn so với những NPC bang phái khác cao hơn rất nhiều, làm việc cũng linh hoạt, đương nhiên cùng Trầm Ngư có là liên quan. Đây là nói sau.

Phiêu Huyết đường bởi vì thăng cấp thành bang phái siêu cấp, diện tích so với trước nhiều hơn rất nhiều, liền lộ ra vẻ có chút hoang vu , trong bang phái có người chơi nghề nghiệp kiến trúc cùng với NPC khí thế ngất trời bận rộn xây dựng, một mảnh cảnh tượng rộn rã nhanh mau lạ.

Trầm Ngư xem một chút huyền y kiếm khách có thể đem một cái Phiêu Huyết đường quản lý đến loại trình độ này chỉ sợ tiểu tử không phải đơn thuần như biểu hiện ra như thế.

1 đường cô gái mặc áo hồng đi tới nàng cùng với mấy người chào hỏi

[phụ cận] loạn thể hồng nhan: Áo vải lão Đại, tiểu bang chủ, còn có mỹ nữ kia. Xoay người chống nạnh, chỉ huy mấy người chơi

[phụ cận] loạn thể hồng nhan: Có phải hay không mấy người là nam nhân? Mài mài chút chút so sánh với nữ nhân hóa trang còn lâu hơn!”

“Hong nhan đại tỷ ——” mấy người chơi nhất tề bay ra một loạt mặt khóc.

Trầm Ngư thích Hồng y nữ hiệp loại hơi thở trong vắt sáng lãng, nghỉ chân nhìn nàng chỉ huy mọi người.

Hồng y nữ hiệp đem mọi người phân phó chuyện đi làm, thấy cô gái hoàng sam còn đứng ở một bên mở miệng liền mang theo nhiệt tình hoàn toàn cay cú.

[phụ cận] loạn thể hồng nhan: Mỹ nữ, em chính là lão bà của áo vải lão Đại, chị là loạn thể hồng nhan, gọi chị là hồng nhan được rồi

Trầm Ngự nghĩ nửa ngày tên của mình... .

[phụ cận] Thái hậu: Em là Thái hậu

Hồng y nữ hiệp một trận trầm mặc quỷ dị.

[phụ cận] loạn thế hồng nhan: Thái hậu... Nghĩ như thế nào tên lại đặc biệt như vậy?

Trầm Ngự: ...

[phụ cận] loạn thế hồng nhan: mới vừa mới nhìn đến tiểu bang chủ bổ nhiệm em làm tổng quản Phiêu Huyết đường, chị dẫn em đi dạo bên trong 1 chút

[phụ cận] loạn thế hồng nhan: áo vải lão Đại mượn lão bà của huynh 1 chút

[phụ cận] Áo vải: nhớ trả lại

[phụ cận] loạn thế hồng nhan:...

Trầm Ngự đi theo Hồng y nữ hiệp đi làm quen các nơi bên trong Phiêu Huyết đường, mặc dù thăng cấp thành siêu cấp nhưng so với hoàng cung Lạc Dương còn kém xa.

Hơn nữa tường ngoài Phiêu Huyết đường... Trầm Ngự nhìn tường chưa cao đầy trượng, hỏi Loạn thế hồng nhan

[phụ cận] Thái hậu: Phiêu Huyết đường tài vụ trạng huống như thế nào?

Hồng Y nữ hiệp trong chốc lát kê khai:

[phụ cận] loạn thế hồng nhan: hôm nay bang phái tài chính còn có 3 ức 8 ngàn vạn bạc

[phụ cận] Thái hậu: không đủ

[phụ cận] loạn thế hồng nhan: cái gì không đủ

[phụ cận] Thái hậu: tường ngoài bang là đạo phòng ngự tuyến đầu tiên, bây giờ lực phòng ngự quá thấp sau này tiến hành bang chiến, không đủ

Trầm Ngự nhìn tường ngoài chỉ số phòng ngự chỉ có 100 vạn. hoàng cung Lạc Dương tường ngoài phòng ngự trị giá nhưng là mấy chục ức, trong hoàng cung góc góc có nhiều người tài, nàng lúc trước trong hoàng cung đi bộ thời điểm trùng hợp gặp người tổng phụ trách năm đó xây dựng hoàng cung Lạc Dương, cái NPC kia tên là Trúc Địa. Rất tên kỳ cục, tính cách cũng lạ ban đầu nàng nhưng là không buông tha ở bên cạnh hắn mãi hơn nửa tháng mới cay mở cái miệng của hắn.

Không biết hôm nay cảnh giới của hắn nếu gặp sẽ như thế nào?

Ở Phiêu Huyết đường quay một vòng trở lại phía trước phòng nghị sự.

[phu thê] Thái hậu: phu quân, thiếp quyết định ở lại Phiêu Huyết đường

Tử y được sư nhìn nàng.

Trầm Ngự phát lời lẽ hùng hồn.

[phu thê] Thái hậu: phu quân, chàng cảm thấy dùng tiêu chuẩn Lạc Dương hoàng cung tạo Phiêu Huyết đường như thế nào?

[phu thê] áo vải: phu nhân cần nhiều cố gắng

[phu thê] Thái hậu: thiếp ở Phiêu Huyết đường thí nghiệm tốt lắm, trở về giúp phu quân dùng tiêu chuẩn xây dựng thêm cho Được sư trang

[phu thê] áo vải: ... tâm ý phu nhân, vi phu... tâm linh

Tử y được sư gần đây thật giống như có chuyện gì thường không có thời gian online cũng là Trầm Ngự cùng Khanh Tương tự xào tự nấu, huyền y kiếm khách tính tình như Trầm Ngự lúc trước lường trước hoạt bát nhanh nhẹn, mang theo ý chí thanh niên cũng không thiếu kiên định quyết đoán.

Trong khoảng thời gian này, Trầm Ngư cùng Phiêu Huyết đường, Được sư trang tám chín phần mười người biết.

Mọi người bị Loạn thế hồng nhan đại tỷ bức bách liễu mạng vợ vét của cải, bởi vì kế hoạch của Trầm Ngư quá đột tiền, bất quá tương ứng hiệu quả cũng rất rõ ràng.

Phiêu Huyết đường bang chúng nhìn tường ngoài cao vút rộng lớn tức tức mười trượng cao, ba trượng dày trên tường thành có thể phi ngựa, các loại lỗ châu mai nhìn xa đầy đủ mọi thứ, thậm chí vị trí thiết kế nổ cùng máy ném đá hoàn toàn là phỏng theo kiểu quân sự. Đứng ở dưới tường cảm ứng được một loại không khí bị thương tựa hồ có lưỡi mác gào thét mã kêu xuyên thấu thời không, từ gạch đá bên trong lay động ra. Nhìn tường ngoài chỉ số phòng ngự: 340, 000, 000.

Phiêu Huyết đường bang chúng không che dấu được tự hào, người Được sư trang người bất mãn. Đại tẩu, lúc nào đem tường ngoài Được sư trang cũng cải tạo một chút?

Trầm Ngư cũng rất hài lòng, so với giá trị của tường ngoài của hoàng cung Lạc Dương thấp gần gấp đôi.

[phụ cận] Thái hậu: Khanh Tương

[phụ cận] Khanh Tương: tiểu đại tẩu

[phụ cận] Thái hậu: Phiêu Huyết đường bang chúng thực lực thật giống như đủ, đệ dẫn người đi làm một chút nhiệm vụ thăng cấp bang đi

Huyền y kiểm khách đáp ứng, lập tức ở kênh bang phái bắt đầu triệu tập người.

Nghe nói bang chủ nhà mình muốn dẫn người đi làm nhiệm vụ thăng cấp bang phái lập tức có một nhóm người hưởng ứng, mười tên cao thủ đứng đầu Phiêu Huyết đường thế nhưng đồng loạt đến.

Với bang siêu cấp thì sẽ thoe đó tăng lên độ phát triển nhiệm vụ bang phái, kia là không có hạn chế nhân số không có hạn chế diện tích với nhiệm vụ cấp nếu như thành công thậm chí có thể đem cả thành Kim Lăng dâng vào phạm vi của Phiêu Huyết đường dĩ nhiên điều kiện tiên quyết là bạn có đầy đủ thực lực.

Loạn thế hồng nhan đương nhiên cũng đi, Phiêu Huyết đường bên trong lập tức trống rỗng, có người đi - nhà trống tiêu điều.

Trầm Ngư đi tới hậu đường Phiêu Huyết đường chính là một tuần trước huyền y kiểm khách đối với nàng nói là nơi huyền diệu : lúc này đã bằng phẳng một khối đất trống rộng lớn vốn là bốn phía phòng ốc toàn bộ bị dỡ bỏ.

Ở trong bang xây dựng ‘luyện võ trường’ có thể gia tăng lực công kích của bang chúng khi bang chiến hiệu quả quyết định do cấp xây dựng của luyện võ trường.

Trầm Ngư ở hoàng cung Lạc Dương cùng các NPC học thông hiểu Đông tây, đối với công việc nàng là rất hài lòng. Trong Ngạo thế bao hàm kiến thức nhiều chỉ cần dùng tâm có thể học được. Chỉ bất quá trên đường Tử y được sư đột ngột xuất hiện, đảo loạn chuyện phát triển trong Ngạo thế.

Đi làm nhiệm vụ cấp bang là người chơi chiến đấu ở chỗ này công việc khí thế ngất trời cũng là phụ trợ người chơi nên khi đã gặp nàng ngừng lại công việc trong tay chào hỏi : “Tổng quản.” Bang chúng Phiêu Huyết đường nhiều người gọi nàng như vậy.

Nhìn tiến độ luyện võ trường Trầm Ngư rất hài lòng.

Một người chơi vội vã chạy qua công trường thi công, chạy đến trước mặt nàng

“Tổng quản, tổng quản —— ”

“Chuyện gì?”

“Giang Nam đường Thương Khung Nguyệt Sắc tới chơi”

Người của Phiêu Huyết đường trên đầu bay ra như vậy một hàng chữ để cho Trầm Ngư sửng sốt mười mấy giây.

” Một mình hấn?”

“Còn có Thu thủy y nhân, Phó bang chủ Kiếm chỉ nam thiên của Giang Nam đường.”

“Chúng ta đi phòng nghị sự, chậm trễ khách là không tốt.” Suy tư vài giây Trần Ngư làm quyết định như vậy. Nàng không phải là sợ chuyện mà hướng chỉ ý của người khách không rõ. Chẳng qua là —— Trần Ngư khê cau mày ở Phiêu Huyết đường lúc cao thủ ra hết tới chơi, rốt cuộc là trùng hợp, hay là...

Đi vào phòng nghị sự, thấy hiệp khách áo lam cùng bạch y nữ tử, còn có một nam tử áo xanh.

Cô gái hoàng sam ở chủ vị ngồi xuống :

“Không biết Nguyệt Sắc bang chủ tới chơi, không có từ xa tiếp đón, mời ngồi.”

Ba người ở trên ghế ngồi xuống, thu thủy y nhân mở miệng trước

“Quý bang chủ không có ở đây?”

“Bang chủ bản bang vừa bận có việc đi ra ngoài, không biết ba vị đến là có việc gì cần?”

“Tổng quản có thể quyết định chuyện của Phiêu Huyết đường?” Thu thủy y nhân lời nói hơi có chút ý tứ khiêu khích.

“Ba vị không nói sao biết ta không thể quyết định? Mặc dù không thể quyết định nhưng làm người truyền lời ta nghĩ mình có tư cách. bang chủ Nguyệt Sắc thấy sao?” Trần Ngư trong lời nói dấu điểm dao nhọn bén.

Nam tử áo xanh nói: “Mới vừa rồi vào cửa, thấy tường ngoài quý bang thật là nguy nga hùng vĩ, nghe nói xuất phát từ chủ ý của Tổng quản. Nguyên tưởng tổng quản vốn nhất định là một nam tử, không nghĩ tới thế nhưng là một vị giai nhân thiên kiều bá mị như thế.”

Trần Ngư mỉm cười đột nhiên theo lời của hán đón đi

“Vị này chắc là Phó bang chủ Giang Nam đường Kiếm chỉ nam thiên, không biết Phó bang chủ là có ý kỳ thị nữ nhân chúng tôi sao? Lời này nếu để cho hồng nhan đại tỷ của chúng tôi nghe được, sợ rằng lúc này sẽ phải tìm Phó bang chủ đấu một phen.”

“Đã sớm nghe qua quý bang đại danh Phó bang chủ Loạn thế hồng nhan, đáng tiếc vẫn vô duyên gặp mặt vốn cho là lần này tới quý bang nhất định có thể nhìn thấy không nghĩ như thế không đúng dịp. Bất quá nhìn thấy tổng quản cũng không uống chuyển này. Thỉnh giáo đại danh tổng quản?”

“Thái hậu.”

Trần Ngư bình tĩnh đánh hai chữ này, sau đó enter.

Phòng nghị sự, Giang Nam đường ba vị khách hồi lâu không có bất kỳ phản ứng nào.

Lúc này thấy tên của phu quân nhà mình sáng, nàng gõ gửi đi 1 tin nhắn: ‘Phu quân, rốt cục chàng cũng online . Thiếp còn đang suy nghĩ có nên hay không hồng hạnh xuất tường’

Tử y được sư rất nhanh đáp lại: Giết hán!

Trần Ngư lặng yên.

Trần Ngư cùng 3 người của Giang Nam đường tiếp tục co kéo, cảm giác ba người có chút không được tự nhiên. Môi hờ lạnh, ngẩng đầu nhìn đến thân ảnh Tử y được sư xuất hiện ở cửa phòng nghị sự thiếu chút nữa từ trên ghế té xuống.

“Áo vải.”

“Áo vải?”

“Áo vải!”

Giang Nam đường ba người phản ứng từ dấu thanh nhìn ra sự bất đồng.

Tử y được sư ngạo mạn nhìn cũng không nhìn ba người trực tiếp đi tới bên cạnh phu nhân của mình

Trần Ngư chân chó :

“Phu quân đại nhân.”

Tử y được sư ở bên người nàng ngồi, phòng nghị sự không khí bắt đầu yên lặng quỵ dị.

Tử y được sư nói: mọi người tiếp tục

Nói xong câu đó ngồi ở ghế bất động.

Trầm Ngư: ...

Đại ca, ngài không có cảm giác sao?

Khanh Tương kịp thời về đến giải quyết không khí lúng túng mấy người.

Cô gái hoàng sam nước mắt chạy ra:

“Đệ đệ, đã trở lại rồi —— ”

Giang Nam đường ba người đầu tụ cùng một chỗ thỉnh thoảng thỉnh thoảng nói nhỏ nhìn huyền y kiểm khách cùng cô gái kia, hồi lâu tuôn ra một câu.

“Quý phu nhân tính cách rất hoạt bát”

Tử y được sư tựa hồ cũng có chút cao hứng: nhờ các vị tán dương rồi

Chẳng qua là trong đại sảnh bạch y giai nhân có chút không vui: “Tổng quản Phiêu Huyết đường cùng bang chủ tình cảm thật làm cho người ta ghen tỵ”

Tử y được sư nhẹ nói:

“Trường tẩu như mẹ”

Đoán chừng thu thủy y nhân bị câu này cường đại đến ghen , hồi lâu chưa có nói chuyện tiếp.

Khanh Tương cùng Trầm Ngư nói sau đi vào phòng nghị sự, lại một phen khách sáo.

Cô gái hoàng sam cùng Tử y được sư đi ra.

[phu thê] Thái hậu: Phu quân, ý của Thương Khung Nguyệt Sắc chàng không hiểu kỳ?

[phu thê] áo vải: Phu nhân ý là sao?

[phu thê] Thái hậu: Sắc, thiếp thì chuyện gì? Suy nghĩ một chút lại gõ một câu nói

[phu thê] Thái hậu: Dù sao trời sắp còn có Khanh Tương đẩy lầy.

Hai người vừa nói chuyện đã đến sau luyện võ trường, Trầm Ngư đi xem tiến độ xây dựng luyện võ trường.

[phu thê] áo vải: Phu nhân, Phiêu Huyết đường luyện võ trường này xây tốt, còn có cái khác cần xây dựng nữa sao?”

[phu thê] Thái hậu: Nhìn bang phái tình huống tiền nong thì bây giờ tường ngoài xây dựng xong, thiếp nghĩ Ngạo thế bây giờ còn không có có thể sự công phá vũ khí sát thương đại quy mô xuất hiện, bên trong xây dựng có thể ít hơn. Đúng rồi, phu quân, Được sư trang không cần thăng cấp sao?”

Theo lý thuyết, bên trong mặc dù là toàn là được sư nhưng cho Trầm Ngư cảm giác nhân tài đông đúc, làm nhiệm vụ cấp bang hẳn là dễ dàng.

[phu thê] áo vải: Được sư trang không cần nhiều người như vậy đến hạn mức cao nhất lòng người khó dò.”

Trầm Ngư gật đầu thừa nhận.

[phu thê] Thái hậu: Phu quân, đem nơi này luyện võ trường xây dựng xong thiếp trở về được sư trang giúp chàng làm tường ngoài phòng ngự tốt hơn.

Lần này, Tử y được sư ngoài ý muốn không có phản đối, giống như là ngầm đồng ý .

Trầm Ngư thị sát xong kỳ hạn tiến độ công trình nhìn Tử y được sư nhàn rỗi hàn huyền trông về phía xa trời, đại não nóng lên

[phu thê] Thái hậu: Phu quân, muốn đi nơi nào thiếp cùng chàng đi.

Trong Ngạo thể có một nơi người chơi công nhận nơi mỹ lệ nhất : chỗ đó chính là ảo cảnh lưu ly nhất thiên cung ngọc, truyền thuyết nói chỉ cần xuyên qua đứng sững ở giữa ảo cảnh ngọc lưu ly mặt gương thạch bích bóng loáng kia có thể tốc hành tới Thiên đình, phi thăng thành tiên. Bất quá không có nghe được có người nào thành công.

Cả ảo cảnh ‘ngọc lưu ly’ quanh năm tràn ngập mây mù như lụa mỏng, kỳ hoa dị thảo ở mép nước mọc tươi tốt, hồ điệp bay múa, chim hót líu lo. Thác nước, vách đá, hồ nước, hang động, ... Loài người có thể phán đoán đến cảnh đẹp nhất cũng có thể ở chỗ này thấy. Bất quá, nơi này không phải người chơi bình thường có thể giao thiệp.

Muốn tới ‘ảo cảnh ngọc lưu ly’ nhất định phải trải qua một mảnh địa vực hồng hoang có cổ thú bảo vệ, sau đó thông qua mê cung trận liên hoàn khổng lồ...

Cô gái hoàng sam ngồi chung một chỗ trên tảng đá, phía dưới nước chảy róc rách, sau lưng chính là mặt trơ nhẵn trong như gương vách núi ảo cảnh, Tử y được sư ở bên cạnh nàng thần nhiên thả câu.

Đám mây tựa hồ lay nhiễm linh khí tiên giới khi bên cạnh bọn họ bay tới lay động. Cảnh đẹp như vẽ nói liền là như thế đi, chỉ tiếc không có người thứ ba thấy.

Vốn là Trầm Ngư là cùng Tử y được sư cùng nhau câu cá chỉ bất quá mình một con cá cũng không câu lên, áo vải đại thần hết sức giúp đỡ lên cái móc. Trầm Ngư ghen tỵ bất quá vò đã mẻ lại sứt, không làm. Dù sao nàng cũng không có bất kỳ kinh nghiệm nào đáng giận nàng là NPC a ! ! !

Tử y được sư rốt cục thả câu hết sức mang theo nàng thần nhiên ra khỏi sân vắng của ảo cảnh ngọc lưu ly, nhìn áo vải hoa lệ hiểu rõ kỹ năng Trầm Ngư cũng bắt đầu hoài nghi trong Ngạo thể này có phải hay có BUG. Tử y được sư tồn tại hoàn toàn là tới đả kích người chơi khác.

Chuyển cảnh sau hai người xuất hiện ở ‘nhân duyên từ’. Trầm Ngư nhìn Hồng nương, vừa nhìn một chút Tử y được sư.

[phu thê] áo vải: nhiệm vụ này yêu cầu điều kiện có chút nhiều

Trầm Ngư: ...

[phu thê] Thái hậu: Phu quân, mới vừa rồi đi ảo cảnh ngọc lưu ly là...

[phu thê] áo vải: nhiệm vụ cần Thất thải kỳ không, bạc tuyến lân, chỉ có nơi đó mới có.

Trầm Ngư: ...

Mới vừa rồi nàng cảm động là cộng lòng.

Hình ảnh phát ra một khung nói chuyện với nhau: áo vải cùng Thái hậu tiếp nhận Nhiệm vụ “Ngàn ngàn kết”, trong 10 phút tìm được một gốc cây cổ cầm máu cùng một gốc nhân sâm chia ra đưa cho Lý lão hán trong thành Lạc Dương cùng Lưu viên ngoại. Nhiệm vụ tiến độ hoàn thành 0999

Trầm Ngư nhìn mấy chữ cuối cùng.

[phu thê] Thái hậu: phu quân, chàng nóng rần lên

[phu thê] áo vải: nhiệt độ ổn định 37°, buổi sáng mới vừa đo qua

“Ngàn ngàn kết” một tổ nhiệm vụ được q phu thê Ngạo thể bình chọn nhiệm vụ BT nhất, tổng cộng có 999 khâu, trong nhiệm vụ người có thể tử vong, cũng không thể on hay off, trên đường làm q logout nhiệm vụ thất bại, phần thưởng hoàn thành nhiệm vụ trước toàn bộ khấu trừ.

Hơn nữa nhiệm vụ này có hạn chế thời gian 72 giờ. Lúc trước cũng có 1 đôi phu thê đã làm, không có một người nào, không có một ai có thể kiên trì đến điểm cuối, cho nên cái này phần thưởng nhiệm vụ cũng là bị từng chút từng điểm tích lũy đến lớn nhất.

Cũng là nói khi làm nhiệm vụ bạn có thể treo máy lại không thể cắt đứt quan hệ. Trầm Ngư rơi nước mắt Chẳng lẽ đối diện cái người không một chút suy nghĩ đột nhiên cắt điện thì sao?

Tử y được sư trả lời rất tỉnh táo:

[phu thê] áo vải: thì lại làm lại. Tử y được sư muốn dẫn nàng phi phù Trầm Ngư kịp thời đem chữ đánh đi qua

[phu thê] Thái hậu: “Thiếp bây giờ có thể bay một mình, nhiệm vụ cùng nhau làm.”

Tử y được sư đánh một dấu ?.

[phu thê] Thái hậu: lúc phu quân đại nhân không có ở đây thiếp cùng boss đấu qua 1 hồi, cho nên ở trong Ngạo thế được tự mình dùng phù cảm thấy mới chân thực tốt!

Tử y được sư giao dịch cho nàng một loạt phù bay Trầm Ngư từ chối

[phu thê] Thái hậu: bọc đồ của thiếp bên trong bây giờ trừ được thảo chính là loại này, phu quân trên người không đủ nói với thiếp Những lời này Trầm Ngư nói xong hơi tự hào.

Boss nói cho nàng biết có thể dùng phù ngày thứ hai sau đó nàng ở trong Ngạo thế bay cả ngày đi dạo khắp nơi ở Ngạo thế.

Bởi vì không có phải mang Trầm Ngư như trước nên tốc độ nhiệm vụ cao lên, hai người cũng biết mấy nhiệm vụ đầu cũng đơn giản, mấu chốt là phía sau.

Cho nên trong trò chơi Ngạo thế cô gái mặc hoàng sam cùng Tử y được sư vội vàng thẩm thoát đi qua, một giây trước còn đang ở cảnh nội Đại Lý, một phút đồng hồ sau ở Thiên Sơn nhìn thấy thân ảnh hai người... Tử y được sư độc hành quen trừ người của Được sư trang cùng Phiêu Huyết đường cơ hồ không có quen người khác cái này đương nhiên là chỉ Tử y được sư cùng người khác không quen.

Trầm Ngư lúc trước lại càng đại môn không ra cho nên đối với những người chơi ở Ngạo thế trong mắt lạ mặt vô cùng, nếu như không cùng Tử y được sư đứng cùng nhau căn bản không ai biết nàng là ai.

Trong game Ngạo thế người chơi không dám hỏi thăm Tử y được sư, cho nên các loại phỏng đoán rồi rít ra lò.

Người thứ nhất là gõ tới là Khanh Tương.

“Chúng ta đang làm nhiệm vụ” Tử y được sư trả lời như vậy, sau đó che đây kênh tin tức.

Nghe được sự kiện kia Trầm Ngư cùng Tử y được sư đang chạy đến q 784 của “Ngàn ngàn kết” thời gian đã là ngày hôm sau. Tử y được sư đột nhiên có thời gian nhiều on game cho nên hai ngày này trừ ăn uống cùng với ngủ là ở trong trò chơi. Làm cho Trầm Ngư cảm thấy nếu như tổ nhiệm vụ này nàng không cao độ phối hợp hoàn thành sẽ cảm giác mình thua thiệt hẳn cái gì đó.

Cho nên —— Chiến đấu hẳn đi, chân chạy là nàng.

Loạn thế hồng nhan bị Thu thủy y Nhân dẫn người ngăn ở cửa động Lĩnh Nam động, sau đó đối phương sáu người cùng đánh.

Trầm Ngư nhìn kênh thế giới nhanh chóng nghị luận nhô ra ý niệm đầu tiên không phải là tức giận, không phải là những thứ khác mà là —— quả nhiên là hồng nhan, mặc dù chết vẫn quang vinh! Mấy ngày nay cùng Loạn thế hồng nhan thân quen càng phát ra cảm giác tính tình cô gái này trên thực tế nên cùng với trong trò chơi giống nhau sáng lạng minh liệt, giống như lửa nóng không có bất kỳ trời buộc thiêu đốt.

Loạn thế hồng nhan ở Phiêu Huyết đường được bang chúng kính yêu, bang chúng bất kể người nào thấy nàng đều gọi hô một tiếng ‘hồng nhan đại tỷ’ cho dù là Khanh Tương, cho dù là người được sư trang còn có nàng.

Này trong Ngạo thế sợ là phong vân tương khởi. Đây là nàng tự ý niệm trong đầu.

Loạn thế hồng nhan một mình ở Lĩnh Nam động làm nhiệm vụ, Giang Nam đường người sau lại mới đến bên trong có mấy người người mới, đại khái là được người trong bang mang theo thăng cấp, Loạn thế hồng nhan không có toan tính ở.

Hai phe các chiếm một khu vực đánh quái, nước giếng không phạm nước sông.

Lĩnh Nam động hang đá tầng thứ ba, quái cổ độc lv 50 đến 60, Loạn thể hồng nhan cao thủ như thể đương nhiên là không có ở trong mắt cứ tiện tay phát phát, bên cạnh quái sẽ té xuống một mảnh, chỉ bất quá nơi này sư tử cổ độc chết sau tuôn ra ‘cổ châu’ là vật liệu Loạn thể hồng nhan làm nhiệm vụ cần.

Boss sư tử cổ độc ở khu vực Loạn thể hồng nhan chà đi ra ngoài, Hồng y nữ hiệp nhẹ giơ lên giơ tay diệt nó boss thân thể nhanh vỡ vụn, tuôn ra một trang bị lóe kim quang, còn có một đồng vật liệu vụn vạt.

Người Giang Nam đường bên kia lao ra một nữ được sư, nhanh chóng nhặt lên trang bị kia. Loạn thể hồng nhan đem vật liệu còn lại nhặt lên, thẳng tắp đi về phía cái nữ được sư kia trên đường bị ngăn cản.

[phụ cận] loạn thể hồng nhan: Giang Nam đường người loại này tác phong tốt lắm!

Phải biết rằng ở trong game Ngạo thế loại cướp đoạt trang bị người khác không phải là không có, nhưng là dám đoạt đồ của Loạn thể hồng nhan, dám đoạt đồ của Phó bang chủ Phiêu Huyết đường Loạn thể hồng nhan trước chưa bao giờ có.

[phụ cận] cả đời nhiều loại hoa: Hồng nhan phó bang chủ, là chúng ta không đúng, tiểu yêu là người mới

[phụ cận] cả đời nhiều loại hoa: cái trang bị này hình như là được sư dùng là, không bằng chúng ta hướng Hồng nhan phó bang chủ mua

[phụ cận] cả đời nhiều loại hoa: hồng nhan phó bang chủ ra giá đi

Loạn thể hồng nhan nhìn võ sĩ cản ở trước mặt mình là 1 trong 3 cao thủ dẫn đội.

[phụ cận] loạn thể hồng nhan: ta Phiêu Huyết đường cũng sư huynh đệ tỷ muội được sư, đem đồ vật tới ta coi như nài nỉ ấy là người mới chuyện này coi như là cho qua

Loạn thể hồng nhan tính tình từ trước đến giờ thích mềm không thích cứng.

[phụ cận] cả đời nhiều loại hoa: Hồng nhan phó bang chủ không cho Giang Nam đường chúng ta thể diện

[phụ cận] loạn thể hồng nhan: nếu như Thương Khung Nguyệt Sắc đích thân đến mặt mũi này có lẽ sẽ cho

Có lẽ là nhìn Hồng y nữ hiệp 1 mình thế cô có lẽ là cho là Giang Nam đường ở Ngạo thế đích thực lực cũng khá lớn, tay đầy đủ cường ngạnh, có lẽ đây chỉ là một bầy cao thủ tự cao tự đại không biết sống chết động thủ trước.

Loạn thể hồng nhan không khách khí đánh trả qua, đối phương 9 người, dùng không tới 10 phút đồng hồ đã bị nài nỉ toàn bộ giải quyết. Duy nhất đáng tiếc vật trang bị hoàng kim kia không có tuôn ra.

Loạn thể hồng nhan thu thập xong nhiệm vụ cần cổ châu đang muốn chuẩn bị rời đi Lĩnh Nam động thấy Thu thủy y nhân nổi giận dùng dùng mà dẫn cao thủ nhất của Giang Nam đường chạy tới, đám người kia vừa tiến đến phong kín đường lui của Loạn thể hồng nhan.

Lĩnh Nam động thuộc về map đặc thù bên trong không cho dùng phù. Cho dù có thể sử dụng theo tính Loạn thể hồng nhan cũng sẽ không sử dụng.

Phiêu Huyết đường tất cả bang chúng lớn nhỏ thấy kênh bang phái thông báo Loạn thể hồng nhan bị vây lập tức tới hang ổ có mấy người tính tình nhanh lẹ lập tức nói trên kênh thế giới.

Thu thủy y nhân ở Lĩnh Nam động dẫn người đánh Loạn thể hồng nhan mới vừa đi ra cửa động còn không thấy rõ gì đã bị người cho trở về âm phủ luân hồi hệ thống biểu hiện thông báo người của Phiêu Huyết đường.

Bang chủ phụ nhân nhà mình bị giết Giang Nam đường lại là trong top bang phái đứng đầu Ngạo thế, bang chúng lập tức ngồi không yên, lại không quản sự tình ai đúng ai sai đối với Phiêu Huyết đường khiêu khích lập tức trở về đánh qua.

Giang Nam đường khi Thương Khung Nguyệt Sắc không có ở đây, từ đó dưới tình huống khích bác đem hai bang rất đúng thành kẻ địch làm lớn chuyện.

Vừa bắt đầu Loạn thể hồng nhan còn khuyên can bang chúng Phiêu Huyết đường không thể kích động nhưng vài bang chúng Phiêu Huyết đường thấy tin tức truyền đến sau cũng kìm nén không được tính tình

của mình nữa, hơn nữa Giang Nam đường người tại trên thế giới đổi trắng thay đen không đề cập tới chuyện bắt đầu cái nữ được sư kia đoạt trang bị chỉ nói mình giết người của Giang Nam đường. Nàng vốn chính là cô gái tính cách mạnh mẽ như thế nào nhận được chuyện xấu xa như vậy?

Trầm Ngự vừa bắt đầu còn cho là chuyện chỉ cần bang chủ bên kia ra mặt là có thể giải quyết, dù sao Thương Khung Nguyệt Sắc cũng là 1 nam tử quang minh lỗi lạc, có thể phán đoán. Mà nàng tin tưởng, hẳn có thể cho Phiêu Huyết đường một thuyết pháp hợp lý. Nhưng là khi nàng đứng ở khu vực của Phiêu Huyết đường thì nàng đã không nghĩ như vậy. Một phút đồng hồ trước nàng mới vừa bị người của Giang Nam đường giết cho trở về âm phủ luân hồi.

Giang Nam đường, thật sự khinh người quá đáng!

[thế giới] Thái hậu: Phiêu Huyết đường 1 đám thổ chết kia lắng nghe lời lão nương nói! ! !

Trầm Ngự tại trên kênh thế giới đánh ra chữ này, thế giới kênh quỹ dị dừng lại nàng bùm bùm muốn đem tin tức ban bố phát ra đi.

[thế giới] Thái hậu: lão nương bất kể bây giờ mọi người ở góc nào làm gì, chỉ cần không phải là ẩn tàng nhiệm vụ ai online toàn bộ pk cho người của Giang Nam đường đi xuống âm phủ hết cho ta. Giang Nam đường ta ở Phiêu Huyết đường chờ các người, ba phút đồng hồ sau tự lăn đến không thì chúng ta tới tự cắt cổ các người! ! !

Đây là nàng lần đầu tiên tại trên thế giới nói chuyện, sau khi nói xong đóng kênh thế giới quay đầu lại ——

Tử y được sư tay áo bông bành đứng ở trước nàng, bên trong Phiêu Huyết đường đình viện lá bay xào xạc, ánh mặt trời từ cành lá xuyên qua khe hở trên mặt đất có những tia nắng vàng trong suốt. Tử y được sư không mở miệng, Trầm Ngự cũng không nói, không khí quỷ dị yên lặng. Một câu nói, chính là Trầm Ngự bị người của Giang Nam đường chọc lông mao.

Loạn thế hồng nhan là một cô gái tính tình cương liệt, Trầm Ngự cũng không phải có thể người vô duyên vô cớ nổi giận.

Bang chúng đang online của Phiêu Huyết đường rất mau trở lại, chật chội ở trong đình viện, lời nói có chút sợ hãi. Phải biết rằng vị tổng quản này lúc trước mặc dù có nho nhỏ đem người nào đó hạ xuống, nho nhỏ độc miệng nhưng tổng thể mà nói vẫn ôn ôn nhu nhu, nhưng hôm cử chỉ này là lần đầu tiên.

Trầm Ngự không có nhìn những bang chúng đông đúc mà nói

“Máu năm, máu sáu!”

Mọi người trong lúc nhất thời không có kịp phản ứng nàng gọi chính là người nào hai mặt nhìn nhau.

Hai NPC chạy đến trước mặt nàng

” tổng quản Thái hậu!”

“Tụ họp thủ vệ Phiêu Huyết đường nếu như ở xung quanh Phiêu Huyết đường phát hiện bất kỳ người nào của Giang Nam đường lập tức báo cáo!”

“Dạ!”

Hai NPC chạy đi, thấy một viện tử bang chúng trợn mắt hốc mồm.

“Tổng quản có thể chỉ huy NPC như vậy? ”

“Tổng quản quả nhiên là tổng quản.”

Trầm Ngự biết khi Thịnh Thiên khai phá game Ngạo thế không chỉ là vì lợi nhuận, còn có một tầng sâu mục đích chính là nghiên cứu trí tuệ nhân tạo. Nàng không ngu ngốc chỉ bắt quá có một số việc không muốn tra cứu, quản làm gì chứ dù sao nàng chỉ là một nhân viên nho nhỏ, nghe theo người lãnh đạo trực tiếp an bài là được, chỉ cần không để cho nàng đi giết người phóng hỏa làm gì việc gì cũng như nhau.

Trong trò chơi nàng dùng thân phận NPC cùng những thứ trình tự chi tiết tiếp xúc sau Lạc Dương hoàng cung Cảnh Vân điện - Lý Long Cơ xuất hiện phản ứng tâm tình hóa sau cái kết quả này hiển nhiên làm

cho lãnh đạo công ty phi thường hài lòng. BOSS làm cho nàng rời đi hoàng cung Lạc Dương, cho nàng càng nhiều quyền tự chủ nhưng thật ra là muốn cho nàng tiếp xúc càng nhiều với các NPC tới quan sát thí nghiệm lấy kết quả, Tắc Thiên Thái hậu chính là người ghi chép thí nghiệm.

“Tiểu đại tẩu —— ”

Lúc Khanh Tương tiếng gọi này cất ra thì Thương Khung Nguyệt Sắc lúc này online

Nếu Khanh Tương cái bang chủ Phiêu Huyết đường này ở đây thì Trầm Ngư để cho quyền, để cho hắn đi cùng bang chủ bên kia giao thiệp.

Đã giao thiệp sau các đầu chòm của Phiêu Huyết đường chủ yếu lên: hai Phó bang chủ, ba trưởng lão.

Thương Khung Nguyệt Sắc tại trên thế giới thành khẩn biểu đạt xin lỗi, tỏ vẻ nguyện ý bồi thường tổn thất lần này của Phiêu Huyết đường nhưng đối với Phiêu Huyết đường nói “Thu thủy y nhân phải tại trên thế giới hướng Loạn thế hồng nhan tạ lỗi” cái yêu cầu này, thật lâu không có cấp lại.

Sau đột nhiên toát ra một người tên là nữ sắc yêu yêu của Giang Nam, chữ ằm Loạn thế hồng nhan, nói năng thô bỉ.

[thế giới] Khanh Tương: nếu bang chủ thương tiếc phu nhân, làm người đứng đầu một bang Phiêu Huyết đường, ta không thể không cho Hồng nhan đại tỷ một thể diện. Giải hòa không có hiệu quả như vậy chỉ có thể theo quy củ giang hồ giải quyết. bang chiến, ok!

[thế giới] Khanh Tương: Phiêu Huyết đường nguyện dốc toàn lực vì Phó bang chủ Loạn thế hồng nhan mà chiến, vì duy trì dài lâu của Phiêu Huyết đường mà chiến!

[thế giới] Khanh Tương: Phiêu Huyết đường bang chúng nào không thích có thể lựa chọn lui.

Khanh Tương mấy câu nói đó nói xong leng keng mà có lực, tại trên thế giới chà ra ngoài sau thành một mảnh tĩnh lặng.

Chốc lát, kênh thế giới đột nhiên nhanh chóng chà ra một hàng ID chữ cái đầu Phiêu Huyết đường.

“Ủng hộ Khanh Tương bang chủ, ủng hộ là hồng nhan đại tỷ lấy lại công đạo mà bang chiến, Khanh Tương bang chủ là thật nam nhân...”

Ở giữa thậm chí có người của được sư trang: Giang Nam đường giám giết trang chủ phu nhân được sư trang, bang chủ Nguyệt Sắc nếu không cho chúng ta một lời công bằng Được sư trang tuy nhỏ, nhưng cũng không phải là để cho người ta ăn hiếp. Trang chủ nói sao?

Thế giới quỷ dị vừa trầm tịch xuống tới.

[thế giới] áo vải: người lấy đối đãi ta, ta trả gấp mười lần, gấp trăm lần, nghìn lần lo chi

Bởi vì lúc trước yên lặng, Tử y được sư những lời này đi ra, trên kênh thế giới lặng mười mấy giây mới từ từ chà đi qua.

Không có ai tái mở miệng tại trên kênh thế giới tựa hồ người chơi trong Ngạo thế cũng bị lời của Tử y được sư làm cho động mất tiếng nói.

[thế giới] Khanh Tương: “Thông báo: Phiêu Huyết đường cùng Giang Nam đường các hiệp nghị tuyên bố trở thành vô nghĩa. Tối nay 9 h, ta sẽ hướng hệ thống đệ trình bang chiến, hy vọng bang chủ Nguyệt Sắc đến lúc đó đừng từ chối.

Lưu lại những lời này Khanh Tương từ huyền y kiếm khách 1 thanh niên mặt khả ái nói mỗi một câu cũng phá lệ có lực, làm cho bang chúng quen với sự hỉ hả cười đùa trong nháy mắt không thích ứng. Bất quá loại trầm ổn này rất nhanh đã bị người phá hư hầu như không còn.

[bang phái] ba nghìn bầu: được rồi tiểu tử , cậu xạo cái gì xạo cái gì

[bang phái] tiểu hà lưu thủy: 9494, Khanh Tương bang chủ, mới vừa rồi rất uy phong

[bang phái] được sư 004: khanh tiểu đệ biểu hiện không tệ không tệ

[bang phái] tiểu hà lưu thủy: được sư trang làm sao vào bang phái

[bang phái] được sư 013: trang chủ chúng ta cùng Khanh tiểu đệ mới vừa rồi kết liên minh , từ đó chúng ta chính là người một nhà

[bang phái] được sư 005: là vì trang chủ phu nhân chúng ta, vì hồng nhan Pphó bang chủ, các huynh đệ sống vai đi

[bang phái] Tiêu tương hướng: được sư trang đại ca, các anh là theo như số đứng hàng xuống tới phải không

[bang phái] được sư 013: rất đúng rất đúng, vị mm này của Phiêu Huyết nhìn số của chúng ta cũng biết được sư trang chúng ta có bao nhiêu người , tên đơn giản nhanh và tiện cỡ nào

[bang phái] Tiêu tương hướng: áo vải trang chủ thật giống như không có số

[bang phái] được sư 013: MM đều nói hần là trang chủ

[bang phái] được sư 013: thật ra thì trang chủ là số được sư 000 bắt quá vẫn không thích dùng

...

Câu nói kế tiếp để lại bắt đầu xé xa.

Trầm Ngư lúc trước mặc dù bị trêu chọc lông mao cũng không có mất đi tỉnh táo, ngược lại vượt qua đến loại này suy nghĩ của nàng càng linh hoạt.

“Khanh Tương, ngày hôm qua nhiệm vụ bang phái làm thế nào?”

Huyền y kiểm khách vui vẻ chạy đến bên người nàng, cho nàng 1 tin nhắn phát tới một mặt quỷ

“Tiểu đại tẩu không nên tức giận, mỹ nhân vẫn là vui vẻ cười xinh đẹp.” Nói hai câu cười giỡn lập tức tiến vào đề

“Bang phái nhiệm vụ cấp yêu cầu quy định trong thời gian hoàn thành, lần này nhận được nhiệm vụ ‘Kim cốc công viên’ .”

Kim cốc công viên? Trầm Ngư vi lăng.

Nhiệm vụ này nàng hơi biết một chút, vì nhiệm vụ hệ thống Ngạo thế bên trong phong phú, Thịnh Thiên vẫn khích lệ công nhân viên đột phá cái mới.

Kim cốc công viên nhiệm vụ này là ở lúc Closed Beta, Trầm Ngư trong lúc vô tình thấy trong trò chơi có suối có cốc linh cảm bắn ra. Tây Tấn Thạch Sùng có tòa lâm viên biệt quán kim cốc xây ở Hà Nam được gọi là Kim cốc công viên. Nói nguyên quán trải qua “Thanh tuyền mậu cây, chúng quả trúc bách, được thảo che ể” .

Bên trong vườn trúc cao sừng khinh lâu cao trăm trượng, nhưng “Dối mắt trời nam”, lấy lục châu an ủi nhớ nhà giải buồn, bên trong lấy trần châu, mã não, hổ phách, sừng tê giác, ngà voi làm ra hết sức xa hoa. Thạch Sùng cùng lục châu chuyện xưa trùng hợp có thể làm 1 cuốn tiểu thuyết. Trầm Ngư chỉ biết là cái chuyện cổ tình này bị tiếp thu nhưng nhiệm vụ khó khăn cấp bậc gì cũng không biết.

“Hồng nhan đại tỷ đi Lĩnh Nam huyết động thu thập cổ châu chính là trong 1 phần của nhiệm vụ, bởi vì lục châu ở cổ hương Lĩnh Nam, sư phụ Lĩnh Nam đại cổ vu.”

“Bây giờ nhiệm vụ độ hoàn thành là bao nhiêu?”

Huyền y kiểm khách nhìn một chút

“7381. Cổ châu chỉ có Lĩnh Nam động cổ độc sư tử rơi ra mặc dù loại quái này cấp bậc không cao nhưng nhiệm vụ phải cần cổ châu số lượng rất nhiều. Hôm nay trường có cuộc thi hồng nhan đại tỷ nói một mình đi thu thập, không nghĩ tới ra khỏi xảy ra chuyện như vậy.”

“Tiểu đại tẩu, chị không cần tức giận, hồng nhan đại tỷ có chuyện, Phiêu Huyết đường huynh đệ tỷ muội nhất định sẽ báo thù giúp chị ấy.”

“Em ở đây, tiểu đại tẩu có gì phân phó?” Huyền y kiểm khách một dáng đứng nghiêm có chút đùa bỡn làm cho trước màn hình Trầm Ngư nhìn không được cười mới vừa rồi hỏa khí nín thật lâu tựa như khí cầu bị đâm thủng.

“Tiểu đại tẩu, chúng ta cũng là nói nộp bài thi rồi vội vàng online, %%... Tiểu đại tẩu, nếu như lần này thi điểm thấp chắc cha mẹ em đem dây mang rút.”

[illegible]

...

[phụ cận] nhện ngàn tay: ...

...

Trầm Ngư lặng yên, kiểu nói này rất quen thuộc.

[phụ cận] Thái hậu: Nhân Nhân?

[phụ cận] nhện ngàn tay: em, là em

Trầm Ngư che lại mặt, thở dài, biểu muội nhà nàng làm sao không nhận ra đây?

Mở ra khung chat riêng phát qua một cái tin tức: làm sao em lại vào Ngạo thế

Vương Nhân rất nhanh đáp lại, bùm bùm triệt kể: “hôm nay trường thi xong. Cuộc thi mau kết thúc bọn Lâm Dương nộp bài thi rồi bỏ chạy, em đuổi theo đi hỏi mới biết được tỷ đang ở trong trò chơi bị người khi dễ. Em đăng kí một nick lên đây bởi vì không biết chị ở trong trò chơi ở nơi nào nên bắt Lâm Dương để cho hắn mang em đi.”

Trầm Ngư lúc này mới chú ý thanh sam khách sau hồng y nữ, phó bang chủ Phiêu Huyết đường này.

[phụ cận] Thái hậu: Làm sao em biết thân phận của chị trong Ngạo thế?

[phụ cận] nhện ngàn tay: Tỷ, chị quên có lần chị online em cũng ở bên hay sao... Giọng nói càng ngày càng yếu, cuối cùng hậu tri hậu giác biến thành giọng làm nũng. Tốt lắm, tỷ, em bảo đảm sau này không có xúc động như vậy. Tốt lắm, tốt lắm, tỷ tha thứ cho em lần này...

Trầm Ngư thở dài, nàng biểu muội này, đáng tốt, người thông minh, học tập cũng tốt, chỉ có một chút khuyết điểm là một khi liên quan đến người nhà của mình sẽ trở nên vọng động.

Bên này Hồng y nữ nắm tay cô gái hoàng sam làm nũng.

Phiêu Huyết đường từ đình viện nho nhỏ nổ tung.

Tiểu đại tẩu là Trầm sư tỷ?

Tiểu hà lưu thủy, ba nghìn bầu trên đầu bay một hàng dấu ???, thanh sam này hiển nhiên đã biết. Huyền y kiểm khách nhìn chung quanh

[phụ cận] Khanh Tương: Mọi người đang nói cái gì? Tiểu đại tẩu lúc nào thành Trầm sư tỷ rồi?

Chuyện giải thích giao cho Vương Nhân làm, nhìn Khanh Tương dẫn cao thủ Phiêu Huyết đường đi làm nhiệm vụ, Vương Nhân có chừng mực tìm tỷ muội cùng phòng mình mang theo nàng đi thăng cấp.

Trong nháy mắt, người tản đi lại trống trải. Trầm Ngư bỗng nhiên cảm thấy không có việc gì, quay đầu lại nhưng thấy được Tử y được sư. Tử y được sư đứng ở nơi đó, nói một câu.

[phụ thê] áo vải: Đi thôi, nhiệm vụ của chúng ta cũng không có làm xong đây.

[phụ thê] Thái hậu: Tốt.

Thật ra thì, có người đứng ở nơi đó như vậy đủ rồi.

20: 43 Trầm Ngư cùng Tử y được sư làm nhiệm vụ thứ 823 xong nghe được hệ thống thông báo Phiêu Huyết đường hoàn thành nhiệm vụ bang phái thăng cấp được hệ thống thừa nhận thể lực.

21: 00 Trầm Ngư cùng Tử y được sư làm xong q thứ 825 hoàn nghe được hệ thống thông báo, Phiêu Huyết đường với Giang Nam đường hạ khiêu chiến thư. Bang chiến thời gian đặt ở ba ngày sau 20: 00 – 23: 00.

Ngày thứ hai, thật ra thì đã được cho ngày thứ ba rạng sáng 3: 56, cô gái hoàng sam cùng Tử y được sư đứng ở dưới tàng cây nhân duyên từ đoàn tụ, bọn họ mới vừa rồi hoàn thành khâu cuối cùng q “Ngàn ngàn kết” thời gian 63h 12 09 .

Nhiệm vụ phần thưởng vô cùng phong phú

Qua thật lâu, Tử y được sư đánh ra một hàng chữ.

[phụ thê] áo vải: Trở lại rồi

[phu thê] Thái hậu:Uh, thiếp mới vừa rồi đi hỏi BOSS có phải hay không trò chơi BUG

[phu thê] áo vải: Trả lời sao?

[phu thê] Thái hậu:Bị mắng

Trầm Ngư bên tai tựa hồ còn quanh quẩn lời BOSS hô, cười khê, bây giờ mới rạng sáng 4 h, bị người ta quấy phá giấc ngủ bị chửi là đương nhiên.

[phu thê] Thái hậu:Phu quân

[phu thê] áo vải:...

[phu thê] Thái hậu:Chúng ta đi nhìn biển đi

4. Chương 4: Ai Là Áo Vải

Nói đến nhìn biển trong Ngạc thế nơi tốt nhất chính là Bờ Đông hải.

Lam nhạt, xanh thắm, thâm lam, u lam đứng ở trên bờ biển nhìn lại, nước biển màu theo thứ tự tiến dần lên cho đến phía chân trời. Thủy triều từng đợt từng đợt xô bờ nổi lên bọt sóng nho nhỏ, còn có màu trắng của bọt biển.

Từng lớp cát trôi dạt, xô đập có những thứ trôi dạt, xô lại trôi đi lại xô đi, cũng không thấy được nữa, là bị nước biển đa tình mang về cổ hương.

Tử y được sư cùng cô gái hoàng sam đứng ở bên trên bờ biển Đông hải, thủy triều nước biển vọt tới chân bọn họ giày, và quần áo. Thủy triều xuống, nước biển lưu luyến không rời vẫn phải lui ra

Bên tai nghe được chính là tiếng sóng đập từng đợt chỉ cần đi vào bờ Đông hải hệ thống liền bắt đầu phát hình ra. Thanh âm của sóng biển, còn có tiếng chim biển kêu to...

Tử y được sư bỗng nhiên ngồi xuống.

[phu thê] áo vải: Phu nhân đã từng nhìn biển thật sự chưa?

Trầm Ngư lắc đầu, bỗng nhiên nghĩ đến trong trò chơi sao có động tác như vậy.

[phu thê] Thái hậu: Không có, chẳng qua là mới thấy gián tiếp

Cảnh tượng rộng lớn mạnh mẽ như vậy làm cho người ta cảm thụ thiên địa mệnh mông cuồn cuộn, loài người rất nhỏ bé.

[phu thê] áo vải: Phu nhân ở vì Thương Khung Nguyệt Sắc mà thờ dài

Nhìn Tử y được sư đánh ra tới những lời này, Trầm Ngư hai tay đặt ở trên bàn phím, nhắm mắt lại hồi lâu, thậm trọng đánh xuống từng chữ.

[phu thê] Thái hậu: Thiếp chỉ là tiếc hận, một người như vậy... Bởi vì là một nữ nhân, ... Không đáng giá Như vậy, bỏ ra thật nhiều quá nặng quá nặng.

Lần đó thành Dương Châu ở rừng đào nàng lần đầu tiên thấy hắn, cướp lấy huyền ly nội đan khiến khắp mười dặm rừng đào cuối cùng cũng là cảnh tượng lỗi nguyệt địa đạo như vậy : nói xin lỗi, nàng cho là hắn chính khí sau những gì hắn ở trò chơi làm, tựa hồ chứng thật phán đoán ban đầu của nàng. Có lẽ nàng thái quá lý tưởng hóa; có lẽ từ vừa mới bắt đầu, nàng biết sai lầm rồi...

[phu thê] áo vải: Có lẽ, Thương Khung Nguyệt Sắc có lý do... Ngạc thế chỉ bất quá là một trò chơi, so với thực tế phân lượng nặng nhẹ, có lẽ, ...

Có lẽ cái gì? Trầm Ngư nhìn màn hình đầu có chút trì trệ.

Nàng hiện dưới loại tình huống này cảm xúc buồn bực, không chỉ là bởi vì nàng bị giết hơn nữa là phát hiện thì ra là người mình vẫn kính ngưỡng không có gì hơn người, lý tưởng cùng sự thật mức chênh lệch của nước sông so với mặt biển quá lớn làm cho nàng trong lúc nhất thời khó có thể thăng bằng.

[phu thê] Thái hậu: Trong lòng người có nhiều suy nghĩ, có những điều người khác làm sao cũng không tưởng được

Trên thực tế còn không thiếu người tồn tại như vậy, huống chi chẳng qua là trong trò chơi hư ảo, lòng người vĩnh viễn là trên thế giới phức tạp nhất khó khăn nhất.

[phu thê] áo vải: Nói ra lời như thế, thật không giống như phong cách phu nhân

Trầm Ngư nhìn Tử y được sư đánh ra những lời này. Là có chút không giống, Trầm Ngư nên thông minh tâm tình vĩnh viễn hướng về phía trước, nàng chẳng qua là ngẫu nhiên than thở. Nàng nói hử vì một nữ nhân không đáng giá như vậy nàng vì một thần tượng trong trò chơi kính ngưỡng tan biến mà như đưa đám chán chường, tựa hồ không đáng giá hơn.

[phu thê] Thái hậu: “Phu quân ”

[phu thê] áo vải: “...”

[phu thê] Thái hậu: Vợ chồng nên đồng tâm đồng thể đúng không ?

[phu thê] áo vải: Nha

[phu thê] Thái hậu: Nếu như thiếp bị giết, phu quân có báo thù không ?

[phu thê] áo vải: ... Có

[phu thê] Thái hậu: Nhưng là, ngày hôm trước mấy người kia bây giờ còn rất vui vẻ... Quả nhiên, phu quân ghét bỏ thiếp~~o ()o~~. phía sau còn đi theo một mặt biểu cảm nước mắt giàn giụa.

[phu thê] áo vải: “...” Tử y được sư trầm mặc.

[phu thê] áo vải: Không vội

Vừa nói lời không có dinh dưỡng hai người Hmm kéo dài đến 5h. Trầm Ngư nhân tình tự mình điều tiết rất mạnh, logout sớm không thấy nửa phần tư thái “Bi thương” lúc trước, dùng lời của nàng nói: bi thương khổ sở còn không phải là mình rước lấy, người ngoài cho dù quan tâm đau lòng có thể thay được mình tự thay đổi một chút nào sao?

[phu thê] Thái hậu: Phu quân, thiếp ngày mai, không, là coi là hôm nay ban ngày sẽ không online , không cần tìm thiếp

[phu thê] áo vải: Sao?

[phu thê] Thái hậu: Đi về nhà

[phu thê] áo vải: Ok

Dùng lời nói kết thúc như vậy, Trầm Ngư kích khung về nhà, lui khỏi trò chơi.

Gia đình Trầm gia ở tại khu đất thuộc đại học S, nơi này ở phần lớn là giáo sư đại học S, giống như Trầm cha công tác hơn hai mươi năm không ít. Bởi vì cũng là phần tử trí thức cư xá không khí rất hòa hài, quan hệ hàng xóm láng giềng cũng không tệ.

Trầm Ngư mỗi lần về nhà, từ khi vào cư xá một đường gọi xx lão sư xx lão sư. Đại học S coi trọng cuộc sống công nhân viên chức, cư xá xanh hoá rất tốt đang lúc mùa hè, màu xanh hoa cỏ, trăm hoa đua nở trong viện hành lang dây leo tươi tốt.

Trầm cha cùng một người nam tử trung niên ngồi ở trong lương đình, đang trên bàn cờ từng đôi chém giết bên cạnh bày 1 bình trà và những chén trà.

Nam tử trung niên họ Từ, bạn của Trầm cha, đúng là câu hữu.

Mấy năm gần đây, Trầm cha đột nhiên thích câu cá, mỗi đến ngày nghỉ sáng giờ lên công cụ câu cá bắt đầu làm việc, cho đến ban đêm mới trở về.

Trầm má đối với nữ nhi oán trách tóc ngắn. Trầm cha nói một câu, con gái tóc dài kiến thức ngắn, theo thường lệ giờ lên công cụ. Câu cá cũng là có ích cho người hoạt động, Trầm má cũng không phản đối chỉ là muốn đối với nữ nhi oán giận mấy câu.

Nam tử trung niên cũng là giáo sư đại học S, hệ tư pháp lúc trước mặc dù cùng tồn tại ở đại học S nhưng không có cùng một viện cho nên hai nhà gặp gỡ rất ít, Trầm cha thích thả câu sau hai nhà mới quen thuộc.

“Chiếu tướng!”

Trầm cha sung sướng đem pháo nện đối phương cười đến đắc ý.

“Lão Từ a, câu cá tôi không sánh bằng ông, nhưng nói đến cờ tướng thì—— ”

Từ giáo sư tính tình cứng rắn, không chịu thua

“Đấu lại!”

Trầm cha ngẩng đầu nhìn đến Trầm Ngự đứng ở một bên

“Ngự miêu nhi, nha đầu con còn biết trở lại nhìn cha mẹ à.”

Ngự miêu nhi nhũ danh Trầm Ngự mà. Nghe Trầm cha nói nghi ngờ cái tên này của Trầm Ngự là Trầm mẹ đặc biệt thích ăn Ngự miêu nhi, quả thực không có cá không vui.

“Cha, Từ thúc thúc.”

“Ngự nha đầu trở lại.” Từ giáo sư sáng lạng cười

“Nha đầu này cũng là càng ngày càng đẹp.”

Trầm cha đắc ý : “Đúng vậy đúng vậy, không nhìn là ai nuôi trong nhà.”

Trầm Ngự không nhịn được thở dài cha ngài tự luyện mau đuổi kịp và vượt qua Vương bà .

“Cha, mẹ đâu?”

“Nga, ở nhà cùng Từ a di của con bận rộn làm cơm trưa.” Trầm cha nhìn nhìn thời gian

“Đã đến lúc. Lão Từ, nên trở về ăn cơm .”

Trầm Ngự hỗ trợ thu thập con cờ, hướng trên lầu đi. Trầm gia ở tại lầu ba, phòng ốc 140 m2 cũng coi như tạm rộng rãi.

Trầm Ngự đem cờ để ở trên bàn phòng khách, giờ lên đem ba lô chuẩn bị thả lại phòng ngủ đẩy cửa ra nhưng thấy trên giường phòng ngủ nằm một người, không nhận ra. Trầm Ngự nghi ngờ từ từ rút ra ngoài, nhìn cửa phòng.

Không sai, đây là phòng ngủ của nàng mà.

Trầm má vừa lúc từ phòng bếp bưng một bát súp đi ra ngoài, thấy nữ nhi

“Là Từ Ủy, con trai của Từ thúc thúc. Dù sao phòng ngủ của con, con một năm cũng không trở lại ngủ một lần. Con trai của Từ thúc thúc không phải cũng coi là em trai của sao đi...”

Trầm Ngự lặng yên.

Rón rén mà đem ba lô giắt tại móc quần áo, Trầm Ngự nghiêng mắt nhìn người ngủ ở trên giường.

Rất trẻ tuổi, trán thanh tuyền, tóc đen, yên tĩnh rất ngoan. Rất giống mèo, hơn nữa còn là rất quý, Trầm Ngự cảm thán đi ra, đi phòng bếp hỗ trợ.

Từ má rất đẹp, 50 tuổi giống như 30 tuổi, ở thành phố S còn có những thành phố khác mở ra mười mấy phòng trọ, khôn khéo có khả năng, điển hình nữ cường nhân.

Đi vào phòng bếp Trầm Ngự tiếp nhận công việc còn dư lại rán thức ăn. Không phải là Trầm Ngự bất hiểu oán thăm mẹ mà Trầm má trừ canh cá tuyệt ra thì những thứ khác cũng chưa ra hình dáng gì. Mà Từ má...

Điểm tâm làm rất khá Trầm Ngư được ăn qua không chỉ có vẻ ngoài tinh xảo, vị cũng là không phải nói. Nhưng nói đến nấu xào Trầm Ngư quen lấy thìa, để mình làm thôi.

Cũng may hết thấy cũng chuẩn bị xong xuôi còn thiếu Trầm Ngư cái “Đầu bếp” này Trầm gia trong phòng bếp có ba người làm thức ăn cũng mau.

Hai nữ nhân nhìn trong phòng bếp Trầm Ngư “Đầu bếp lớn”, Từ má cảm thán ; “Vẫn là có con gái tốt hơn, Ngư nha đầu bộ dáng linh xảo con gái giờ có thể làm cơm bây giờ cũng không nhiều .”

Trầm má làm nước trái cây ngắt đầu nhìn nữ nhi, trí nhớ tựa hồ còn dừng lại ở cô gái khi còn mang theo khăn quàng đỏ một chớp mắt cũng lớn như vậy .

“Khi còn bé, tôi cùng ông nhà bạn rận, đứa nhỏ này tự mình chiếu cố bản thân, giặt quần áo nấu cơm không biết lúc nào học xong, ngã bệnh tự mình đi xem bác sĩ lấy thuốc. Trường học mở học PHHS từ tiểu học đến đại học tôi cùng ông nhà không đi qua mấy lần, ...” Trầm má vừa nói lại cảm thấy muốn rơi lệ, vội vàng ngừng.

“Khổ đứa nhỏ này ...”

Từ má gạt đầu : “Ngư nha đầu đứa nhỏ này có hiểu biết, là bà cùng Trầm giáo sư có phúc phận.”

“Ai cũng nói vậy.” Trầm má sửa sang lại ánh mắt nhìn về phía nữ nhi nhà mình ánh mắt mang theo tự hào.

“Không nói Ngư nhi, Từ Úy nhà ông bà cũng không phải trẻ tuổi xuất chúng sao.”

Nói đến nhi tử, mẫu thân đặc biệt tự hào Từ mục mày trán bay bổng lên

“Tiểu tử kia chuyên mò mẫm không biết có thể hay không được việc. Ngày hôm qua trong phòng cả đêm, trời sáng đèn mới tắt. Cũng sẽ không nấu cơm, đến nơi cứ vậy đi nằm ngủ không có làm cho người ta chê cười hay sao.”

“Gia đình tôi với nhà bà có gì câu nệ, cũng giống gia đình mà? ...”

Hai người bàn tán chuyện nhà, bên này Trầm Ngư đã làm xong món ăn cùng bưng lên bàn, mời mọi người ăn cơm.

“Ngư miêu nhi, gọi Từ Úy.” Trầm mẹ thanh âm từ phòng ăn truyền đến.

“Nha.” Trầm Ngư đáp một tiếng, đi tới cửa phòng ngủ phát hiện người ở bên trong đã tỉnh, ngồi ở bên giường nghe được bước chân của nàng thanh ngắt đầu nhìn tới. Trầm Ngư nháy mắt mấy cái, trên mặt động lại ra nụ cười

“Ăn cơm.”

Nam sinh kia gạt đầu.

Trầm Ngư xoay người, thật rất giống mèo, ngủ giống sau khi tỉnh lại nhìn càng giống, con mèo ưu nhã cao quý da lông bóng loáng... Trầm Ngư nghĩ như vậy, đi ra cửa quay đầu lại hỏi

“Cậu thích ăn cá sao?”

“Hả?” Nam sinh kia ngắt đầu, vẻ mặt có chút mê hoặc bất quá cặp mắt tuần lệ kia dần dần tụ quang chói lọi sáng lên, nụ cười trên mặt hiện lên giữa trưa ánh sáng mắt trời từ cửa sổ chiếu vào ánh lên một thân hân.

Tình cảnh này làm nàng hoảng hốt.

Trên bàn ăn dĩ nhiên không có thiếu canh cá Trầm mẹ, Trầm Ngư từ từ ăn nghe Trầm cha cùng Từ giáo sư nói chuyện từ trên cổ vắn qua địa lý xé đến triết học lịch sử. Trầm mẹ hỏi Từ Úy ăn canh, đề tài trò chuyện trò chuyện xé đến trên người Trầm Ngư. Trầm Ngư buồn bực, rõ ràng nàng vẫn đang hoàng ăn canh không có nói một câu.

Ngư nha đầu cũng là tốt nghiệp đại học S, học cái gì ấy nhỉ? À khoa máy tính... Cùng Từ Úy giống nhau, Từ Úy nhà chúng ta học cũng là máy tính. Dạng tính Ngư nha đầu là sư tỷ của Từ Úy

Vừa bắt đầu bài vở và bài tập thảo luận sau lại chính là công việc, sau đó đã đến cuộc sống.

Ngư nha đầu có bạn trai chưa? ... Trầm Ngư cẩn thận ứng đối, nói cháu số tuổi còn nhỏ, không vội, do duyên phận..v..v.

Thật ra thì Từ Ủy nhà chúng ta không tệ.

Đề tài đến một câu nói kia Từ má Trầm Ngư miệng mở rộng hồ hồ quay đầu nhìn người nào đó không đếm xỉa đến ngồi ở trên ghế sa lon xem ti vi, quay đầu lại khuôn mặt tươi cười xem ra vừa giận vừa vui.

“Từ a di y theo điều kiện Từ Ủy sẽ tìm trẻ tuổi xinh đẹp, cháu đã hoa tàn ít bướm .”

Trẻ tuổi xinh đẹp có thể làm cơm ăn? Bây giờ mấy đứa nó xinh đẹp hơn nhưng cũng yếu ớt vô cùng, mười ngón tay không dính nước, Từ Ủy thật muốn tìm đứa như vậy sau này sẽ chết đói. Ngư nha đầu bộ dáng linh xảo, thức ăn cũng làm thật là tốt cũng không biết Từ Ủy nhà chúng ta có xứng hay không?

...

Trầm Ngư đứng ở cửa tiểu khu ngửa mặt lên trời gào thét, chí lớn kịch liệt,

“sao buồn bức thế?” Nghe được bên tai cười khê, người đàn bà chanh chua dường như quay đầu đi

“Cười cái gì mà cười, chưa từng thấy người luyện giọng sao?”

” Luyện thanh luyện giọng chưa từng thấy ai luyện mà như giọng ma xuyên thấu não.”

Nghe lời tổn hại này.

Trầm Ngư nói ra một phen trên túi vải đeo đối với hấn phát tay

“Tốt lắm, chúng ta ở chỗ này từ biệt.” Đi vài bước

“Này, cậu đi theo tôi làm cái gì?”

“Ba mẹ cùng Trầm giáo sư Trầm a di không phải là cho chúng ta đi ra ngoài bồi dưỡng tình cảm sao?” Nụ cười Đầm màu đen đồng mang theo vài phần hài hước, nam sinh kia nhìn nàng vẻ mặt tinh khiết vô tội.

Trầm Ngư học máu.

Lúc trước làm sao không có phát hiện Từ má đầy hứa hẹn có ham mê làm mai mối. Còn có Từ Ủy tiểu tử này, đi theo xem nào nhiệt làm gì, người đường mây cô em sinh tương chạy cả đồng kìa, hấn chỉ cần ở bên kia đứng còn không đưa tới một đám một đám sao, sao lại nghe lời như vậy?

Trầm Ngư oán hận đá cục đá trên đường, âm thanh đường phố huyền não tiếng động lớn ầm rĩ. Đi qua tòa nhà quảng cáo ca khúc mới giọng tuyên ngôn tình yêu, ven đường từ tiệm nước trái cây âm thanh tái diễn thanh âm rao hàng

“Táo rẻ đây, ba cân năm đồng, ba cân năm đồng”, nơi xa lớn hơn nữa cái loa thông báo giá ưu đãi gấp rút hoạt động tiêu thụ.

Cuộc sống vốn là bận rộn như vậy, tiếng động lớn ầm rĩ vụn vặt.

Một đường như vậy yên lặng đi qua, Trầm Ngư liếc trộm người vẫn đi theo nàng bên tay trái, nhìn trông căng đầy sự sống giống như —— cái bé trai tên là Khanh Tương kìa, nụ cười rất phát sáng, tinh khiết tựa như mưa rửa qua bầu trời bao la, sạch sẽ trong suốt.

Cánh tay đột nhiên bị kéo lấy, kéo vào trong một cửa hàng ven đường.

“Từ Ủy?”

“Không phải là muốn cắt tóc sao? Tiệm này không tệ, mẹ tôi là khách quen chỗ này.”

“Từ Ủy.”

Đúng là khách quen, vào cửa đã có người cùng hấn chào hỏi, sau đó Trầm Ngư lại một lần nữa bị hiểu lầm.

“Ồ, tiểu tử, lúc nào tìm được bạn gái xinh đẹp như vậy?”

Biết rõ có câu “Giải thích chính là che giấu, che giấu chính là sự thật” như vậy Trần Ngự nói năng thận trọng. Hiểu lắm a hiểu lắm dù sao nàng bị hiểu lầm không phải là lần một lần hai .

Cửa hiệu cắt tóc này mặt tiền cửa hàng trang hoàng không tính là hạng sang, thợ cắt tóc cũng không nhiều chỉ có ba người, 1 cô xinh đẹp cùng Từ Úy chào hỏi khéo mắt đuôi lông mày cũng mang theo một loại lộ ra mị ý, nhìn thần sắc thân thể khoảng ba bốn mươi tuổi.

Nữ nhân nắm lên tóc của Trần Ngự

“Chất tóc không tệ, nghĩ muốn kiểu tóc nào?”

“Trịnh tỷ, chị nhìn đó, tôi tin tưởng tài của tỷ.” Trực tiếp quên ý kiến người trong cuộc.

Nữ nhân kia cười : “Này cũng nói. Tốt lắm, tỷ tỷ lần này ra tay. Tiểu Lý giúp vị tiểu thư này gội đầu.”

Trần Ngự nhìn trong gương nhìn kiểu tóc mới, đi tới quầy tính tiền.

Trịnh tỷ bành bạch nhấn hai cái tính toán nhìn Trần Ngự móc ra ví tiền trên choker

“Từ Úy, đối với bạn gái cũng keo kiệt như vậy?”

“Mấy lần thói quen.” Lời này nói...

Trần Ngự liếc hắt một cái, hồi lâu nói không ra lời.

Trịnh tỷ cười nói cho Trần Ngự cách chăm sóc tóc, mở ra tờ giấy cho nàng, hy vọng nàng có thời gian có thể tới làm bảo dưỡng một lần.

Nếu như bạn chuẩn bị cùng nam nhân kia yêu nhau, bạn có thể làm cho hắn giở xách cho bạn, nếu không ngàn vạn lần đừng làm cho hắn trả tiền cho bạn. Trần Ngự quên mất từ nơi nào nhìn qua những lời này, sau thành châm ngôn cuộc sống của nàng.

Cuộc sống quá mức độc lập không có thói quen bị đòi hỏi.

Đối với mới vừa rồi Từ Úy không có hành động móc ra ví tiền đòi hỏi, nàng có chút tâm vui mừng, sờ sờ tóc mới của mình

“Này, Từ Úy, để tỏ lòng cảm tạ, tôi mời cậu đi ăn cơm.”

“Sẽ không mời tôi ăn mì chứ?”

Trần Ngự đại khí nghiêm nghị “Kỳ thị mì sợi là không đúng.” Chợt cười, trước mặt thần thái trắng nõn linh động

“Tôi dẫn cậu đi một địa phương tốt, có dám theo hay không?”

“OK.”

Đèn rực rỡ sáng lên trong bóng đêm, đáp lại nàng tiếng nói mang theo một loại nói mập mờ không rõ nói, tay bị nắm bên tai nghe được thanh âm rõ ràng vừa mơ hồ

“Xin mang tôi đi.”

Đi ở trong ngõ hẻm sâu thẳm cổ xưa, đèn đường phát ra sâu kín âm quang lay động, rõ ràng có tiếng bước chân truyền đến tới có chút yên tĩnh quỷ mị kinh khủng.

Trần Ngự bước chân nhẹ nhàng.

“Tôi nghĩ, tôi biết chị mang tôi đi nơi nào.” Từ Úy nhìn hoàn cảnh chung quanh.

“?” Trần Ngự quay đầu lại, trong con ngươi ẩn hàm chút hưng phấn

“Lúc trước cậu đã tới nơi này?”

“Không bằng tranh tài, xem ai trước tới?” Đen bóng mắt hơi gấp, đề nghị.

“Đề nghị tốt!” Trần Ngự vỗ tay đồng ý.

Cuối ngõ hẻm, có ánh sáng màu da cam mái che nắng không lớn, bày mấy cái bàn, cái mùi thơm này bạn còn chưa đến gần cũng đã ngửi thấy được.

Ở trong sinh mệnh, ở trong trí nhớ của bạn có phải hay không từng có một chỗ như vậy? Nó không lớn, cũng không quý, không có sơn trần hải vị, không có hương xe như vân có chẳng qua là chất phác căn bản nhất, một đĩa dưa muối, một bánh bao nóng hổi hoặc là một món thập cẩm xào lẫn xuống...

Trầm Ngư ở trước mái che nắng dừng lại chân, lều bên trong ánh đèn đánh vào trên mặt nàng không biết có phải hay không là bởi vì mới vừa rồi nguyên nhân do chạy mà hai má đỏ bừng, chớp mũi có mồ hôi.

Cùng một thời gian Từ Ủy ở bên người nàng dừng bước. Trầm Ngư nhìn có chút ghen tỵ ngay cả mồ hôi cũng không còn nữa giọt.

“Lão bản, năm.” Quay đầu lại nhìn

“Cậu ba có đủ hay không?”

Từ Ủy cười cười, không có lên tiếng tìm chỗ ngồi xuống.

Trầm Ngư lẩm bẩm một tiếng, nàng mới vừa mới phát hiện hần cười mặt có chút phác thảo. Một nam nhân mà tại sao ngày thường so sánh với nàng hoàn hảo?

Trầm Ngư hung hăng cắn một cái bao rút súp, nước súp ngon trượt vào khoang miệng, nhắm mắt lại hưởng thụ. A —— quả nhiên vẫn là nơi này làm được nhất: nói . Nàng học nấu rồi mà làm sao cũng làm không được loại mùi vị thể này.

Mở mắt thấy Từ Ủy đồng chí cười tính trẻ con tròng lại, chưa có xem người ta ăn cơm ư?

Từ Ủy đồng chí không cùng nàng chấp nhặt.

Lấp đầy ngũ tạng lục phủ Trầm Ngư đứng ở đèn đường mờ nhìn bóng đêm âm u thở dài: làm sao lại không có trăng sáng đây, làm sao lại không có trăng, nàng đang có hăng hái ngắm trăng.

Từ Ủy nhìn mỗi nữ giống như động kinh, miễn cưỡng mở miệng nói một câu: thời tiết nói đêm hôm nay có mưa. Câu này vừa mới dứt lời, lạnh lạnh hạt mưa rơi xuống.

Mỏ quạ đen. Trầm Ngư làm ra một bộ vẻ mặt vô hạn ai oán nhìn. Từ Ủy bất vi sở động.

Trầm Ngư hai tay chống eo, sư tử hà Đông rống: này, theo lời của tên nào đó đáng lẽ phải cầm theo ô chứ ?

Tôi cho là đây là xã hội nam nữ bình đẳng...

Trầm mặc thật lâu Từ Ủy đồng chí nhìn lên trời u ám mưa phùn nói như thế. Đúng rồi, những lời này dùng tới điệu vịnh than.

Trầm Ngư lúc này bỏ nhào, co quắp giờ một cây ngón tay cái, đại ca, cậu mạnh!

Trời mưa rất triền miên.

Từ Ủy nhìn Trầm Ngư sung sướng giẫm phải bọt nước, hồi lâu.

“Thích mưa?”

“Đúng.” Trầm Ngư mở rộng hai cánh tay, cảm thụ xúc giác hạt mưa rơi vào lòng bàn tay

“Chưa từng nghe qua truyền thuyết, mưa mà sứ giả hạnh phúc phái tới ư?” Đọc theo đường kiềng mũi chân từng bước từng bước đi, giống như đứa bé.

“Ba ba nói tôi là khi trời mưa ra đời, là món quà của trời đất.” Trầm Ngư hí mắt, bị mưa bụi ướt nhẹp trên mặt có một loại tươi đẹp sáng rõ.

Khiến cho không sai biệt lắm Trầm Ngư hào sảng phát tay

“Thời gian không còn sớm, tôi phải đi về, cậu cũng về nhà đi.” Đạp trên trên mặt đất, chậm chạy.

“Tôi đưa chị về nhà.”

Trầm Ngư nhìn một chút bên cạnh người chậm chạy, không có cự tuyệt, quay đầu trở lại, mỉm cười.

“Danh Luân, chờ em với, em quên đồ .” Từ 1 nhà hàng đi ra 1 cô gái đối với nam nhân bên cạnh nói.

“Tại sao lại quên đồ rồi?” Nam nhân có chút bất đắc dĩ, đem ô trong tay giao cho cô gái

“Em trước ở chỗ này chờ, anh quay lại lấy cho.”

“Ừ.” Cô gái biết điều đáp ứng, nhận lấy ô.

...

Từ Ủy nhìn Trầm Ngư bên cạnh, dưới ánh đèn Trầm Ngư mặt tuyết trắng : môi run rẩy, ánh mắt hung hăng nhắm lại tựa hồ ở cổ gắng đè nén cái gì. Hắn vừa muốn mở miệng, cô gái bên cạnh bỗng nhiên mở mắt ra, trông mắt kia như cũ là quen thuộc sáng ngời linh động

“Đi thôi, Từ Ủy.” Không có chút tránh lùi bước nào, cất bước về phía trước.

“Trầm Ngư!”

Ánh đèn quá mức sáng, đường cũng có chút hẹp.

Đứng ở cửa nhà hàng cô gái vẽ mặt kinh ngạc nhìn sang, quay đầu lại xem một chút phía sau, nam nhân mới vừa rồi đi tới. Cô gái kia trên mặt có chút bối rối, bước nhanh đón nam nhân đi tới kia.

“Trầm Ngư...”

Nam nhân kia nhìn thấy Trầm Ngư, ngay cả ánh mắt cũng cứng đờ.

Trầm Ngư cười, vân đạm phong khinh giơ tay đánh một cái bắt chuyện

“Đã lâu không gặp.”

Nam nhân này là Sở Danh Luân, nàng từng thuần túy yêu như vậy ở hai năm trước, khi yêu tốt như vậy. Cuối cùng, cũng không phải là một giấc chiêm bao sao? Hắn nói chia tay, ở lúc sắp tốt nghiệp, nàng hỏi tại sao. Hắn cũng không nói nguyên nhân sau đó không lâu nàng gặp hắn cùng một nữ nhân khác ở chung một chỗ.

Là bởi vì nàng cho rằng yêu u là cả đời, thì ra là những thứ lời hứa kia cũng bất quá là nói dối. Bạn nói bạn có muôn vàn vạn bất đắc dĩ, bạn có ngàn vạn chủng sự khó khăn lại không chịu cùng tôi cùng nhau gánh chịu.

Như vậy, liền hoàn toàn chặt đứt tình cảm giữa tôi và bạn từ đó 2 chúng ta đi 2 con đường

“Danh Luân...”

Nữ nhân tay ôm lấy của cánh tay nam nhân mang theo sự phòng bị. Cũng không phải là nữ nhân xinh đẹp nếu như nói cũng chỉ tính là thanh tú, ôn nhu yếu ớt, làm ta thấy yêu thấy tiếc, rất dễ dàng có thể thỏa mãn ý muốn bảo hộ của nam nhân.

Trầm Ngư rũ xuống trông mắt, cười.

Biết rõ tính cách của nàng một khi nàng buông tha thì cho dù sau lại bùng cầm đưa đến trước mắt nàng nàng cũng sẽ không muốn, gì phải phòng bị như vậy? Nếu như không phải là lần này gặp phải nàng cơ hồ muốn quên mất sinh mệnh từng có qua một người tồn tại như vậy.

“Gặp lại sau.”

Gặp lại sau, gặp lại sau, cũng không thấy nữa.

Trầm Ngư cười rồi đi, nghe thấy phía sau mang theo tiếng gọi, không quay đầu lại.

Nam nhân chính là mây bay... Có cái gì khó mà không buông tha cho? Ngẩng đầu chẳng biết lúc nào mưa đã tạnh bầu trời trong đêm như được rửa qua. Nhìn một chút người bên cạnh vẫn giữ vững trầm mặc

“Này..đáng lẽ ra lúc này nên an ủi một chút con gái người ta thương tâm hay sao?”

“A ! ” Từ Ủy nhàn nhạt lên tiếng, trầm mặc đi ra vài chục bước, bỗng nhiên dừng lại làm cho Trầm Ngư dừng bước không kịp thiếu chút nữa đụng vào trong lồng ngực của hắn, may mắn nàng bình thường luyện được thân thủ tốt, chân sau nhẹ nhàng vừa chuyển, bảo trụ thân thể hồ nghi ngẩng đầu nhìn qua

“Dừng lại phải nói trước một tiếng chứ.”

Trầm Ngư nhàn mảy nói thầm, tại sao làm ra một bộ mẹ kế mặt như vậy, nàng là “người thương tâm ” cũng còn chưa ặt thế kia.

“Trầm Ngư.”

“Hả?”

Từ Ủy đồng chí dừng lại chỉ gọi hai chữ này, vừa bước đi làm cho Trầm Ngư hồ nghi không dứt theo sát. Chẳng lẽ nàng cùng hắn trong lúc này sinh ra sự khác nhau rồi? Thanh niên bây giờ—— suy tư một hồi lâu Trầm Ngư phát ra một tiếng than thở như vậy.

Đứng ở dưới nhà Trầm Ngư “Đuổi đi người”kia

“Tôi về nhà rồi, cậu cũng về đi.”

Từ Ủy nhìn nàng trên mặt rất cục lộ ra nụ cười đầu tiên của cả 1 đoạn đường, hai má ở mơ hồ làm cho lòng của nàng mặc danh không khỏi động, nàng trương há mồm không phát ra được thanh âm nào.

“Chị lên đi, lên đến nhà gọi điện thoại cho tôi.”

Trầm Ngư đứng trong thang máy, trong đầu còn vang lên những lời này, ôm lấy đầu kêu rên, mới vừa rồi làm sao lại mơ mơ màng màng gật đầu chứ? Nàng gặp ma rồi.

Bật sáng đèn phòng khách ở cửa cởi giày, lấy di động ra ấn dãy số, tiện tay đem ba lô nhét vào chỗ rẽ, đi tới phía trước cửa sổ hướng lầu dưới nhìn.

Người đứng ở dưới đưa di động đặt ở bên tai, ngẩng đầu nhìn tới đây, cúp điện thoại dần dần đi xa bóng mờ chìm trong đêm tối.

Trầm Ngư lảo lảo tìm ra một bộ quần áo đi vào phòng tắm tắm rửa sạch sẽ, xem xét một lần cửa sổ trong nhà tắt đèn phòng khách nằm ở trên giường, nhưng không có ý đi ngủ. Chuyển qua đầu giường mới 11: 37, không trách được. Nàng làm việc và nghỉ ngơi thời gian rất khác người bình thường hoàn toàn điên đảo rồi—— thấy bên trong máy tính... Thở dài từ trên giường bò dậy mở khung đăng nhập Ngạo thế đưa vào ID... động tác như nước chảy mây trôi.

Online nhìn qua một bên ngồi xuống Tử y được sự tâm kim lòng không đậu sáng lên.

Đã gặp nàng Tử y được sự dừng lại ngồi xuống thật giống như một mực đợi nàng

“Phu nhân, đi Nam Hải Tử Trúc Lâm.” Trò chơi hình ảnh trong nháy mắt chuyển chỗ thoát ở b ở Đông hải thay bằng một mảnh rừng trúc ở trong tầm mắt. Sự yên lặng hòa nhạc khúc vang lên bên tai: ở giữa không gian với trúc.

Nơi Nam Hải Tử Trúc Lâm Đại Tử Đại Bi phổ độ chúng sinh chỗ tu hành của Quan Thế Âm Bồ Tát dĩ nhiên Quan Thế Âm Bồ Tát chỗ cư trụ không cũng chỉ có tấm rừng trúc này còn có những địa phương khác, chỉ bất quá này gọi chung là Nam Hải Tử Trúc Lâm.

Trầm Ngư thấy hồng y nữ tay cầm roi quen thuộc ngạc nhiên

[phụ cận] Thái hậu: Nhân Nhân ——“Tỷ, áo vải đại ca.” Nhện ngàn tay hoan khoái hướng bọn họ chạy tới, vừa chào hỏi bên cạnh.

[phụ cận] nhện nghìn tay : Tỷ, em giới thiệu đây là ba cô bạn cùng túc xá với em lần trước, tỷ đều gặp. Hồng y chỉ vào một người mặc màu đỏ Vũ Y ôm trong ngực tỷ bà

[phụ cận] nhện nghìn tay : “Là xinh tươi, Từ xinh tươi.”

[phụ cận] nhện nghìn tay : “Vân Thiên Thủy ” người đẹp khoác khăn lụa mỏng “Triệu Vân Lệ.”

[phụ cận] nhện nghìn tay : “Bụi gai mùa xuân, ” tú nương nắm kim may “Tiết thiên.”

[phụ cận] Thái hậu: Đã trễ thế này, làm sao không ngủ? Mở miệng câu nói đầu tiên, Trầm Ngư cảm giác mình giống như mấy bà lão bậc trên quan tâm hải tử nhà mình.

Nhện nghìn tay kéo cô gái hoàng y làm nũng :

[phụ cận] nhện nghìn tay : Trường giờ thời khóa biểu cũng rảnh, bây giờ không phải là đã không có chuyện gì rồi sao? Hơn nữa hôm nay là thứ bảy.

Trầm Ngư cau mày :

[phụ cận] Thái hậu: Thi cuối kỳ sao rồi?

[phụ cận] nhện nghìn tay : Tỷ, yên tâm, bọn em tự biết lo, chỉ chơi hôm nay một đêm, một đêm thôi.

[phụ cận] Thái hậu: Trường học kí túc xá không phải tới giờ tắt đèn rồi sao?”

Cách thật lâu, trở lại mới sợ hãi nói tới đây :

[phụ cận] nhện nghìn tay : Tiệm Internet ở cửa trường bọn em bốn người bao 1 gian, cửa có thể khóa lại. Hơn nữa, bây giờ, cửa trường đã khóa, tỷ ——

Trầm Ngư ngó chừng màn hình thật lâu

[phụ cận] Thái hậu: Nha đầu chết tiệt kia...

Làm vẻ hoan hô “Em cũng biết tỷ tốt nhất.” Nịnh hót nói.

Sau Trầm Ngư vừa dặn dò kiểm tra pin di động lúc nào cũng phải mở điện thoại, lên tiếng hỏi địa chỉ tiệm Internet... Lúc này mới “Bỏ qua cho” các nàng. Cuối cùng mới hỏi đến mục đích đi Nam Hải Tử Trúc Lâm.

[phụ cận] nhện nghìn tay : Thăng cấp, áo vải đại ca kêu bọn em ở nơi này chờ.

Trầm Ngư nhìn Tử y được sư, mới vừa rồi đã đem bốn người Vương Nhân thêm vào trong đội ngũ, Trầm Ngư thấy bốn người cấp bậc Vương Nhân 31 ba người khác cũng là 50, 60, Trầm Ngư cấp bậc ẩn căn bản là màu xám tro.

3 cô gái kia có chút không giải thích được hỏi thăm, Trầm Ngư ra vẻ cao thâm đây là phần thưởng chị làm ẩn tàng nhiệm vụ.

Tử y được sư đem các nàng mang vào phía sau luyện cốt trì Nam Hải Tử Trúc Lâm nơi đó có Tinh Linh mị yêu ma quỷ biến bị Quan Thế Âm thu phục, chỗ luyện cốt trì này ở cửa vào nơi dẫn nhiệm vụ Trấn sơn Đại Tướng, hoàn thành càng nhiều phần thưởng nhiệm vụ cũng là cao lên.

Vừa tiến đến Tử y được sư tay áo bào giương lên, quái tụ tập ở cửa phốc phốc giống như bánh chèo ngã xuống một mảnh, Trầm Ngư hoàn hảo loại chuyện này đã thói quen thành tự nhiên, hơn nữa luyện cốt trì tầng thứ nhất quái vật cấp bậc không cao.

Nhện nghìn tay mắt nhìn tròn: cấp bậc 30 “Quả thật ” rất thấp, quả nhiên cùng đại thần chính là không thể giống nổi

Mới vừa nói xong câu đó thấy biểu tỷ nhà mình ngay sau Tử y được sư đầu có một mảnh hồng quang thành hình cung mặt ngó tản ra bùm bùm vừa xuống một mảnh. Cho nên Nhện ngàn tay trợn mắt hốc mồm.

Trầm Ngư vỗ vỗ tay, kỹ năng mới dùng rất tốt không tệ. ~o () o ~ nàng rốt cục có lực công kích mặc dù chỉ có khi Tử y được sư online nàng mới có thể sử dụng.

Phần thưởng nhiệm vụ “Ngàn ngàn kết” trừ một đồng lớn đồ cao cấp còn có một kỹ năng phụ thê: thông minh sắc xảo.

Thông minh sắc xảo: kỹ năng phụ thê, 2 người chơi có thể sử dụng kỹ năng đối phương, hạn chế cao nhất 3 cái một khi đặt ra không được sửa đổi. điều kiện sử dụng phụ thê 2 người cùng online.

Trầm Ngư chợt nhớ tới một chuyện.

[phu thê] Thái hậu: Phu quân, thiếp muốn trở về Phiêu Huyết đường xem một chút, ngày mai bang chiến không biết luyện võ trường tiến độ hoàn thành sao rồi?

[phu thê] áo vải: Không cần.

[phu thê] Thái hậu: ?

[phu thê] áo vải: Bang chiến hủy bỏ.

Bang chiến hủy bỏ.

Trầm Ngư sững sốt thật dài một chuỗi dẫu ? phát qua. Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Nàng chỉ bất quá một ngày không có ở tuyến, bên trong Ngạo thế đã phát sinh cái sự kiện trọng đại gì, tâm linh kéo ra Ngạo thế đại sự kỳ của Tắc Thiên Thái hậu một đường kéo xuống thấy mấy hàng chữ.

Ngạo thế bang phái siêu cấp “Giang Nam đường” giải trừ bang chiến cùng “Phiêu Huyết đường”, do xuống cấp bang phái.

Ngạo thế nhất đẳng bang phái “Giang Nam đường” trở thành nhị đẳng bang phái “Giang Nam đường” cùng nhị đẳng bang phái “Gió thu mưa phùn lâu” .

...

Le que mấy ngữ cứ như vậy ghi chép một cái bang phái mai một. Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Nghe bốn nhỏ em kia nói chuyện trải qua cho nàng, Trầm Ngư như bộ dạng phục tùng cười yếu ớt, nhất thời hoảng hốt.

Chuyện phát sinh ứng phó không kịp đầu tiên là “Giang Nam đường” giải trừ bang chiến cùng “Phiêu Huyết đường”, lại nghe đến Thương Khung Nguyệt Sắc từ chueyenr chức bang chủ “Giang Nam đường”, Ngạo thế mọi người nghị luận còn không có ngừng nghỉ, hệ thống đột nhiên thông báo “Giang Nam đường” phân thành “Giang Nam đường” co Phó bang chủ kiêm chỉ nam thiên lãnh đạo và “Giang Nam đường” do Phó bang chủ “Gió thu mưa phùn lâu” tiêu lâu lãnh đạo .

Chuyện đột nhiên như một viên một viên ném mạnh xuống làm cho người ta đáp ứng không xuể, nghị luận cho đến lúc trước khi Trầm Ngư online mới ngừng nghỉ. Dù sao chẳng qua là trò chơi, trong trò chơi chuyện cho dù chuyện như vậy cũng bất quá một chút sóng rất nhanh mai bị người chơi quên lãng trong trí nhớ.

Thao thao hồng trần đi qua tôi và bạn chẳng qua là qua năm tháng như 1 con thuyền trôi ở trên mặt nước, chỉ 1 đợt sóng gió lên trôi đi đâu đi chỗ nào có thể hoàn toàn bị quên lãng.

Trầm Ngư cơ giới thao tác hồi lâu không có từ tâm tình của mình phục hồi tinh thần lại, cho đến khi ở luyện cốt tri tăng 3 thấy Thu thủy y nhân còn có bên người nữ được sư Nữ sắc yêu yêu, còn có mấy người khác. Trầm Ngư mấy người nhìn qua bọn họ cũng không phải là ở chà quái mà là đang PK.

Đối phương chỉ có một người, một bộ dáng vẻ hào thanh sam, cung màu đỏ sậm bình thường không có đặc sắc mặt lạnh nhìn đám người Thu thủy y nhân. Người này... Thật là khí thế mạnh. Trầm Ngư tâm trầm xuống. Người này cùng Thương Khung Nguyệt Sắc làm cho người ta thấy loại khí thế bất đồng, là phong duệ hiểm tuyệt như vách đá, lạnh lùng cao ngạo.

Loại khí thế cường đại không tiếng động này có lẽ cũng là cao thủ thông tính. Trầm Ngư còn chưa mở miệng nhìn đối diện có người rống tới.

[phụ cận] Nữ sắc yêu yêu: Đây là chuyện nội bộ chúng tôi, không có chuyện của mấy người cũng đừng nhúng tay

Vốn là, Trầm Ngư không muốn cùng “Tiểu hài tử” không chấp nhận nhưng là ——

[phụ cận] Thái hậu: Phu quân, thiếp mới vừa rồi thật giống như nghe được một tiếng chó cắn, phu quân nghe rõ cái gì không?

[phụ cận] Áo vải: Ta không có hiểu ngôn ngữ của chó

Trong quán Internet bốn cô gái cười thành một đoàn

“Nhân Nhân, Trầm sư tử quá cường đại. Áo vải đại thần phối hợp thật có ăn ý.”

Đối phương nữ được sư toàn thân run run.

[phụ cận] Nữ sắc yêu yêu: “Cô...cô...”

Hồi lâu chưa nói ra nói.

[phụ cận] Thu thủy y nhân: Áo vải, em biết anh là đại thần, khi dễ mấy đứa con gái bọn em hình như là không đúng

[phụ cận] Áo vải: Không có nhìn ra

[phụ cận] Thu thủy y nhân: ...

Trầm Ngư phát tay.

[phụ cận] Thái hậu: Mấy người cứ xử lý chuyện của mấy người, phu quân, chúng ta ở bên cạnh xem cuộc vui tốt lắm, tránh cho có người nói chúng ta lấy lớn hiếp nhỏ

[phụ cận] Áo vải: “Phu nhân lời vĩnh viễn là đúng”

Tử y được sư cùng cô gái hoàng sam sóng vai trên mặt đất ngồi xuống, hỏi đám Vương Nhân.

[phụ cận] Thái hậu: Ngồi xuống xem cuộc vui

Bốn người biết điều ở phía sau hai người ngồi thành một loạt, trùng hợp ngăn cửa đi tầng 2 tới tầng 3 của Luyện cốt trì.

[phụ cận] Thái hậu: Tốt lắm, mấy người có thể tiếp tục PK

Hai người làm ra loại tư thái này Thu thủy y nhân mặc dù hận đến nghiến răng nghiến lợi nhưng cũng không thể tránh được hôm nay đối thủ đủ cường hãn, bọn họ đã không có thực lực làm địch nhân áo vải. Nhưng là ——

Nhìn một chút vẻ mặt khinh miệt đậm mạc thanh sam cung thủ, vô cùng quang minh lỗi lạc PK căn bản không thắng được người này, thủ đoạn hãn lãnh khốc bọn họ thấy không phải là lần một lần hai, lần này sợ là không chết không về .

Thu thủy y nhân bên này nhân số đủ nhiều, có hơn ba mươi người, đối phương nhưng không có chút ý sợ hãi nào chẳng qua là lạnh lùng nhìn nhìn bọn họ. Sơn dương nhiều hơn nữa thì trong mắt sư tử cũng bắt quá chỉ là thức ăn.Những lời này, dùng ở chỗ này quá đúng.

Đám người của Thu thủy y nhân bên này đối với thanh sam cung thủ phát động tiến công tập kích, Trầm Ngư thưởng thức một cuộc biểu diễn kỹ năng cung thủ hết sức hoa mỹ nếu như đem đoạn này làm quảng cáo cho Ngạo thế, lựa chọn nghề nghiệp cung thủ thì số người chọn nghề này nhất định sẽ gia tăng mãnh liệt.

Luyện cốt trì địa hình như vậy đối với cung thủ là địa hình vô cùng bất lợi, không đủ rộng có thể chống đỡ chỗ nấp cũng quá ít. Nhưng là ai nói không có điều kiện thì tự sáng tạo điều kiện.

Tinh chuẩn vị trí, kỹ năng thao tác cường đại làm cho Trầm Ngư nhớ tới Tổng Ngọc ‘háo sắc phú’ ngày đó con của Đông gia, tăng một trong nhánh thì quá dài, giảm một trong nhánh thì quá ngắn; lấy phần thì thái bạch, bày chu thì quá xích. Lông mày như lông chim, cơ như tuyết trắng, thắt lưng như bó buộc răng trắng như ngọc. Thần nhiên cười mê hoặc dương thành, mê hạ thái hậu. Nếu như đem con của Đông gia đổi thành thao tác thanh sam cung thủ kỹ năng cũng không phải không thể. Lấy phần thái bạch, bày chu quá xích, hoa lệ đủ có thể làm cho người ta trầm mê.

Trầm Ngư hỏi bên cạnh Tử y được sư :

[tổ đội] Thái hậu: Phu quân biết người này sao?

[tổ đội] áo vải:Bang chủ Tiêu Lâu của ‘Gió thu mưa phùn lâu’.

Nghe được cái tên này Trầm Ngư hồi lâu không nói chuyện, lại một đại thần ra sân...

Tử y được sự có chút ai oán.

[tổ đội] áo vải: Tại sao phu nhân chưa từng có đối với ta sinh ra loại kính ngưỡng này

Trầm Ngư liếc nang vai hấn :

[tổ đội] Thái hậu: Giữa vợ chồng khẩn yếu nhất chính là ngang hàng

Vương Nhân phúc mà đem đồ uống mới vừa vào trong miệng phun ra, tay loạn chân loạn lấy khăn giấy lau màn hình, phồng lên mắt gắt gao ngó chừng biểu tỷ nhà mình lời này nói tựa hồ có chút quá lưu loát .

Khi bọn họ chiến đấu nói chuyện rất nhanh kết thúc, thanh sam cung thủ thu hồi cung màu đỏ sậm tựa hồ mới vừa rồi chẳng qua là làm nóng thân thể 1 chút.

Trầm Ngư ánh mắt hướng bên phải nhìn sang không ngoài dự liệu thấy Nữ sắc yêu yêu la mắng mới vừa bị tiến đến âm phủ luân hồi. Khụ khụ, bởi vì nói năng quá mức thô bỉ ... Khinh thường: tiêu lâu đã không phải là lần đầu tiên PK bọn họ, lúc trước bọn họ bị “Gió thu mưa phùn lâu” đá ra khỏi bang phái nói tiêu lâu chỉ bất quá lợi dụng bọn họ nguyên nên là của bọn họ ... V V.

Nơi này nói một chút tình trạng bang phái phân liệt trong Ngạo thế : Trong Ngạo thế bang phái “Phân liệt” là một bang phái nhiều nhất có thể chia làm năm tiểu bang phái, phân liệt sau bang phái quyết định bởi thể lực nhiều hay ít. Nếu như phân liệt thành hai tiểu bang phái thì yêu cầu phân người ủng hộ hai phe phái đều ở là nhân số 30% trở lên, ủng hộ ba phe thì ra là bang phái nhân số 25% trở lên, ủng hộ bốn phe người đều ở thì ra là nhân số bang phái 20% trở lên, năm phe nhân số là 15%. Nếu như không đạt thì bang phái không thể “Phân liệt” mà là “Giải tán” .

Bang phái “Phân liệt” sau, bang chúng không có lựa chọn phe phái gia nhập sẽ bị hệ thống ngẫu nhiên “Phân liệt” vào bên trong các phe. Bang phái “Phân liệt” chính là xuống cấp bang phái. Trong Ngạo thế bang phái chia là 7 mức. Dựa theo số lượng “Phân liệt” sau bang phái quyết định xuống cấp bậc nào. Hai bang phái rơi xuống một cái cấp bậc, ba bang phái hai cấp bậc... Dùng cái này suy ra cho đến bang phái thấp nhất lv 5 mới thôi.

Trầm Ngư chưa quen thuộc tin tức phân liệt “Giang Nam đường”, thấy Nữ sắc yêu yêu nói có chút không phải là hiểu.

Tiêu lâu đem cánh cung ở trên người mang bước muốn đi, không có ý tứ chút nào muốn cùng bọn họ chào hỏi.

Mấy người tránh ra cửa thông tầng 3 đi thông tầng 2 chuẩn bị đưa mắt nhìn hấn rồi đi.

[phụ cận] loạn thế hồng nhan : Tiêu lâu, tôi muốn cùng anh PK!

Hồng y nữ hiệp hấp tấp nói và hấp tấp dẫn đao xông tới chuyện đột nhiên phong thủy luân chuyển.

“Hồng nhan đại tỷ!”

5. Chương 5: Được Sự Trang

Nhìn Hồng y nữ hiệp nổi giận đùng đùng, Trầm Ngư trợn mắt hốc mồm.

[phụ cận] loạn thế hồng nhan : Thái hậu muội, áo vải trang chủ?

Loạn thế hồng nhan không có nghĩ tới đây còn có người khác, động tác rõ ràng trì trệ hơn 1 chút.

Trầm Ngư nhìn một chút nàng vừa nhìn cung thủ kia

“Hồng nhan đại tỷ biết Tiêu Lâu bang chủ ”

Nhìn thấy nàng những lời này Hồng y nữ hiệp vung mạnh đại đao, khí thế ngất trời

[phụ cận] loạn thế hồng nhan : Tiêu lâu, PK

Trầm Ngư lặng yên.

Nhưng ——

Thanh sam cung thủ nhìn Hồng y nữ hiệp

[phụ cận] Tiêu lâu : Tôi đứng, cô chém đi”

Trầm Ngư: ...

Bát quái hăng hái bừa bừa pm cho Tử y được sư “JQ! JQ! ! ! trắng trợn JQ a ”

“ ... ”

“Phu quân biết hồng nhan đại tỷ cùng chuyện Tiêu bang chủ không ? ”

“ ... ”

“Phu quân, Tiêu bang chủ có cái sự tích anh dũng gì nói một chút được không?”

” Sự tích anh dũng Tiêu bang chủ không thích hợp nói cho hết thời gian là hết”

“?”

“Quá ngắn ”

...

” Sự tích vi phu anh dũng thích hợp nói cho hết thời gian ”

Trầm Ngư: ...

Nàng lần đầu tiên biết loài người còn có thể tự luyện đến loại trình độ này.

Nhìn thanh sam cung thủ “Mặc người chém giết” Loạn thế hồng nhan làm sao cũng hạ thủ không được, thở hồng hộc thu đao.

[phụ cận] loạn thế hồng nhan : Tiêu lâu ân oán của mình tôi sẽ tự mình giải quyết, không cần phải Tiêu đại bang chủ!

Hồng y nữ hiệp như gió chạy ra lưu lại thanh sam cung thủ không nói gì đứng nghiêm.

Không quấy rầy Tiêu bang chủ là cảm mạo rơi lệ Trầm Ngư đứng dậy cùng Tử y được sư tiếp tục nhiệm vụ luyện cốt trì vào tầng thứ 4 rồi trở về cũng không có thấy thanh sam cung thủ. Sáng ngày thứ hai, sáu người ở luyện cốt trì chà đến tầng thứ 6 Trầm Ngư không có cấp bậc Vương Nhân bốn người up hơn 20 cấp.

Đem mấy cô em đuổi về trường học ngủ Trầm Ngư cùng Tử y được sư nói một tiếng out rồi ngáp, đem thân thể nằm vào trên giường ngã đầu đi nằm ngủ, nếu như không phải là phụng bồi tiểu biểu muội nàng vốn định qua 3 h đã đi xuống tuyến.

Trầm Ngư khi...tỉnh lại đã là xế chiều 3 h, làm thức ăn ăn no bắt đầu quét dọn chỗ ở, sàn nhà nên quét quét, cửa sổ nên lau lau, y phục nên giặt sạch... Thu thập xong đã là hai canh giờ sau, Trầm Ngư mặc tạp dề nhìn nhà “Rực rỡ hẳn lên” đối với thành quả lao động của mình rất hài lòng. Nâng lên túi, đi mua đồ. Một lần nữa đem tủ lạnh lấp đầy, Trầm Ngư làm một bữa ăn tối thịnh soạn khao thưởng mình, lúc ăn cơm nhận được điện thoại Từ a di, hỏi nàng lúc nào có thời gian đến nhà đi chơi.

Trầm Ngư liếc trông mắt Từ a di thật đem chuyện ngày hôm qua mà tưởng thật. Từ Ủy tiểu tử kia không sai lớn lên tốt, những phương diện khác nghe nói cũng rất ưu tú nhưng là —— cùng tiểu tử kia đứng cùng nhau nàng luôn luôn có loại cảm giác “Trâu già gặm cỏ non” trong lòng không thẳng bằng. Huống chi trẻ như vậy hẳn là thích mấy cô bé trẻ tuổi xinh đẹp hoạt bát khả ái a. Phong nhã hào hoa thiếu niên nên có cô gái tốt tuổi tương xứng.

Trầm Ngư đang chuẩn bị online, nhận được call của BOSS lòng như lửa đốt gọi đang nhập ID, xuất hiện không phải là trong nhà, mà là một địa phương xa lạ, nơi này đã có những người khác đã gọi nàng chào hỏi. Nàng nhìn mọi người ID đỉnh đầu cùng là đồng sự a. BOSS đem nhiệm vụ lần này cận kề trực tiếp truyền cho bọn họ.

Trầm Ngự đọc nhanh như gió nhìn xong, : “BOSS, đây là hành động lừa gạt người chơi...” Nói còn chưa dứt lời BOSS một cơn giận lớn ở trên đầu Tắc Thiên Thái hậu

“Tuổi trẻ chưa gì đã nóng vội. Công ty chưa nói không để cho bọn họ thành công, chẳng qua là muốn mọi người kéo dài thời gian nếu như bọn họ thật sự có năng lực tương ứng, phần thưởng hạng nhất cũng sẽ không thiếu hụt bọn họ.”

Boss giọng nói oán hận nghiêng rằng nghiêng lợi Trầm Ngự biết thời thế đóng chặt miệng, lúc này là ngoan một chút không nên đi trêu chọc boss .

“Không cần lo công ty xảy ra vấn đề gì, mọi người chỉ cần biết rằng nhiệm vụ riêng của mình là được rồi... .” Bắt đầu phân phối nhiệm vụ cuối cùng nhìn một chút Trầm Ngự

“Trầm Ngự, Tắc Thiên Thái hậu kỹ năng đã khai thông , em chịu trách nhiệm cửa ải cuối cùng của game cũng chính là Boss nhiệm vụ cuối cùng. Bảy giờ thời gian vừa qua khỏi 7h nhớ kỹ vô luận như thế nào nhất định phải đem nhiệm vụ thời gian hoàn thành quá 12 h nếu như trước bị dễ dàng thông qua, toàn bộ trông cả vào em đó Trầm Ngự —— ”

Trầm Ngự đứng nghiêm : “Boss, bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ!”

“Anh tin tưởng em.”

“Nhiệm vụ lần này kết thúc, Ngạo thế sẽ khai thông hệ thống súng vật cùng bọn họ có thể qua cửa làm phần thưởng phụ, cho bọn họ súng vật tư chất tốt làm bồi bổ.ok, giờ mọi người ai về nơi quản hạt của mình.”

“Nhớ kỹ, nhất định phải quá 12 h.”

“Dạ, Boss!”

Trầm Ngự mở kỹ năng lan Tắc Thiên Thái hậu có ba hình vốn là màu xám sáng lên: “Mỵ sắc giang sơn”, “Tối độc phụ nhân tâm”, “Tĩnh chương thiên hạ” . Đây tên kỹ năng rất có phong cách Võ Tắc Thiên Trầm Ngự cảm thán, một đường đi qua núi giả ở ao đình viện. Địa danh này tên là Bạch Thủy sơn trang.

‘Đây là một nhiệm vụ ẩn tàng khổng lồ, dẫn một tàng bảo đồ phía trên vẽ bản đồ Bạch Thủy sơn trang. Lời đồn đại Vũ Hậu từng ở dân gian nuôi tử sĩ tự tử rất nhiều tiền tài sau chuẩn bị lên ngôi đột nhiên chết bất đắc kỳ tử, cho nên tiền tài cùng tử sĩ kia cùng nhau biến mất, chỉ để lại một tờ bảo đồ đợi người hữu duyên.’

...

Trầm Ngự nhìn nội dung cốt truyện lặng yên. Nhiệm vụ tổng cộng có sáu lớp, vốn là đặt ra đã rất đầy đủ, tụ tập bọn họ chẳng qua là có chút tử bản, độ linh hoạt không đủ.

Trầm Ngự nhìn đồng nghiệp xưng hô từ 001 vẫn đứng đến nàng 007 cũng toàn bộ tê liệt .

8 h, Trầm Ngự nhận được người chơi bắt đầu sấm quan báo nửa giờ sau thấy một đám người chơi giờ được cầm gậy vọt tới trước mặt nàng, Trầm Ngự co rút thái dương đau đớn.

Boss ngài nhất định phải cho tôi phí làm thêm giờ, còn có phí tổn vì tế bào não hao tổn nếu không, nếu không —— Tôi bãi công! ! !

Ánh mắt đảo qua thấy không rất ít người, phu quân đại nhân nhà nàng thế nhưng cũng ở trong đó, nước mắt nha, nàng đang nghĩ làm sao qua cửa nhanh như vậy...

Còn có hồng nhan đại tỷ, Khanh Tương đệ đệ, được sư 004, được sư 013, không ít người Phiêu Huyết đường và được sư trang, kia không phải là Tiêu Lâu - Tiêu bang chủ sao, còn có nàng nhìn đến Kiếm chỉ nam thiên còn có mấy người không nhận ra mặt, lạ hoắc. Đây... cao thủ Ngạo thế toàn bộ tụ họp ở chỗ này sao?

Nàng một tiểu nữ tử yếu đuối cùng nhóm người cao thủ này PK Boss, tôi nghiêm trọng đề nghị muốn bãi công!

Bên này người chơi thương nghị trong chốc lát Tử y được sư đi tới.

Trầm Ngự nghe được thanh âm nhắc nhở, tin tức mở ra

“Phu nhân tựa hồ rất lưu luyện nghề nghiệp trước kia ”

[phu thê] Thái hậu: Phu quân ~~o ()o

~~[phu thê] Áo vải: “...”

Tử y được sư cùng Tắc Thiên Thái hậu mặc hoàng bào mặt đối mặt đứng, một đám người chơi đứng ở cửa kia.

[phu thê] Thái hậu: Phu quân nhất định phải tin tưởng thiếp là trong sạch, thiếp là bị buộc

[phu thê] Áo vải: Hả?

[phu thê] Thái hậu: ”Boss ép lương giảm, đáng thương thiếp thân thể yếu đuối, vô lực phản kháng vốn là nghĩ chết lấy chứng minh trong sạch, nhưng lại lo lắng phu quân thấy thi thể thiếp thân đau đớn. Là bất đắc dĩ chỉ đành phải nhẫn nhục sống tạm bợ, vì mạng sống chỉ hy vọng có thể gặp lại phu quân cho dù chết liền cũng nhắm mắt. Thiếp cả ngày lấy nước mắt rửa mặt, trời thấy hôm nay rốt cục nhìn thấy phu quân ...

Tử y được sư nhìn một mảnh văn phát tới đánh giá:

[phu thê] Áo vải: Nội dung cốt truyện không tệ, tự thuật tái diễn dài dòng kéo dài

Trầm Ngư lần nữa nước mắt rơi :

[phu thê] Thái hậu: Phu quân a ~~o ()o~~ thiếp bị ghét bỏ sao? Hay là phu quân có người mới, cho nên đã quên người cũ...

Tử y được sư im lặng.

[phu thê] Áo vải: ... Nói đi, ta có thể hỗ trợ cái gì?

[phu thê] Thái hậu: Phu quân quả nhiên là người tốt

Tắc Thiên Thái hậu: ‘ai gia mấy ngày trước đây thấy một thiên phong tục, nói đến phong tục tập quán dân tộc đối với chỉ bạc mứt quả thành xương phi thường tò mò, chứ vị trắng sỡ không biết có vị này ra sức vì ai gia lấy chỉ bạc sâu mứt quả thành xương?’

Những lời này người chơi tại chỗ cũng thấy được.

Bất quá chứ vị trắng sỡ... Mọi người nhắm mắt quay đầu, thôi miên mình, ta không nhìn thấy, ta không nhìn thấy.

Trầm Ngư những lời này nói xong rất NPC, người chơi cũng không còn người hoài nghi tụ ở chung một chỗ thương lượng nơi nào có được mứt quả dùng chỉ bạc ghim thành xương. Mứt quả thành xương hệ thống trong cửa hàng cũng là có bán nhưng là chỉ bạc ghim thành xương mứt quả là vật gì?

Mọi người trải qua “Thiên tân vạn khổ” rốt cục ở Bạch Thủy sơn trang phòng bếp cao thủ trù sư nơi đó giao dịch nhận được ” mứt quả chỉ bạc ghim thành xương ” .

Tắc Thiên Thái hậu: ‘lấy việc trị quốc, lấy kỳ dụng binh, lấy vô sự lấy thiên hạ. Ta tại sao biết đột nhiên? thiên hạ có nhiều kiêng kỵ mà dân thì nghèo; quốc gia lâm nguy; ai có tay nghề giỏi, ai có kỳ vật giấu kỹ; pháp lệnh thành chương, đạo tặc có nhiều. Người xưa đã nói : ta vô vi, mà dân từ hóa; ta yên lặng mà dân từ đang; ta vô sự mà dân từ giàu có; ta không muốn mà dân từ phác.

Tắc Thiên Thái hậu: ý đó giải thích thế nào?

...

Trầm Ngư từ trên giá sách rút một quyển ‘chư tử bách gia’.

Tắc Thiên Thái hậu: đại học chi đạo ở Đức, ở tại thân, ở chí thiện. Tri chỉ nhi hậu hữu định, định rồi sau đó có thể yên lặng, yên lặng rồi sau đó có thể an, an rồi sau đó có thể lo, lo rồi sau đó có thể được. Vật có đầu đuôi chuyện có đầu cuối. Biết trước sau nói vậy. Cổ chi dụng minh đức người khắp thiên hạ trước trị nước. Muốn trị nước trước tề gia: muốn Tề gia trước phải tu thân. Muốn tu thân trước kỳ tâm. Muốn kỳ tâm trước thành nghĩa. Muốn thành nghĩa trước có trí.Chưa biết thành biết. Từ không biết rồi sau đó biết tới, biết tới sau đó dự định, dự định rồi quyết tâm tề gia trị quốc sẽ bình thiên hạ... .

[phụ cận] Được sư 013: để tôi, để tôi

[phụ cận] Được sư 013: từ thiên tử đến dân thường một là đều lấy tu thân làm gốc. Kia vốn loạn mà trị được người hay không. Trí tuệ khác nhau sao có thể nghĩ được.Đủ thành ý mà thành là đối gặt bản thân... .

Đầy đủ một thiên đại học.

Mọi người sợ hãi than: được sư huynh cường nhân cổ văn!

[phụ cận] Được sư 013: đâu có đâu có, quá khen quá khen, tôi chỉ là từ trên mạng dán một chút.

Mọi người: ...

...

Văn thử hoàn chính là võ thử.

Thật ra thì Trầm Ngư rất muốn cứ như vậy túm văn vắn túm đi xuống, kéo dài thời gian dễ dàng nhưng quá nhiều văn nhất định sẽ làm cho người chơi tâm khả nghi. Nhìn hồng nhan đại tỷ ôm đao đứng ở một bên

“Ngạo thế quả nhiên cùng những trò chơi khác không giống với, lần đầu tiên có nhiệm vụ dùng kiến thức như vậy qua cửa...”

Tốt lắm võ thử kết thúc sẽ tới cầm kỳ thư họa, phương pháp kéo dài thời gian còn nhiều, rất nhiều chỉ không có một người đại chiêu đem năng giết nhiệm vụ này còn chưa xong thành.

Tắc Thiên Thái hậu: ‘ai gia dưới trướng có võ sĩ mười một người dũng mãnh, (mười một là ứng với osos người xông đến này), không biết chư vị tráng sĩ dám cùng ta dũng sĩ đánh cược một lần?’

...

Văn thử võ thử, cầm kỳ thư họa, chạy trốn...

Trầm Ngư nhìn nhìn thời gian, cách 12 h còn dư lại 3 phút đồng hồ, vỗ vỗ tay.

Tắc Thiên Thái hậu: ‘chư vị tráng sĩ dùng võ công, ai gia có chút thưởng thức, muốn lưu chư vị ở bên cạnh ai gia dùng, chư vị tráng sĩ ý như thế nào?’

Không đồng ý?

Vậy thì đánh.

Tắc Thiên Thái hậu ồng tay áo vung lên, chiêu ẩn ở trong bóng tối trong nháy mắt trào ra, đám đông bên trong ba tầng ở giữa bao bọc vây quanh.

Khanh Tương oán hận mắt phát sáng phát sáng thấy đám người bên ngoài nằm nghiêng ở trên ghế uống trà Tắc Thiên Thái hậu, tình cảnh này làm hắn không đành lòng nhớ lại ba tháng trước ở hoàng cung Lạc Dương... Ngửa mặt lên trời rơi nước mắt, thế nhưng thế nhưng... lại bị Tắc Thiên Thái hậu giáo hoạt trên chọc rồi?

Huyền y kiếm khách hóa bị phản thành sức lực, động tác chém người nhanh lên rất nhiều.

Được sư 013 nhìn hắn tự vạch áo cho người xem lưng:

[phụ cận] Được sư 013: Nha, chợt nhớ tới, Khanh tiểu đệ cùng Tắc Thiên Thái hậu có cừu oán, bị dạy dỗ qua.

Trước màn hình Trầm Ngư thấy những lời này nghiêm chỉnh huấn luyện mà đem đầu dời đi, một ngụm trà phun ở trên sàn nhà, rút ra một tờ khăn giấy. Được sư 013 tôi sẽ ghi nhớ! ! !

Tầm mắt quay lại màn hình từng lớn mắt, Tiêu bang chủ trong tay người cung tên nhưng điều chỉnh phương hướng bây giờ ta vẫn không thể chết, Boss sẽ lột da của ta, nhất định sẽ.

Tắc Thiên Thái hậu một nhẹ nhàng bước lướt rời đi ghế Thái phi sau một khắc một mũi tên soạt ở phía trên, Trầm Ngư tựa hồ nghe đến tiếng rít phá vỡ không khí không dám phân tâm, chuyên tâm thao tác.

Nhìn thanh sam cung thủ theo đuổi mà đến Tắc Thiên Thái hậu giơ tay một cái “Mỵ sắc giang sơn” ném qua, thanh sam cung thủ thân hình hơi chậm lại, Trầm Ngư bắt được cơ hội này biến mất, chặt đón một chiêu “Tối độc phụ nhân tâm” chào hỏi qua Tiêu bang chủ lập tức miễn phí nhiệm một thân lực quang.

Cũng không có cho nàng lần nữa ra chiêu thu thập Tiêu bang chủ Hồng y trong tay giống như phá vỡ bầu trời đêm tia chớp trong nháy mắt rơi vào trước mặt nàng cấp tốc lui về phía sau né qua.

Nga, nàng đã nói giữa hai người có JQ nhìn một chút, hồng nhan đại tỷ gấp gấp cứu người như vậy rõ ràng a.

Trầm Ngư nhìn Tắc Thiên Thái hậu lưu loát nhẹ nhàng tiêu sái né qua thanh sam cung thủ cùng Hồng y nữ hiệp từng đợt từng đợt đánh, đột nhiên nhớ tới một cái vấn đề tại sao Tắc Thiên Thái hậu ngay cả vũ khí cũng không có?

Định —— Thời gian nhắc nhở 12 h nhiệm vụ hoàn thành.

Sau một khắc Trầm Ngư nhìn huyền y kiếm khách đánh lên thành công kiếm từ Tắc Thiên Thái hậu hậu có vào. Màn hình tối sầm, vài giây sau xuất hiện ở trong phòng kín, Trầm Ngư thấy mấy vị đồng nghiệp cũng ở đó.

Đi vào đã nghe đến thanh âm liên tiếp thật dài kêu

“May quá, đủ thời gian, BOSS không nên quá tức giận. Ngư a ——Boss hùng dũng như thế này, nhớ giúp chúng ta nói tốt. Ca ca tỷ tỷ toàn bộ trông cậy vào em...”

Trầm Ngư cùng đám đồng nghiệp này chung đụng cũng không tệ. Nói đến đây lần đột nhiên xuất hiện nhiệm vụ 005 bị phần khinh thường : “Còn không phải là bút tích của ‘Thái tử gia’, không hiểu trình tự trò chơi cũng đừng có giả hiểu hệ thống lớn như vậy, hấn làm đồng cát bảo đơn giản như vậy nghĩ tùy ý ở trong trò chơi tăng thêm tài liệu, cũng phải có kỹ thuật như vậy. Lần trước hịch thảo phạt làm chính là hấn thọc ra lần này cũng là....gây chuyện. Cấp trên công ty không muốn ...”

“Tiểu Lâm, lời như thế ở chỗ này nói một chút là tốt rồi.” Những lời này đột nhiên cắm vào.

Mọi người cùng nhau đứng dậy “Boss!”

“Tốt lắm, đám trẻ này nhiệm vụ lần này không sai. Vì khen ngợi mọi người, công ty quyết định tháng này thêm 01 người 2000 nguyên tiền thưởng.”

“Boss vạn tuế! ! ~ () ~ ”

“Cấp trên đã quyết định đem ‘Thái tử gia’ đưa đến nước ngoài đào tạo sâu chuyện này đến đây chấm dứt sau này không cho phép lại đề lên chuyện này.”

“Yes! Boss!”

” Hệ thống súng vật đã mở ra bây giờ người chơi Ngạo thế đang mới lạ. Chuyện ở Bạch Thủy sơn trang ảnh hưởng đã bị xuống đến nhỏ nhất, ở trong trò chơi rất nhanh cũng sẽ bị quên lãng mấy người chết bầm đừng nói linh tinh nghe chưa?”

“Việc không liên quan đến mình, dạ Boss!”

“Nói năng thận trọng, Boss!”

” Cái gì cũng không biết, Boss!”

“Không làm, Boss!”

...

Các trả lời đặc sắc.

Trầm Ngư sớm đã thành thói quen đám đồng nghiệp này đùa bỡn.

Boss đuổi người : “Tốt lắm, công việc nên làm thì đi làm, Tiểu Ngư lưu lại.”

“A ——Boss, ngài không phải là có cái gì đặc thù phần thưởng cấp cho Ngư chứ? Thiên vị a thiên vị, không công bằng —— ”

Bị Boss vung vô ảnh cước một cước đá ra, truyền đến một tiếng âm điệu kéo dài kêu thảm thiết.

“Ngư à —— ”

Luôn luôn hào sảng tự xưng là “Thật thà nam nhân” Boss ngoài ý muốn có chút ấp a ấp úng.

Trầm Ngư: “Boss, ... Chẳng lẽ ngài kì sinh lý đến?”

...

Boss một trận quỷ dị trầm mặc, trong nháy mắt bộc phát, Trầm Ngư lui lui cổ tựa hồ nghe đến thanh âm đánh bàn phím hung mãnh.

Phát tiết xong, Boss trầm ổn :

“Tiểu Ngư này —— ”

Trầm Ngư dùng sức gật đầu :

“Boss, em ở đây, ngài có gì cứ phân phó.”

“Tiểu Ngư này —— ”

...

“Tiểu Ngư này —— ”

...

Trầm Ngư nhìn màn hình xoay người đi phòng bếp nấu một bát cháo cá. Bưng cháo ngồi trước máy tính, Boss kì ử đột quả nhiên đã quách bắt quá hỏa khí vô cùng tràn đầy chút ít.

“Tiểu Ngư, Triệu Khải bên tổ khai phá em biết không?”

“Nha... Ở công ty thấy mấy lần.” Trầm Ngư trong đầu hiện lên 1 nam nhân kia.

“Vậy cảm giác như thế nào?”

Trầm Ngư nhìn những lời này nhìn nó từ từ biến mất.

“Boss.”

Một lát sau Boss nói : “Ngư, em phải tin tưởng Boss cũng là bị buộc, thân bất do kỷ ...”

Trầm Ngư ngây người, lời này làm sao cảm giác quen như vậy.

“Nói đi, mục đích cuối cùng là cái gì?”

“Triệu Khải coi trọng em”

Trầm Ngư: Boss, tôi có nghi ngờ

Boss: ... Cái nghi ngờ gì?

Trầm Ngư: cháu nhớ được Boss ban đầu phải cùng người chơi kết hôn mới có thể ở qua Ngạo thế

Boss: ...

Trầm Ngư: nhưng là 001, 002, 003, 004, 005, 006, bọn họ tại sao không kết hôn cũng có thể qua?

Boss: Ngư a, ... Đây chính là nhân sinh

Trầm Ngư: ...

Trầm Ngư trợn tròn mắt ngón tay cứng ngắc một chữ một chữ gõ ra ngoài

“Boss, ngài xác định không phải là nói giỡn?”

Boss nước mắt : “Tiểu Ngư này, ta cũng vậy hy vọng là giỡn. Triệu Khải người nọ thành tích cao thu nhập, chức vị cao trình tự cũng rất tốt, hình như không có điểm nào xứng đôi với Ngư nhà chúng ta a...”

...

“Ngư nhi, ...”

...

“Boss, ngài là chuẩn bị đem thuộc hạ bán sao? ￣o ()o￣ ”

“Ngư nhi, chị dâu em bị bằng hữu của nàng là dì bên cậu em vợ đồng học nhờ cậy. Chẳng qua là đi ăn một bữa cơm, Ngư, em sẽ không thấy chết mà không cứu có đúng hay không?”

Trầm Ngư nước mắt : “Boss, ngài cho là ăn cơm xong chuyện này là kết sao?”

Boss: băng thông rộng nước mắt TAT

Trầm Ngư: “Boss, ngài nói cho hần biết tôi có bạn trai, không được sao?”

Boss: “Ngư, em cho là không có nhìn thấy tận mắt hần sẽ tin sao?”

Trầm Ngư:

~ ()

~Boss: ￣o ()o

￣...

Trầm Ngư: “Boss, thật ra thì... tôi thăm mền ngài đã lâu rồi, chúng ta gặp gỡ nào.”

Boss: “Này Ngư như muốn giết ta đem dao tới là được rồi, không cần dùng chiêu mượn đao giết người cao như vậy, chị dâu em tính tình em cũng biết a. Huống chi, ta đối với lão bà trung trinh không thay đổi, nhật nguyệt, thiên địa chứng giám.”

Trầm Ngư: “... Này tai hoạ hoàn toàn là Boss khai ra, làm sao có thể không giúp đỡ?”

Boss: “...”

Boss: ” Ngư a, chỉ có thể nói gần đây em gặp hoa đào...”

Boss: “Em không thể tìm người làm bạn trai sao? Bạn học Ttrước kia thanh mai trúc mã bằng hữu chẳng hạn.”

Trầm Ngư: “Boss ngài cho rằng bạn trai là chó và mèo nói tìm thì...”

...

Boss: “Ngư a, kia cũng chỉ nghe theo mệnh trời ...”

Trầm Ngư: “Tôi muốn xin phí bồi thường tổn thất tinh thần, phí trong lòng kinh sợ, phí ăn theo...”

Boss: ...

Phu quân, thiếp gặp hoa đào của chàng.

Côn Lôn đỉnh chà nhiệm vụ Tử y được sư nhìn tin. Cách đó không xa truyền đến lời huyền y kiếm khách

“Ca, nơi này quái cũng là hút lam tiền thuốc của em. Nơi này thật có vật liệu luyện kiếm cao cấp?”

Tử y được sư trả lời chậm chạp lên tiếng

“Thứ tốt phải có đầy đủ kiên nhẫn.”

Huyền y kiểm khách nhìn trời linh hạc giương cánh bay lượn, trong lòng cảm giác cảm thấy lần này quái mật độ lớn, trước kia hắn cũng đã tới nơi này, thường nửa giờ mới chà một con, hôm nay hắn RP bộc phát?! Đây linh hạc này mặc dù kinh nghiệm nhiều, nhưng cũng rất biến thái bị nó mổ chết không lên cấp mà là trừ điểm thuộc tính căn bản.

Nước mắt đầy mặt, ai bảo hắn muốn nhờ ca hắn luyện chế một thanh bảo kiếm? Thật ra thì bây giờ cái thanh Côn Ngô này thuộc tính đã rất tốt là hắn lòng tham, lòng tham ——

Trầm Ngư nhìn Tử y được sư trở về tới được tư tin.

Phụ nhân nhớ giúp ta hỏi một chút là ai

Luyện cốt trì Nam Hải Tử Trúc Lâm, Trầm Ngư đóng kín tán gẫu vừa lúc thấy bạch y nữ được sư hướng mình xông lại.

Trong trò chơi Thái hậu sân vắng lừng thững chỉ di động một bước hoàn toàn tránh khỏi công kích nữ được sư, Trầm Ngư tiếc nuối nhất định có chút kỹ thuật mới chơi như vậy sẽ làm nàng có loại cảm giác “Lấy lớn hiếp nhỏ” .

Căn bản không cần “Mỵ sắc giang sơn” hiệu quả hỗn loạn trì trệ, Trầm Ngư nghĩ mình một chiêu “Tối độc phụ nhân tâm” có thể giết nàng, nhưng là ——

Trầm Ngư xem một chút trước mặt một nhóm người cùng lần trước online giống nhau, chẳng lẽ bọn họ có cái gì phải làm ở chỗ này hoàn thành. Suy đoán của nàng, mặc dù không trúng cũng không xa vậy.

Nữ sắc yêu yêu hận đến nghiêng răng nghiêng lợi

“Tỷ, giúp em giết cô ta!” Bị tức mất đi phong độ đối với phía sau một đám người gầm thét

“Có phải hay không các người là nam nhân thế mau tới đây hỗ trợ!”

Một nhóm người lập tức xông lên, Thu thủy y nhân yếu ớt khuyên can lập tức mai một trong mọi người khoái cảm là “Lấy nhiều khi ít”.

Làm Tử y được sư vội vã từ Côn Lôn đỉnh chạy tới Nam Hải Tử Trúc Lâm luyện cốt trì, ở tầng thứ ba chỉ thấy bảy tám tàn binh còn dư lại đứng. Phụ nhân nhà hắn chậm chạp pm phu quân nhà mình : phu quân lấy một chồng đỡ hai mươi, giết 15, thiếp có lòng lấy không

Trầm Ngư từ âm phủ luân hồi chuyển sang đi Phiêu Huyết đường.

Ba ngày làm thay đổi cách nhìn triệt để đối đãi Trầm Ngư nhìn cửa lâu nguy nga, tường dày cao vút, cửa kia hai cây lê cũng tráng kiện phồn thịnh không ít, đi tới cả con sông Tần hoài hai bờ sông cửa hàng cũng điển hình phong cách Phiêu Huyết đường.

Tồn tại trên thực lực, siêu cấp bang phái là cùng hệ thống bên trong quan phủ đối ứng sẽ không theo tồn tại của người chơi. Nói cách khác sau này cho dù Phiêu Huyết đường bang chúng cũng không có như bây giờ Phiêu Huyết đường vẫn tồn tại. Bởi vì vì quan hệ thời gian Phiêu Huyết đường lúc này rất yên ắng chỉ có NPC thủ vững cương vị của mình.

Trầm Ngư đứng tại luyện võ, luyện võ trường đã làm xong. Rộng lớn sân toàn bộ ba thước vuông đá xanh thật giống như diện tích tăng thêm rất nhiều thiết kế như bàn cờ ngăn nắp, nam bắc dựng lên một điểm tường dài phía trên Phiêu Huyết đường cờ xí bay phấp phới. Hoàn toàn rập khuôn luyện võ trường trong Lạc Dương hoàng cung, nơi đó có NPC cầm trong tay trường binh, thân thể đứng thẳng như tiêu thương.

Trầm Ngư mỉm cười nhắm mắt lắng nghe âm nhạc khi tiến vào luyện võ trường không nhìn được ngón tay gõ gõ. Không biết là người nào làm âm nhạc, nàng vẫn rất thích bài hát này.

...

Hận muốn vung lên thanh đao

Bao nhiêu trung hồn chôn xương trên mảnh đất quê hương

Vì nợ nước, vì thù nhà

Giọt lệ rơi có nỗi đau của máu chảy

...

Ta nguyện gìn giữ đất đai biên cương

...

Thầy giáo dạy võ của nàng bề ngoài là một người hiền hòa ôn nhả bên trong ngay thẳng bề ngoài như vậy chưa bao giờ nghĩ đến sẽ có chiến tích hào hùng như vậy. Các đệ tử do ảnh hưởng của thầy cá tính phần lớn ngay thẳng, tâm tính của nàng cũng bị vị lão sư này ảnh hưởng rất nhiều.

Mở mắt ra nhìn thấy bên cạnh Tử y được sư, Trầm Ngư trong lòng có một loại cảm giác nói không rõ nói không rõ, ấm áp an ủi từ từ mơn trớn mỗi một tác trên thân thể. Chỉ cần có một người có thể đứng ở bên nàng, điều nàng muốn luôn luôn rất đơn giản là vậy.

Trầm Ngư bị chuông di động đánh thức, vừa nhận đã nghe đến tiếng tiểu biểu muội hấp tấp.

“Tỷ, tỷ, mau vào Ngạo thế, Giang Nam đường cùng Được sư trang phải giúp chiến.”

Trầm Ngư giật mình một chút tỉnh táo :

“Nhân Nhân chuyện gì xảy ra?” Nhảy xuống giường, nhanh chóng mở máy tính on game.

“Em cũng mới vừa lên không biết nguyên nhân gì, áo vải đã đáp ứng Giang Nam đường gửi lời bang chiến, thời gian khai chiến không tới một giờ. Tỷ chị nhanh lên một chút, ...” Vương Nhân ở bên trong điện thoại thúc giục.

Được sư trang không thể so với Phiêu Huyết đường nói là bang phái bên trong cũng chỉ có chưa đầy 20 người hơn nữa nghề nghiệp chỉ là được sư.

Trầm Ngư xuất hiện ở luyện võ trường Phiêu Huyết đường, sân lớn như thế giờ không có một người, trên thế giới nói về bang chiến lần này, người chơi nghị luận rối rít. Trầm Ngư nhìn trong chốc lát nghi ngờ Thu thủy y nhân, nữ sắc yêu yêu, ... Đám người “Giang Nam đường” kia ? Kiếm chỉ nam thiên muốn làm cái gì?

Chạy tới Được sư trang, bên ngoài tụ tập không ít người chơi thấy mấy người quen thuộc.

“Khanh Tương, làm sao đứng ở ngoài trang?” Trầm Ngư phát qua một cái tin, trường hợp âm âm như vậy nói kênh cận chỉ sợ nhìn không thấy tới.

“Tiểu đại tẩu, chị rút cuộc đã tới...”

Khanh Tương nói chuyện so sánh với Vương Nhân còn nhanh hơn, bùm bùm đem nguyên nhân chuyện gây ra trải qua thoáng cái đổ ra.

“Tiểu đại tẩu, ca tính tình bướng bỉnh ai nói cũng không nghe, còn không cho bọn em hỗ trợ, chị xem bọn em cũng bị đuổi đi ra.” Huyền y kiếm khách tổ cáo. ...

“Khanh Tương, trang cùng mọi người không liên hệ với nhau mọi người tránh ra, hò hét loạn nhìn phiền”

Huyền y kiếm khách nhìn tư tin này nhú lại gương mặt khả ái, quả nhiên không phải là người một nhà không vào một cửa, nhìn nói chuyện giọng nói này quả thực chính là đại ca nhà mình tái thế. Bất quá ai bảo hẳn là đệ đệ người ta, làm một cái loa ——

[thế giới] Loa : Khanh Tương: thông báo các vị đại ca đại tỷ chú ý: Phiêu Huyết đường bắt đầu dọn dẹp người vây quanh Được sư trang. Các vị ấy cho Phiêu Huyết đường 1 cái thể diện xin tự tản đi, tiểu đệ nơi này cảm kích khôn cùng.

Cái thông báo này liên tục lặp lại mười mấy lần.

Mười phút đồng hồ sau.

[thế giới] Loa : Khanh Tương: các vị không để cho Phiêu Huyết đường thể diện, huynh đệ tỷ muội Phiêu Huyết đường chú ý!

Dưới lập tức một dãy ID chữ đầu Phiêu Huyết đường bang chúng Có! Xin bang chủ phân phó!

[thế giới] Loa : Khanh Tương: không để cho Phiêu Huyết đường thể diện, lập tức tiến hàng trục khách!

Trong trò chơi vốn chính là người mạnh là vua quen thuộc phong cách hành sự vị bang chủ Phiêu Huyết đường Khanh Tương này, khi Khanh Tương lần thứ nhất thông báo sau đã rời đi, bây giờ còn dư lại nếu không phải người mới không rõ tình thế thì còn lại là người muốn nhân cơ hội cùng làm việc xấu.

Phiêu Huyết đường được người chơi công nhận bang phái đệ nhất Ngạo thế, tuyệt đối có thực lực.

“Mọi người cũng trở về đi thôi.”

Làm xong công việc sơ tán Khanh Tương nhận được tin nhắn này dắt bang chúng Phiêu Huyết đường rời đi. Hắn không biết Trần Ngư nhưng đối với tính tình đại ca nhà mình nhưng là rõ vô cùng, cho dù hôm nay được sư trang toàn quân tiêu diệt cũng tuyệt đối sẽ không thỉnh cầu ngoại viện. Huống chi, ... kết quả bây giờ còn không chính xác.

Trần Ngư đi vào Được sư trang, không có đi tìm trang chủ đại nhân mà là tìm NPC “Pha trộn” .

NPC Được sư trang trẻ nhỏ lấy thuốc chiếm đa số, NPC hộ vệ chỉ có bốn năm người. Trần Ngư kỹ năng chiến đấu bây giờ cũng không nhiều trừ ba kỹ năng phụ thể, còn có “Thông minh sắc xảo” từ Tử y được sư nơi đó cũng là tầng 3, có nữa chính là mấy cái quần công của Tắc Thiên Thái hậu ngày trước. Mở ra khung cuộc sống kỹ năng lan lóe sáng 1 hình bất quá cũng là chỉ là nhỏ, có thể nói cho người khác biết làm sao làm nhưng mình không thể làm. Thật ra thì nàng rất muốn điều một ít thủ vệ vũ lâm quân tới, nhưng như vậy phá hư thắng bằng trò chơi, mà nàng cũng làm không được chuyện như vậy.

Nàng là NPC nguyên vốn không nên gia nhập bang chiến, nhưng lần này bang chiến sợ là “Bởi vì nàng dựng lên”, mới vừa rồi Vương Nhân phát tán gẫu riêng tư tới đây mặc dù tin tức vụn vặt không phải là rất đầy đủ, suy nghĩ đến sự kiện tính cách cá nhân chuyện đại khái pác thảo qua ở trong đầu nàng.

Nguyên nhân gây ra đại khái nói đến Thiên Lăng Thần lúc Nam Hải Tử Trúc Lâm luyện cốt trì một hồi pk kia dùng ít địch nhiều sự kiện kia cũng không có chấm dứt như Trần Ngư suy nghĩ. Lúc nàng out không lâu Nữ sắc yêu yêu đột nhiên tụ tập một nhóm người ở thế giới kênh chữ rửa mục tiêu nhắm thẳng vào Trần Ngư, nói năng dơ bẩn thô bỉ. Mọi người cùng làm bạn với Trần Ngư quen biết là người của Phiêu Huyết đường cùng được sư trang online lập tức phản hồi.

Mười phút đồng hồ sau, Tử y được sư online mấy phút đồng hồ sau Nữ sắc yêu yêu tại trên thế giới đột nhiên im ắng mọi người cho là chuyện có thể qua một đoạn thời gian. Nhưng Kiếm chỉ nam thiên đột nhiên tuyên bố đối với “Được sư trang” bang chiến.

Có người nhìn thấy, Tử y được sư đi vào âm phủ luân hồi, hắn đi ra ngoài sau có người tò mò theo vào đi phát hiện Nữ sắc yêu yêu đứng ở bên trong nhân vật đã biến thành cấp 1.

Được sư trang trước đình thực vật chính là cây cọ. Gió xuyên qua phòng khách, màu xanh biếc cành lá lay động, bóng cây lắc lư. Cô gái hoàng sam cùng Tử y được sư sóng vai đứng yên.

“Không liên hệ tới chàng cần gì để ý.”

Trần Ngư chậm rãi đánh ra hàng chữ này, Nữ sắc Yêu Yêu tại trên thế giới làm ầm ĩ, cuối cùng kết quả bất quá là tự rước lấy nhục, người chơi Ngạo thế đều nhìn cho rằng nàng ta bất quá tự đạo tự diễn mà thôi.

Hồi lâu, Tử y được sư đáp lại nàng một câu làm cho Trần Ngư ngơ ngác nhìn màn hình nói không ra lời phản bác lời.

Nàng là phu nhân của ta.

“Phu quân, nếu như bang chiến không thắng...”

“Phu nhân nguyện theo ta làm lại từ đầu?”

“Không dám xin tai cố mong muốn vậy.”

“Có lời ấy của phu nhân người làm phu quân còn có gì đòi hỏi?”

Lúc bang chiến, chỗ ở bang phái phòng ngự cùng công kích sẽ trực tiếp đặt trên người người chơi, cũng chính là bang phái phòng ngự trị giá trực tiếp ảnh hưởng tới phòng ngự của bang chúng. Trầm Ngự ở Phiêu Huyết đường xây dựng tường ngoài cùng luyện võ trường chính là vì gia tăng phòng ngự cùng công kích nhưng bây giờ thời gian đã không kịp tăng cường các chỉ số của Dược sư trang .

Dược sư trang dược sư có 15 người, năm người kia thật sự bởi vì các loại nguyên nhân thoát không ra, mà trong 15 người, người ưu tú lực chiến đấu tốt trừ Tử y dược sư có chừng 7 người, 7 người khác kỹ năng chế thuốc max level , nhưng kỹ năng chiến đấu không có làm sao thăng cấp. Tình huống tựa hồ không lạc quan.

Nhưng là ——

Trầm Ngự nhìn mọi người lẫn nhau trêu ghẹo một chút không cảm giác được không khí bang phái là gần kề đại chiến làm cho nàng sinh ra ý nghĩ như vậy: a - có một nhóm người như vậy làm bạn dù đi chịu chết cũng là thể nghiệm rất không tệ.

Dược sư 013 lung lay không khí : “Treo một đủ bốn : vốn treo 2 coi như là kiếm được rồi, game đó như 1 đứa con chả hết.Này, các huynh đệ có muốn hay không đặt cược nhìn trang chủ chúng ta có thể giết Kiếm chỉ nam thiên mấy lần?”

“Hơn mười lần hẳn là không thành vấn đề.”

“013. Ta có thể giết 10 đến 15 lần, 6000 vạn lượng.”

“Này, 011 làm sao cậu có thể giành trước với tôi như vậy. Như vậy, tôi cũng vậy giết cho 10 đến 15 lần, 5000 vạn lượng.”

“Có trang chủ cùng đại tẩu liên thủ, 15 đến 20 lần cứu hoa ngọc lộ hoàn 1000 viên, đại hoàn đan 100 bình.”

“Tiền đánh cược còn có thể đặt như vậy? ! Ta cá trang chủ cùng chị dâu liên thủ Kiếm chỉ nam thiên lv 70 trở xuống, thúy hoàng chi vũ 9999, Khổng Tước Linh 999, một phần phương thuốc cao cấp.”

...

Xóc xóc tiền đánh cược đặt xuống tới.

Trầm Ngự cười nhìn.

“Giang Nam đường bang phái lv3, phụ quân một.”

Lời vừa nói ra thoáng chốc tĩnh lặng.

“Đại tẩu này, trang chủ có thể làm tiền đánh cược sao?”

“Dù sao sẽ không thua đương nhiên đánh cược được.”

Bên trong bang chiến không chỉ có kết cục “Một thắng một phụ” như vậy, còn có “Lưỡng bại câu thương”, chiến tranh tiêu hao thực lực bang phái, tài lực vật lực còn có lv của bang chúng. Những thứ này không đủ thì cấp bang phái bị giảm, nghiêm trọng nhất kết quả có thể dẫn đến bang phái giải tán. “Bang chiến” kỳ thực con dao 2 lưỡi.

Thời gian ba giờ bang chiến bắt đầu, hệ thống sẽ đem những bang tham chiến truyền tổng đến một không gian bao gồm bang chúng lúc ấy online. Có 5 phút đồng hồ thời gian hệ thống bảo vệ sau chiến đấu bắt đầu.

Giang Nam đường từ lần trước phân liệt bây giờ con số đầy đủ hơn một ngàn người bất quá là bang phái đại đa số cao thủ lựa chọn ‘gió thu mưa phùn lâu’, ở lại Giang Nam đường trừ Kiếm chỉ nam thiên, chỉ có một trưởng lão Hồ không về.

Mà dược sư trang phương diện này cao thủ không thiếu khuyết, như áo vải như dược sư 004, 006, 009, 011, 013, 017, 018 giả pháp tối ưu cho Giang Nam đường là thuốc men. Dược sư trang là tính chất gì, dược sư trang bang chúng dùng là thuốc men làm sao có thể? Gia tăng hồng đại lam máu thuốc, giải trừ các loại trạng thái thuốc độc, còn có gia tăng các loại đan hoàn có thuộc tính đặc thù n... Dĩ nhiên ứng với nó còn có các loại độc dược, điều máu điều lam điều thuộc tính, gia tăng các loại trạng thái trái ngược...

Dùng lời của Dược sư 004: muốn cho người chơi Ngạo thể biết dược sư chiến đấu như thế nào, đánh một cuộc bang chiến thuộc về dược sư

Giang Nam đường người chơi vọt vào dược sư trang thấy một mỹ nữ xinh đẹp kiều mỵ làm rung động lòng người đối với bọn họ cười, một giây sau có 30% người chơi bị định trụ hoặc là vung vũ khí trong tay bắt đầu công kích đồng bạn bên cạnh, còn chưa kịp tỉnh tể nghĩ thuốc bột bay ra từ lúc vào cửa trang cho nên dược sư của Giang Nam đường cùng Dược sư trang bang chiến bắt đầu không tới một phút đồng hồ, Giang Nam đường liền có một phần mười bang chúng rút cấp một.

Mặc dù người của Dược sư trang thao tác cũng rất mạnh cũng có Áo vải cao thủ như thế nhưng nhân số quá mức chênh lệch, mà bang chiến chết đi cũng là tại chỗ sống lại.

Ba giờ sau hệ thống phát ra thông báo.

[hệ thống] thông báo: “Giang Nam đường” cùng “Dược sư trang” bang chiến kết thúc. “Giang Nam đường” xuống cấp là bang phái lv 5. “Dược sư trang” thăng cấp trở thành nhất đẳng bang phái.

Ngạo thể bên trong một mảnh xôn xao.

Dược sư trang thế nhưng thăng rồi? ! ! !

Thành Lạc Dương ngoài mười dặm sườn núi Dược sư trang.

Đổ nát thê lương, dược viên dược thảo bị giày xéo ở trong đất bùn, cây cỏ ngổn ngang ngã xuống mặt đất, ao núi giả toàn bộ bị hủy, cả trang viên khắp nơi để lộ cảnh đại chiến xào xạc suy bại.

Dược sư trang mọi người nằm xuống ở nơi duy nhất kiến trúc may mắn còn sống sót—— phòng khách —— trên mặt đất.

“Dược sư trang thế nhưng thăng cấp rồi? ! ! !”

Hỏi thăm cái chỗ này cũng chỉ có trang chủ phụ nhân bọn họ.

“Chị dâu này không có gì, dược sư trang lúc trước tài lực vật lực thăng cấp đủ đến siêu cấp bang phái cũng là dư dả, chẳng qua là trang chủ vẫn không chịu đi làm nhiệm vụ thăng cấp.”

Tử y dược sư hồ hững: phiền toái, bây giờ vừa lúc bớt đi nhiệm vụ thăng cấp.

Trầm Ngư lặng yên : Sẽ không trước đó cho dù lên thì tốt lắm sao... ?

Tử y dược sư nói: tổn nhân bất lợi kỷ, không phải là phong cách làm việc của ta.

Trầm Ngư: ... Quả nhiên

6. Chương 6: Mỹ Nhân Tâm

Kiểm chỉ nam thiên nhìn nhìn bọn họ

“Thu thủy y nhân dù sao cũng là bang chủ phụ nhân Giang Nam đường, mặc dù Nguyệt Sắc không có ở đây. Cho dù nàng cửa có nhiều hơn nữa thì Giang Nam đường cũng không thể ngồi nhìn các nàng bị ‘Khi dễ’ ...”

Kiểm chỉ nam thiên nói cho bọn họ lý do bang chiến như vậy.

Trầm Ngư nhớ tới lần đầu tiên thấy Kiểm chỉ nam thiên, lần đó hấn và Thương Khung Nguyệt Sắc còn có Thu thủy y nhân tới Phiêu Huyết đường nàng tiếp đãi bọn họ. Khi đó là hăng hái bức nào, Giang Nam đường cùng Phiêu Huyết đường cùng tồn tại Ngạo thể bất quá ngắn ngủn 1 tuần hết thấy cũng cảnh còn người mất .

Là kiểm chỉ nam thiên tiếc hận, là một Nguyệt Sắc may mắn có một vị bằng hữu như vậy, bất kể là không phải là trong thực tế nhưng chuyện đáng giá uống cạn một chén lớn.

Giang Nam đường trải qua lần này ở bên trong Ngạo thể hoàn toàn làm người chơi thất vọng. Không mấy ngày, ‘gió thu mưa phùn lâu’ cùng phương bắc mười ba minh thăng cấp thành là siêu cấp bang phái, bên trong Ngạo thể thực lực tạo thành cục diện thế chân vạc.

Đứng ở dưới trang viện được sư trang Trầm Ngự hỏi

“Phu quân lúc trước ở Bạch Thủy sơn trang... Làm sao đột nhiên nhận được nhiệm vụ này ?”

Gần đây phát sinh chuyện quá nhiều, rất nhiều cũng không có thời gian cho nàng hỏi kỹ, hôm nay tự dừng nghĩ đến vừa lúc bên cạnh có một người có thể giải đáp nghi vấn của nàng.

“Là Tiêu lâu ”

Tử y được sư đáp ba chữ kia cũng chưa có hạ văn, Trầm Ngự nhìn trên màn hình Tử y được sư, cắn răng, cắt ——! Không nói đừng nói!

“Vấn quên hỏi Khanh Tương, lần trước nhiệm vụ thăng cấp tổn thất có lớn hay không? ”

“Bị giết mấy lần, rút chút ít trang bị” Tử y được sư trả lời vân đạm phong khinh nhưng Trầm Ngự biết giống như cấp của Khanh Tương như vậy giảm cấp cần bao nhiêu thời gian mới có thể thăng lên, còn có những trang bị kia nói vậy không phải là trên chợ tùy tiện có thể mua được.

“Phu nhân, chúng ta gây dựng lại được sư trang ”

Trầm Ngự xem một chút cảnh tượng chung quanh “Ok ”

“Phu quân, lần này nhất định đem trang viện tường ngoài phòng ngự so sánh với Phiêu Huyết đường cao hơn còn có luyện võ trường, lư thuốc...”

“Toàn bộ bằng phu nhân làm chủ ”

... ..

“Tối Vô tình nhai.” Trầm Ngự online hãy thu đến tin nhắn này không phải là phu quân nhà nàng cũng không phải là người nào nàng quen biết mà là Thu thủy y nhân.

Đoán không ra Thu thủy y nhân cử động lần này mục đích gì Trầm Ngự thu thập đi Vô tình nhai.

Vô tình nhai bờ biển một khối nham thạch lồi ra, phía dưới chính là biển rộng sóng biển quay cuồng, bởi vì vừa lúc bị vây loan nói nơi này nước chảy chảy xiết, vách đá hiểm trở bất quá cũng là 1 chỗ ngắm biển thật là tốt đi, nham bích trong khe sinh trưởng các loại hình thù lạ, có kì hoa dị thảo phần lớn có thể làm thuốc.

Cô gái Bạch y bồng bênh đứng ở chỗ cao nhất đỉnh núi, quả nhiên xinh đẹp, vẻ thù mị của hằng nga.

Trầm Ngự cách nàng ta năm bước đứng lại, Thu thủy y nhân nhìn dưới vách bọt sóng hồi lâu không nói gì. Trầm Ngự nghe thanh âm sóng dữ vỗ bờ, thân thể dựa vào lưng ghế nàng không rõ thời gian, có thể đợi cô ta điều chỉnh tâm tình.

“Xin lỗi ”

Thu thủy y nhân dùng câu này làm mở đầu là trong khoảng thời gian này nói xin lỗi sau đó nghe một đoạn chuyện xưa. Cô gái kia 1 cô gái luôn luôn bị nuông chiều quen đột nhiên kiểm tra ra đối bệnh bộc phát nặng, mặc dù không đến nỗi ảnh hưởng đến tính mạng chỉ cần làm xong giải phẫu còn có thể vui vẻ, nhưng thiếu nữ là bị người thổi phồng ở lòng bàn tay che chở thành bệnh công chúa. Bệnh nhân tâm tình không ổn định có một lần thấy quảng cáo game Ngạo thế sau âm ỉ náo muốn chơi thử, người trong nhà đương nhiên là ngăn theo trăm thuận, còn đặc biệt nói vốn là tỷ tỷ đang chơi Ngạo thế, phải chiều cổ muội muội...

Thật xin lỗi, Yêu Yêu hôm nay làm giải phẫu sau này đại khái sẽ không chơi Ngạo thế nữa.

Trầm Ngự hờ hững.

“Chuyện này cùng ta có quan hệ gì đâu ”

Trong Ngạo thế người bị thương tổn không chỉ là nàng, nàng thiếu thì đòi lại, không cần bắt luận kẻ nào nói xin lỗi. Chuyện đã làm chỉ cần sau nói xin lỗi có thể xong hết mọi chuyện sao? Huống chi, bởi vì bệnh nhân, bởi vì được sủng ái, có thể không kiêng sợ như vậy cho là toàn bộ thế giới cũng phải vì nàng xoay chuyển sao? Xin lỗi, nàng không có nghĩa vụ làm bảo mẫu.

Nữ sắc Yêu Yêu công chúa của bọn họ với nàng, nhưng chỉ là một người xa lạ.

Thu thủy y nhân đại khái không có dự liệu người kia trả lời như vậy.

“Nếu như không có chuyện gì khác, tôi phải đi về ” nàng là nào rút mới có thể nghĩ tới nơi này gặp Thu thủy y nhân.

Trầm Ngư chưa có trở về được sư trang cũng không có đi Phiêu Huyết đường, một người ngồi ở Trường An Đông Giao một chỗ trên đài cao hoang phế nhìn dưới đài đi tới đi lui NPC thủ vệ lv 80, 90.

Gió thổi qua truyền đến hình như là thanh âm khóc rống, kinh khủng âm trầm, không trung thỉnh thoảng có chim bay qua, dừng trú ở cành khô một lát lại giương cánh bay đi, tiếng kêu oa oa trên chóc làm phiền lòng người.

A —— thật không thú vị ——

Trầm Ngư ngẩng đầu nhìn bầu trời kêu rên, tứ chi nhào vào trên bàn.

Tại sao nhân sinh tịch mịch như thế... ?

Nếu như không có nhận được tin nhắn của Vương Nhân, Trầm Ngư hoài nghi mình có không lại ở chỗ này nghỉ ngơi trong lúc công tác.

“Tỷ, chị dâu ời? Tôi giúp bọn em bắt thú cưng”

“hoàng lăng Trường An Đông Giao ” Trầm Ngư ngẩng đầu nhìn nhìn là bầu trời bao la bảm đầy bụi làm điều thừa hỏi

“Nhân Nhân em online rồi”

“Trường An Đông Giao hoàng lăng? Tỷ, nơi đó có hay không có thú cưng khả ái cường đại?”

Trầm Ngư nhìn đàn quạ bay loạn

“Lông màu đen, tốc độ bay tốt, miệng rất lợi hại, tiếng kêu rất khó nghe ”

Vương Nhân thật lâu không có trả lời “Tỷ chị nói thẳng kia là vật gì được không”

“Àn, bọn họ có một tên rất không tệ quạ ”

“ () ”) ”

“Tỷ, chị ở diễn đàn game thấy có người nói Đông Giao hoàng lăng là địa phương sinh hồ ly tinh ”

“Nhân Nhân, hồ ly tinh đi thanh đòi nơi đó tương đối nhiều ”

“... Tỷ chị có biết thanh đòi ở đâu không?”

“Phía đông có gần biển, trên đảo có Phù Tang dưới tàng cây có khâu lời đồn đãi trong đòi có hồ ly, tu hành trăm năm nhưng biến ảo hình người, ngàn năm cũng đủ phi thăng tiên giới... ” Trầm Ngư máy móc vừa nói lời giới thiệu về thanh đòi của Ngạo thế.

“Giận! Mấu chốt là thanh đòi ở đâu?”

“Ai biết được?” Trầm Ngư chậm rãi nói lại đi một câu.

Qua tốt mấy phút đồng hồ không có nữa nhận được tin nhắn gì của Vương Nhân.

“Tỷ, chị thất tình rồi?”

Trầm Ngư nhìn trên màn hình câu này, vô lực ngồi phịch ở bàn máy tính lâu bầu

“Mới không có thất tình. Thất tình là cái chim oOo, chỉ bắt quá...” Chỉ bắt quá cái gì nhỉ Trầm Ngư bỗng nhiên có chút không rõ , đưa tay vuốt vuốt mái tóc

“Ai ——” kéo dài âm điệu.

Loại tâm tình chán chường, thật không giống như nàng!

Đứng lên đi phòng bếp vung lên nước lạnh, bành bạch ở trên mặt vỗ mấy cái, cảm giác tinh thần tốt lên chút ít, kéo ra tủ lạnh lấy một túi sữa tươi.

Bưng sữa tươi hâm nóng trở lại nhìn màn hình không ngừng nhảy lên tin vẫn là Vương Nhân phát tới.

Trầm Ngư đảo một mảnh dài thở thật dài, thật là tiểu biểu muội nhà mình phương thức an ủi người đặc sắc a, nàng cho là nàng thật không biết mình nhìn những thứ chuyện hài toàn bộ là từ trên mạng cắt dán ? Nhìn có nhiều chỗ ngay cả dấu cũng không đi bỏ sạch sẽ... ! o ()o

Từ trên đài cao nhảy xuống nói ; “Nhân Nhân, bọn em bây giờ ở nơi đâu?” Dưới chân núi đi tới có mấy người cười nói từ nàng bên nàng đi qua.

Sai thân mà qua sau mấy người la nàng

“Tổng quản —— ”

Trầm Ngư ngậy người, chính là thủ hạ Khanh Tương?

“Tổng quản ở chỗ này làm nhiệm vụ sao? Có cần bọn em hỗ trợ gì không?”

Trầm Ngư nhìn nhìn bọn họ “Mang người mới thăng cấp?” Phất tay

“Không có làm nhiệm vụ, mọi người chơi đi”

“Ca, thỏ! Thật đáng yêu!”

Trong đội ngũ có 1 tiểu cô nương búi tóc đột nhiên kêu lên, mọi người mọi nơi nhìn quanh nhìn thấy một con thỏ trắng nhanh chóng chạy qua trên mặt đất đỏ nát thê lương, biến mất ở bụi cỏ đại phía sau.

Tiểu cô nương đuổi theo.

“Cầm Cầm ——” Cầu Nhiêm giận h đối với Trầm Ngư tiếng xin lỗi sau, khiêng Cửu hoàn đại đao theo sau.

“Tổng quản ”

Trầm Ngư nhìn những người khác

“Cùng đi qua đi, chỗ này của ta không có chuyện gì ”

Có người cười

“Mọi cô bé đều thích sủng vật khả ái xinh đẹp, cái thỏ Tước điệu.... Tổng quản có muốn hay không cùng đi xem một chút?”

Không đợi Trầm Ngư trả lời, thấy một cái bóng hướng nàng lao tới tới đây, sau đó ——

Cạch ——

Bóng trắng đụng vào chân nàng, Trầm Ngư đau lòng nhìn cọt máu Thái hậu vèo một chút thấy đấy, may là may là còn có một tầng máu da vôi vàng nuốt mấy viên hoa thực dược. Dùng sức lau thỏ bên chân thỏ bị đụng ngất, Trầm Ngư không biết nên nói gì.

Thì ra là “Thủ chu đãi thỏ” thật không phải là truyền thuyết.

Mới vừa rồi chạy đi ‘Cầu nhiêm hào khách’ cùng tiểu cô nương từ một phương hướng khác quay tới nhìn thấy thỏ trong tay Trầm Ngư trong nháy mắt cứng đờ.

Trầm Ngư hiểu bọn họ kinh hãi, mặc dù thỏ lực công kích này, khụ khụ lực va đập không tệ, rất có lực sát thương, bất quá có vẻ ngu xuẩn điểm. Nhìn tiểu cô nương

“Cầm Cầm phải không? Em thích thỏ này, cho em”

Tiểu cô nương đã chạy tới, nhận lấy thỏ trong tay nàng chốc lát mới nhớ tới nói cảm ơn.

“Đa tạ tỷ tỷ” đối với những người khác huyền diệu nói

“Tiểu Bạch này khả ái không? Ca, em quyết định muốn Tiểu Bạch này làm thú cưng”

Trầm Ngư do dự một hồi lâu, quyết định vẫn là nhắc nhở

“Con thử kia IQ thật sự có chút ít thấp...”

“Không quan hệ, tỷ tỷ bởi vì em thích Tiểu Bạch” tiểu cô nương nói còn phát quá tới một khuôn mặt tươi cười thật to.

“Cầm Cầm, thử này xem thuộc tính nó ?”

Tiểu cô nương cúi đầu, đại khái là đang nhìn thông tin sủng vật, từng chữ từng câu nói cho bọn họ biết.

“Nguyệt Linh Tuyết thử, sủng vật cấp: 5 a —— ca, ca, dĩ nhiên là lv 5 ”

Cầu nhiệm hào khách sờ sờ đầu tiểu cô nương

“Cầm Cầm thích là tốt” xoay người đối mặt với Trầm Ngư một khom người nói : “Tạ Tạ tổng quản ”

Trầm Ngư tránh không được

“Dù sao không phải là loại sủng vật ta thích, không cần khách khí ”

“Tỷ tỷ” tiểu cô nương thân mật gọi nàng, giọng nói hơi “Hào sảng”, “Tỷ tỷ muốn bắt thú cưng gì, Cầm Cầm có thể hỗ trợ nha”

... Trầm Ngư nhìn trời nhìn kỹ năng Thái hậu cũng không thấy được có kĩ năng bắt

“Ha ha, không cần, thú cưng quý tinh bất quý đa. Cầm Cầm phải mang sủng vật đi luyện cấp, ta còn có chuyện khác. Lần sau gặp—— ”

Phi phù rời đi hoàng lăng Trường An Đông Giao, đi thẳng tới thành Dương Châu rừng đào ngoài mười dặm.

Không thể không nói trò chơi sự khôi phục sức khỏe phi thường, huyền ly khắp mười dặm rừng đào bất quá là một tháng trước nơi này hoa đào lại là sáng quắc chói lọi tựa như căn bản không có trải qua đổ nát lúc trước.

Ngạo thế hệ thống sủng vật ra trong trò chơi nhắc lên 1 lần sóng bắt thú cưng, cả vùng đất khắp nơi có thể thấy người chơi bắt sủng vật. Thành Dương Châu ngoài mười dặm rừng đào bởi vì có Tinh Linh Hoa Yêu xinh đẹp mỹ lệ được các cô gái chơi rất thích nên khá đông đúc người bắt.

Vương Nhân cùng 3 cô bạn cùng phòng ở chỗ này, Trầm Ngư dựa theo tọa độ một đường tìm đi qua, không lâu đã gặp các nàng. Thật ra thì Trầm Ngư cũng không tán thành tùy tiện bắt một con thú cưng cho đủ số nơi này Tinh Linh Hoa Yêu mặc dù tinh xảo khả ái, cấp bậc cũng không coi là cao.

“Trầm sư tỷ” 3 cô gái nhìn thấy nàng chào hỏi.

Hồng y vũ cơ trên vai ngừng lại một con chuẩn điệu tuyết trắng, ba người kia cũng còn không có sủng vật.

Nhện ngàn tay lú rú: “Tỷ, chúng ta đi chỗ sâu hoa đào bí mật đi, hệ thống sủng vật ra sau nơi đó mới giấu đi sương độc có đẳng yêu...”

Trầm Ngư nhìn trên màn ảnh Hồng y nữ than thở

“Nhân Nhân, cái thú cưng này không thích hợp với em” đầu tiên, nghe danh tự này, không phải là chuyện cỡ nào mỹ lệ. Hơn nữa đẳng yêu, đổi lại chính là “Yêu đẳng”, em nghĩ một cây đẳng nếu có liễu tự phản ứng sẽ là tình trạng như thế nào? Nhất là cây hình tinh tế xanh đậm giãy dựa... sẽ làm ta nghĩ đến một loại bò sát.

Nghe xong nàng giải thích, các cô gái hồi lâu không nói gì.

Vân ở Thiên Thủy ở bình: “Nhân Nhân, hay là đổi lại thú khác”

Vật này nghe xong Trầm Ngư giải thích trong lòng khiếp sợ. Những người khác cũng phụ họa.

“Nơi này thú cưng cũng không tệ, nhìn pháp thuật công kích đủ cường hãn, hơn nữa mang hiệu quả trái nữa. Cung thủ đơn thể vật lý công kích quả thực có thể chết ngay lập tức, hơn nữa còn là gần gần...” Trầm Ngư than thở.

Nửa giờ sau, năm người ở Địa Ngục tầng mười hai, Từ xinh tươi ba người nhìn trên màn hình U Minh Thích Ca Mâu Ni cùng U Minh cùng thủ, quay đầu đối với bên cạnh Vương Nhân than thở, “Nhân Nhân a, biểu tỷ cậu thật là, cường nhân —— ”

Vương Nhân mặt không chút thay đổi, vung đại đao, đến một con U Linh Thích Ca Mâu Ni sau dừng sức lực chém mấy chục đao.

Hắc bào U Minh Thích Ca Mâu Ni âm âm ngã xuống đất, tuôn ra một đồng tiền, những cái khác cũng không có.

Oán thâm: mặc dù nơi này kinh nghiệm cao nhưng là cái gì cũng không phát. Huống chi nơi này không phải là địa phương bắt thú cứng chịu tốt sao, sao rồi a? Cho đến 11h rưỡi đám Vương Nhân out, nhân vật cũng là thăng lên 3 lv nhưng thú cứng một con không có bắt được.

Trầm Ngư nhìn người chơi tới u minh địa phủ chà quái làm nhiệm vụ, suy tư hồi lâu nhìn Tử y được sư biểu tượng off. Đi được sư trang xem một chút xây dựng lại ra sao, được sư trang người quá ít, ngày hôm qua bang phái xây dựng khôi phục không tới 10%.

Ở tiệm tạp hóa không có mua được hạt giống cây cọ, Trầm Ngư nhìn menu giao dịch đoàn tụ, cây dâm bụt, cát dương, cây tùng, bách thụ, dương cây, liễu rủ, long tu liễu, sơn chi, đình hương, ...

Mua đoàn tụ hạt 100 viên, cây đào 100, Thụ Trúc 100, ...

Đi đến khu chợ mà các người chơi bày bán một đường nhìn sang, thu thập đến cá chép 6 đuôi, uyên ương 2, chu loan 1, ...

Trở về Được sư trang, đổ nát thê lương ngày hôm qua đã thu thập, nơi này lớn như thế thành trại lủi, chỉ có đại sảnh cô linh. Đem hạt giống giao cho NPC, để cho bọn họ chịu trách nhiệm trồng.

Được sư trang có bảy tám người chơi online đã dựa theo nàng “Chỉ thị” đào hồ sen, Trầm Ngư đi vào hậu viện vừa lúc thấy lá sen Đình Đình nổi trên mặt nước, hoa sen nở làm cảnh trí.

Trong trò chơi thời gian bị áp lực thật nhiều, cho nên mới ở nơi này thời gian ngắn ngủi thấy 1 cảnh trên thực tế không thể nào xuất hiện.

“Tôi đoạn này”

Một người kêu.

Những người khác hô hào

“Cho là chỉ một mình cậu có IQ?”

Trầm Ngư đi tới bên hồ sen đem cá chép uyên ương... Nuôi thả.

Uyên ương nghịch nước, cá chép dắt đuôi, lá sen lộ ra hoa sen nổi trên mặt nước, gió nhẹ đưa tới thoải mái tựa hồ ngửi được mùi hương.

Mấy người ngẩn ngơ, kịp phản ứng,

“Trời trời! Thì ra là có thể cải thiện hoàn cảnh như vậy ”

“Chị dâu, chỗ này của em có 1 con Mỹ Nhân Ngư, ngày hôm trước đi Doanh Châu bắt tới, có thể nuôi thả ”

Mọi người giương mắt nhìn đi qua, thức giục.

Đẹp tuyệt sắc tướng, đuôi cá dưới ánh mặt trời lóe ánh sáng mê hoặc lòng người. Mỹ nhân ngư núp ở bụi rậm hoa sen sum xuê, nhô đầu ra có chút sợ hãi giống như rời đi cha mẹ.

Trầm Ngư ngồi xổm người xuống, đối với nó ngoắc. Nó phụt chốc rúc vào dưới nước.

“Hồ sen thông tới Lạc Thủy, em có thể theo nó từ Hoàng Hà bơi về cổ hương.”

Nhân ngư lộ đầu ra, tóc dài u lam phủ kín chung quanh mặt nước.

“Bất quá, hoan nghênh em ở đây lưu lại. Không biết em có thể hay không nghe hiểu lời của chúng ta, có thể nói cho ta biết tên của em sao? Ta là Thái hậu ”

Nhân ngư phút chốc trầm xuống mặt nước, thật lâu không có thấy nó trở ra.

Mọi người thấy nàng cùng người cá nói chuyện phiếm.

“Đại tẩu, có thể cùng NPC nói chuyện như vậy sao?”

“Dù sao không có tổn thất” Trầm Ngư đứng lên, vỗ vỗ tay

“Tốt lắm, còn có rất nhiều công việc phải làm tiếp”

“Dạ, đại tẩu!”

Mọi người bận rộn đi làm việc của riêng mình.

Trầm Ngư trong trang đi dạo một lần, trồng các loại cây nhiều màu sẽ cực kỳ khỏe mạnh.

Lục thụ thành âm - sống già thành đại ca, cỏ thơm um tùm, đình viện được viên bên trong có hương được thảo, các loại thảo được nở hoa bao nhụy dẫn tới điệp và ong. Nhưng Trầm Ngư nhìn, cảm giác cảm thấy thiếu hụt cái gì đó.

Tử y được sư online nhìn quanh viện hoa đào nở sáng quắc.

Tiền viện có hoa đào, hậu viện là đoàn tụ, cây dâm bụt, đình hương... Trăm hoa tụ lại đủ tươi đẹp, nơi kia còn có Bách thúy trúc đưa tới màu xanh rất thoải mái. Nhìn hoa và cây cảnh trải dài trong trang viện, NPC đang bề bộn xây dựng phòng xá trên mặt đất chất đầy là bó củi, đình sắt, vật liệu.

Chuyển 1 hồi được sư trang không có thấy thân ảnh phu nhân nhà mình.

Một người “Hảo tâm” nói cho hắn biết

“Mới vừa rồi đại tẩu đi Trường An nhập hàng, lúc này nhìn thấy đại tẩu ngồi ở bên cầu cùng cây liễu cổ nói chuyện.”

... ..

“Phu nhân thích gì hình thức sủng vật như thế nào?”

“Sủng vật gả... Hồ ly tinh ”

...

“Nhìn hồ ly tinh thật tốt, tướng mạo xinh đẹp, cái đuôi lông xù, lỗ tai cụp cụp , rất khả ái, đại manh... (*@ @*) ~~ ()~ ”

...

Tử y được sư ở bá cầu cũng không có nhìn thấy Trầm Ngư hơn nữa bá cầu đầu cầu kia cây liễu cổ cũng không thấy .

...

“Phu quân tìm thiếp sao? Thiếp ở được sư trang ”

Tử y được sư lộn trở lại Được sư trang, tại hậu viện nhìn thấy cô gái hoàng sam đang tưới nước ột gốc cây liễu. Cây liễu kia cành lá sum xuê, thân thể trắng kiện khoảng ba người ôm, nhánh cây tỏa ra, rủ xuống sum suê

Cô gái hoàng sam quay đầu lại nhìn thấy hắn, chào

“Phu quân, giới thiệu chàng biết. Đây là tổng quản hậu viện chúng ta Liễu Tài Xuân.”

Tử y được sư nhìn liễu phía sau nàng

“Liễu Tài Xuân?”

Cô gái hoàng sam vũ thân cành cây liễu

“A Liễu không nên xấu hổ cùng trang chủ đại nhân chúng ta chào hỏi ”

“Người nữ nhân này, không nên đối với ta động tay động chân!” Một thiếu niên mặc quần áo gấm ti màu liễu xanh ở bên cạnh Trầm Ngư dần dần hiện ra thân hình tóc xanh: mặt oa oa rất phù hợp thẩm mỹ quan Trầm Ngư. Bất quá vẻ mặt, tính tình này điển hình một thiếu gia, lỗ mũi hướng lên trời

“Thiếu gia tới nơi này là vinh hạnh cho nhà các người!”

Trầm Ngư có lệ đáp lời, đưa tay giật nhẹ sợi tóc thật dài của hắn

“Tốt lắm, A Liễu” chỉ vào hồ sen

“Nơi đó có một hài tử xinh đẹp sợ người lạ, nếu như nhìn thấy nó nhớ chiếu cố nhiều một chút ”

Thiếu niên lay tóc giấy từ trong tay nàng ra, trong lỗ mũi hừ một tiếng nhập vào thân cây liễu.

... ..

Trầm Ngư chỉ vào hoa đào đình viện, hăng hái bừng bừng, tranh công,

“Phu quân, Ngũ hành hoa đào trận của thiếp ngày hôm qua nghiên cứu ra. Mua được một tờ bản vẽ làm bát quái chạy trốn thiếp nghiên cứu cả đêm, bất quá bát quái chạy trốn từ sơ cấp trực tiếp thăng cấp thành cao cấp...”

Tử y được sư đi vào rừng hoa đào, sáng quắc hoa đào cây trong nháy mắt lần lượt thay đổi thay đổi phương vị, bầu trời rừng hoa đào mơ hồ có sáng mờ bao phủ.

Trầm Ngư: (o)

“Phu quân...”

Tử y được sư thần nhiên từ trong rừng đi ra.

Ba nghìn La Thiên, nghịch đại ngũ hành, tru tiên thí thần trận

Trầm Ngư nhìn đã thay đổi ngẩng đầu nhìn Tử y được sư

“Phu quân chàng không phải là người!”

Thần thượng chi thần a.

Tử y được sư bình yên tiếp nhận:

“Đa tạ phu nhân quá khen ”

Trầm Ngư nịnh hót : “Phu quân, kĩ năng chạy trốn của chàng luyện tới cấp bậc gì?”

Tử y được sư: “Max level ”

Trầm Ngư: (#)

Tử y được sư: “Kia là cây liễu tinh ”

Trầm Ngư tâm hữu linh tê

“Phu quân nói A Liễu hử, NPC cao trí năng kiểu mới. Phu quân có phát hiện hay không hệ thống sủng vật ra sau NPC trí năng cao không ít, tương tự A Liễu như vậy có thể biến ảo hình người trong trò chơi dần dần nhiều lên ”

“Đúng rồi, ngày hôm qua 017 tại hậu viện hồ sen thả một con nhân ngư, trí năng tựa hồ mới vừa sông tan băng chỉ cần thêm chút dậy bảo tương lai thực chờ mong ”

...

“Tương lai, những thứ này cũng sẽ là lực lượng được sư trang ”

“Cho nên, phu quân, chúng ta đi bắt cóc yêu quái đến trong trang nuôi không ”

Tử y được sư không nhìn nàng, một con vật nhỏ tuyết trắng từ trên vai hắt ló, tiểu móng vuốt, lông xù lảng tai...

Trầm Ngư ngẩn ngơ, chợt chạy qua bắt được.

Tiểu hồ ly một móng vuốt vỗ vào trên mu bàn tay nàng, tránh thoát trốn ở sau Tử y được sư để phòng nhìn nàng.

Trầm Ngư không thèm để ý trong nháy mắt té xuống hơn phân nửa máu, hướng trong miệng một viên hoa thực được, được sư trang khác không có, đan được không thiếu nhìn tiểu hồ ly, tâm tình UPUPUPUPUP...

“Phu quân, tên nó là gì?”

“Chờ phu nhân ban tên cho ”

“Đây chính là phần thưởng của Bạch Thủy sơn trang? Công mẫu?”

“... .. Công ”

“Như vậy, liền kêu... .. Tam lang ”

“Tam lang?”

“Ấn...” Trầm Ngư nhìn tiểu hồ ly, suy nghĩ bay nhớ tới hải tử trong Lạc Dương cung Cảnh Vân điện kia

“Thật lâu không có thấy tam lang. Trò chơi năm tháng trôi qua quá nhanh, hải tử kia sớm không là bộ dáng năm đó...” Nàng than thở. Hoàng đế thịnh Đường Lý Long Cơ... Nha.

Đùa tiểu hồ ly Trầm Ngư lăm bắm.

Tiểu biểu muội online nhưng vẫn không có “Gọi ” nàng. Ấn... Hôm nay không cần đi bắt thú cưng sao? Trầm Ngư này khác không có nói đến nghị lực cùng kiên nhẫn người bình thường cũng sẽ thần phục cam bái hạ phong.

Tử y được sư nhìn Trầm Ngư điều giáo tiểu hồ ly.

“Tam lang, bị người khác khi dễ sẽ phải không chút do dự phản kích lại! Dĩ nhiên điều kiện tiên quyết là mình không thẹn với lương tâm ”

Trầm Ngư nâng tiểu hồ ly tuyết trắng

“Công đức thiện kỳ sự, cho nên tam lang móng vuốt phải nhớ gấp thời khắc giữ vững sắc bén cổ nhân nói: sống ở gian nan khổ cực chết bởi an vui, mọi thời khắc giữ vững cảnh giới tâm ”

Mang tiểu hồ ly luyện cấp, chỉ đạo nó đánh giết, nói ối cái giống yếu kém yếu hại. Ba giờ, Trầm Ngư không có nhàn rồi. Ba giờ sau, tiểu hồ ly thăng đến lv 10, cái đuôi tách ra từ một biến thành hai cái.

“Một người có lý tưởng có hoài bão ưu tú phải hiểu được học tập học tập bất luận kẻ nào lấy ưu điểm cùng kỹ năng hơn của họ hóa thành của mình mặc dù đột nhiên quá trình này sẽ rất khô khan nhưng chúng ta hẳn là hiểu hạ bao nhiêu mồ hôi thu bao nhiêu lương thực một phần cần lao một phần thu hoạch mọi lúc phải ghi nhớ làm đến nơi đến chốn cần cù chăm chỉ mưu lợi không phải là không thể được nhưng phải biết rằng có thích hợp với mình không ”

Tử y được sư nhìn người nào đó hóa thân thành “Đường Tăng”, ()b

“Ban đầu cùng tam lang cũng là nói chuyện với nhau như vậy ”

Trầm Ngư cười thật ra thì làm NPC công việc rất khô khan, hơn nữa lúc trước nàng ở trong Lạc Dương trong cung. Nhưng —— nàng hiểu được tìm kiếm niềm vui thú thí dụ như:

Đem văn xuôi mình thích từng chữ từng câu gõ đi ra ngoài, mặc dù biết nhìn qua chẳng qua chung quanh là NPC nhưng loại văn tự từ trái tim thấm ướt ở thế giới, cũng là 1 chuyện lý thú, tùy theo mà đến thu hoạch ngoài ý muốn —— có một ngày phát hiện đứa bé bị nàng gọi “Tam lang” có phản ứng.

Tử y được sư nhìn thảo nguyên một người 1 thú cưng tàn sát bữa bãi lạnh sống lưng.

“Tam lang, phải chăm chỉ nhìn chiêu này tên là ‘Mỵ sắc giang sơn’ ”

...

“Tối độc phụ nhân tâm ”

...

“Tình chương thiên hạ ”

...

Người chơi Ngạo thế thường xuyên nhìn thấy —— Cô gái hoàng sam ở khi luyện cấp thấp cùng một con hồ ly hai đuôi lông trắng “Tàn sát bữa bãi”, tái diễn kỹ năng sử dụng. Tử y được sư hoặc chấp tay đứng ở bên cạnh ngắm phong cảnh, hoặc xách ra một được đỉnh chế thuốc, ... Một người một thú cưng chạy đến bên cạnh hắn, Tử y được sư tay áo bào giương lên, một đạo bạch quang chứa đi qua một người một thú cưng liền trở về tiếp theo xung phong liều chết

Hồ ly “Tam lang” cái đuôi tách ra thành bốn, Trần Ngư nhận được bạch quang “Lệnh triệu tập” bạch quang, thông báo “Hỏi chém” thường lệ.

“Ngư a, đằng nào cũng phải chết 1 lần, chi bằng chết sớm, thứ bảy này, buổi trưa.”

Trần Ngư ngậy người một hồi lâu

Boss, công việc một ngày trước em không phải có thể về sớm?

Boss bị nàng nói câu này nín 5 phút đồng hồ hóa thân “Gầm thét mã” ——

“Em mau đi tìm nam nhân!”

Trần Ngư cúp điện thoại ngượng ngùng.

Boss ngàicho rằng nam nhân tốt như vậy dễ tìm sao?

“Phu nhân có tâm sự?”

Trần Ngư không khí trầm lặng, trầm mặc một hồi lâu

”... A, phu quân, thiếp muốn thượng đoạn đầu đài

~ ()

~ ”

Tử y được sư: “?”

Trần Ngư đầm ngực giẫm chân

“Phu —— quân —— a —— người nào phát minh loại chế độ tương thân này, nguyên rửa hắn nghìn đời, vạn đời...”

Tử y được sư không nói, im lặng là vàng.

Cho nên, Trần Ngư đem hắn cam chịu là cho phép được voi đòi tiên, lực mạnh chiến “Nước miếng” .

Ngày thứ hai, Trần Ngư đi siêu thị phụ cận mua, đi ra nhìn thấy một “Người quen” nửa sống nửa chín .

“Tư Ủy —— ”

Từ Ủy đang từ 1 cửa hàng thiết bị điện bên trong đi ra, ở trong túi nằm mấy tờ gì đó, nghe thấy thanh âm của nàng, nhìn sang nhếch miệng

“Trầm Ngư.”

Từ trên xuống dưới đánh giá một lần, sau đó Trầm Ngư “Tỏ tình” ——

“Từ Ủy, làm bạn trai tôi đi.”

Người trong miệng gọi Boss tên thật gọi Lý Kế Sơn, cũng không phải là nam nhân trung niên hói đầu mặc dù đi ở trên đường cái sẽ không để cho người ta hai mắt tỏa sáng, nhưng nhìn kỹ sẽ phát hiện lớn lên không tồi.

Boss có thường xuyên một “Mắt dao” chạy tới, tự luyện soi vào gương, tiểu hài tử biết cái gì, cái này gọi là mị lực đàn ông trưởng thành. Trầm Ngư muốn ói, làm cho đứa trẻ cũng muốn chạy. Boss xuy mặt tròn mắt. Những người khác hoặc quay đầu hoặc che miệng cười trộm.

“Phong cảnh hợp lòng người” nhà hàng Pháp, đàn vi-ô-lông du dương, gió mát phơ phất rất thoải mái, hưởng thụ a.

Boss ngồi nghiêm chỉnh, khoe mắt liếc đồng hồ treo tường ở trên tường đại hình, còn chưa tới 12 điểm ư, ngồi như vậy thật là có tiền tìm tội, Tiểu Ngư này chuẩn bị sát thời gian sau cùng mới đi vào sao? Ngày hôm qua 12 h, buổi tối gọi điện thoại “Quấy rầy” hần, ngửa mặt lên trời cười to ba tiếng

“Boss, em tìm được nam nhân, ngày mai mang đi qua cho ngài xem.” Nói xong không đợi hần đáp lời, tắt điện thoại.

Liếc nhìn nam nhân đối diện, Triệu Khải người này mới có thể quả thật xuất chúng, tướng mạo cũng coi như thượng phẩm chính là tính tình... Này nói Triệu Khải mắt cao hơn đầu như vậy chính là như thế nào coi trong Ngư đây, muốn tướng mạo không có tướng mạo, bình thường ở công ty cũng không sinh động. Hần lên hỏi lão bà mấy lần, lão bà cũng không nói lên được, e ngại thể diện bằng hữu coi như là giúp lần này rồi thôi.

“Thời gian đã qua 11 h 55’, quá không có lễ phép , tôi sau này nhất định nói cho cô ấy biết không thể như vậy.” Triệu Khải nhìn đồng hồ, đột nhiên nói ra một câu như vậy làm cho vợ chồng Boss đồng thời quỳnh .

Boss nhìn một chút lão bà bên cạnh, lão bà, nam nhân này quá JP . Vương Dung nhưng là Đại mỹ nhân, tướng mạo vóc người cũng là nhất đẳng tốt, đại khái là không có dự liệu đến Triệu Khải có nói lời như vậy, thả tay xuống ly nước chanh, lau qua khăn ăn xoa xoa khoe môi

“Tiểu Triệu, không thể làm như vậy được, con gái cũng phải cần sủng ái. Có câu nữ nhân đến trễ là chuyện thường đúng không lão công?”

Boss liên tục không ngừng gật đầu

“Ngư nhà chúng ta vẫn bị sủng ái lớn lên.”

Triệu Khải ánh mắt cũng không nháy mắt

“Tôi sẽ dạy cô ấy tuân thủ thời gian là một tố chất cơ bản nhất của con người ...”

Vương Dung lông mày lúc này khẽ nhăn thức tỉnh :

“Tiểu Triệu, lần này chẳng qua là giới thiệu cậu cùng tiểu Trầm gặp mặt, chuyện này có được hay không còn không chính xác, cậu cũng đừng ôm lòng tin quá lớn, nếu như không được, Vương tỷ sau này giới thiệu cho cậu người tốt hơn.”

“Đa tạ Vương tỷ, bất quá không cần, Trầm Ngư nhất định sẽ yêu thích tôi.”

Vương Dung choáng. Lão công, công ty của anh lúc nào có 1 người JP như vậy? Anh cũng đã sớm nói, lão bà công việc hồng lương rất khó làm, Ngư nhi giao cho người như vậy anh liền đau lòng a. Lúc bắt đầu em cũng không nghĩ tới là người như vậy, Tiểu Cố nói cho em là một tình anh xã hội, thành phần tri thức.

“Boss—— ”

Trầm Ngư tinh thần phấn chấn thanh âm từ cửa truyền đến. Boss quay đầu lại, lập tức tươi đẹp một phen. Bình thường nhìn quen cô nàng áo sơ mi quần jean mộc mạc, nhìn ra được hôm nay Trầm Ngư hóa trang, mặc áo sơ mi tay ngắn màu trắng phối hợp với vàng nhạt đơn giản mà hào phóng, cạnh góc ống tay áo thêu thêm vài phần xinh đẹp, đi ra ngoài thế này cũng là một tiểu mỹ nữ xinh đẹp động lòng người. Thật ra thì, Trầm Ngư vóc người rất tốt, chỉ bất quá bình thường mặc quần áo vừa vô cùng đơn giản.

Boss khước mắt dư quang ngẩng đến bên cạnh Triệu Khải hai mắt sáng ngời, trong lòng lại bắt đầu oán giận Trầm Ngư, biết hôm nay có sói, trang phục xinh đẹp như vậy làm gì? Nơi này còn không có oán giận xong thấy Từ Ủy phía sau Trầm Ngư.

Từ Ủy mặc một thân rất trang phục bình thường, bất quá khí chất đó... Sạch sạch.

Trầm Ngư im một chút lâu thấy Từ Ủy lại bắt đầu nghiêng răng nghiêng lợi, người so với người tức chết người, người này làm sao mặc cái gì cũng đẹp mắt? Hơn nữa so sánh với trên người mình thấy thế nào không xứng đôi, tâm tình trong nháy mắt buồn bực.

Trên đường, Trầm Ngư bị Từ Ủy kéo vào một tiệm trang phục, mấy phút đồng hồ đổi lại tốt lắm y phục mới đi ra ngoài.

Trầm Ngư quay đầu lại nhìn cửa hàng kia

“Từ Ủy, cửa hàng kia có phải là nhà cậu mở không thế?” Người bán hàng quá quen thuộc, còn mang vào người hóa trang.

“Mẹ tôi mở.”

Trầm Ngư ghen, thật sự là thế.

“Dung tỷ.” Trầm Ngư cười chào hỏi.

“Tiểu Trầm, ngồi, ngồi.” Vương Dung nhiệt tình chào hỏi, nhìn Từ Ủy bên người nàng

“Tiểu Trầm, giới thiệu 1 chút này là...?”

“Từ Ủy, đây là Boss, mỹ nữ đây là lão bà của Boss Dung tỷ.” Nhỏ dần, Trầm Ngư vô cùng cung kính 90° cúi người chào

“Triệu Khải, chào.”

Từ Ủy lần lượt bắt chuyện qua.

Bàn ăn hình tròn sáu chỗ ngồi, mới vừa rồi Vương Dung ba người đứng lên chào hỏi rồi đi chỗ ngồi lần này ngồi thời điểm Vương Dung đem Trầm Ngư kéo đến mình vốn là chỗ ngồi mình đang ngồi, cho nên bàn ăn thứ tự: Từ Ủy - Trầm Ngư - Vương Dung -Boss- Triệu Khải.

Không phủ nhận chỗ ngồi thứ tự như vậy, Vương Dung không để lại dấu vết an bài, thấy thế nào cũng là Từ Ủy cùng Trầm Ngư xứng hơn. Về phần Triệu Khải chỉ hối hận mình không nên bắn khoản giao tình.

Không khí có chút lúng túng. Triệu Khải đồng chí tưới dầu lên lửa đất một câu, nghiêm túc nhìn Trầm Ngư

“Cơm nước xong, cô cùng cậu ta (chỉ Từ Ủy) chia tay đi, tôi sẽ không để ý cô vừa chia tay bạn trai.”

Hmm ——

Trầm Ngư tay bưng bình trà dừng lại ở giữa không trung, trong lúc nhất thời đại não phản ứng không kịp.

Từ Ủy lưu loát mà đem bình trà từ trong tay nàng nhận lấy, tiếp tục động tác của Trầm Ngư châm trà cho Vương Dung, khí định thần nhàn mí mắt cũng không ngừng

“Chuyện nhà không nhọc người ngoài làm ơn.” Vững vàng để xuống bình trà, ngồi trở lại chỗ ngồi.

Trầm Ngư nhìn thấy đối diện mặt đã “Xanh trắng lần lượt thay đổi” không nhịn được vẻ mặt sùng bái nhìn về phía bên cạnh Từ Ủy như cũ khí định thần nhàn cùng Vương Dung đàm luận.

“Tiểu Trầm y phục tiểu Từ này chọn cho em rất hợp, ánh mắt rất tốt.” Vương Dung không che dấu chút nào tán dương.

“Gia mẫu đã từng làm qua thiết kế thời trang, nên con mắt có thẩm mỹ.”

“Bá mẫu là làm thiết kế thời trang sao? Có thời gian nhất định phải thỉnh giáo 1 chuyên ...”

...

Boss an tĩnh cùng Tiểu Ngưu đứng hàng trăm mặc.

Trầm Ngư thấy vậy rất quý dị hôm nay Boss vô cùng trầm mặc, bắt quá trên bàn ăn không khí ăn nhiều cơm ít nói chuyện. Có chuyện gì giao cho Từ Ủy xử lý tốt, dù sao hần cũng có thể bình tới tương đồ xử lý được thỏa đáng nàng mừng rỡ phải dễ dàng.

Quên trên bàn ăn có người nào đó, bữa cơm này coi như ăn được không tệ. Từ Ủy cùng Vương Dung hàn huyên rất hợp, Trầm Ngư cùng Boss lãnh hội thức ăn nhà hàng Pháp này... Trầm Ngư thần kinh không ổn định quên mất người kia tồn tại cùng vợ chồng Boss dịu dàng phát tay sau, không mang theo một đám mây cứ vậy đi.

Trầm Ngư hào sảng “Từ Ủy, cảm ơn đã hỗ trợ. Buổi tối tôi mời cơm.”

“Cùng tôi đi tới trường không?”

“Àn.” Trầm Ngư đáp lại một giọng nói ngắn từ kịp phản ứng đã tại đường đi đại học S, cầm mắt ngó ngó bên cạnh Từ Ủy. Từ Ủy đang nhắm mắt dưỡng thần, lúc không nói chuyện có vẻ lười biếng giống mèo. Trầm Ngư gật đầu, kiên định trong lòng cái nhìn này.

“Cậu tới đi tới trường có việc?”

“Hôm nay có tiệc tối tốt nghiệp.”

“Hả?” Trầm Ngư chợt nhớ tới mấy ngày hôm trước có người cùng nàng đã nói chuyện này, mà nàng nghe qua sau ném ở sau óc .

“Được rồi, dù sao thật lâu không có trở về trường nhìn một chút.” Từ Ủy giúp nàng lớn như vậy, nhân tình luôn là còn, huống chi hôm nay không có việc.

“Ca —— ”

Trầm Ngư đứng ở cửa trường đại học S nhìn người hoàn khoái đối với “Bọn họ” ngoắc, một nam sinh mặt oa oa khả ái, cười sẽ lộ ra lúm đồng tiền, chậm lệt chuyển động cổ của mình, nhìn bên cạnh người kia như cũ tâm lười biếng.

“Ca, làm sao anh bây giờ mới đến, không phải nói buổi trưa tới sao? A? Bên cạnh vị mỹ nữ kia là ai vậy?”

Trầm Ngư tự đáy lòng than thở, thế giới thật nhỏ nhân sinh thật —— vận —— cắt chó ——

7. Chương 7: Phu Quân Đại Nhân

7.1 tuyệt phối có thể hiểu như vậy

“Đại tẩu của em.”

Trầm Ngư đi tới một cái võ lên đầu nam sinh, thân cao không đủ, ân, cộng thêm chiều dài cánh tay miễn cưỡng... Coi như là đủ rồi.

Nam sinh bị nàng làm tỉnh mộng, mắt trừng tròn căng nhìn nàng, “Đại, đại.... tẩu?”

Trầm Ngư hai tay ôm cánh tay, kéo dài âm điệu

“Ồ ~ từ tiểu đại tẩu biến thành đại đại tẩu, ta không biết mình còn thăng cấp .” Quay đầu lại, buồn rười rượi

” phu – quân - đại - nhân —— ” Chậm rãi nói chuyện

Từ Ủy vân đạm phong khinh trả lời một câu

“Phu nhân rót cục giắc ngộ.”

Trầm Ngư nghiêng rắng nghiêng lợi, tại sao chứ? Tại sao nàng phải bị một tên tiểu quỷ... “Áp bách” ỉ ‘Khi dễ’ ? ... Không nghĩ tới từ ngữ thích hợp, dù sao... nàng đại nhân đại lượng không so đo.

” Tiểu đại tẩu Thái hậu!”

Tô Thiểu Khanh rót cục nhớ tới Trầm Ngư là ai, không biết là vô cùng hưng phấn kích động hay là gì khác, ngón tay run rẩy, hai má ửng đỏ.

Trầm Ngư trên dưới đánh giá hẳn : “Khanh Tương, em đến kì động dục sao?”

Tô Thiểu Khanh bị nàng những lời này ghen chết,

“Tiểu đại tẩu, ở trò chơi nói như vậy bị hoài nghi yêu nhân, thực tế nói như vậy không hợp thân phận nữ nhân...”

Trầm Ngư biết nghe lời phải ; “Đổi lại từ ngữ tốt lắm, em kì sinh lí đến rồi?”

Tô Thiểu Khanh: ... Quay đầu

“Ca —— đem nữ nhân của anh mang đi!”

Từ Ủy: không.

Tô Thiểu Khanh phát điên: Gì chứ? !

Từ Ủy: mặc dù ta muốn nhưng bất quá bây giờ mới là bạn gái.

Tô Thiểu Khanh: ... 2 người quả nhiên là vợ chồng!

Trầm Ngư: ... Thật ra thì... Khanh Tương ——

Tô Thiểu Khanh: không muốn cùng chị nói!

Trầm Ngư: ... So với anh của em, chị thích em hơn (—— tướng mạo, khả ái mặt oa oa chính thái, nhiều nguyên tố mạnh a.)

Tô Thiểu Khanh quá sợ hãi, liên tục vẩy tay

“Tiểu đại tẩu, chị nên suy nghĩ lại, 2 người rất xứng, rất xứng a, ha ha, ha ha, ...” Bé đáng thương cuối cùng ngay cả cười cũng sẽ không .

“Lâm muội muội —— ”

Trầm Ngư cất giọng chào hỏi.

Từ Ủy từ khí định thần nhàn.

Tô Thiểu Khanh cũng chưa có phần công phu trấn định này, quay đầu nhìn sang.

Trầm Ngư không để ý tới hẳn, hướng về phía mỹ nữ cổ điển liên tiếp ngoắc. Lâm Hi Trầm Ngư ở đại học S cùng 1 phòng túc xá sau khi tốt nghiệp Trầm Ngư làm việc, Lâm Hi tiếp tục học nghiên cứu sinh bởi vì ở cùng một tòa thành thị giữa hai người liên lạc cũng không coi là nhiều

Một quyển lập trình phần mềm máy tính thật dày nện ở trên đầu Trầm Ngư, Lâm mỹ nữ đôi mắt đẹp mỉm cười

“Ngư a, hôm nay mặt trời mọc từ hướng tây sao nghĩ như thế nào đến đây rồi? Bình thời ba thúc dục bốn xin nhưng là không thấy được Đại tiểu thư ngài có mặt mà.”

Trầm Ngư đem quyển sách ở trên đầu bỏ, vẻ buồn nôn nói

“Nhìn từ xa là Lâm muội muội nhìn gần làm sao biến thành Phượng ót .” Một cái cánh tay đáp vai Lâm mỹ nữ, cười hì hì không có hình tượng

“Nếu sự xuất hiện của tôi là 1 kì tích, buổi tối bà mời tôi ăn cơm đi.”

“Bà thật đúng là không khách khí, mặt thật dày.” Lâm mỹ nữ cười nhìn nàng một cái, có thâm ý nhìn về phía 2 người bên cạnh.

“Lâm sư tỷ.” Khách khí, cung kính.

Nếu như nói nữ sinh khác người khoa máy tính có lẽ không biết, nhưng nói đến Lâm Hi vị mỹ nữ kiêm tài nữ này của khoa máy tính cho dù không có biết nhiều, cũng xa xa nhìn qua.

“Ngư, bà chừng biết suất ca niên đệ hệ chúng ta?” Lâm mỹ nữ cười khanh khách cùng hai người chào hỏi, tâm tình không tệ.

“A - cái này sao...” Trầm Ngư ngẩng đầu nhìn trời, làm thâm trầm nhớ lại hình dáng

“Ở một đêm không trăng, bóng tối bao trùm tối đến không nhìn thấy tay của mình, một cái bóng đen nhanh chóng từ một ngõ hẻm xông tới, trên mặt che cái khăn đen...”

Lâm mỹ nữ dù bận vẫn ung dung chờ chuyện xưa của nàng, Trầm Ngư nhưng thật lâu không có hạ văn tiếp.

Dù sao ở phòng kí túc xá chung sống với nhau bốn năm, người nào dạng gì cá tính gì sao lại không biết.

Trầm Ngư ôm cánh tay của bạn thân đối với Từ Ủy huynh đệ phát tay

“Có việc 2 người hãy đi đi, tôi cùng Lâm mỹ nữ đi chung quanh sân trường đi dạo, thật lâu không có tới trường, thật hoài niệm a.”

Nhìn hai người đi xa, Tô Thiếu Khanh nhìn chăm chăm mắt trượt tròn, kinh hô một tiếng, chợt nhớ tới một chuyện.

“Dương tử bọn họ nói tiểu đại tẩu chính là Trầm sư tỷ, Trầm sư tỷ —— ? Chẳng lẽ thật là Trầm sư tỷ? !”

Tô Thiếu Khanh hạ thấp thanh âm oán niệm.

Từ Ủy nghiêng đầu nhìn quanh thân biểu lộ tràn ngập sự quý dị, đối với sự nghiệp nổi tiếng của Trầm Ngư có chút ngạc nhiên, “Tùng” “Thiếu Khanh trước kia gặp qua Ngư sao?”

Tô Thiếu Khanh khóc mặt oa oa : “Làm sao chưa từng thấy, em vào đại học S ngày thứ nhất, học sinh mới trình diện gặp phải người đầu tiên chính là chị ấy. Vừa bắt đầu cho là chị ấy cũng là học sinh mới cho nên xung phong nhận việc giúp chị ấy tha hành lí tới. Từ cửa trường đến lầu dưới tận 3000 thước a. Vẫn bụng một mặt khả ái LOLI nói thật xin lỗi, trong nhà quá lo lắng cho nàng, cho nên hướng trong ruộng mang rất nhiều thứ, may là xuống xe gặp được người tốt ...v.v. Cuối cùng ‘Hảo tâm’ cho em một tờ bản đồ đại học S, ...” Mặt oa oa oán giận

“Chính là bản đồ, chính là bản đồ thể mà để cho em đi vòng quanh sân đại học S ba vòng, ba vòng đó! Ca, anh biết sân trường đại học S rộng bao nhiêu ! ...”

Ách? Từ Ủy liền giật mình.

Chuyện bản đồ hẳn thật giống như nghe nói qua, đại học S vô cùng giàu có truyền thống ‘Học sinh mới trò đùa dai bản đồ ma quỷ’, chỉ tiếc vẫn vô duyên nhìn thấy.

“Sau sao?” Từ Ủy bước chậm hỏi một câu.

“...” Tô Thiếu Khanh lập lờ

“Chọc không em còn trốn dậy không nổi? Nghe thấy Trầm Ngư phải đi đường vòng... Bất quá, may là... chị ấy đã năm thứ tư, rất nhanh tốt nghiệp...”

Từ Ủy gật đầu, tán thành. Quả nhiên, phu nhân nhà hắn cấp bậc chính là tồn tại.

Trầm Ngư hăng hái bừng bừng nhìn quảng trường bày biện bồn hoa, một giàn hoa quần đầy thanh đằng phía trên có màu sắc bắt mắt xếp chữ : “Party Đại học S tốt nghiệp khóa XX ” từ trong túi nhảy ra một máy ảnh kỹ thuật số, nhét vào trong tay Lâm mỹ nữ

“Lâm muội muội,, cho tôi 1 bức ảnh chụp làm lưu niệm đi.” Chạy đến dưới giàn hoa.

Lâm Hi cười lắc đầu, vẫn là chụp.

“Cười một chút, tốt lắm, không nên cử động...Chuẩn bị, 1, 2, 3... !”

Sau đó cùng Trần Ngư đổi lại vị trí, đem máy trả lại cho nàng, ôm laptop phần mềm máy tính thật dày đến ở dưới bách hoa cười đến nhật nguyệt vô quang

“Ngư này, cậu xem hoa này làm sao đẹp bởi vì có mỹ nữ như mình trí khôn tài mạo song toàn mới nở rộ...”

Trần Ngư ới.

Hai người cười đùa sau đó có người đến gần .

Một nam sinh vóc dáng cao cao, mang theo kính, còn mang theo phong độ của người trí thức, bình thường tướng mạo vốn nhờ lần này chói mắt.

Trần Ngư trầm mặc một hồi lâu

“Ai gia đã lập gia đình...” Nhi tử cũng sống thọ và chết tại nhà, tôn tử cũng lên làm hoàng đế thịnh Đường ... o ()o

Nam sinh nhìn nàng, quý dị trầm mặc.

Trần Ngư cho nên cũng làm vẻ thâm trầm, thể nghiệm cảnh giới “Lúc này không tiếng động thảng có tiếng” siêu thoát người phàm. Lâm mỹ nữ thói quen Trần Ngư không định giờ động kinh, mắt trắng, ngẩng đầu nhìn trời. Nam sinh đột nhiên tuôn ra một trận cười to. Trần Ngư dùng ánh mắt thương hại nhìn đối với bên cạnh Lâm mỹ nữ “Nói nhỏ”,

“Thật đáng thương, mất tâm điên rồi, A Di Đà Phật, tội lỗi.” Ở trước ngực vạch lên hình chữ thập miệng hô “A-men” .

Lâm mỹ nữ không để lại dấu vết rời đi công xích trở lên bọn họ, dùng ánh mắt càng thêm thương hại nhìn nàng.

Nam sinh viên kia mất tự nhiên ho hai tiếng.

“Nếu như tiếng nói không thoải mái, đề nghị ngài dùng hầu bảo, xây trung bài, hiệu quả trị liệu rõ rệt, một giờ lập tức thấy hiệu quả, hiệu quả trị liệu kéo dài mười hai giờ...” Trần Ngư dùng tiêu chuẩn thanh âm quảng cáo truyền bá.

“Đại tẩu, em là mười ba.”

Nam sinh đầu đầy hắc tuyến, khóe miệng co giật tự giễu mình.

Mười ba?

Trần Ngư suy tư ba phút đồng hồ, nháy nháy mắt to

“Tôi không nhớ rõ bằng hữu thân thích trong nhà có mười ba hài tử, hiện tại cũng thực hành kế hoạch hoá gia đình nhiều năm như vậy. Phải kiên quyết ủng hộ đảng, ủng hộ chính sách đảng...”

Đối diện nam sinh miệng hơn rút, nhắm mắt lại, thật dài hít một hơi, thanh như lời chửi.

“Em là được sư 013.”

Trần Ngư xem thời cơ còn sớm, khi hắt mồm miệng trong nháy mắt bưng kín lỗ tai, kiên nhẫn chờ nam sinh kia xong, lật ra một mặt khinh bỉ xem thường

“Đứa nhỏ này, thanh âm cân đối, không cần lớn tiếng như vậy cũng nghe thấy .”

Nam sinh buồn bực.“Đại tẩu, tại sao chị một chút nét mặt hưng phấn cũng không có?” Bình thường đột nhiên nhìn thấy người quen trong trò chơi sẽ có chút tâm tình kịch liệt, vô luận là kinh ngạc, hưng phấn, kích động vân vân nào có như Trần Ngư “Bình thản” như vậy.

Trần Ngư thở dài.

“Ra mắt phu quân đại nhân BH siêu việt nhân loại cực hạn như vậy tồn tại, em cho rằng em được cho cấp bậc gì?” Dùng sức kiễng mũi chân, độ cao thật giống như vẫn còn có chút không đủ, tạm thời thay đổi phương hướng, trấn an vỗ vỗ nam sinh kia

“Không sao dù sao trông cậu cũng là rất ưu tú.”

Nam sinh:

“Đại tẩu, chị cùng lão Đại quả nhiên là tuyệt phối!” —— những lời này nói xong có chút nghiêng răng nghiêng lợi

Trầm Ngư nháy mắt

“Giờ em mới biết được sao?”

7.2 Thì ra là từng là thanh mai trúc mã

Mười ba phụng thánh chỉ của lão Đại nhà mình tới mời người, Từ Ủy cùng Tô tiểu đệ loay hoay đi không được, cho nên mười ba xung phong nhận việc .

Trầm Ngư ồm ồm một tiếng,

“Mời chị ăn cơm.” Kéo lấy Lâm mỹ nữ

“Đi đi. Có cơm không ăn ngu ngốc.”

Lâm mỹ nữ khi đi qua mười ba bên cạnh đối với hắn cười một chút, mười ba bị cười đến có chút trong lòng sợ hãi, phía sau lưng buồn rười rượi một trận lạnh, thật sự là có vết xe đổ. Bởi vì cái gọi là ‘Vật hợp theo loài, cá mè 1 lứa’, có thể cùng Trầm Ngư làm bằng hữu đương nhiên cũng không phải là người thường. Kế tiếp, mười ba quy củ khiến cho Trầm Ngư hoài nghi hắn bị quỷ nhập vào người .

Nơi Mời khách đương nhiên so ra kém buổi trưa ‘Hoa yến’ kia, chẳng qua là cửa trường có quán cơm nhỏ, tiệc tối 8 h bắt đầu, cũng không có thời gian để cho bọn họ đi chỗ lớn hơn ngồi.

Trong dự liệu không có thấy Từ Ủy cùng thân ảnh Tô tiểu đệ, Trầm Ngư nhìn ba đại nam sinh hỉ hỷ, lôi kéo Lâm mỹ nữ không khách khí ngồi vào ghế, ngoắc người bán hàng

“Mang thức ăn lên!”

Ba cái đầu tụ cùng một chỗ, một trận bàn luận xôn xao sau ngẩng đầu, ưỡn ngực, hút khí, cung kính

“Đại tẩu.”

Trầm Ngư mí mắt cũng không ngẩng, Thái hậu đáp một tiếng, bị Lâm mỹ nữ một cái tát ở cái ót

“Cậu đó xạo cái gì xạo cái gì a, thật cho là mình Thái hậu nương nương sao? ” Quay đầu đối với ba người cười đến cảnh xuân rực rỡ

“Sư đệ à, Ngư nhà chúng ta để các cậu chê cười rồi.”

Ba người sau gáy đổ mồ hôi, cúi đầu khom lưng

“Đâu có đâu có...” Khóe mắt dư quang hung hăng hướng mười ba, cũng là cậu, cũng là của cậu xung phong nhận việc.

Trầm Ngư quay đầu, trừng mắt nhìn Lâm mỹ nữ, bà có tư cách nói mình sao, thật ình là nữ vương ư?

Không được sao? Lâm mỹ nữ một mặt dày mặt mạc nhìn sang, Trầm Ngư.

Được, nếu ngài cũng lên tiếng, kia còn không ... ha ha a.

Ba người coi như là mở rộng tầm mắt, có thể làm cho Trầm Ngư thuần phục như vậy, không thấy nhiều. Một bữa cơm ăn xong, ba người đối với Lâm mỹ nữ bội phục đang lên như nước Hoàng Hà nhìn về phía Lâm mỹ nữ ánh mắt cũng mang theo ánh sao màu hồng phấn.

Đi trở về cửa trường, Trầm Ngư nhìn thấy mỹ nam “Hoàng hôn” dưới đèn đường, RP giơ tay chào hỏi :

“Bảo ca ca —— ”

Thanh âm này thật là xuyên gió, đập trắng, sóng âm vô hình lấy thấu ngọc trong nháy mắt phá vỡ thời gian không gian khoảng cách cửa trường học mỹ nam quay đầu lại, cười đến mùa xuân hoa cùng nhau nở ra

“Ngư à —— ”

Trầm Ngư chạy đến bên cạnh mỹ nam, nhìn trái nhìn phải sau đó gật đầu vỗ vỗ tay của mỹ nam

“Bảo ca ca phong thái vẫn như trước.” Như tên trộm đụng lên, khóe mắt liếc xéo Lâm mỹ nữ

“Bất quá, Lâm muội muội của anh càng phát ra khí thế nữ vương đây.”

Mỹ nam ôn hòa cười vỗ vỗ đầu của nàng, nhìn đi tới Lâm mỹ nữ cùng ba nam sinh

“Tiểu Hi, đồng học hả?”

Lâm mỹ nữ bưng mặt ôn nhu nụ cười quyến rũ đem Trầm Ngư lay

” niên đệ cùng hệ.” Khóe mắt liếc xéo tới đây

“Này, Ngư ?”

Trầm Ngư chen chúc chen chúc lỗ mũi, hẹp hòi kéo Lâm muội muội a, trong không khí đổ kị nồng như vậy, không phải là vỗ vỗ tay của Bảo ca ca nhà sao?

“Bảo ca ca, lúc nào đem Lâm muội muội biến thành Bảo nãi nãi rồi?”

Hai người này là thanh mai trúc mã, tình cảm tốt đến làm cho toàn bộ người kí túc xá ghen tỵ, nhớ năm đó các nàng không ít lần bởi vì Lâm muội muội “Lừa bịp tổng tiền” Bảo ca ca, đúng rồi Lâm muội muội và Bảo ca ca cũng là các nàng kết nối se duyên. Bảo ca ca tính tình tốt, bọn nàng nói gì hắn cũng đáp lời.

Bảo ca ca so sánh với Lâm muội muội lớn hơn 3 tuổi, sự nghiệp thành công. Lâm muội muội của cải rất tốt, không tính là đại phú đại quý nhưng cũng được cho thiên kim tiểu thư, làm hàng xóm trúc mã Bảo ca ca nhà đương nhiên không tồi. Bảo ca ca bây giờ thừa kế sự nghiệp, sự nghiệp làm đến phong sinh thủy khởi, Lâm muội muội gả đi chính là mệnh quý phụ.

Sân khấu đã làm tốt lắm, cho nên yêu ma quỷ quái cũng rồi rít ra sân. Trầm Ngư trong lòng quỳnh quỳnh hữu thần nghĩ tới những lời này, nhìn tiểu biểu muội cùng 3 cô gái kia còn có 1, 2, 3, 4... nam sinh xếp thành.

“Trầm sư tỷ ——” mặc dù thanh âm này không tính là khí thế ngất trời, cũng chinh tề nếu như không có Trầm Ngư phần công phu trấn định “Cử trọng nhược khinh”, thành lĩnh bị hù đến .

“Bọn em không cần lên sân khấu biểu diễn sao?”

Vương Nhân ôm cánh tay của nàng cọ a cọ

“Chuyện như vậy giao cho người sắc nghệ song tuyệt chúng ta những lũ tiểu nhân vật đứng ở dưới nhìn là tốt rồi.” Bỗng nhiên hai mắt sáng ngời, vẻ mặt tươi cười đối với một cái phương hướng ngoắc

“Từ sư huynh, bên này bên này.”

Từ đại quan nhân sân bình ổn đi tới, ngồi ở bên cạnh Trầm Ngư đối với Vương Nhân nhẹ nhàng gõ đầu.

Trầm Ngư lẳng lẳng nhìn chỗ ngồi của hắn, chỗ ngồi này đặc biệt lưu lại ư? Mới vừa rồi nàng vẫn nghi ngờ là không thấy có người ngồi ở bên nàng.

” Không cần lên sân khấu ư?”

“Không cần.” Trước sau như một lời ít mà ý nhiều.

Đại học S có một quảng trường lộ thiên, trung ương lồi ra hình bát giác, chung quanh là bậc thang khán đài dùng để cử hành hoạt động ngoài trời tỷ như party tốt nghiệp bây giờ. Bậc thang trước đó đã bị người quét dọn sạch sẽ, có thể yên lòng ngồi không cần sợ quần áo bẩn.

Tài nghệ của sinh viên Đại học S rất không tệ, vô luận đơn ca ca múa hay là cái khác bất quá ——

Trầm Ngự nhìn bên cạnh Từ Ủy mới vừa rồi cũng cảm giác có cái gì không đúng, trên sân biểu diễn đến đập vào mắt là loại trình độ này sao? Cơ hồ từ tiệc tối vừa bắt đầu nhắm hai mắt, mặc dù Từ Ủy đồng chí bộ dạng này cũng rất mê người nhưng đêm nay không phải là hấn muốn mời nàng tối sao?

Trầm Ngự hai tay kéo

“Từ Ủy.”

Bên cạnh đáp một tiếng.

“Ăm cơm tối chưa?”

Bên cạnh không có lên tiếng.

Trầm Ngự cùng bên cạnh Vương Nhân nói một câu, đứng lên ánh mắt nhìn thẳng người nào đó bên cạnh, lễ thẳng khí hùng tuyên bố

“Tôi đói bụng!”

Từ Ủy đồng chí cuối cùng kết thúc hình thức nhắm mắt dưỡng thần, mở mắt ra, trầm mặc đứng lên :

“Nga ~ đi thôi.”

Trầm Ngự nhìn nhìn thời gian đã qua 9 h thời gian cũng không tính muộn, bắt quá thời gian này trong trường phòng ăn đã sớm không tiếp tục kinh doanh , chỉ có ra ngoài

“Cậu muốn ăn cái gì?”

Bên cạnh trầm mặc thật lâu, “Lâu” đến Trầm Ngự mau mất đi kiên nhẫn .

“Không thích.”

Một hồi lâu, Từ đại quan nhân tự động tới chữ kia, khó được khi Trầm Ngự lại nghe hiểu, bỗng nhiên xoay đầu lại, bùm bùm.

“Thiếu gia cậu quá khó nuôi, nào có ai kiêng ăn như vậy, có ăn mới tốt. Lớn như vậy không biết chiều cố mình, dạ dày rất đau đúng không, rất đau đúng không?” Mắt đao hung hăng khoét một cái.

“Biết mình không thể bụng rỗng cũng đừng có anh hùng, cậu cho là mình là người nào, muốn cứu vớt loài người trên trái đất ư...”

Lời nói nhanh chóng càng lúc càng nhanh, dưới chân cũng là càng lúc càng nhanh. Từ Ủy cúi đầu nhìn Trầm Ngự lôi kéo cổ tay hấn, khó có thể tưởng tượng lực đạo của 1 con gái mà khiến xương cổ tay hấn có chút đau.

Trầm Ngự đem hấn kéo vào 1 quán gần cửa trường, rót cho hấn một chén nước nóng, đem túi hương trong ngực của hấn ném “Cầm lấy.” Nói hai chữ này ở quầy cùng lão bản một trận giao thiệp, vào bên trong phòng bếp.

Nóng hôi hổi một chén để ở trước mặt hấn, ngẩng đầu nhìn đến Trầm Ngự 1 bộ mặt mẹ kế ở dưới ánh đèn, hai má còn có lưu lại mồ hôi

” Có ăn hay không?”

Từ Ủy cầm chén tha tới, từng miếng từng miếng từ từ ăn.

Trầm Ngự hỏa khí từng điểm từng điểm giảm, oán thầm, lớn lên tốt có ích lợi gì làm sao giống như tiểu hài tử, tùy hứng không được tự nhiên, chết sĩ diện.

Trầm Ngự đón điện thoại thanh âm của Lâm mỹ nữ lập tức truyền tới, hỏi nàng như thế nào tiệc tối đã kết thúc có hay không cần giúp đỡ, nếu như không kịp về nhà có thể đi chỗ của nàng chen chúc một đêm, hoặc là để cho Bảo ca ca dùng xe đưa nàng trở về.

Mới vừa cúp điện thoại của Lâm mỹ nữ, tiểu biểu muội liên lòng như lửa đốt gọi vào, không có ôn nhu mạch lạc như Lâm mỹ nữ, tiểu nha đầu bùm bùm oa oa nói mơ hồ còn nghe được bên cạnh giọng của mấy cô bạn cùng thanh âm nam sinh.

Từ chối nhã nhặn Lâm Mỹ Nữ thật là tốt, dặn dò tiểu biểu muối thời gian không còn sớm trở về kí túc xá nghỉ ngơi, có 1 giọng nhỏ dần

“Tiểu đại tẩu, ca thế nào? Còn sống không?”

Trầm Ngư xem một chút bên người kia

“... Còn có hô hấp. Em trai ngoan, hôm nay tiệc tối không có nhìn thấy em... Đơ - đơ ——” Trầm Ngư nhìn biểu hiện điện thoại cắt đứt im lặng thật lâu.

“Bác ơi, đi cư xá XX.”

Nói cho tài xế sửa lại lộ tuyến, Trầm Ngư nhìn ngoài cửa xe nhìn cảnh đêm, đèn xa hoa truy lạc sáng giống như ban ngày, như cũ tiếng động lớn âm rĩ. Bên trong xe phát ra âm thanh nhạc mềm nhẹ cổ điển, Trầm Ngư không hiểu những cái này chẳng qua là đại khái nghe được một loại thanh âm đàn như lúc suối chảy róc rách, tựa hồ có thể ngửi thấy mùi hoa cỏ trong đó.

Đem thu suy nghĩ lại Trầm Ngư không tiếng động thở dài. Thì ra là Từ đồng học không phải là muốn đưa nàng về nhà sao? Tại sao ngồi lên xe không bao lâu ngủ rồi... Nàng thừa nhận, Từ đồng học tư thế ngủ rất thường tâm duyệt mục nhưng đây không phải là “Trọng điểm” !

Hơn nữa đêm để cho nàng một con gái đưa đàn ông về nhà, Từ Ủy cậu quá RP. Nàng là không biết hẳn trụ hay không trụ trong nhà nào, dù sao nàng biết đến chẳng qua là chỗ ở của Từ giáo sư mà nàng không có bất kỳ ý tứ mang một người khác phái trở về hang ổ của mình.

Xe taxi vào cư xá một cái nhà lầu dưới, Trầm Ngư nhìn Từ Ủy ngủ rất sâu, bỗng nhiên có chút không đành lòng đánh thức hẳn như vậy. Những ngày qua làm cái gì chuyện để cho hẳn mỗi một như vậy , kêu mấy tiếng lác lác cũng không có tỉnh.

Tài xế hảo tâm : “Này cháu có cần hỗ trợ hay không?”

Trầm Ngư xin lỗi : “Xin lỗi, bác giúp cháu một chút bận rộn, đem cậu ấy đỡ ra ngoài.”

Tài xế mở cửa xe xuống tới, ngón tay còn không có đụng phải Từ Ủy, thấy hẳn mở mắt ra.

Tỉnh? Trầm Ngư sững sờ, dùng cánh tay không có tê dại kéo hẳn

“Về đến nhà, xuống xe.”

Từ Ủy thật biết điều xuống xe, Trầm Ngư đang chuẩn bị ngồi trở lại xe về nhà, thấy thân thể của hẳn nghiêng một cái bị làm cho sợ đến đuối vội vươn tay đỡ ngắc đầu phát hiện người nào đó vừa ngủ thiếp đi. Trầm Ngư nghiêng rằng nghiêng lợi để cho tài xế đem xe lái đi, lấy điện thoại di động ra ấn dãy số.

Điện thoại vang lên mấy tiếng đã có người đón. Cửa thang máy mở ra, Trầm Ngư thấy vợ chồng Từ giáo sư đứng ở cửa liên tiếp nhìn quanh hốc mắt không biết làm sao nóng lên.

Từ giáo sư vội vàng tới đây đem Từ Ủy từ trên tay nàng đỡ qua, “Ngư nha đầu, ” nhìn nhi tử trách cứ

“Đứa nhỏ này, tại sao có thể để để cho con gái đưa như thế chứ. Nhi tử nhi tử ——” Từ giáo sư lực mạnh lay nhi tử.

Trầm Ngư khóe mắt kéo ra, đang muốn cáo biệt đã bị Từ mục mục kéo tay, kéo vào trong nhà hỏi han ân cần.

“Lão Từ, chiều cố nhi tử, tôi đi thu thập phòng khách một chút, thời gian đã muộn rồi, Ngư nha đầu ở lại ngủ ở một đêm.” Không đợi Trầm Ngư cự tuyệt, hai vợ chồng phân công xong.

Đem nhi tử dàn xếp tốt, vợ chồng Từ giáo sư không tránh khỏi muốn hỏi chuyện ngày hôm nay. Trầm Ngư hơi hột, dĩ nhiên về chuyện tương thân 1 chữ không đề cập tới, chỉ nói tiệc tối tốt nghiệp đại học S, kéo Từ Ủy đi ăn cơm cùng với sau lại chuyện như này.

Cho nên, Từ má nhìn Trầm Ngư ánh mắt có chút quý dị, nắm tay nàng như mẹ hiền lăm bầm

“Từ Ủy đứa nhỏ này, có thể là bởi vì mới ra đời thể chất yếu, rất ít ăn thói quen ăn đồ ngoài, đứa nhỏ này vừa kiêng ăn lại khó nuôi, không thể ăn đầy miệng thà rằng đói bụng. Ai, nếu không, có thể bị bệnh bao tử

chứ? Cũng tại bác, ban đầu mang thai Từ Ủy mỗi đêm ngày bận công việc, ỷ vào thân thể của mình cường kiện, không chú ý ăn uống nghỉ ngơi...”

Từ má dẫn nàng đi phòng khách, hỏi nàng có cái gì cần thêm không, dù sao cũng như trong nhà mình không nên khách khí.

Trầm Ngư vô tình nhìn thấy tủ bày một tấm hình, Từ má chú ý tới ánh mắt của nàng, lấy khung cầm lên hoài niệm vuốt ve

“Hình Từ Ủy khi còn bé hình, hần là sáu bảy tuổi, mới vừa lên tiểu học.” Khóe môi mân lên cười

“Khi đó, đứa bé này lại vừa gầy, thường bị bạn cùng tuổi khi dễ.” Từ má đem khung đặt ở tủ dọn xong

“Bất quá, đứa bé này từ nhỏ tựu bướng bỉnh, bị ủy khuất cũng chưa bao giờ nói. Tốt lắm, không quấy rầy cháu, Ngư nha đầu nghỉ ngơi thật tốt.”

Trầm Ngư nhìn đứa bé trong tấm ảnh, gầy teo nhỏ, cũng là ánh mắt rất lớn rất đẹp ——

????????????????????

Khi còn bé Trầm Ngư không mặt oa oa, lớn lên rất khả ái bất quá không phải là “Công chúa”, mà là “Dã tiểu tử”, tinh lực dư thừa, sức sống bắn ra bốn phía, cả ngày bò trên tường, cây động tác linh hoạt giống con khỉ. Một ít lần, nàng từ trên cây nhảy xuống, dưới hải tử sợ hãi kêu to tản ra .

“Trầm Ngư, không cần lo chuyện bao đồng!”

Trầm Ngư như gió xoáy miệng nhếch lên, hai tay chống nạnh, khăn quàng đỏ cột vào trên cánh tay trái, đồng phục học sinh váy không biết lúc nào ở nơi đâu bị rách, mặc dù bộ dạng này bộ dáng cách tiểu nữ sinh xinh đẹp mỹ lệ kém cách xa vạn dặm, nhưng có một sự tức giận bắn ra bốn phía.

Trầm Ngư chỉ vào đầu lĩnh nam sinh lỗ mũi kia, vẻ mặt khinh bỉ

“Khi dễ nhỏ yếu là cái bản lãnh gì? Có khả năng ở tiết thể dục thắng ta! ...” Phía dưới lời không có nói ra, bởi vì góc áo của nàng bị người phía sau dùng sức túm . Nàng quay đầu lại nhìn thấy 1 bé trai gầy teo nhỏ, ánh mắt rất đẹp, nàng lần đầu tiên phát ra háo sắc.

Bé trai kia một bước đi ra, đứng ở trước mặt nàng, Trầm Ngư lặng lẽ so vóc dáng bé trai, vừa tới cảm thật nhỏ nha.

Một mình đầu!

Bé trai gầy nhỏ giống như gặp đối thủ nói lên khiêu chiến, mắt to màu đen trong nháy mắt có cái gì sáng lên làm cho Trầm Ngư ngốc chốc lát, bình tĩnh nhìn đối diện nghị luận không chừng một đám tiểu nam sinh

“Này, có phải là nam nhân hay không? !”

Cái đứa trẻ tuổi này nghe nói vậy chính là dẫm phải đuôi lập tức nhiệt huyết sôi trào. Trầm Ngư khí tràng BH, áp chế toàn trường.

“Mấy người cử một đại biểu đi ra ngoài, nếu như thua sau này không cho phép khi dễ người khác nữa. Nếu không ——” uy hiếp quơ quơ quả đấm nhỏ

“Thấy một lần ta đánh một lần.”

Tranh tài kết quả là người nào thắng cũng đã không nhớ rõ.

Không lâu sau, Trầm Ngư đi về quê với phụ thân tại huyện thành nhỏ đó học xong tiểu học trung học đến trở lại tòa thành thị này.

Vùng quen yên ả, tạo cho Trầm Ngư có nội tâm bình thản uyên bác, đêm hè buổi tối ngồi ở dưới bóng cây đại thụ ngấm trăng, nghe tiếng nói của quê hương. Còn nhớ rõ gia gia ngâm tấu thuốc, nãi nãi phe phẩy quạt hương bồ kể vào trong tai nàng câu chuyện cổ tích rồi ngủ mất.

7.3 Quýnh quýnh nhiệm vụ có “ma”

Được sư trang có cảnh xuân tươi đẹp, đình đài lầu các, cầu có nước chảy qua ba bước ngẫm, mười bước lại một cảnh.

Hoa sen Giang Nam, lá sen hà Điền Điền. Cá diên lá sen đông, cá diên lá sen tây, cá diên lá sen nam, cá diên lá sen bắc. Dưới cây liễu cổ thụ cô gái hoàng sam nghiêng vào trên tảng đá bên hồ, tư thái thanh thản.

Một con hồ ly nhỏ đứng ở bên người nàng, sáu cái đuôi lông xù càng không ngừng ở phía sau quét tới quét lui, mắt hồ ly nhanh như chớp loạn chuyển. Nó nằm ở trong lòng, tham cắn hạt sen trong tay nàng.

Trong hồ một cành lá sen lớn nhất có 1 thiếu niên tóc, mắt xanh cứ ngồi đó, bên cạnh Đình Đình nổi trên mặt nước bên hoa sen, nhân ngư từ dưới mặt nước ló, tóc u lam ở mặt nước trải rộng ra.

Thiếu niên cười đem trong tay giấy dầu bao đưa tới, bọc giấy tản ra, lộ ra bên trong ít điểm tâm. Nhân ngư tiểu tâm dục dục nhận lấy đi, đầu ngón tay sắc bén thử dò xét đâm một chút cuối cùng không nhin được, ngắt một khối bỏ vào trong miệng, mặt nụ cười trán cao tuyệt sắc trong lúc nhất thời thiên bách hoa thất sắc.

...

Cảnh sắc sẽ rất mỹ lệ hài hòa. Nếu như —— không có huyền y kiếm khách bên cạnh sắc mặt pha màu không ngừng biến ảo.

Trầm Ngư nhìn trên gối kê kia ăn hạt sen và 1 kẻ bình luận người nào đó có hàm lượng quặng “Thế nhưng tên ‘Màu đen U Linh’, thật không có phẩm vị, đệ đệ. Con cạp màu trắng, làm sao cũng có thể tên là ‘Khủng bố trắng’, ‘Bột tẩy trắng’, ‘Đêm tối mặt trái’, chờ một chút tên gì nhỉ... ”

“Hơn nữa ” liếc huyền y kiếm khách một cái

“Cùng thú cưng của mình xưng là ‘Hắc bạch song hiệp’, em trai này em quả nhiên...” Lắc đầu“... Quỷ dị —— ”

Huyền y kiếm khách: ~o ()o

~~Dáng ngoài là mèo, thực tế là con cạp lắc đầu vung đuôi, dùng chân trước gãi gãi mặt

“Meo meo” kêu mấy tiếng.

Trầm Ngư lẩm bẩm : “Thậm chí ngay cả tiếng kêu cũng là mèo. Vẫn là tam lang nhà chúng ta tốt.” Sờ sờ lông trắng tiểu hồ ly xù cái đuôi

“Không biết lúc nào biến thành 9 đuôi, có lẽ có thể biến hình người ...” Vuốt đầu tiểu hồ ly

“Cho ta nhìn cái nào, tam lang.”

Lông trắng hồ ly thế nhưng cũng thông linh đối với nàng khẽ gật đầu một cái.

Tử y được sư đi vào hậu viện, huyền y kiếm khách như được đại xá.

“Ca, anh rốt cuộc đã tới ”

“Phu nhân.”

“Phu quân.” Cô gái hoàng sam đứng lên, con cạp trắng lập tức nhảy ở trên vai nàng

“Trong trang mọi việc xử lý xong rồi?”

“A - ” lệ cũ lời ít mà ý nhiều.

“Vậy chúng ta tiếp tục sưu tầm yêu quái tới nuôi đi.” Trầm Ngư hăng hái bưng bưng đề nghị

“Vài ngày trước, nghe Nhân Nhân nha đầu kia nói, mấy em ấy ở Kim Lăng xà công viên luyện cấp, thấy một vị mỹ lệ nữ quỷ.” Quay đầu nhìn huyền y kiếm khách

“Em trai có cùng tới không?”

Nói đến quan hệ Trầm Ngư cùng Từ Ủy, hoặc là quan hệ Thái hậu cùng áo vải, cùng lúc trước không có thay đổi rõ rệt, ít nhất ở trong mắt người ngoài nhìn chưa ra bất kỳ biến hóa gì. Nếu như muốn thay đổi bởi vì sắp tốt nghiệp thời gian áo vải online so với trước ít hơn.

... Thật ra thì, vừa bắt đầu là có người nói bóng nói gió, bắt quá sau lại thật giống như từ Vương Nhân nghe nói gì đó hiện tại cũng giữ vững thái độ “Bàng quan”.

Gần đây, Trầm Ngư thích công việc “Câu dẫn”, Tử y được sư không có ở đây nàng tự mình đi, ở thì hai người cùng đi.

Xà công viên ở thành Kim Lăng tây nam giao, một chỗ đại trang viên vút đi, nghe nói nguyên là một chỗ ở của quan viên tiền triều, bởi vì chiến loạn hoang phế. Dưới trời chiều, cảnh liễu buông xuống, vật đổ nát thê lương, bụi cỏ dại mọc tốt thỉnh thoảng từ bên trong nhảy ra một con châu chấu, dế mèn, hoặc là thoát ra một con thỏ làm cho cảnh tượng tăng thêm xào xạc.

Nơi này nảy sinh Khô Lâu lv 80~100, khi bạn đi qua địa vực này ở thân thể trước sau có lẽ đột nhiên có Khô Lâu từ dưới bùn đất t đứng lên, phối hợp nơi âm thanh của trận trận gió lửa thỉnh thoảng sẽ bị đã giật mình. Nơi này Khô Lâu kinh nghiệm cao, phát dẫn cao, nảy sinh mới mau, chỉ cần tìm đủ cường tráng, thật sự là một nơi luyện cấp tốt.

Ở xà công viên chỗ sâu có một ngọn thêu lâu nhìn thấy cô gái ý vào cửa sổ nhìn về nơi xa, thân thể hiện ra hình dáng hơi mờ, hẳn là chính là “Nữ quỷ” trong miệng Vương Nhân.

Tử y được sư cùng huyền y kiểm khách che ở cửa, càn quét quái chung quanh nhanh chóng chà ra tới quái lv 120 Khô Lâu vệ sĩ. Huyền y kiểm khách không cam lòng ngay cả Khô Lâu cũng khi dễ hẳn, rõ ràng nơi này nảy sinh mới Khô Lâu lv 80~100 làm sao đến phiên hẳn ra tới lv 120 Khô Lâu vệ sĩ?

Trầm Ngư dọc theo thang lầu chạy lên thêu lâu tầng hai. Cô gái ý vào cửa sổ xoay người, Trầm Ngư nhìn thấy một mặt vừa giận vừa vui, xinh đẹp động lòng người, quả nhiên là một vị nữ quỷ tiểu thư “Xinh đẹp”.

Trầm Ngư đang than thở đã nhìn thấy nữ quỷ tiểu thư một ánh mắt u oán ném qua, Thái hậu máu ít ngã. Má ơi, quỷ này thật —— lợi hại. Trầm Ngư hướng trong miệng ăn một viên máu thuốc, cũng nữa chẳng quan tâm thương thức mỹ nữ “Quỷ” nữa.

“Ê ê, nữ quỷ tiểu thư, tôi thật không phải là muốn cùng cô PK tôi chỉ muốn cùng cô tâm sự.”

Đi vị tránh ra nữ quỷ tiểu thư đột nhiên tăng vọt muốn cùng nàng móng tay tới “khoảng cách gần tiếp xúc thân mật”, trạng thái kỹ năng “Mỵ sắc giang sơn” ném đi qua, không quên ở thời gian mười ngón tay như bay.

“Nữ quỷ tiểu thư, còn không có biết phương danh của cô?”

“Tên của taôi là Thái hậu. Vẫn gọi cô là nữ quỷ tiểu thư có chút không lễ phép, ...”

“Thật ra thì tôi tới nơi này là muốn mời cô đi làm khách. Chúng ta có một trang viên vô cùng mỹ lệ, nơi đó có bốn mùa nở ra hoa đào, còn có một hồ sen mỹ lệ, hoa sen có màu hồng, màu trắng, màu đỏ, có uyên ương cùng các loại cá trong nước chơi đùa, còn có một vị mỹ nhân ngư... ”

“Hồ sen bên loại một gốc cây liễu cổ thụ đã tu luyện hình người, trước mắt giúp chúng ta quản lý hậu viện...”

...

Huyền y kiểm khách ôm “Trăng tròn” màu tím ngồi ở cửa thang lầu, liếc tiểu hồ ly cùng con cạp trắng ở Khô Lâu tả trùng hữu đột, bên cạnh hẳn Tử y được sư loay hoay trên mặt đất được đỉnh, trong tay đảo một quyển thuốc 1 trang qua.

Thang lầu thanh âm vang lên, huyền y kiểm khách vọt nhảy dựng lên, nhìn thấy cô gái hoàng sam đi xuống lầu, nhân vật có chút ngơ ngác.

“Này này, tiểu đại tẩu sao?”

Trong nháy mắt thời gian Tử y được sư đã hảo hảo thu về được đỉnh cùng thuốc, nhìn về phía cô gái hoàng sam phía sau nữ quỷ tiểu thư hơi mờ.

Một hồi lâu.

“Phu quân, thì ra là...”

Tử y được sư nhìn rõ ràng chặt đứt một nửa tin nhắn.

“... Yêu nhân, không, người quỷ, cũng không có thể nói như vậy dù sao chính là ... Rất sớm trước kia thì có.”

Tử y được sư đóng tin nhắn nhìn về phía “Người trong cuộc” .

Trầm Ngư đem “Nữ quỷ tiểu thư”, không, có lẽ hẳn là tên là “Quỷ tiên sinh” giao cho Tử y được sư cùng Khanh Tương tiểu đệ xử lý, đi phòng tắm, vắn một phen nước lạnh gội mặt, cảm xúc hỗn loạn từ từ làm lạnh xuống tới.

Không biết chính là một thiếu gia bị nuôi lớn thành “Tiểu thư”, trong trò chơi yêu nhân nàng trước kia thấy không phải là một con hai con. Trấn định. Trấn định. Trấn định.

“Quỷ tiên sinh” tên là Tương Quân, chiến loạn người cả nhà chạy nạn trên đường cùng người thân thất lạc, cuối cùng chết ở bờ Trường Giang, bởi vì không người nào nhặt xác an táng hồn phách không thể trở về mình phủ, không chỗ về, không thể làm gì khác hơn là trở về đến này ẩn thân. Nếu như Trầm Ngư ba người có thể tìm được hài cốt an táng cho hắn, hắn đáp ứng cùng Trầm Ngư trở về được sư trang. Trở lên đây là “Quỷ tiên sinh” tương quân tự thuật.

Mang theo “Quỷ tiên sinh” Tương Quân, ba người không thể phi phù từ Kim Lăng một đường chạy đến an tử, cũng may cũng không phải là rất xa.

Thấy xa xa kia Tương Quân kích động lên đột nhiên tăng nhanh tốc độ về phía trú thôn, ba người chạy tới thôn đã không thấy hồn phách của “Quỷ tiên sinh”. Ba người hai mặt nhìn nhau, sau đó đánh giá cái thôn trấn tên An Thủy này.

Trên bản đồ của Ngạo thế cũng không có biểu hiện có một nơi tên là thôn trấn An Thủy này, bọn họ là dựa vào Tương Quân chỉ mới tìm được. Trầm Ngư nghĩ tới hẳn là bản đồ phó bản mở ra hệ thống ghi chép Tắc Thiên Thái hậu thấy:

Tiếp nhận nhiệm vụ “Đồng xanh khóa”,

- Tìm ra An Thủy (hoàn thành); Mở ra bản đồ An Thủy

- Thỉnh cầu thôn trưởng (chưa hoàn thành)

...

Trầm Ngư mở ra bản đồ Ngạo thế, hai mắt như Rada nhìn ở Trường giang địa vực di lăng (nay nghi xương) đến Giang Thành (nay Vũ Hán) ở giữa, thấy một cái tên: An Thủy. Đóng bản đồ, hỏi bên cạnh huyền y kiểm khách

“Đệ đệ, mới vừa rồi có hay không có kinh nghiệm nhiệm vụ?”

Khanh Tương: “Nhân vật nhận được kinh nghiệm 67000, sủng vật nhận được kinh nghiệm 50000, nhận được kim tiền 2 vạn lượng bạc trắng, 1 trang bị ”Tử Vân quan” lv 6x. Tiểu đại tẩu, xem ra nhiệm vụ này không đơn giản phần đầu hoàn phần thưởng cứ như vậy quá lớn. Đúng rồi, có hay không tìm mấy trợ thủ chỗ này biểu hiện tổ đội nhân số 36, hẳn là còn có ba danh sách.”

Trầm Ngư không có ý kiến, Tử y được sư ngầm đồng ý. Chuyện này giao cho Khanh Tương đi liên lạc. Mười mấy phút đồng hồ sau, loạn thể hồng nhan, tiêu lâu, ba nghìn bầu đứng ở cửa vào An Thủy.

Hồng nhan đại tỷ cùng ba nghìn bầu, nàng có thể hiểu được. Thật, Trầm Ngư dùng sức gạt đầu cũng là người Phiêu Huyết đường. Bất quá, tiêu đại lâu chủ ——anh ta chừng cùng hồng nhan đại tỷ tốt như vậy , dặt tay nhau mà đến a ——

Tổ tốt đội ngũ, đoàn người đi vào thôn .

Mỹ nữ yêu mị tận xương sửa móng tay đỏ bồng tựa vào trên giường quý phi, nhẹ nhàng hướng về phía móng tay thối ra một hơi. “Khẩu khí cũng không nhỏ. Như vậy đi vì chứng minh thực lực của các người. An thủy làng chúng ta là dựa vào nghề chế đèn lồng, gần đây bên ngoài trấn trên núi đột nhiên tới chút ít ‘Quý đồ’, đồn cây trúc làm thôn dân đã chết hơn mười mấy người, hiện tại cũng không ai dám lên núi phạt trúc. Nếu như các người có thể đem những thứ kia ‘Đồ’ kia đuổi đi, thù lao ta nói cho các người biết chuyện năm đó.”

Đoàn người từ bên trong đi ra.

[tổ đội] Loạn thể hồng nhan: “Cảm giác, cảm thấy thôn trưởng này có chút quỷ dị. Thái hậu muội tử, em cảm thấy thế nào?”

Trầm Ngư cũng cảm giác có cái gì không đúng, thôn này NPC vẽ mặt quá mức phong phú, chỉ sợ... nếu như là được sư sau trang cây liễu loại NPC có trí năng kia, nói cách khác sẽ là nói —— láo!

[tổ đội] áo vải : Đi trúc núi bên ngoài trấn rừng. Tử y được sư đánh nhịp nói.

Mặc dù có hoài nghi nhưng chuyện không có đầu mối chút nào, không bằng đi rừng trúc tìm xem đầu mối. Trên bản đồ, đứng phía bắc thật có một ngọn núi, không lớn là rừng trúc.

Trầm Ngư nhìn mây đen vây bầu trời bao la, thỉnh thoảng có tia chớp sáng ngời phá vỡ bầu trời, sét đánh rầm rầm, làm cho người ta một loại kinh khủng u ám.

“Phu quân ...”

Tử y được sư quay đầu lại nhìn nàng.

“Là chàng chiêu quý, hay là thiếp chiêu quý rồi?” Trầm Ngư nhìn quý ảnh lay động...

—— loạn phần cương.

Cái phương hướng này không phải là rừng trúc sao? Trước mặt những thứ này động tác cứng ngắc nhảy lên vừa nhảy, còn có bên kia cốt cảm “Sinh vật” vô cùng giàu có, chẳng lẽ muốn ta tìm là “Trúc yêu” sao?

Không nên gạt người như vậy, muốn làm khác người cùng ta không giống nhau... ! (#) aaaaa! ! !

7.4 “Đồng xanh khóa? Tử linh ”

Cương thi không đáng sợ, Khô Lâu cũng không thể sợ, buồn nôn nhất chính là hủ thi. Hủ thi... ! Thịt rửa nát muốn chém không xong, giò bọ không ngừng mà ngoa nguậy từ trong thân thể leo ra, loại công kích tinh thần này thật sự vô cùng cường đại, may là Trầm Ngư cùng loạn thể hồng nhan là 2 kẻ thần kinh vượt qua cũng có chút chịu không được.

Bọn họ ở nơi này tấm loạn cương cùng bọn này từng là loài người phi nhân sinh “Vật lộn” toeid nửa giờ .

Huyền y kiểm khách động tác cũng cơ giới hoá, nếu như không phải là biết hẳn là người chơi Trầm Ngư có hoài nghi hẳn cũng là cương thi nhất tộc. Khanh Tương chém một hồi, báo một vài chữ, 700... 750... 800...

Trầm Ngư không nghĩ mà hỏi : “Em trai đang ở đây đếm cái gì?”

“Chém đủ 1000 , sẽ viên mãn .”

Trầm Ngư có chút nghe không hiểu.

“Nhiệm vụ yêu cầu.” Tử y được sư nhắc nhở.

Trầm Ngư mở ra thấy nhiệm vụ “Đồng xanh khóa”

...

- Theo thôn trưởng An Thủy thỉnh cầu hãy giết 1000 tử thi

...

Oh, tới nơi này có đề kỳ nàng cho là nếu vô cùng vô tận chém đi xuống thì... Tốt lắm! Có mục tiêu thì có động lực. Đại diện tích quân công trạng thái kỹ năng “Mỵ sắc giang sơn” hướng nhóm tử vong ném đi qua cũng bắt đầu có tinh thần Hmm nữa.

“Em trai, giết những đồ này có kinh nghiệm không, lâu như vậy một kiện đồ vật cũng không còn rơi ra.”

“Kinh nghiệm 0.”

Trầm Ngư trầm mặc, chốc lát than dài

“Thì ra là trên thế giới này có người so sánh với đồng chí Grandet vĩ đại hơn người...” Né tránh cương thi đồng chí lục u cửu âm thảo, thời cơ bắt được vừa vặn về phía hồng nhan đại tỷ trên người đã mất một hồi huyết. Một mũi tên vèo từ nàng bên tai xẹt qua cương thi đồng chí hoàn thành “Không trở lại” đại nghiệp, sống thọ và chết tại nhà .

“Tiêu đại lâu chủ, cảm ơn.”

Tiêu đại lâu chủ lạnh lùng xoay người, liên châu tiến tiến không rơi vô ích, ba bốn tiến nhất định có sinh vật hồn phi phách tán. Tiêu đại lâu chủ công kích cá nhân rất mạnh, nếu có rất nhiều là “Quý đồ” vậy tới đây, hẳn cũng không lặn cho thi triển quần công kỹ năng “Bát phương mưa đêm”, mưa tên hiện lên vòng tròn lấy tiêu đại lâu chủ làm trung tâm hướng bốn bề tản ra.

Hồng nhan đại tỷ kéo một thanh đại đao chiến đấu nhất đại khai đại hợp, nhưng có loại mỹ cảm phát tiết. Trầm Ngư lần đầu tiên nhìn thấy ba nghìn bầu giết quái, người dạ hành nhanh nhẹn thật, hơn nữa chiêu thức kia —— âm hiểm a! Tử y được sư động tác thần nhiên thanh thần, giết quái số lượng tuyệt không chậm.

Nhìn không còn có một con “Quý ” nhô ra loạn, sáu người rất có cảm giác âm phong trận trận hàn, trên trời mây đen cũng không có bởi vì tử thi biến mất mà tản ra ngược lại càng thêm dày đặc, tia chớp cũng càng ngày càng sáng. Trên bản đồ phương bắc rừng trúc không biết lúc nào biến mất.

Loạn thế hồng nhan ôm đao : “Nhiệm vụ này thật quý dị, một chút đề kỳ cũng không có. Đây, áo vải lão Đại, làm sao bây giờ?”

Tử y được sư nhìn phương hướng im ắng. Khanh Tương vòng quanh chạy một vòng à.

[tổ đội] Loạn thế hồng nhan: “Tiểu bang chủ phát hiện cái gì?”

[tổ đội] Khanh Tương: “Cái gì cũng không có. Tiểu đại tẩu, bây giờ đi đâu? Trên bản đồ căn bản tìm không được vị trí rừng trúc.”

Thái hậu & Tử Y được sư: “Hồi thanh An Thủy.”

...

Mọi người: ... Thật có ăn ý.

Hai phút sau, sáu người đã đứng ở cửa vào .

Trầm Ngư nhìn trước mắt sương mù lượn lờ động kinh : “Phu quân chàng nói nơi này có phải là cửa vào đi thông đến thế giới cực lạc không?” Bọn họ chỉ bắt quá đi nửa giờ, mà nơi này “Thăng thiên” biến thành sương mù lượn lờ rất “Tiên cảnh” ... ?

Khanh Tương xưng phong nhận việc : “Em đi trước do thám đường, mọi người ở chỗ này chờ em.”

Năm phút đồng hồ sau, huyền y kiếm khách từ đường cũ đi ra ngoài.

Mê cung!

Tử y được sư: ” Mê cung trận.” Quay đầu lại nhìn mọi người

[tổ đội] áo vải: Trong mọi người người nào kỹ năng chạy bát quái cao?” Tự động lược qua Trầm Ngư bởi vì Thái hậu phải không có thể đảm nhiệm hạn chế NPC.

Mấy người lẫn nhau nhìn thoáng qua, của mình báo ra chỉ số bát quái độn giáp cao là quá trung cấp 12%.

Tử y được sư suy tư một hồi lâu,

[tổ đội] áo vải: Mọi người ở chỗ này chờ, phu nhân cùng đi.

Trầm Ngư đi theo Tử y được sư phía sau đi vào mê cung trận.

Đây là cái gì? Cửa cung điện nguy nga ——, Tử y được sư tay trái Tắc Thiên Thái hậu mặc hoàng bào, ở ngoài thành Tử y được sư để xuống Tắc Thiên Thái hậu. Tắc Thiên Thái hậu giận chỉ vào Tử y được sư

“Điều dân to gan, dám bắt ai gia, nhà ngươi muốn như thế nào!”

...

Kia rõ ràng là lần đầu tiên bọn họ gặp mặt ở Ngạo thế. —— đội ngũ cười đỏ tươi nhạc nổi lên đi qua cầu trong thành Lạc Dương

Trầm Ngư tròn mắt đột nhiên chớp mắt lên kéo ra khung nhân vật Thái hậu thấy kỹ năng lan bát quái độn giáp lóe lên, con chuột dùng sức ấn xuống. Trên màn hình cảnh tượng trong nháy mắt bị ánh mặt trời xua tan, lộ ra rõ ràng con mắt trước mặt.

Tử y được sư đứng ở bên người nàng, khom lưng rút lên một cây cột cờ trên mặt đất

“Phu nhân nhìn thấy mười bước bên kia có hồng trúc không?”

“Thấy”

“Nhìn trong trò chơi biểu hiện thời gian bây giờ là 21: 23, chờ 21: 27 phu nhân đem hồng trúc bên kia rút. Điểm kích hồng trúc, sẽ ra 1 khung nói chuyện, ấn kích xác định có thể rút. Nhớ kỹ, thời gian không sớm cũng không được muộn.”

Trầm Ngư chạy đi khám hồng trúc bên kia, điểm kích quả nhiên ra một người nói chuyện. Bạn có rút hồng trúc hay không? Phía dưới có hai nút, đồng ý và hủy bỏ. Nhìn trong trò chơi thời gian biểu hiện thành 21: 27: 00 trong nháy mắt đó ấn xuống con chuột.

Sương mù trong nháy mắt tan, Trầm Ngư nhìn thấy trong tay trúc màu đỏ, đám người Khanh Tương đứng cách đó không xa dưới bóng cây đại hòe.

Tử y được sư đi tới trong tay nắm lấy một thanh trúc màu sắc khác nhau đưa cho :

“Đạo cụ Mê cung trận, phu nhân cầm lấy, nếu có hứng thú có thể nghiên cứu.”

Trầm Ngư nhận lấy, nhìn thăm dài ngắn không đồng nhất bỏ vào bọc.

Đám người Khanh Tương đã chạy tới đối với Tử y được sư bội phục sát đất, vui lòng phục tùng, thao thao miêu tả nước sông không đủ để nói, quả thực là tội lỗi chồng chất... o ()o

Đường phố vắng tanh, gió nổi lên, trên mặt đất lá rụng xoáy lại. Bên cạnh cửa hàng cửa mở một nửa, trên mái hiên thỉnh thoảng rơi xuống tro bụi. Đi vào nhìn thấy đồ phía trên thật đầy bụi đất. Trong lòng sớm có dự cảm, cho nên không có nhìn thấy mỹ nữ thôn trưởng, mấy người cũng không có quá mức kinh ngạc.

Khanh Tương đột nhiên kêu lên

” Nhiệm vụ thứ hai hoàn toàn thành. Thứ ba thôn dân mất tích...”

Thấy lời của hắn, tất cả mọi người đi xem thanh nhiệm vụ.

Trầm Ngư nhìn chằm chằm địa đồ, bản đồ còn có thể dùng chú ý tới ba chữ: phường đèn lồng. Nhớ tới mỹ nữ thôn trưởng đã nói ...“... Chúng ta dựa vào chế đèn lồng kiếm sống...”

“Đi phường đèn lồng.” Giống như lại một lần nữa từ Thái hậu cùng Tử y được sư đỉnh đầu nhô ra.

Trầm Ngư cứng ngắc quay đầu nhìn về phía Tử y được sư, bọn họ lúc nào tu luyện kỹ năng “Trăm miệng một lời”.

Đèn lồng ở Trấn Đông, đèn lồng giấy hồng giắt cửa hai bên bị gió thổi sáng ngời, đèn thờ 3 chữ ” phường đèn lồng ” đỏ chữ to cũng không có làm cho người ta nửa phần hỉ khí, ngược lại tăng thêm vẻ âm trầm.

Mấy người đi tới trong sân vượt qua thất bát tao chạy đến rất nhiều tre, thành phẩm đèn lồng bị gió thổi lẫn lộn trên cửa màn trúc tổn hại một nửa. Vẫn như cũ không có thấy bóng người.

Ở xưởng hậu viện phát hiện chồng chất lượng trúc lớn, còn có trúc tấm, các màu đèn lồng giấy chất liệu gỗ khác nhau, cuối cùng ở một chỗ khó phòng phát hiện 1 lượng đèn lồng lớn, rất nhiều hình dáng, màu sắc...

Dọc theo hàng chiếc đi vào bên trong ở kênh đội ngũ thấy lời của Loạn thế hồng nhan

“Chị phát hiện thấy một cửa ngầm.”

Trầm Ngư chạy tới. Cửa ngầm núp một chỗ phía sau, rất hẹp chỉ có thể cho phép một người đi qua, bên trong đen không có ánh sáng. Loạn thế hồng nhan đi vào trước. Sáu người lần lượt đi vào, ánh sáng yếu ớt có thể nhìn thấy hướng bậc thang kéo dài, đi ba năm phút đồng hồ bậc thang không có, trước mặt bọn họ là một tương tự đại sảnh hang đá, có cầu lửa di động trên không trung, có cái còn kéo cái đuôi thật dài, thấy sáu người, đột nhiên phát ra một loại tiếng kêu bèn nhọn.

Trầm Ngư thấy thanh hạp của Thái hậu không có vội vàng che lỗ tai đem âm lượng chỉnh nhỏ cuối cùng đem lực sát thương thanh âm xuống đến thấp nhất. Phục hồi tinh thần lại thấy loạn thế hồng nhan trong thân thể bay ra một con khiên... Ân... Chuồn chuồn —— tinh? Hướng về phía cầu lửa ném đi.

Này... tác phong... Quả nhiên người nào nuôi thú cưng ai lại thế.

Bất quá, chuồn chuồn vung mạnh, đám cầu lửa kia cùng nhau hướng về phía mọi người “Dùng” tới, như con thiêu thân, người trước ngã xuống người sau tiến lên. Dĩ nhiên, lực sát thương không có thể so sánh. Trầm Ngư nhìn Thái hậu máu rầm ròi, tất cả mọi người hoa hoa lệ lệ một thân lực quang rất là tiên diễm. Độc, không một kẻ may mắn thoát khỏi.

“Hồng nhan đại tỷ, đem chuồn chuồn của chị giao ra mời tội đi, chị cảm thấy bọn họ có thể dừng lại công kích hay không?” Trầm Ngư “hoa hoa lệ lệ” phóng thích ra hồi huyết thuật vẫn không quên đối với thiêu thân kia ném “Mỹ sắc giang sơn”.

Trừ Thái hậu mọi người đồng loạt đem súng vật thả ra.

Huyền y kiểm khách đem “Trăng tròn” một chiêu Vạn Mai Tề đủ để vô số kiếm hoa vọt vào bầy thiêu thân như quả cầu lửa kia, phát rồi một vòng mới thét chói tai oán trách

“Hôm nay tại sao cùng quỷ dây dưa lên...”

Trầm Ngư nhặt lên trên mặt đất một viên hạt châu hệ thống biểu hiện.

‘Huyết Linh châu, vật phẩm nhiệm vụ’

Những người khác thật giống như cũng phát hiện, Loạn thế hồng nhan phách lật một con tóe bạo liệt lăn xuống mặt đất một viên hạt châu

“Thái hậu muội tử, em chịu trách nhiệm đem những đồ này nhặt, nhìn xem cần bao nhiêu.”

99 viên. Nàng liếc mắt nhìn khung nhiệm vụ đây là muốn lấy số lượng Huyết Linh châu.

Cho nên Thái hậu xuyên qua ở đạo quang kiếm ảnh nhặt hạt châu tuôn ra, còn có thừa thời gian thỉnh thoảng cứu trị một chút đồng đội mất máu quá nhiều. Bởi vì vô cùng “Nhàn nhã đi chơi”, Trầm Ngư vừa RP.

“Phu quân, tìm cái thời gian khi nào chúng ta tới đây hẹn hò đi.”

Trừ Tử y được sự, mọi người động tác đồng thời hơi chậm lại.

Trầm Ngư tiếp tục : “Thật ra thì chỉ cần đem những cảnh này tưởng tượng thành đom đóm đêm hè chính là rất cảnh tượng lãng mạn. Khi nó sáng tựa như ánh sao... Nếu như có thể thêm một bầu rượu, hoặc là cây sáo phong nhã, một bộ bút nghiên mực nhân sinh quả là cao hứng...”

Tử y được sự ồng tay áo giương lên, thoảng cái treo bảy tám chỉ. Phong khinh vân đạm trả lời : “Phu nhân có nhã hứng như vậy, nào dám không phụng bồi.”

Mọi người ghé mắt. Không hổ là vợ chồng a, một chữ mạnh rất cao? !

8. Chương 8: Phu Nhân Mạnh Khỏe

8.1 “Đồng xanh khóa? Kinh thuật ”

Ở lối đi cuối thấy rất nhiều Khô Lâu, nhiệm vụ nói bọn họ q thứ ba tìm kiếm thôn dân mất tích hoàn thành. Thứ tư là đèn lồng da người.

Nhìn tên nhiệm vụ thứ tư Trầm Ngư ngây người thật lâu, da người làm đèn lồng cũng làm ra đây là nhiệm vụ trò chơi hay là kinh kịch?

Cuối thông đạo có vô số gian phòng, trong phòng để quan tài có một cỗ, có hai cỗ, nhiều nhất năm sáu cũng có. Trầm Ngư đếm một chút tổng cộng mười ba gian phòng, bên trong quan tài là 24 cái.

Đèn lồng da người ý nhắc là đi phòng đèn lồng tìm?

Đang lúc ấy thì ba nghìn bầu “Không cẩn thận” đụng vỡ một cỗ quan tài, bên trong không có thi thể mà là một cái lược cho nữ nhân dùng, lược màu đỏ tình sảo khéo léo, trang sức công dụng nhiều thực dụng.

Vốn là chẳng qua là tùy tiện ấn kích một cái không nghĩ tới lược bínhạt , ba nghìn bầu đem thuộc tính lược phát đến kênh đội ngũ. ‘Tương quân lược’ vật phẩm nhiệm vụ.

Khanh Tương đưa trẻ kén kiếm bỏ ra bên cạnh một ... cỗ quan tài khác, Biu—— bên trong nhảy ra một con nữ quỷ tóc dài.

Giải quyết quỷ này Trầm Ngư than vãn :

“Em trai này, RP em quả nhiên đáng giá thảo luận ...”

Đứa trẻ thở phì phò chạy đi một cái phòng khác, bỏ một cỗ quan tài lần này —— ra tới không phải là quỷ, mà là một “Xà”vẩy đuôi, đầu tam giác, lưỡi màu đỏ tươi , Lan thân rắn có khoang hằn là rắn độc. Giải quyết rắn độc, Khanh Tương liên tiếp bỏ mười bảy mươi tám cỗ quan tài, cuối cùng không có đồ nhô ra trong quan tài trống rỗng, cái gì cũng không có. Bắc Phong thổi, Khanh Tương đưa trẻ đứng trong gió rét thấy được ý vị...Mọi người cùng nhau quay lưng lại, RP, vận khí...

Rất cục ở một trong cỗ quan tài phát hiện một đèn lồng, nhìn tính chất, nhìn hoa văn... Mọi người chột về phía sau nhảy ra. Đèn lồng da người!

Tiêu đại lâu chủ như không có việc gì nhắc lên đèn lồng, quay đầu lại nhìn bọn họ.

“Không phải là cái này chứ? ”

Mọi người thở phào nhẹ nhõm, nhớ tới hấn cử động mới vừa rồi, Tiêu đại lâu chủ thì ra là cũng là cường nhân.

“Đây chỉ là tìm được cái chìa khóa đèn lồng da người.” Tiêu đại lâu chủ nói một câu,

Mọi người ngã xuống đất.

“Làm sao tìm được đèn lồng da người?” Loạn thể hồng nhan có chút ít tò mò nhìn trong tay Tiêu lâu đèn lồng màu đỏ.

“Ừ.” Tiêu lâu đáp một tiếng.

Sau một khắc, đèn lồng màu đỏ đột nhiên sáng lên, càng ngày càng sáng, ... Giống như một cái mặt trời chiếu lên gian phòng sáng như ban ngày. Đèn lồng màu đỏ lên tới giữa không trung cấp tốc xoay tròn càng chuyển càng nhanh...

Mông lung dưới ánh đèn, một nữ tử ánh giống như mơ hồ hiện ra, búi tóc cao, không phải là tuyệt sắc chỉ được cho là thanh tú.

Cô gái chậm rãi mở mắt ra, Trầm Ngư lần đầu tiên hiểu “Ánh mắt là linh hồn con người ” những lời này đơn giản là này đôi mắt, mặt thanh tú dung quang diễm diễm, khuynh thành tuyệt sắc cũng không gì hơn cái này.

Cô gái tự thuật nàng tên là Nhan Đàm, Đại thiếu phu nhân Triệu gia phường đèn lồng, nhà mẹ đẻ là nhà giàu ở Kim Lăng gả cho con trai lớn Triệu gia là Triệu Trinh. Cưới sau một hai năm, Triệu trinh với nàng quả thật không tệ, chỉ bất quá vợ chồng thời gian dài Triệu Trinh tính tình kém từ từ hiển lộ ra, háo sắc, tham lam, vô pháp vô thiên... cCủa hồi môn Nhan Đàm tới nhà hoàn toàn không cần phải nói, Triệu gia đại tiểu nha hoàn cũng không chạy ra khỏi ma trảo của hắn. Chỉ vì Triệu gia ở An Thủy lấy thúng úp voi, mọi người cũng chỉ có thể nén giận.

Triệu Trinh cùng tiểu thiếp thúc bá thông dâm có lần bị Nhan Đàm bắt gặp. Sợ phiền phức bại lộ Triệu Trinh lúc này nổi lên sát cơ, sau lại còn dùng da người của nàng hồ thành một cái đèn lồng.

Cô gái thỉnh cầu bọn họ đem nàng mang theo bởi vì nơi này là địa bàn của thiêu thân âm độc trăm năm qua hồn phách của nàng bị giữ ở chỗ này, thủy chung không được giải thoát.

Hỏi nàng xương khô phía ngoài.Cô gái nói cũng là thôn dân bị Triệu Trinh giết.

Trầm Ngư cùng Tử y được sư nói lặng lẽ nói.

“Phu quân a, bây giờ NPC cũng trí năng hóa đến loại trình độ này sao? Thiếp làm sao vốn cảm giác mình bị hốt du.”

“Phu nhân phải tin tưởng mình.”

Trầm Ngư: O ()o

Chuyện chứng thật như Tử y được sư suy đoán, khi bọn họ đáp ứng cô gái thỉnh cầu sau, cô gái giống như biến mất giữa không trung đèn lồng màu đỏ dừng lại xoay tròn rơi xuống. Bọn họ nhất, thấy bốn chữ ‘đèn lồng da người’.

Q thứ 4 hoàn thành. Q thứ năm mở ra ‘giả dối & sự thực’.

Sáu người từ phường đèn lồng đi ra, nhìn cảnh xuân tươi đẹp, chim hót ngày đi ở trên đường phố, nghe hai bên cửa hàng truyền đến thanh âm có loại làm như ảo giác cách một thế hệ.

Ở bên trong gặp lại được mỹ nữ thôn trưởng, mỹ nữ thôn trưởng đang ôm một đứa bé, không có như lúc trước tốt quá hoá lớp tươi sắc có cảm giác phụ nữ đàn hoàng.

Mỹ nữ thôn trưởng không phản ứng gì, cho đến khi Tiêu lâu đem đèn lồng người da lấy ra, mỹ nữ thôn trưởng sắc mặt đại biến

“Vật này các ngươi từ nơi nào có được?”

Đèn lồng da người ở ban ngày ban mặt trước mắt bao người biến mất, phường đèn lồng dưới lối đi nhìn thấy thân ảnh cô gái hiện ra.

Mỹ nữ thôn trưởng trong nháy mắt đem hài tử che ở phía sau

“Là cô? !”

“Không sai, là tôi.” Cô gái cười lớn lên, búi tóc cao rơi lả tả, sợi tóc bay, hốc mắt tuyệt mỹ nhưng có nước mắt càng không ngừng lăn ra đây.

“Tôi vừa đi ra —— ”

“Yêu quái, cô muốn làm gì?”

“Muốn làm gì? Là An Thủy thiếu chúng ta ! Thiếu tương quân ! Thiếu tương đại ca !”

Mỹ nữ thôn trưởng sắc mặt trắng bệch, cãi lại

“Kia đã là chuyện một trăm năm trước, tất cả mọi người lúc đó đã chết.”

“Nhưng tử tôn bọn họ còn sống. Tôi lúc đầu dưới tóc nguyên rửa thề, thề cho An Thủy bị đoạn tử tuyệt tôn...”

“Phu quân, có cứu bọn họ hay không?”

Đứng ở một bên Trầm Ngư hỏi.

Loạn thế hồng nhan phát biểu ý kiến : “Theo như dĩ vãng quy tắc game, là phải cứu, sau đó PK đánh bại mỹ nữ đèn lồng, cứu vớt thôn dân.”

Ba nghìn bầu: “Nếu như không có nói gì, có cứu hay không không có sai, nói không chừng chẳng qua là muốn chúng ta quan sát trận chiến đấu này. Bất quá, nghe Thái hậu đại tẩu cùng áo vải lão Đại.”

Khanh Tương: “Bầu tử cậu nơi đó không phải là có đem ‘Tương quân lược’ sao, không biết cùng chuyện bây giờ có cái gì liên quan? Mỹ nữ đèn lồng hiển nhiên là biết tương quân.”

Loạn thế hồng nhan gật đầu.

????????????????

Cô gái đang cầm ‘Tương quân lược’ nước mắt chảy đầy cũng quên mất tìm mỹ nữ thôn trưởng báo thù

“Các người thấy tương quân rồi? Nàng ở nơi đâu? Mang ta đi tìm nàng!”

Chú ý tới chỉ đại từ “Nàng”, Trầm Ngư nháy mắt mấy cái, “Nhan Đàm?”

NPC nói chuyện với nhau công việc này giao cho Trầm Ngư, sau đó có được “Chân tướng” chuyện .

Nhan Đàm đương nhiên không phải là nữ nhi đại gia đình, cũng không phải là Thiếu phu nhân Triệu gia phường đèn lồng, nàng chẳng qua là 1 gốc núi trúc tu luyện thành hình dạng núi cát.

Rừng núi trúc đầy khắp núi đồi là trúc đương nhiên có tu luyện ra linh trí, còn có số rất ít có thể biến hình người, tỷ như kia khóa trúc tương phi cùng tiểu cát yêu. Yêu là không có tên bất kể là trúc yêu, hay là cái người là tiểu cát yêu.

Cho đến một năm kia, nữ nhi Nhan gia Tương Quân đi tới An Thủy trở thành Thiếu phu nhân Triệu gia. Nhan Tương Quân quả thật nữ nhi đại gia đình, chẳng qua là chiến loạn chạy nạn cùng người nhà thất lạc, bị con trai lớn Triệu gia Triệu Trinh một cái nhìn trúng, bắt gả cưới. Kế tiếp chuyện xưa. Trúc yêu hóa hình người cô gái kia lại bị phu sát hại. Trúc yêu đi báo thù, lại bị Triệu gia mời đạo sĩ đánh cho hồn phi phách tán.

Tiểu cát yêu tương hết thấy nhìn ở trong mắt, biến thành bộ dáng mỹ nữ, quả nhiên bị Triệu Trinh nhìn trúng đưa vào Triệu gia. Một tháng sau người của Triệu gia lần lượt chết bất đắc kỳ tử, bộ dạng Nhan Đàm nhưng cũng ở không lâu sau bại lộ. Rừng núi trúc bản thể bị hủy vì trấn trụ hồn phách của nàng Triệu gia giết chín chín tám mốt một đứa trẻ nam nữ mới ra đời đem máu của bọn họ vấy vào phương vị Cửu U, hải cốt vớt vào dưới hầm phường đèn lồng.

...

Trầm Ngư nghe xong chuyện xưa tổng kết:

1, có hai Tương Quân. Một người là tiểu thư nhan tương quân Kim Lăng Lương, một người là rừng trúc trúc yêu - tương quân.

2, nhan tương quân cùng nhan đàm trước sau làm đại thiếu phu nhân Triệu gia, bị làm thành đèn lồng da người chính là Nhan Đàm.

3, bọn họ ở Kim Lăng Lương xà công viên nhìn thấy “Quý tiên sinh” tương quân hẳn là trúc yêu tương quân, về phần nhan đàm nói trúc yêu tương quân đã hồn phi phách tán... Chuyện này chỉ có thể tìm tới tương quân để cho hắn giải thích.

4, trúc yêu tương quân cùng Nhan Đàm lừa gạt bọn hắn, vừa rồi không có lừa gạt bọn họ.

5, bọn họ bây giờ nhiệm vụ cứu giúp Nhan Đàm tìm “Tương quân”.

Trầm Ngư tổng kết ọi người thấy, những người khác gật đầu, không tệ, mạch lạc rõ ràng vừa xem hiểu ngay.

Khanh Tương ngó ngó bên kia mỹ nữ Nhan Đàm, nhìn tới đây

“Tiểu đại tẩu, lần này có thể hay không lại là nói dối?” Đứa trẻ oán trách

“Nhiệm vụ này làm đến bây giờ chúng ta chính là bị NPC lừa gạt lừa gạt.”

Trầm Ngư vỗ vỗ đùi trả lời nói thảm thía

“Em trai này—— đây chính là nhân sinh a nhân sinh a - a - a ——” cảm thán biến đổi bất ngờ.

Khanh Tương rút ra cước bộ lão đảo đi tới trước mặt Nhan Đàm mỹ nữ.

“Tương quân đâu nhỉ?”

8.2 “Đồng xanh khóa? Kết thúc ”

Khanh Tương tiểu đệ mặc dù bị Trầm Ngư đả kích không nhẹ nhưng hỏi ra tới nói là tỉnh táo hỏi đến giờ tử.

? ? ? € \$? ? ? € ? ? ? ? Ψ ? ? ? ? Ψ ? ? ? ?

Sáu người đi lại ở trên đường đi thông rừng núi trúc.

Trầm Ngư nhìn Nhan Đàm từ từ thân ảnh nhạt nhòa miệng khả nghi trù động, cũng không lâu lắm quả nhiên thấy nàng kia thân thể bỗng nhiên héo trên mặt đất.

Hệ thống nói cát yêu Nhan Đàm chịu đựng không được dương khí nhân gian, hồn phách sắp bay ra. Người chơi phải tìm đến cứu chuyển tâm đan kéo dài tính mạng.

Nhìn xong hệ thống nói Trầm Ngư nhìn Tử Y được sư muốn biểu đạt ý tứ rất rõ ràng. Chuyện như vậy nhờ vào chàng. Hồi lâu không nhìn thấy Tử y được sư lấy ra cứu chuyển tâm đan.

Này “Cứu chuyển tâm đan ”Căn bản không phải ai cũng luyện ra đan dược này, cửa hàng hệ thống cũng không bán, Tử y được sư dù là đại thần, cũng không có thể siêu thoát trình tự tồn tại.

“Cứu chuyển tâm đan ”Là 1 khâu của nhiệm vụ này.

Mọi người trở lại An Thủy, làm xong một tổ nhiệm vụ sau cuối cùng từ tiệm thuốc Trấn Đông Trương lão đầu nơi đó nhận được “Cứu chuyển tâm đan” tổ truyền, lại đi tìm Nhan Đàm, nhưng không ở đó.

Dựa theo hệ thống nhắc nhở vừa đi mỹ nữ thôn trưởng. Mỹ nữ thôn trưởng dẫn bọn họ đi Triệu gia lão trạch, cùng Kim Lăng xà công viên, đổ nát thê lương, liều rủ bờ tường, sân sinh đầy cỏ dại.

Mọi người đi vào thấy hai người có tranh chấp, rõ ràng là Nhan Đàm còn có Tương Quân. Cái này tương quân hẳn là nữ nhi Nhan gia, cũng chính là Triệu gia cái vị đại thiếu gia phu nhân kia.

Nhan tương quân kêu Nhan Đàm không nên thương tổn a thôn dân, quá khứ ân oán sẽ cho nó đi qua. Nhan Đàm nghe không vào, hai người đánh nhau.

Hệ thống nhảy ra một cái khung hỏi bọn họ có nguyện ý hay không cứu giúp nhan tương quân bảo vệ thôn dân? Chỉ có một lựa chọn là nguyện ý.

Trầm Ngư than thở ấn xuống con chuột đây không phải là bắt buộc sao rõ ràng chỉ có cái này còn lựa chọn cái gì?

Có đám người gia nhập, Nhan Đàm không cam lòng hồn phi phách tán. Nhan Tương Quân đối với bọn họ nói cảm ơn, nói mỹ nữ thôn trưởng nguyên lai là tử tôn. Đang “Lao trú việc nhà”, một người nam tử trẻ tuổi nước mắt chỉ vào Triệu gia chỗ ở, Nhan Tương Quân nhìn thấy người này, trông mắt sục tích nước mắt, la một tiếng

“Tương đại ca —— ”

Trầm Ngư tròn mắt, người nọ là nàng ở Kim Lăng xà công viên nhìn thấy cái “Quý tiên sinh” tương quân? Rõ ràng là phong độ chỉ có yêu như vậy, tại sao lúc trước phải mạo dùng dáng ngoài nhan tương quân? Nhìn trúc yêu tương quân cùng nhan tương quân hóa thành khí biến mất, Trầm Ngư đột nhiên không có tâm tình nói chuyện. Phát hiện nàng trầm mặc, Khanh Tương hỏi nàng

“Sao vậy, tiểu đại tẩu? Chị không phải là đang khóc chứ?”

Trầm Ngư một “Tối độc phụ nhân tâm” ném đi qua

“Khóc cái cọng lông? Bọn họ cùng chết mới là lẽ phải. Nếu như kịch vui này mới không phù hợp lẽ thường.”

Nhan Đàm rừng núi trúc trên tương đương tồn tại với muối muối tương quân, nhiều năm như vậy làm bạn tình cảm nồng hậu như thế bất kể như thế nào, Nhan Đàm là bởi vì Nhan Tương Quân mới hồn phi phách tán. Tình yêu thật trọng yếu ư ? trọng yếu đến bỏ qua hết thảy? Hiển nhiên, tương quân không phải cho là như vậy ít nhất nhan đàm cùng nhan tương quân ở trong lòng hẳn là một trục hoành.

Trầm Ngư cùng Khanh Tương náo, thấy Loạn thế hồng nhan nói một câu.

“Mấy người thật không có đồng cảm, chuyện xưa bi thương như vậy ”

Trầm Ngư cảm thấy toàn thân bộ lông giống như bị điện giật, trong nháy mắt thẳng tắp đứng lên trên màn hình cô gái hoàng sam cùng huyền y kiếm khách động tác quỷ dị cứng đờ.

“... Hồng nhan đại tỷ, là bản thân tỷ sao?”

“Hồng nhan đại tỷ, đổi tính rồi? Hoặc là chẳng qua là muốn gây cười...”

Tiêu đại lâu chủ vô cùng trấn định

“Các người chơi của các người đi, hồng nhan không có chuyện gì ”

Mọi người: ...

Sau một khắc đã nhìn thấy Hồng y nữ hiệp đối với thanh sam cung thủ vung đại đao

“Tiêu lâu, ta tâm tình không tốt, PK (”

“Hồi lời đài Trình di tỷ võ ”

Nơi đó PK thất bại không rơi kinh nghiệm, không mất cấp bậc, không mất thuộc tính, không mất kim tiền, không mất trang bị, tóm lại cái gì cũng không mất chỉ là vì cho người chơi dễ dàng tỷ thí.

Nhìn Hồng y nữ hiệp cùng thanh sam cung thủ dặt tay nhau đi, Trầm Ngư nín hồi lâu.

“Em trai này, chúng ta Phiêu Huyết đường có phải hay không sắp có chuyện vui ”

Khó được khi Khanh tiểu đệ tâm hữu linh tê một phen

“Ok, Em đi nói chuyện, gió thu mưa phùn lâu cũng là bang phái lớn như thế, rất xứng với Phiêu Huyết đường chúng ta cũng không coi là bôi nhọ hồng nhan đại tỷ ”

Trầm Ngư còn muốn nói điều gì, đã nghe tới cửa truyền tới tiếng chuông đó là liên tiếp lâu dưới cửa chống trộm kêu. Nói một tiếng, đi nghe xem, thuận mắt nhìn một chút trên tường đồng hồ treo tường 23: 24. Nghĩ tới đã trễ thế này sẽ là ai?

Chuyển được đã nghe đến Vương Nhân thanh âm như cú kêu

“Tỷ, tỷ, mở cửa nhanh, mở cửa nhanh.”

Trầm Ngư bỏ xuống chót mở, chỉ chốc lát sau Vương Nhân chạy tới.

“Chìa khóa đưa cho em đâu?”

Vương Nhân le lưỡi, có chút nghịch ngợm ôm cánh tay của nàng làm nũng

“Đi quá mau, cho nên quên trong nhà .”

Trầm Ngư không có ở đây dây dưa chuyện này

“Làm sao nửa đêm canh ba tới đây, em con gái đi muộn thế không biết rất nguy hiểm sao? !”

Vương Nhân co rút đầu lại, nhắc tới cũng kỳ. Vương Nhân từ nhỏ không sợ trời không sợ đất nhưng đối với lời của Trầm Ngư nói gì nghe nấy, trong nhà người lớn đều nói võ quyết dày có móng tay nhọn.

Vương Nhân đi vào, đem túi hướng trên ghế sa lon ném, hướng phòng ngủ chạy đi

“Tỷ, tỷ, còn một ... máy tính khác đâu?”

“Ồ chỗ cũ.”

Vương Nhân nhảy ra, ôm vào trong ngực đứng cửa phòng ngủ đối với Trần Ngư nịnh hót cười.

Trần Ngư buồn cười lắc đầu

“Tốt lắm, tới đây.”

“Vẫn là tỷ tốt nhất.” Vương Nhân nhào đầu về phía trước, ở trên mặt nàng ấn một dấu nước miếng, thuần thực kết nối với dây mạng

“Ở nhà nhất định sẽ bị ba mẹ thuyết giáo, như tỷ ở nơi này tốt hơn.”

Trần Ngư trừng nàng một cái.

Vương Nhân hì hì cười : “Tỷ, em cùng chị làm nha, một người khá nhàm chán.”

Hai năm qua cũng không tới, lúc đó sao không thấy nó đến?

Vương Nhân tiến tới trước màn hình : “Tỷ, mọi người làm nhiệm vụ sao?”

“Đã làm xong.”

Trở lại trò chơi, Tử y được sư còn đang đợi nàng.

“Mấy người không cần đi nghỉ ngơi?”

Khanh Tương khoan khoái trở lại : “Nghỉ hè, ngày mai không cần đi học. Hơn nữa em có kim bài miễn tử.”

“Kim bài miễn tử ?” Trần Ngư đối với cái này rất cảm thấy hứng thú.

Khanh Tương đưa trẻ phe phẩy cái đuôi nói ; “Mới vừa rồi mẹ em tới kiểm tra phòng em chỉ nói một câu mẹ thôi nha”

“Nói cái gì?”

“Ca đang chơi ”

Giờ khắc này, Trần Ngư phảng phất nhìn thấy thiếu niên lỗ mũi nhô lên bộ dáng khả ái, cùng ba nghìn bầu cùng nhau trở về hấn một vẽ mặt ký hiệu: (#) điền

Tán gẫu riêng tư.

“Phu quân thời gian sao” nàng nghe mười ba nói gần đây bọn họ bề bộn nhiều việc.

Qua một thời gian tin ngắn nói : mới trở lại.

“Phu nhân, ngày mai gặp” đơn giản, không có chút ướm át tình cảm nào.

Trần Ngư định nhắn lại Tử y được sư phát tới một cái tin tức.

“Bạn gái Trâu phong ngày mai muốn tới thành phố S ”

Trần Ngư đợi năm phút đồng hồ, không nói gì.

“Nếu như A Tứ yên tâm, bạn gái cậu ta có thể giao cho thiệp, thiệp sẽ chiếu cố tốt.” Những lời này A Tứ chỉ chính là “Trâu phong” mà Tử y được sư nói, cũng là được sư trang được sư 004.

Suy nghĩ một chút vừa phát đi qua một cái

“Cô bé tới có thể ở chỗ này của thiệp. Dù sao chỗ này của thiệp cũng có một gian phòng ngủ trống g.”

“Cám ơn chị dâu, Quyên Quyên giao cho chị dâu, em cực kì yên lòng ” Nơi này đang nói, thành linh nhận được tin của 004.

Trần Ngư trầm mặc.

Hấn lúc nào online, mới vừa rồi hình cái đầu màu xám tro.

Hỏi chút ít tình huống, bạn gái 004 tên là Hồ Quyên là tiểu thanh mai của cậu ta, vốn là học hệ Trung văn đại học ở thành phố B, cũng là năm nay tốt nghiệp, đã thi đậu nghiên cứu sinh đại học S hệ Trung văn. Ngày mai đi xe lửa đến thành phố S.

Ngày thứ hai quá trưa, Trần Ngự ở cửa tiểu khu nhìn thấy Từ Ủy cùng ba đại nam sinh còn có một cô bé đi xuống xe taxi, dẫn bao bao túi túi đi tới.

Bạn gái Trâu phong là cô bé một rất văn tĩnh, có chút xấu hổ, nghe xong Trâu Phong giới thiệu, đối với Trần Ngự lộ ra sợ hãi mỉm cười gọi nàng

“Ngự tỷ” .

Trần Ngự lúc này bị xưng hô này đánh bại, từ nhỏ đến lớn chưa từng có người gọi nàng như vậy, phát tay một cái

“Gọi tên chị là tốt rồi, nếu không em có thể cùng A Tứ A cửu 13 gọi như vậy.”

Cô bé nhìn một chút bên cạnh Từ Ủy, thanh âm nhỏ mảnh kêu một tiếng

“Chị dâu” .

May là Trần Ngự da mặt dày, nghe gọi thế cước bộ cũng lão đảo một chút, nàng nói “Cùng A Tứ , A cửu, 13 giống” gọi là nàng là “Trần sư tỷ” a.

Băng thông rộng nước mắt T-T

8.3. Đối với RP sâu sắc giải thích

Vương Nhân che miệng ở một bên cười bị Trần Ngự tức giận trừng mắt liếc . Vương Nhân dắt Hồ Quyên hướng trong nhà đi, hết sức nhiệt tình

“Quyên Quyên, tôi nói với chị không nên bị tỷ hù đến, chị ấy một đêm mẹ mặt kẻ như tâm đầu hủ ...” Nói cũng không quản người ta nghe có hiểu hay không.

Vào cửa Trần Ngự thời điểm Hồ Quyên đã cùng Vương Nhân vào trong rồi.

Mấy người cũng là lần đầu tiên đến chỗ ở của Trần Ngự, tò mò đông sờ tây nhìn, bắt quá mấy người vẫn là rất quy củ, Trần Ngự phòng ngủ không có ai đi vào.

Trong nhà hai phòng ngủ một âm một dương Trần Ngự vẫn ở tại đại phòng ngủ có đôi khi Vương Nhân tới sẽ cùng nàng chen chúc ở chung một chỗ ngủ, cho dù sau lưng phòng ngủ còn trống không. Hồ Quyên muốn ở phòng ngủ đã thu thập sạch sẽ.

Mới vừa tiến đến thậm chí ngửi thấy mùi thơm ngát thanh nhã. Dép, khăn lông, bàn chải đánh răng mới tinh chỉnh tề bày đặt ở vị trí thích hợp, chi tiết rất nhỏ thấy chủ nhân người khá tỉ mỉ. Cô bé tại chỗ đỏ mắt nhìn.

Mười ba thì thầm vù vù : “Trần sư tỷ thật tỉ mỉ, chu đáo.”

Trần Ngự thanh âm mầu dạ xoa từ bên ngoài truyền vào, không khách khí điểm tên

“004, 009, 013, mấy người chết bầm đi ra cho tôi, tới đi ăn chùa còn chơi bởi lâu lẳng như vậy, cẩn thận chị đây đá các cậu ra ngoài!”

Ba người cười đi ra ngoài nhìn thấy Trần Ngự đứng ở cửa phòng bếp, mặc tạp dề, trong tay nắm lấy một cái thìa, cuộn cuộn tóc một bộ trang phục ở nhà, ba người bị nàng mặc trang phục như vậy shock đến quay đầu nhìn người ngồi ở trong phòng khách Từ Ủy, cái kẻ kia nhàn nhã đi chơi tự nhiên, không khác nhà mình thế kia.

Ba người bất mãn “Trần sư tỷ thiên vị, tại sao lão Đại có thể không có việc gì?”

Trần Ngự liếc phòng khách người nào đó xoay người

“Đó là cậu ấm nhà chúng ta, mười ngón tay không dính nước dương xuân .”

Ba người nghiêm trọng buồn.

Trầm Ngự than vãn : “Tại sao không đi ngoài ăn, nhà cứ như vậy tốt. Không biết có chủ ý gì biết rất rõ ràng chị đây trực đêm còn phải sáng sớm dậy, đứng lên đi chợ để nấu cơm, nuôi mèo nuôi heo... Bất quá còn có một cô bé khá ái cho nên coi như xong. Bản tiểu thư đại nhân đại lượng, không cùng mấy người so đo...”

Hương phòng khách rửa chén ba người nghe được đầu đầy hắc tuyến.

“Trầm sư tỷ, ai là mèo ai là heo?” Bất mãn làm sao đem bọn họ cùng cái loại sinh vật này so sánh cho dù nếu so bọn họ cũng là người nổi bật ưu nhĩ vô cùng.

“Nha...” Trầm Ngự đáp một tiếng, ngón tay chỉ phòng khách cái vị

“Mèo.” Vừa theo thứ tự gật ba người bọn hắn

“Heo!” Thử nghĩ xem vừa tăng thêm một câu

“Đi ăn chùa.”

Ba người còn muốn phản bác thấy Vương Nhân xoay người hai vai khả nghi lay động

“Nhân Nhân tiểu sư muội thật không đủ trọng nghĩa.”

Tiểu nha đầu nhìn lại bọn họ : “Ồ trong lòng ta, vẫn luôn là tỷ cao nhất!”

Tốt lắm, này 1- 0!

Thức ăn Trầm Ngự liền làm tốt, chỉ cần bưng lên bàn ăn là được rồi. Mọi người tán dương Trầm Ngự - hảo thủ nghệ

”Không nghĩ tới Trầm sư tỷ hiền thê lương mẫu như vậy, lão Đại sau này thật có phúc. Nước mắt, tại sao gặp phải Trầm sư tỷ không phải là là ta... ?

Không ai để ý đến hắn.

Hồ Quyên nhìn Trầm Ngự, tràn đầy hâm mộ

“Trầm tỷ tỷ thủ nghệ thật tốt , sau này có thể hay không dạy em?”

“Canh cá không có.” Hiện trường duy nhất Từ Úy đồng chí uống một hớp canh cá đánh giá.

Trầm Ngự mặt bánh bao

“A, muốn uống canh cá, đi nhà tìm mẹ tôi, dù sao mẹ cần cậu hơn.” Lắm bầm

“Rõ ràng mình mới là nữ nhi làm sao đối với cậu so với tôi còn thân hơn? ...” Lần trước nàng về nhà, Trầm má còn nhắc tới nói Từ Úy những ngày qua làm sao cũng không sang , v...v.

Từ Úy không nhanh không chậm uống súp, phản bác

“Ba mẹ tôi đối với chị cũng rất tốt, tốt hơn với tôi.”

Mọi người mắt tròn, miệng không thể ngậm, lúc nào hai người này đã gặp cha mẹ rồi?

Từ Úy mới bắt kể về mặt mọi người : “Lần sau cùng nhau về nhà, uống canh cá của Trầm má.” Giọng nói bình thản tựa như đàm luận chính là “Hôm nay khí trời tốt” .

Trầm Ngự chiếc đũa bắm lấy hai má, dằn đặc thở dài hoài niệm

“Tôi nhớ điểm tâm của Từ a di. Ở bên ngoài cũng mua không được cái loại mùi vị này.”

Trầm Ngự cảm xúc từ trước đến giờ chuyển đổi mau, một phút đồng hồ trước còn cảm thán thật lâu không có ăn vào, tiếp theo câu chuyện tới trên người Hồ Quyên

“Hồ muội muội, có hay không muốn mua ít đồ dùng cá nhân chẳng hạn, ngày mai 2 chúng ta đi dạo một chút. Yên tâm, là miễn phí.”

“Hôm nay em ngồi xe cũng mệt mỏi , ăn cơm xong thật tốt đi ngủ một giấc, một lát chị đem bọn họ toàn bộ đuổi ra khỏi cửa.” Trầm Ngự BH.

Hồ Quyên ngạc nhiên.

Mười ba người thứ nhất bất mãn : “Trầm sư tỷ nào có thể như vậy, bọn em là khách, là khách đó.”

Trầm Ngư nhìn hần, gật đầu : “Nga, cũng đúng, không thể như vậy đem người đuổi ra khỏi cửa.” Mười ba trên mặt mới vừa sắc thái vui mừng, đã nghe đến Trầm Ngư lời kể tiếp

“Ít nhất đem bát rửa đã.”

Nam sinh này ngạc nhiên, buồn bực.

Hồ Quyên cúi đầu, che cười trộm. Hồ Quyên ngồi mười mấy giờ đường dài, Trầm Ngư rạng sáng 3 h tan việc, sáng sớm không tới 8 h dậy tới thu thập phòng ngủ, sau đó đi ra ngoài mua thức ăn nấu cơm, 19: 00 lại đến thời gian làm cũng thật sự mệt mỏi.

Từ Ủy đám người ăn cơm rồi rời đi.

Mau sáu giờ Trầm Ngư tỉnh lại, nghe được phòng bếp truyền đến động tĩnh đứng ở cửa phòng bếp, nhìn cô bé bao lấy khăn đội đầu, mang cái bao tay, đang từ trong rương lấy ra một điểm tâm nóng hừng hực.

Hồ Quyên ngẩng đầu nhìn đến Trầm Ngư, ngượng ngùng cười, chớp mũi cùng trên mặt cũng dính bột màu trắng, gương mặt đỏ bừng, hiển vật quý mà đem điểm tâm nâng đến trước mặt nàng

“Trầm tỷ tỷ ném thử.”

Không đành lòng cự tuyệt cô gái như thế , Trầm Ngư ngắt một ít bỏ vào trong miệng, mặc dù cùng Từ a đi làm không giống mùi vị, nhưng xốp ngon miệng, mang theo chua ngọt nhẹ nhàng khoan khoái. Trầm Ngư hạnh phúc nheo lại mắt, lại véo 1 chút bỏ vào trong miệng.

Cô bé trên mặt mở cười

“Trầm tỷ tỷ thích là tốt rồi, em còn sợ không hợp khẩu vị Trầm tỷ tỷ.”

Trầm Ngư cười nhu đầu của nàng

“Nha đầu!” Nhìn phòng bếp trên thớt bốc hơi nóng thức ăn

“Làm sao không ngủ thêm chút nữa, ngồi thời gian dài như vậy không mệt?”

Hồ Quyên thu thập một chút, một túi một túi chứa tốt bỏ vào trong tủ lạnh

“Ngủ không được ậy. Đúng rồi, Nhân Nhân nói về nhà một chuyến, buổi tối sẽ qua.”

“Ừ.” Trầm Ngư đáp một tiếng

“Không cần phải để ý đến nha đầu kia, nó với chỗ này quen, đến bảo vệ khu còn nhận ra nó.”

Trầm Ngư ở phòng tắm rửa mặt

“Quyên Quyên, buổi tối có việc gì muốn đi ra ngoài sao?”

“Không có.”

Trầm Ngư đáp một tiếng, chỉ chốc lát sau, Hồ Quyên thanh âm tinh tế từ bên ngoài truyền đến

“Trầm tỷ tỷ, em có thể dùng dây mạng trong phòng lên net sao?”

“Cứ dùng, lần sau nhìn thấy A Tứ nhắc nhở chị thu phí internet.”

Cô bé thanh âm cười đùa từ bên ngoài truyền đến : “Dạ, em sẽ nhớ.”

Hai người mới vừa ăn xong cơm tối, Vương Nhân đã tới rồi, đeo sau lưng 1 túi thật to.

Trầm Ngư trợn mắt : “Em từ nơi nào đánh cướp tới thế.”

Vương Nhân cười kéo ra bên trong là một bàn táo, hào sảng

“Quyên Quyên, này cho người em.” Về mặt “em rất trân trọng nghĩa a ”.

Hồ Quyên mân chặt môi, gật đầu

“Ân, cảm ơn em, Nhân Nhân.”

Vương Nhân hào sảng phất tay

“Người một nhà không cần khách khí, qua nghỉ hè tựu trường Quyên Quyên là sư tỷ của em.” Quay đầu lại hướng Trần Ngư la

“Tỷ, không nên dọn cái mâm, em còn chưa ăn cơm đâu.” Bất được Hồ Quyên

” Chúng ta đi phòng ngủ tỷ cùng nhau chơi đùa, dù sao có cổng net.”

“Quyên Quyên, em có chơi Ngạo thế không?”

“Ngạo thế? Là game Trâu Phong nói đó sao?”

“Ừ, đúng vậy. Tỷ cùng Từ sư huynh là tại trong game biết...”

“Là thế này phải không?”

...

Trần Ngư nhìn bên trong phòng ngủ 1, 2, 3, xếp thành một hàng ba máy tính, Vương Nhân đang xem Hồ Quyên lập nhân vật.

“Quyên Quyên em trước kia không chơi Ngạo thế?”

“Năm trước bận rộn thi nghiên cứu sinh, sau vừa bận rộn tốt nghiệp.”

“Năm thứ tư nào có nhiều phải bận rộn như vậy?”

“Chị với game thao tác rất tồi cho nên vẫn...” Hồ Quyên hơi đỏ mặt, có chút ý không vui.

“An tâm, an tâm.” Vương Nhân vỗ bộ ngực

“Chị tới Ngạo thế, em dìu chị!”

Trần Ngư vào Ngạo thế, ở hệ thống đang nhập nghe bên cạnh hai cô bé ríu ra ríu rít bàn nhiệm vụ tân thủ.

Ngạo thế người chơi lv dưới 15 ở tân thủ thôn, sau được miễn phí truyền tống đến thành thị gần nhất, sau đó cũng đã không thể trở về tân thủ thôn. Đây coi như là đối với tân thủ là 1 chính sách bảo vệ.

Bắt đầu sau lv 15 chỉ cần dựa theo gợi ý đem nhiệm vụ tân thủ thôn làm xong được ra khỏi thôn.

Lúc Closed Beta, Trần Ngư làm nhiệm vụ tân thủ dùng nửa giờ, bọn họ ghi chép nhanh nhất mất 12 ‘ 48 giây, Vương Nhân dùng một giờ, Hồ muội muội ở 2 giờ 43 ‘ sau rốt cục ra khỏi khỏi tân thủ thôn đứng ở trên đường cái li thành. Trong quá trình đó còn ôm điện thoại cùng bạn trai hơn nửa giờ nấu cháo điện thoại, nhân vật bị nằng nhét vào cửa tiệm tạp hóa tân thủ thôn. Vừa lúc đó, Vương Nhân trở về trước máy tính chơi nhân vật của mình.

Li thành ở bản đồ game ở phía nam, vị trí đại khái nay là khu Quế Lâm nhất đới.

Trần Ngư cùng Vương Nhân đi li thành dẫn người, xa xa đã nhìn thấy cầm cơ áo xanh lá mạ đang đến gần.

” Các em là người mới ư, ca ca dẫn các em đi thăng cấp ”

8.4 Hôm nay, RP thì phải?

“Vị huynh đài này, các em nhà chúng ta đã là hoa có chủ ”

Trần Ngư đi tới.

Vương Nhân trò chơi nhân vật Hồng y nữ dẫn roi phụ họa

“A, đúng nha”

Trong trò chơi nhiều người ôm ý niệm trong đầu nhiều, nam người chơi này nghe các nàng nói như vậy cũng rời đi.

Vương Nhân cười hì hì nhắc nàng

“MM này giá thị trường không tệ, mới vừa vào tới ã có người đến gần ”

Trầm Ngư tỉnh táo : “Đi thẳng cấp đi, lv 30 cấp cùng A Tứ kết, cũng sẽ không có người đến gần ”

“Tỷ, chị không biết là độc thân rất nổi tiếng nha, sớm như vậy kết hôn làm gì?”

Trầm Ngư mang các nàng đi khu luyện cấp cho tân thủ, luyện còn không có 5 phút đồng hồ thấy được sư 004 đã chạy tới.

“Hôm nay công việc xong sao?” Trầm Ngư có chút hồ nghi, không phải nói khuya hôm nay không có thời gian sao?

“Đại tẩu, bây giờ đã qua 10 h ”

Trầm Ngư không nói lời nào.

Được sư 004 nhìn không được

“Em xin thăng thần trình bày là lão Đại đang làm công việc kết thúc ”

Trầm Ngư nga một tiếng

[phụ cận] Thái hậu: Cậu mang Quyên Quyên đi thăng cấp?

[phụ cận] Được sư 004 : “Không. Quyên Quyên, em on acc của anh đi, đưa anh ID cùng mật mã anh giúp em luyện sau đó vào Phiêu Huyết đường, không người nào dám khi dễ em” nói xong thật tình vạn tạ.

Hồ Quyên biết điều một chút đáp một tiếng, nghe lời sau đó đem cầm cơ ID, mật mã phát đi qua, sau đó một lần nữa vào acc được sư 004.

Trầm Ngư cùng Vương Nhân ở một bên yên lặng nhìn nàng làm xong đây hết thấy. Tốt lắm, không cần thăng cấp .

[phụ cận] Thái hậu: Chị dẫn em đi dạo trong Ngạo thế một chút. Trầm Ngư tự nguyện làm người dẫn đường.

Vương Nhân khó được khi sửa lại tính tình phụ họa : “Em cũng muốn.”

Bên kia lúc này Từ Ủy tắt điện thoại, ngáp.

“Lão Đại.” Chéo áo làm cho người ta bắt được, cúi đầu thấy một mặt “Vạn vẹo ” một phen đẩy ra

“Khó coi!”

Trâu Phong đùa bốn ngời chồm hồm trên mặt đất vẽ vòng tròn.

Từ Ủy thân thể hướng trên ghế của sếp dựa vào một chút, trên cao nhìn xuống hẳn

“Chuyện gì?”

“On Ngạo thế, giúp mình thăng cấp.”

” Cấp bậc cậu đã đủ .”

“Không phải là mình, acc Quyên Quyên.”

“Một mình tự mang.”

“Mình cần được sư chức năng bảo mẫu.”

“Cậu cũng là được sư.”

” Kỹ năng của mình không có BT như vậy.”

“ID, mật mã cậu cũng biết, tự mình.” Từ Ủy lãnh huyết vô tình mặc áo khoác, ra cửa xuống lầu

“Mình phải về nhà ngủ.”

“Lão Đại, chờ mình một chút.”

Ba người khóa cửa cùng đi ra ngoài, đi tới lầu dưới thấy Từ Ủy mới vừa cúp một cú điện thoại.

“Hả? Đã trễ thế này, lão Đại cùng ai gọi điện thoại?”

Từ Ủy không có để ý đến hắn, không biết có phải hay không là không nghe thấy, đưa tay chiêu một chiếc

“Xe cho các cậu, ngày mai đừng đi trễ.”

Ba người cúi đầu khom lưng : “Lão Đại đi thông thả.” Đua bốn đối với cửa sổ xe chính tề phát tay, so sánh với đội hợp ca còn hợp ca hơn.

Trầm Ngư trước đó được “Tin tức nho nhỏ”, thấy Tử y được sư online cũng là không có phản ứng. Tiếp tục mang theo Hồ muội muội lên acc “Được sư 004” du lãm phong cảnh Ngạo thế.

Buổi tối 11, 12 h, người chơi online bình thời cũng không coi là nhiều, nhưng bây giờ nghỉ hè học sinh chơi trò chơi vẫn là rất không ít.

Mặc dù Ngạo thế không hiện tên họ người chơi , nhưng Tử y được sư ở Ngạo thế là mọi người đều biết, mọi cử động sẽ gây chú ý. Cho nên ——

Tử y được sư cùng áo xanh lá mạ cầm cơ ở khu cho người mới luyện cấp chuyện tình lấy tốc độ ánh sáng ở trong Ngạo thế lan truyền ra.

Tử y được sư có niềm vui mới rồi? Cái acc cầm cơ kia là ai? Còn lão bà Tử y được sư đâu? Cùng được sư trang được sư 004 ở chung một chỗ, còn có một cô gái nữa đi theo, là thương tâm quá độ đang bị người ta khuyên giải sao?

...

Đủ loại suy đoán lời đồn đãi rồi rít ra lò. Trầm Ngư nhìn lên kênh thể giới, sung sướng nhìn.

Vương Nhân ở bên cạnh chọc nàng

“Tỷ loại người như chị phản ứng thật quỷ dị đó”

Hồ Quyên muội muội có chút không biết làm sao, đành miệng cứng lưỡi giải thích.

Trầm Ngư gõ nàng đầu : “Chơi game mà, có nhiều người thích chuyện như vậy, dù sao bản chất chúng ta cũng biết không phải sao?”

Cho đến 3 khi 3 cô gái này out, lời đồn đãi vẫn không có ngừng nghỉ, ngược lại càng ngày khuynh hướng lớn lên, trong đó không thể không nói có Trầm Ngư trợ lên.

Trầm Ngư nhìn kênh thể giới rất sung sướng.

Không biết Trâu Phong ở nơi đâu chà nhiệm vụ thăng cấp, có phải là vì khỏi bị quấy nhiễu, che đậy tin nhắn kênh chờ hết thấy thủ đoạn ngoại giới truyền tin đây là người nào đó nói cho nàng biết được sư trang 004, 009, 013 cùng ở chung, dù sao vẫn không có thấy hắn ra để giải thích.

Khuya hôm nay, được sư trang vắng nghiêm trọng, danh sách bang phái xám đầy bụi một mảnh đây chính là vô cùng đúng dịp.

Vừa bắt đầu cũng là có người của Phiêu Huyết đường gửi tin nhắn cho nàng hỏi thăm chân tướng sự tình. Bất quá Trầm Ngư vô lương tâm che đậy tin nhắn.

Thật vất vả có chuyện sung sướng như vậy cho nàng tiêu khiển, làm sao có thể thất bại?

Ngày thứ hai đã là nửa buổi sáng, Vương Nhân nhận một cú điện thoại ra cửa .

Hồ Quyên hỏi nàng : “Trầm tỷ tỷ, biết chỗ làm việc của bọn họ không?”

“Muốn đi xem sao?” Nàng không có đi qua, bất quá nàng thật đúng là biết chỗ kia tại nơi nào.

Cô bé ngượng ngùng gật đầu.

Chính phủ vì giảm bớt áp lực xã hội khích lệ sinh viên đại học vào nghề tự chủ gây dựng sự nghiệp, cấp ra các hạng mục chính sách ưu đãi. Bất quá người dám làm vẫn là không nhiều lắm, kinh nghiệm xã hội, lịch trình, quan hệ, mới ra trường đại đa số còn là đơn thuần giống như tờ giấy trắng.

Từ Ủy bốn người coi như là một người trong không nhiều người đó, phòng làm việc ở dọc theo trung tâm thành phố S, nhận thiết kế quảng cáo tuyên truyền, các loại công việc thiết kế.

Trâu Phong ba người nhận được điện thoại xuống lầu, nhìn thấy Trần Ngư mặc áo sơ mi quần jean giày thể thao, 1 chiếc hòm kéo sau lưng đứng ở một tiểu cô nương bên cạnh thanh thuần giống như là thiếu nữ mười tám tuổi thực nữ mỉm cười đó là Hồ Quyên.

013 giấu cọt : “Trần sư tỷ quả thực là tiểu muội giản lược như vậy.”

Trần Ngư dùng tròn trắng mắt liếc hẳn : “Bây giờ tiểu muội cũng khác, nào có như chị đâu.” Mở cái hòm phía sau, đem đồ vật từng cái từng cái xách đi ra ngoài, nói năng tuyệt không khách khí

“Đây là đồ nuôi heo.”

Từ trong tay nàng ba người nhận đồ sừng sốt, kêu rên

“Trần sư tỷ, bọn em anh tuấn như vậy tiêu sái phong độ chỉ có ngọc thụ lâm phong Phan An thấy cũng phải tự ti Tống Ngọc mặc cảm chưa bao giờ nguyện đứng chung một chỗ với bọn em... Điểm nào giống như sinh vật trong miệng chị nói chứ?”

Trần Ngư cẩn thận đánh giá bọn họ, sau đó hai chữ ném trên mặt đất

“Toàn bộ!”

Ba đại nam sinh vô lực : “Heo thì heo, có ăn là tốt. Nghiên cứu Tthế giới không phải là đã chứng minh heo mới là sinh vật thông minh nhất trên thế giới.”

Ba người hơi chút sửa sang lại một chút rồi mời hai người đi vào, giải thích : “Lão Đại đi đưa vài cái việc của ngày hôm qua. Sáng hôm nay thế nhưng vừa nhận 1 dự án.” Giả bộ dạng than thở

“Làm ăn tốt cũng có buồn rầu —— ”

Trần Ngư không để ý tới bọn họ.

Ba người nhìn hộp cơm thịnh soạn

“Trần sư tỷ thế nhưng đến bữa trưa cho bọn em, quả thực quá thụ sủng nhược kinh, nước mắt giàn giụa.”

Trần Ngư miễn cưỡng đáp một tiếng : “Muốn cảm ơn thì hãy cảm ơn Quyên Quyên, nếu như không phải là em ấy nói muốn tới, chị đây cũng không có cái tâm ý này.” Kéo qua túi, từ bên trong lấy ra một hộp giấy mở ra.

12 viên chocolate các loại khẩu vị lấy một viên để trong miệng, hai má phình, híp mắt nụ cười ngọt ra mặt.

Từ nhỏ, Trần Ngư thích ăn chocolate, trưởng thành ham mê này càng phát ra nghiêm trọng, trong tay này hộp Dove là vừa mới mua ở trên đường, thấy bày ở cửa siêu thị rất động động, Trần Ngư dừng lại xe “Đoạt” tới.

“Trần sư tỷ thích ăn chocolate?”

Nhìn cử động của nàng, ba đại nam sinh cái trán cơ hồ có thể thấy hắc tuyến.

“Bàn lão đại có vài hộp, bình thường cũng không thấy cậu ấy ăn để ở nơi đây bày chừng mấy ngày .”

Trần Ngư quay đầu nhìn bàn làm việc bên cạnh, quả nhiên thấy cái bàn chồng chất ba hộp Dove chocolate.

Trần Ngư đang hai tay chống cằm nhìn ba hộp Dove mơ ước, thấy chocolate đột nhiên động, đến trước mặt nàng. Nàng ngửa đầu thấy mặt Từ Ủy

“A, trở lại rồi ư?”

“Ừ.” Ngắn gọn đáp một tiếng, Từ Ủy đem chocolate trên bàn cho nàng.

Trầm Ngự mắt sáng lên, hai cánh tay ôm lấy chocolate, cười híp mắt

“Cho tôi?”

Từ Ủy về mặt ngay lúc đó thật lâu sau này ở trong trí nhớ Trầm Ngự như cũ như mới.

9. Chương 9: Cầu Hôn

Ngạo thế chuyện tình kia giải quyết được có chút hí kịch hóa.

Buổi tối được sư 004 trở tuyến, thấy ở thế giới ban bố một thiệp mừng.

[thế giới] được sư 004: Hôm nay ta đây kết hôn, các vị bằng hữu quen biết hãy tới Lạc Dương thấu tham gia náo nhiệt

[thế giới] được sư 009: A Tứ, cậu muốn cùng MM kia kết hôn?

[thế giới] được sư 017: chuyện này trước một chút tiếng gió cũng không có, A Tứ cũng là rất nghiêm nghị. Vị nào là Tứ tẩu, đi ra ngoài xem một chút

Phía dưới đi theo một hàng tên của được sư trang biểu hiện : tò mò + chúc mừng + muốn kẹo cưới.

Sau đó là một hàng lời chúc của Phiêu Huyết đường, trong đó tài đại khí thô tiểu bang chủ bọn họ phốc phốc chà 1 lúc một trăm cái loa.

Được sư trang không cam thế yếu dù sao lần này bọn họ mới là chủ nhà. Được sư trang khác không có chính là có nhiều tiền, ai luyện cấp mà không cần đàn được chứ?

Nhưng là sói không chịu nổi dê nhiều, nhân số được sư trang còn không đủ nhét kê rặng của Phiêu Huyết đường.

Nơi này đang hò hét loạn lên não Khanh Tương đột nhiên hô một câu, bỗng nhiên nổi tiếng trên thế giới một mảnh tĩnh lặng.

[thế giới] Khanh Tương: Tiêu đại lâu chủ, lúc nào mới tới Phiêu Huyết đường chúng ta cầu hôn? Các huynh đệ tỷ muội chờ đến hoa cũng nở, qua thôn mà không có phòng trọ là sao. hồng nhan đại tỷ của chúng ta cũng không phải là tìm không được người gả.. ? Ài nhân sinh thật là....

Khanh Tương một tiếng nói này gào thét đi ra ngoài, thế giới lập tức thanh tĩnh .

...

Cảm giác thời gian trôi qua thật lâu, Tiêu đại lâu chủ đột nhiên bộc phát tại trên thế giới “Chân tình biểu lộ” .

[thế giới] tiêu lâu: hồng nhan, chúng ta đi kết hôn đi

Trầm Ngự nhìn này, lặng yên.

Tiêu đại lâu chủ, anh mạnh!

[thế giới] loạn thế hồng nhan: tiêu lâu, PK

Hồng nhan đại tỷ đáp lại rất bốc lửa.

Tiêu đại lâu chủ ứng đối rất đáng để đồng bào nam nhân tham khảo.

[thế giới] tiêu lâu: tốt thôi, thua nàng gả cho ta

...

[thế giới] loạn thế hồng nhan: tại sao tôi thua chứ? Hừ, bây giờ còn không nhất định

[thế giới] tiêu lâu: bởi vì ta thua, nàng không thể nào cưới ta. Vậy thì nàng thua tốt hơn a

Trầm Ngư nhìn thế giới, gục ở trước bàn máy tính cười đến không ngẩng đầu được lên. Hồ muối muối ánh mắt tròn căng, đã sớm quên mất mới vừa rồi A Tứ tại trên thế giới la muốn kết hôn đang ngưỡng ngưỡng.

[phu thê] Thái hậu : phu quân, Tiêu đại lâu chủ rất khả ái, thiếp phát hiện mình có chút thích hẳn

[phu thê] áo vải : ...

[phu thê] áo vải : phu nhân

[phu thê] Thái hậu :...

[phu thê] áo vải : chẳng lẽ ta không đáng yêu sao?

...

Trầm Ngư hắc tuyến.

Hệ thống thông báo: ‘Người chơi “Loạn thế hồng nhan” ở hoa âm thành ban bố hoạt động “Tỷ võ chọn rể”. Thời gian hoạt động 19: 30~20: 30 ngày 13 tháng 8.’

Loạn thế hồng nhan ở Ngạo thế trong bảng xếp hạng cao thủ tiếng tăm lừng lẫy, là một vị hồng nhan không để cho bậc mây râu khăn trùm, ở Phiêu Huyết đường đảm nhiệm Phó bang chủ, kia lãnh đạo mới có thể có thể thấy được. Hệ thống hiệu triệu thiên hạ hào kiệt tề tụ tại Hoa âm thành, cô gái truyền kỳ, như thế phải nên có anh hùng tương xứng, hào kiệt chi hồng nhan.

Hệ thống thông báo liên tục phát ba lần.

Trầm Ngư lặng yên.

Không phải là PK ư, làm sao thành “Tỷ võ chọn rể” , chẳng lẽ hồng nhan đại tỷ “Khẩu thị tâm phi”, gả cho Tiêu đại lâu chủ vô cùng nguyện ý, chẳng qua là vì thể diện, cho nên mới ban bố hoạt động “Tỷ võ chọn rể”.

Sự thật dĩ nhiên không phải là Trầm Ngư tưởng cái loại kiều diễm kia, ở khi Trầm Ngư tự sướng, Loạn thế hồng nhan đang đứng ở trên lôi đài Hoa âm thành tỷ võ chọn rể phát điên, bên cạnh thanh sam cung thủ đứng đứng chấp tay mặt không chút thay đổi.

Ở Hoa âm cửa thành nhìn thấy thanh sam cung thủ đi theo hần một đường lại tới đây thấy trên lôi đài chữ “Vô”, nàng không chút suy nghĩ vọt tới trên bàn ghi danh, ấn 1 cái xác định xuống tới, căn bản không có nhìn nội dung.

Bây giờ thời gian 19: 27, không tới một phút đồng hồ, hoa âm thành tỷ võ chọn rể dưới lôi đài mặt đã là người tấp nập, từ đó có thể nhìn thấy Loạn thế hồng nhan vị trí ở trong Ngạo thế. Kênh thế giới cũng hò hét loạn lên tiếng động náo nhiệt vô cùng.

19: 30 hoạt động tỷ võ chọn rể chính thức bắt đầu, dám đánh chủ ý với Loạn thế hồng nhan không nhiều người chơi lắm, dám cùng tiêu lâu đoạt Loạn thế hồng nhan người chơi càng ít hơn. Cho nên, tiêu đại lâu chủ một đường khải hoàn ca hát vang, lấy tư thái xuất sắc đứng ở trước mặt hồng nhan đại tỷ, chỉ cần hồng nhan đại tỷ không thể đánh thắng hẳn, hôm nay hồng nhan đại tỷ gả là định rồi.

Cổ nhân nói tức giận dễ vọng động, vọng động dễ mất đi tính táo, là không hề sai.

hồng nhan đại tỷ tức giận cùng tiêu đại lâu chủ vẫn rất tỉnh táo PK, kết quả là rõ ràng.

Chữ viết đỏ thẫm rũ xuống, một bộ vui sướng:

‘chúc cho thiên hạ người có tình trở thành thân thuộc, tài tử giai nhân lúc nào cũng đều là ngày tốt - kiếp trước nhất định bỏ qua nhân duyên, anh hùng với hồng nhan đã có thể đoàn tụ sum vầy’

Kênh thế giới chà đi ra ngoài một hàng dài từ chúc mừng, bình thường rất ít khi người chơi của gió thu mưa phùn lâu xuất hiện lộ diện ăn mừng. Nhưng Tử y được sự một cái thiệp đem chuyện này đề xuống .

[thế giới] áo vải: là ‘Được sự 004 và Liễu sắc Thanh Thanh tân hôn, tối nay 21: 00-22: 00 tại thành Lạc Dương ngoài mười dặm được sự trang cử hành “Pháo hoa thịnh yến” .

... Thật hào khí! Lửa khói mắ, thật không mắ nhưng một người bình thường pháo hoa kéo dài thời gian chỉ có không tới 2 giây, thành Lạc Dương ngoài mười dặm sườn núi có bao nhiêu rộng, mười dặm sườn núi là có bao nhiêu? Đây chính là đại thần A.

[thể giới] Khanh Tương: thành Lạc Dương ngoài mười dặm sườn núi quá chật, tới Kim Lăng bờ sông Tần hoài Phiêu Huyết đường ọi người thấy cái gì gọi là “Lửa khói ”

[thể giới] Khanh Tương: hồng nhan đại tỷ lập gia đình, Phiêu Huyết đường không thể để cho người ta coi thường. Tiêu lâu chủ, để cho gió thu mưa phùn lâu mang đồ cưới đến sao.

Khanh Tương này “người nhà mẹ đẻ ” thực tài đại khí thô.

Gió thu mưa phùn lâu cũng là một số hai bang phái lớn của Ngao nếu Khanh Tương cũng biểu thái như vậy

[thể giới] tiêu lâu: sinh lễ lát sẽ đưa đến, xin Khanh Tương bang chủ an bài tốt người tiếp thu nhân viên

[thể giới] tiêu lâu: áo vải trang chủ cùng Khanh Tương bang chủ trước, tiêu lâu bắt chước lời người khác. Tối nay 21: 00-22: 00, đỉnh Hoa Sơn đất của ‘gió thu mưa phùn lâu’ hội đèn lồng, mời thiên hạ anh hùng mỹ nữ tới xem lễ.

Thật là tài đại khí thô!

Trầm Ngư thấy lời của Tử y được sư sau trở về được sư trang , kiểm tra một cái sổ tiền của được sư trang nhìn một chút tồn kho, chỉ huy mọi bang chúng động tác nhanh chóng mua các pháo hoa trữ hàng.

Hệ thống mỗi ngày cung ứng vật liệu, trang bị tạp hóa chờ cũng có cực hạn, chỉ bất quá bình thường các người chơi mua có số lượng, xa xa không đạt tới cực hạn hệ thống cung ứng. Nhưng bây giờ cũng khó mà nói ba đại bang phái tài lực...

Được sư trang người có thể chân chạy toàn bộ bị phái đi ra, A Tứ cùng liễu sắc thanh thanh tân hôn, không tốt để cho bọn họ chân chạy, cho nên Trầm Ngư cùng Tử y được sư cũng “Tự mình làm” một phen. Ở trước 21: 00, mọi người thắng lợi trở về.

Trầm Ngư nhìn bên trong tư sản Bưu——tê xuống đi, chỉ còn linh đầu

“Phu quân, sau này chúng ta có thể phải nuốt mì rồi ”

“Chỉ cần có phu nhân những thứ khác không trọng yếu ”

Trầm Ngư T_T: phu quân, trước sau vẫn là người cường đại như vậy

Được sư trang thăng cấp sau, diện tích đất của bang phái so với trước lớn hơn mấy lần, cửa trang ngoài chính là một khu ruộng, màu xanh hoa cỏ rất thích hợp để bắn pháo hoa.

21: 00 h, viên pháo hoa thứ nhất bắn lên trời vốn là trời quang trời mây đám mây trắng bầu trời bao la lập tức biến mất, biến thành màn đêm đầy sao lóe lên. Pháo hoa màu vàng ở dưới màn đêm nổ ra, ngàn vạn bụi sáng từ trong màn đêm rủ xuống như tiên nữ rơi xuống tơ lụa.

Tối nay lửa khói thịnh yển ở thành Lạc Dương ngoài mười dặm sườn núi, Kim Lăng bờ sông Tần hoài, đỉnh Hoa Sơn ánh sáng mặt trời đồng thời kéo ra 1 màn hoa lệ.

Trầm Ngư nhìn trên bầu trời pháo hoa vô số đua nhau nổi lên không trung, rồi biến mất.

Loại cảnh tượng này ở trong trí nhớ ở đâu đó từng trải qua. Trên khu đất rộng rãi nàng cùng bọn nhỏ bò ở trên tầng cây gục ở đầu tường, hoặc là đứng ở bên cạnh người lớn, dùng ánh mắt thuần túy nhìn lên bầu trời đêm, thấy trong mắt đầy mỹ lệ.

Bên tai tựa hồ lại nghe thấy giọng nói quê hương quen thuộc, dùng tiếng nói thuần phác nhất giảng thuật chuyện xưa ọi người, chuyện lạ, truyền kỳ... Nhớ tới những thứ này lại thấy rất ấm áp, Trầm Ngư cười cười, tầm mắt dời đi chỗ khác nhìn thấy trên màn hình cô gái hoàng sam đứng ở bên cạnh Tử y được sư, hiện lên ở trong đầu nàng một đôi mắt phát sáng hết lần này tới lần khác làm cho người ta thấy 1 mùi vị lười biếng.

Trầm Ngư đang nghĩ như vậy nhận được một cái tin nhắn của Tử y được sư phát tới.

“Phu nhân, lần sau đi ảo cảnh ngọc lưu ly bắn pháo hoa đi ”

A - Trần Ngư cho là Tử y được sư “Kỳ tư diệu tướng” ngăn ngại. Đi ” ảo cảnh ngọc lưu ly ” bắn pháo hoa bọn họ chỉ sợ là người thứ nhất của Ngạo thế.

“A, tốt. Chờ chúng ta có tiền, đi ảo cảnh ngọc lưu ly bắn pháo hoa, một viên trong nước một viên ném đi ”

Tử y được sư một hồi lâu không có trở lại tin tức tới. Tử y được sư không nói lời nào, Trần Ngư nhìn trên màn hình toàn pháo hoa

Trên thế giới chà chuyện bắn pháo hoa của ba đại bang phái có người chắc lưỡi hít hà, có người sợ hãi than, có người khinh thường, có người ghen tỵ, ... Chúng sinh trăm sắc thái không phải trường hợp cá biệt.

Ngắm cảnh pháo hoa xong , đám người dần dần tản mát . Hồ muội muội bị a Tứ quải đi “Giải sầu” . Trần Ngư cùng Tử y được sư phảng phất “Tâm hữu linh tê” cùng nhau xoay người hướng được sư trang trở về. Trần Ngư “Lười biếng” mà đem nhân vật Thái hậu giắt trên người Tử y được sư cùng đi theo, bùm bùm viết chữ.

[phụ cận] Thái hậu: phu quân, được sư trang chúng ta hôm nay rất phá sản

[phụ cận] áo vải: ...

[phụ cận] Thái hậu: miệng ăn núi lở ... phu quân lần sau online chúng ta cùng đi giết boss lấy tiền a

Trần Ngư dùng chữ “Giết” này khí tràng cũng không giống với lúc trước.

[phụ cận] áo vải: phu nhân có lời vậy thì cùng nhau

Mặc dù nhìn không thấy tới không biết sao, Trần Ngư cảm giác giờ phút này ngồi ở trước màn hình nam tử kia vẻ mặt nhất định là vui vẻ.

[phụ cận] Thái hậu: nga

“Phu nhân, ngày mai ăn súp cá được không?”

Trước khi out Tử y được sư phát tới 1 tin nhắn như vậy.

Trần Ngư lặng yên “Vỗ trán” !

10. Chương 10: Rút Ra Rút Ra Nhân Sinh

10.1 tỷ phu tốt

~Bình nguyên đại mạc, cát vàng trải đầy bay phấp phới.

Một nhóm xa giá hoa lệ uốn lượn mà qua, cờ xí tượng trưng màu vàng hoàng gia, vệ đội áo vàng bên hông có đao, trên lưng ngựa đeo cung tên, ngời cười rất tuấn tú bất phàm. Trên xe chứa thùng nước lương thảo, đi chậm rãi. Tiếng kêu la một tiếng truyền đến, tựa hồ muốn nói người đi đường tránh ra, tránh

~Xa giá sa mạc hoang vu thú 13...

Trần Ngư lúc này đang ở một sườn núi, nhìn trạng thái vệ đội lão Đại bất mãn.

Đây là vệ đội hoàng gia? Quả thực là ở mất thể diện người Đường, nhiều người như vậy thế nhưng có thể bị một đội đám ô hợp cướp đi công chúa .

Trần Ngư mới vừa mới nhìn rõ chính là 1 nhiệm vụ “Hòa thân” của game Ngạo thế, xa giá công chúa từ đại Đường Trường An uốn lượn ra phải gả đi phiên bang trở thành vương hậu phiên vương.

Trần Ngư tức giận bất mãn, nếu như một cái quốc gia cần công chúa đi hòa thân như vậy cách bại vong cũng không xa. Rõ ràng là trăm triệu người dân chúng Đường cung phụng thiên kiều bá mị nữ nhi sao có thể đưa cho phiên bang làm lễ vật? Trên danh nghĩa hai nước giao hảo, chẳng qua là một tầng che dấu sự hèn hạ trước mặt.

Làm kia đội đưa kia thấy kẻ kia không phải là vừa từ sa mạc hoang vu phía sau xuất hiện, quơ đao hướng xa giá xông lại thời điểm Trầm Ngư đã ngăn ở con đường đi hướng xa giá.

Tử vong nàng không sợ, cấp bậc nàng không có, mất kim tiền nàng đã sớm một nghèo tay trắng, mất trang bị xin lỗi nàng toàn thân cao thấp một thân không thể rơi xuống 1 đồ có thể giao dịch.

Giơ tay một chiêu “Mỵ sắc giang sơn”, kỹ năng thấy hiệu quả, chạy tới tốc độ lập tức chậm lại, Trầm Ngư lập tức chuyển qua mặt bên một chiêu “Tối độc phụ nhân tâm” hướng về phía không phải là nhị đầu mục ném đi qua, cái nhị đầu mục ở nơi này tương đương với bác sĩ, phải ưu tiên giải quyết trước.

Trầm Ngư đã thời gian rất lâu không cần dùng chiêu “Thông minh sắc xảo” từ Tử y được sư, dù sao Tử y được sư không phải là lúc nào cũng online, thói quen quá mức không thể tùy thời sử dụng kỹ năng không tốt.

Mỵ sắc giang sơn cùng tối độc phụ nhân tâm giao thế sử đánh ra, linh hoạt tinh chuẩn. “Tĩnh chưởng thiên hạ” kỹ năng này rất BH, nhưng là cần tiêu hao lam quá nhiều, hơn nữa thời gian hồi cũng dài, di chứng rất nghiêm trọng tỷ như sử dụng sau nửa giờ thuộc tính rút xuống 50%.

Trầm Ngư tại sa mạc đã là ngày thứ mười ba, từ khi nàng lần đầu tiên thấy từ đội ngũ “Hòa thân” trước mắt trải qua, sau đó thấy được tên dọa tặc kia là như thu hoạch giết chóc, tâm hỏa lên tới.

Trừ ra ngày thứ nhất, nàng trong tay đã chết hán mười một lần.

Xa giá hòa thân của công chúa dừng lại, vệ đội đại ra đứng nghiêm quan sát.

Che đây? quá uất ức, đây chính là quân đội thịnh Đường? Đây chính là quân đội bảo vệ dân chúng thịnh Đường? Mặc dù biết cái này có lẽ chẳng qua là trình tự đặt ra nhưng nàng chính là khí không cam lòng. Nói đến thịnh Đường người Trung quốc cũng mang theo một loại tự hào, bởi vì nó cường thịnh, bởi vì nó phồn hoa, bởi vì nó trăm họ tới hướng, bởi vì nó được chung quanh quốc gia tôn sùng là “Thiên triều” nhưng còn bây giờ thì sao... ?

Tử y được sư chấp tay đứng ở trước sa mạc hoang vu nhìn phía dưới tình hình chiến đấu, hồ ly lông trắng cọt ổng quần của hán, sáu cái lông xù không ngừng vung qua vung lại. Bọn họ đã bị phụ nhân báo cho qua không cho nhúng tay! Loại cổ chấp này tám đầu bò cũng kéo cũng không trở lại.

Khi đội ngũ hòa thân kia bắt đầu xôn xao, sau đó khí thế tăng mạnh, xếp thành hàng hướng tên kia giết đi qua, Tử y được sư không có bất kỳ kinh ngạc gì.

Hán nhìn thấy xa giá hoa lệ nhấc lên màn xe hướng ra phía ngoài cô gái nhìn quanh, mới vừa rồi cũng là nàng đem vệ đội tướng quân đòi đến trước xa giá nói cái gì hán không biết. Hán nhìn qua: sau một chỉ huy vệ khắc vệ tướng quân đối với kẻ kia phát động đánh sâu vào. Đội cướp kia là bị toàn diệt, Trầm Ngư bị mang đến trước xa giá.

Xe người kia vung lên màn xe, lộ ra một mặt vừa giận vừa vui thấy rõ Trầm Ngư trong nháy mắt sắc mặt khẽ nhúc nhích.

“Vị nữ hiệp này rất giống một vị cố nhân của ta.” Ở xe dụ dằng hành lễ

“Ta không tiện đại lễ tạ nữ hiệp cứu giúp thỉnh bao dung .”

Trầm Ngư: “Công chúa quá mức đa lễ.”

“Nếu như không chê, nữ hiệp gọi ta Điều Thành, đây là danh hiệu của ta.”

Trầm Ngư cũng không làm bộ làm tịch : “Như thế, xin thứ lỗi cho sự lỗ mãng.”

“Như thế rất tốt.” Điều Thành công chúa xuống, khuôn mặt tươi cười dụ dằng, trán xinh đẹp

“Còn không biết tên của nữ hiệp?”

“Nếu muốn hỏi như công chúa không chê, gọi ta Võ Văn Thủy.” Văn Thủy quê của Võ Tắc Thiên.

“Danh tự này cũng coi như là xứng đôi nữ nhi như vậy. Điều thành còn có một chuyện chẳng biết có nên hỏi hay không?”

“Thỉnh.”

Hai người vẻ nho nhã nói chuyện, Tử y được sư chỉ ở nhìn sa mạc hoang vu từ từ dạo bước tới đây.

“Văn Thủy có biết sào huyết của tên Cát không kia ở đâu ?”

Trầm Ngư nhìn kỹ trước mặt công chúa, bỗng nhiên vui vẻ

“Công chúa phải muốn phá sào tặc?”

Điều thành vừa ra từ Trường An đại biểu chính là uy nghi hoàng gia Đại Đường, há lại cho bọn đạo chích mạo phạm thiên uy! Mà Cát tặc chưa trừ diệt, mà thương nhân buôn bán đi qua như vậy rất bất lợi. Nơi đây lui tới giao thông bị tắt đoạn, thương lữ không tới trên đường như vậy sẽ suy sụp...

Cát không sào huyết Trầm Ngư biết đến, dù sao ở chỗ này du dãng không phải là một ngày hai ngày, bản đồ rộng lớn cũng bị nàng đi dạo 1 lần qua tới từng góc nhỏ.

Cô gái hoàng sam đi ở bên cạnh Tử y được sư :“Phu quân, chúng ta là không phải là vừa gây ra ẩn tàng nhiệm vụ sao?” Chợt vừa thở dài

“Nếu như Cát sào huyết có kim tiền vậy chúng ta có thể lấy đi thật tốt, nơi đó vàng bạc châu báu nhất định rất nhiều. Đáng tiếc nhất định sẽ biểu hiện vật phẩm hệ thống, không thể giao dịch.” Trầm Ngư cảm thán

Tử y được sư: “Những ngày qua, trong trang bang phái tài chính đã khôi phục hơn phân nửa, phu nhân không cần phải lo lắng vấn đề như vậy.”

Trầm Ngư: “Thiếp chỉ là muốn thử nghiệm một chút khoái cảm cướp bóc——— ”

Tử y được sư lặng yên.

Tử y được sư: “Phu nhân nàng tới cướp bóc ta đi ”

Một hồi lâu.

Trầm Ngư: “... Không có cảm giác thành tựu ”

Trầm Ngư: “Hơn nữa Boss cảnh cáo bọn thiếp, NPC chỉ có thể cướp bóc NPC. Cướp bóc người chơi sẽ khấu trừ thuộc tính điểm, khấu trừ kỹ năng, độ thuần thực, khấu trừ...”

Tử y được sư nữa lặng yên.

“Vô dụng” bọn họ xuất thủ, vệ đội công chúa tụt tiêu diệt Cát sào huyết.

Thật ra thì Trầm Ngư động thủ không có kinh nghiệm nhưng Tử y được sư cao ngạo không muốn cùng ” vệ đội công chúa ” làm bạn, hai người ngồi yên đứng ở một bên nhìn một cuộc diễn tập thịnh Đường trừ phiến loạn.

Điều Thành công chúa lần nữa lên đường làm cái hành động tạ lễ, cho bọn họ một cái trân phượng, đây mới thực là trân phượng, đồ dùng hoàng gia, thuộc tính kia làm cho Trầm Ngư cũng chảy nước miếng.

Bất quá là NPC, hệ thống vật phẩm “Thái hậu” không được bất kỳ vật phẩm nào. Trân phượng hình như là ngọn nguồn một cái nhiệm vụ khác, hoặc là nói công chúa và nhiệm vụ chẳng qua là đoạn khởi đầu của nhiệm vụ kia.

“Điều thành lần đi, tự biết đường xá xa xôi, ngày hồi hương sợ là xa vời. Sinh ra là nữ nhi không thể ở bên lăng phụ thân tận hiếu. Làm công chúa Đại Đường, Điều thành... Hai vị nếu có thời gian đi đến Trường An hoàng lăng xin đi đến lăng phụ thân trước lấy giùm ta 3 lạy——Điều thành đi.” Điều Thành công chúa lên xa giá đi xa.

Trầm Ngư nhìn khung nhiệm vụ xuất hiện một hàng chữ: nhiệm vụ ghi đi hoàng lăng Trường An Đông Giao.

Tắc Thiên Thái hậu băng hà, Lý thị tử tôn chương chính quyền Đại Đường, kinh đô từ Lạc Dương lần nữa dời trở về Trường An.

Trường An phồn hoa, thị thành ngày đêm náo nhiệt không thôi, các quốc gia lui tới mang đến vật phẩm lạ đẹp, kéo kinh tế Đại Đường phồn thịnh, đồng thời mang đến văn hóa dị tộc.

Trên đường phố Trường An, bạn có thể nhìn thấy mặc các loại người nước ngoài bọn họ đến từ Tây Vực Ba Tư, dân Thổ Phiên, ... Bọn họ thương đội ở con đường tơ lụa tới, bọn họ định cư ở Đại Đường, con cháu đầy đàn học cả tiếng Hán. Thấy cảnh tượng như vậy, một loại cảm giác tự hào dân tộc cũng nảy ra.

Ở hoàng lăng Đông Giao nhìn thấy Loạn thế hồng nhan, Trầm Ngư có chút ngoài ý muốn.

“Hồng nhan đại tỷ, tiêu đại lâu chủ đâu?”

Loạn thế hồng nhan đang ở chỗ lý hoàn vệ đội tướng quân hoàng Lăng cùng hai người chào hỏi : “Thái hậu muội tử, áo vải lão Đại” gián tiếp quên vấn đề Trầm Ngư hỏi.

“Phu quân, chàng đi đem nhiệm vụ làm, thiếp cùng hồng nhan đại tỷ nói chuyện 1 chút”

Đáng thương Tử y được sư cứ như vậy bị quăng đi . Tử y được sư kéo lấy một người chơi bên cạnh chạy qua không biết thao tác cái gì, người kia mừng rỡ chạy.

Trầm Ngư hồ nghi nhìn trên màn hình Tử y được sư, nhiệm vụ không cần làm? Dù sao trâm phượng ở chỗ của hắn xử trí như thế nào là chuyện của hắn. Chuyên tâm cùng hồng nhan đại tỷ bắt quái, tỷ như trong trò chơi có cái chuyện, gì thú vị, xảy ra chuyện gì ...yêu hận, tình cừ...

Có câu nói như thế nào nhỉ? XX không phải là người bắt quái, XX không bắt quái thì không phải là người.

Hai người đang nói như vậy thấy trên kênh thế giới chạ ra một cái tin tức.

[thế giới] tháng sáu Phi Tuyết: quý cầu van xin các vị phóng khoáng lạc quan, nói cho tiểu nhân ở nơi đâu có thể tìm thấy Tắc Thiên Thái hậu? Cấp cầu van xin cầu : van xin cầu : van xin hết sức khẩn cấp ——

Trầm Ngư lặng yên.

Tại sao lại có chuyện xé đến trên người nàng rồi?

Thế giới đối với cái đề tài này triển khai một trận đàm luận, tuôn ra hai tin tức.

Tắc Thiên Thái hậu trước là ở Lạc Dương trong cung, bắt quá hệ thống có thông báo nói Tắc Thiên Thái hậu băng hà.

Người lại nói ở “Bạch Thủy sơn trang” nhiệm vụ cuối cùng Boss chính là Tắc Thiên Thái hậu, bắt quá lần đó nhiệm vụ làm xong, cũng chưa có người chơi sẽ tìm đến map “Bạch Thủy sơn trang”.

...

Chuyện này rất nhanh mai một ở trong trò chơi có mới nới cũ, game online không thiếu chính là bắt quái.

Một canh giờ sau, Trầm Ngư cùng Tử y được sư, còn có hồng nhan đại tỷ đứng ở Hồ Điệp cốc cửa vào, mở ra khung nhiệm vụ phát hiện nhiệm vụ này biến mất ở nhật ký bên trong nhưng không có tìm được chữ nhiệm vụ hoàn thành. Tử y được sư không có chút ý nào muốn giải thích nghi hoặc.

Tới Hồ Điệp cốc hồng nhan đại tỷ đề nghị, nàng nói muốn đi đánh đản hồ điệp.

Trầm Ngư =__=: “Phu quân, con bướm có thể đẻ trứng không...”

Tử y được sư: “Hoàn toàn BT sinh vật không có trong phạm vi loài người hiểu ”

Cho nên Trầm Ngư quýnh quýnh hữu thần .Mặc dù thiếp biết chàng nói ta không phải là hồng nhan đại tỷ, nhưng những lời này rõ ràng có nghĩa khác, cẩn thận hồng nhan đại tỷ kéo đao chém nàng. Đi vài chục trượng thấy thanh sam cung thủ.

Trầm Ngư: “Hồng nhan đại tỷ cùng Tiêu đại lâu chủ ước hẹn, sao không nói trước một tiếng, chúng ta cũng không làm bóng đèn a, đúng không phu quân?”

Tử y được sư: “Phu nhân nói là đúng”

Nhìn thấy bọn họ nghị luận, hồng nhan đại tỷ kéo đao cho thấy mình “Trong sạch”, lại bị bên kia mướn mấy người chơi của ‘gió thu mưa phùn lâu’ phía sau tiếp trước gọi “Đại tẩu” khi thế áp chế. Hồng nhan đại tỷ bưng đao lên không cam lòng không muốn lui. Trầm Ngư ngồi yên sống chết mặc bay, thỉnh thoảng tưới dầu vào lửa

“Ai nha nha, hồng nhan đại tỷ chị không thừa nhận sao, nhìn cười cũng cười rồi, đại tẩu cũng gọi rồi, đã là nương tử cùng phu quân nếu nói phu thê thì không có đêm cách thù. 2 người có thể tìm nơi dưới ánh trăng sáng xem một chút sao trăng sáng, nói chuyện một chút, làm thơ tình cũng là hòa hảo đi...”

Trầm Ngư ở chỗ này đang vui mừng, hồng nhan đại tỷ vung đao hướng về phía nàng chặt đi xuống.

Hồng nhan đại tỷ nổi giận : “Tỷ muội chúng ta thân, hay một nam nhân kia thân?”

Trầm Ngư cho hồng nhan đại tỷ thể diện, nhân vật dịch 0. 1 centimet. Vốn là hồng nhan đại tỷ đao là đối với bên người nàng chém không khí.

“Ai nha, hồng nhan đại tỷ nói không thể nói như vậy, phu quân nghe đừng hiểu lầm ”

Hồng nhan đại tỷ đoán chừng là quýnh, nhân vật thật lâu không có động tác.

Trầm Ngư khoan khoái chào hỏi Tiêu đại lâu chủ

“Tỷ phu tốt —— ”

Lập tức ở đây ngã một mảnh...

‘10.2 thông đồng mỹ nhân

Người của Gió thu mưa phùn lâu tới nơi này đánh ” dẫn hồ điệp”...

Giải thích là cùng Loạn thế hồng nhan chống lại nhưng là ”hồ điệp”?

Cho đến thấy vật thật Trầm Ngư mới “Bình tĩnh đại ngộ” . Đây, chính là “dẫn hồ điệp” ? ! Rõ ràng là kén không ấp trứng.

” dẫn hồ điệp” “Tên khoa học” là điệpy.

Điệp y, vật liệu thánh cấp, để chế quần áo.

“Điệp y” chỉ có Hồ Điệp cốc mới có, mà điệp chúa ở giữa ngàn vạn con bướm mới được một con. Ba người trước khi đến, người của gió thu mưa phùn lâu đã ở chỗ này đánh thật lâu.

Hồ Điệp cốc là một điểm BH luyện cấp. Con bướm rất đẹp, nhưng là hoàn toàn BT trước con bướm không thể thấy đẹp. Huống chi con bướm mặc dù xinh đẹp nhưng khi nó bạn áp đi tới đoán chừng cũng không phải là cái chuyện tốt đẹp như bạn nghĩ. Cuối cùng cần phải chú ý chính là, con bướm cũng không cũng là nhu nhược.

Làm bọn họ dínhphấn mang theo kịch độc, khi bọn nó biến dị thành Cự nhân... Ngàn vạn con bướm yêu nhỏ nhỏ nắm trong tay 1 cái gậy lớn làm vũ khí hướng về phía bạn... Những thứ con bướm này đều là quái lv 120 trở lên không dễ chọc a.

“Phu nhân, ngày mai ăn bí sao? ”

Trước khi out Tử y được sự thói quen nhắc nhở.

Trầm Ngư: ...

T_T, nàng cũng không phải là bảo mẫu chuyên dụng nhà hần...

Nhưng là ——

Trầm Ngư nhìn mình phản xạ có điều kiện từ bên cạnh lấy ra bút bắt đầu ghi chép... Nàng lúc nào bị thuận đường rồi?

Bí.

Nàng bây giờ lại bắt đầu nghĩ nơi nào bí tươi mới nhất, làm cái gì hình thức gì, còn cần chính là cái gì kèm với nó...

Trên màn hình Tử y được sư hình cái đầu thành màu xám tro.

Trầm Ngư đứng lên đi tới trước cửa sổ, vung lên rèm cửa sổ ra bên ngoài nhìn, đầu tháng nhìn không thấy trăng, sao như chấm nhỏ cũng thưa thớt nhìn không thấy, có gió đêm từ cửa sổ thổi vào mang theo cái lạnh lẽo. Nàng dựa lưng vào bên cửa sổ suy tư, dài một tiếng thở dài. Nàng so với ai khác cũng sáng tỏ tình cảm của mình. Thích, đúng vậy, nàng quả thật thích Tử y được sư trong trò chơi, còn có Từ Ủy trên thực tế. Vừa bắt đầu đã thích, thích Tử y được sư làm việc gọn gàng, nói không nhiều lắm nhưng nói năng có khí phách; thích Từ Ủy mắt như mèo con xinh đẹp, thích hần sạch sẽ, thích hần tư thái lười biếng thông dong. Nhưng là, từ thích đến yêu là lúc nào Trầm Ngư nhưng không có rõ, tự hồ chỉ quay người lại phát hiện trong trò chơi Tử y được sư cùng Từ Ủy là một người, mọi chuyện cần thiết cũng một cách tự nhiên nước chảy thành sông .

“Ngày mai ăn canh cá chua ”

Không phải là ra lệnh, không phải là thỉnh cầu, giọng nói bình thản giống như là bọn họ trong lúc đó vốn chính là như thế.

Một lần Hồ Quyên nhìn nhìn bọn họ, Trầm tỷ tỷ cùng Từ Ủy từ nhỏ cùng nơi lớn lên hả? Cùng nơi lớn lên? Từ đâu nhìn ra? Mặc dù nhỏ có từng thấy nhưng cách thanh mai trúc mã vẫn là khoảng cách.

Trầm Ngư ngồi trở lại trước máy tính nhìn thấy trên màn hình Thái hậu đã đổi hoàng bào đứng ở dưới cầu ngoại ô Trường An , một người chơi đang vội vã chạy tới bên người nàng.

Trầm Ngư nhìn người chơi tướng mạo có chút quen thuộc, thấy ID sau hoảng hốt có chút hiểu loại quen thuộc này từ đâu mà đến.

Tuyết rơi tháng sáu.

‘Tuyết rơi tháng sáu’ tìm đến nàng đương nhiên là vì nhiệm vụ lúc trước. Lý Hoảng ngủ lảng, trên màn hình mới xuất hiện Lý Hoảng đã nhìn thấy hần người quỳ lạy xuống, kéo vừa nói lúc trước đại nghịch bất hiếu..v.v. Khẩn cầu Tắc Thiên Thái hậu tha thứ.

Trầm Ngư nhìn trên màn hình cổ thái tử Lý Hoảng cùng Tắc Thiên Thái hậu một phen nói chuyện với nhau, mẫu tử hai người giải hòa.

Cổ Thái tử Lý Hoảng biến mất. “Sai đầu phượng” nhiệm vụ hoàn thành.

Trầm Ngư nhìn thông báo này cẩn thận nhìn trên màn hình người chơi kia, nhảy nhảy ra khỏi hoàng lảng.

Trong lúc rảnh rỗi vừa chưa tới thời gian “Tan việc”, Trầm Ngư ở trong hoàng lảng lắc lự, thấy bóng quen thuộc như vậy cấp tốc hướng bên cạnh trốn.

Bóng trắng tiến vào trong bụi cỏ không thấy.

1 tiểu cô nương búi tóc từ một khúc quanh chạy đến, đuổi theo bóng trắng biến mất ở trên màn hình, theo sau đó là một người mang cửu hoàn đại đao Cầu Nhiễm hào khách.

Cảnh tượng này giống như đã từng quen biết.

Cầu Nhiễm hào khách chạy qua bên người nàng vừa lui về.

“Thái hậu tổng quản ”

Trầm Ngư bỗng nhiên nhớ à 2 người này, còn có con thỏ BH kia.

Tiểu cô nương dẫn theo thỏ trắng tử đi tới : “Ca, Tiểu Bạch mới vừa rồi giết chết một con xuyên sơn giáp nha”

Cầu Nhiễm hào khách: “Xin lỗi, để cho tổng quản chê cười ”

Cầm Cầm: “A - tổng quản tỷ tỷ ngày đó nhìn thấy ”

Cầm Cầm: “Tổng quản tỷ tỷ, Tiểu Bạch chị cho thật là lợi hại, lần trước ca mang em đi nơi quái cao luyện cấp, Tiểu Bạch thể nhưng một chút cũng sợ, hơn nữa mình giết vài con quái nha...” Tiểu cô nương bùm bùm đánh chữ.

Trầm Ngư đối với dưới chân thổ trắng kia có chút cảm thấy hứng thú, nắm cầm suy tư.

IQ khẳng định so ra kém tiểu hồ ly tam lang, ngay cả Khanh Tương đệ đệ cái con cộp trắng kia cũng là kém hơn, cùng sau được sư trang cây liễu tinh kia lại càng khác biệt 1 trời 1 vực nhưng không cần chủ nhân chỉ huy mình giết thú cũng coi như là có trí năng, hay là không có trí năng nhỉ?

Tử y được sư lần nữa online, ở được sư sau trang thấy phu nhân nhà hắc, mặt ửng đỏ dưới tàng cây đứng một vị mỹ nhân cổ đại, mặt phù dung lông mày lá liễu.

Phu nhân nhà hắc đứng ở bên một khối tảng đá cạnh hồ sen, kéo tay đang vui mừng, thấy hắc dụ dàng hoan hô

“Phu quân, chàng đã đến rồi ”

Tử y được sư đáp một tiếng, đi ở bên người nàng.

“Phu nhân ”

Trầm Ngư “Khẩn cấp” giới thiệu với hắc : ” thành viên mới Được sư trang, đồ thập nương ”

Tử y được sư liền giật mình ‘đồ thập nương’?

“thập nương, thập nương, đây chính là trang chủ đại nhân nhà chúng ta ”

Mỹ nhân dụ dàng hạ bái : ” Thập nương ra mắt trang chủ ”

Tử y được sư : “Không cần đa lễ ”

“Phu quân, thiếp đã phân phó xuống an bài tốt chỗ ở cho Thập nương. Bình thường nàng dạy người trong trang hiểu chữ nghĩa, sau này nàng là tây tịch trong trang chúng ta.”

“Chi bằng phu nhân cứ làm chủ”

...

Hai người sau khi từ biệt đồ thập nương đi phía trước viện, Tử y được sư có chút ngạc nhiên.

“Phu nhân từ chỗ nào mời tới đồ thập nương này?”

Đồ thập nương giận chầm rưng bách bảo rất nhiều người cũng biết điển cổ này, chẳng lẽ là một nữ quỷ?

“Trường An phía tây phường trầm hương ” những lời này nghe tới có hào khí.

Tử y được sư lặng yên.

Trường An tây thành nhiều cơ quan quản lý âm nhạc, ca lâu, có người Hồ tạp cư, là nơi đa sắc tộc ở Trường An, nơi phần hoa thu nhỏ.

“Phu quân, thiếp còn phát hiện tiết đào, tung tích Tô tiểu, chúng ta đi mang tới nuôi đi ”

Nhìn chữ trên màn hình hoảng hốt nhìn thấy mắt nàng rưng rờ lóe sáng, khuôn mặt rưng rưng, chờ đáp lại.

“Phu nhân vui mừng là tốt rồi ”

Hắc đã hỏi nàng thích cái gì.

Chính thái, mỹ nhân. Nàng suy tư một hồi lâu trả lời như vậy, dung nhan cười hì hì, một bộ không biết buồn bộ dáng chân thật. Còn cậu? Nàng tiếp theo hỏi ngược lại.

Ấn...Hắc một lúc lâu suy tư. Hắc thích cái gì, nhất thời thể nhưng đáp không được, sở cầu nhiều lắm sao? Cha mẹ, người nhà... còn có —— nàng! Đáp không được, nàng cũng không hỏi tới, đi vài bước quay lại cười yếu ớt nhú lông mày.

Từ Úy, ngày nào đó đi ngắm biển thật đi!

Dưới đèn đường bóng đêm nàng đứng ở bên cạnh một gốc cây dâm bụt, gió đêm thổi qua, cánh hoa tuôn rơi bay thấp. Hắn tâm vừa động, nhớ tới một thành ngữ hoa nở dưới ánh trăng.

10.3 không tức là sắc, sắc tức là không

Từ phòng thử áo đi ra ngoài nhìn thấy không ngoài dự tính của Trầm Ngư.

Hôm nay đi theo Hồ quyên đi ra ngoài mua quần áo, nha đầu thấy một áp lông cổ ngắn đẩy nàng đi vào phòng thử đồ, bên cạnh người bán hàng cười hí mắt phụ họa.

Mùa thu cơ hồ sắp hết, Hồ quyên đời sống nghiên cứu sinh cũng sớm bắt đầu, bắt quá nha đầu này cùng nàng thân quen căn bản không muốn đi kí túc xá, mà nàng cũng thích 1 muội muội tính tình linh xảo như vậy.

Vừa bắt đầu “Trầm tỷ tỷ” đến bây giờ giống Vương Nhân gọi nàng “Tỷ”. Cho nên A Tứ cũng đi theo bạn gái không gọi mình là Trầm sư tỷ, gọi thẳng “Tỷ” không cần sợ bị Từ đại quan nhân dùng tầm mắt “Siêu nhân ánh sáng” lăng trì.

Có hẳn khởi đầu cho nên 009, 13 cũng cùng theo gọi, nàng không duyên có nhiều ra 3 “Đệ đệ”.

Trầm Ngư thở dài thở ngắn thật ra thì nàng chỉ muốn có một đệ đệ, là Khanh đệ đệ, nhưng kẻ đó gọi nàng là tỷ sao? Tô Thiệu Khanh lại mắt trắng nhìn trần nhà gọi “Tiểu đại tẩu.”

Trầm Ngư gạt lệ ~~o ()o

~~Lưu Cẩm nhìn nàng sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch

“Trầm Ngư ——!”

Cùng Trầm Ngư so sánh với Lưu Cẩm là phi thường thấy không được.

Ở đại học S học ở trường bốn năm người biết Trầm Ngư rất nhiều, nhưng người biết Lưu Cẩm nhưng không có mấy người. Nguyên nhân có thể quy kết nhiều phương diện, nhưng tính cách không thể nghi ngờ là một khâu trọng yếu trong đó.

Trầm Ngư tính tình hoạt bát hướng ngoại hơn nữa ở trước mặt người quen hỉ hả không gì kiêng kỵ, các sư huynh sư tỷ rất thích cái tiểu sư muội này. Trầm Ngư giữa nhiều nhân vật phong vân Trầm Ngư cũng lên như điều gặp gió. Nhắc tới Trầm Ngư, 10 người sẽ nói cái cô tiểu sư muội XX a.

Trầm Ngư ở năm 3 kia cùng Sở Danh Luân cùng nhau. Con trai thích vận động bên ngoài, bóng rổ, đá bóng là các loại hoạt động chọn lựa đầu tiên.

Đó là một ngày cuối tuần Trầm Ngư từ thao trường đi qua, một quả bóng hướng về phía nàng bay tới, mắt thấy sẽ nện vào trên đầu nàng bên cạnh có người la hét

“Mau tránh ra —— ”

Nữ sinh này lại quay lại một tay chống đỡ, một cái xinh đẹp lật, mọi người hoa cả mắt còn không có hoàn hồn, cầu gây họa này đã bị nữ sinh này dẫm ở dưới chân phải.

Nữ sinh hai tay chống nạnh, khuôn mặt LOLI mày liễu đứng đấy, bùm bùm đem kẻ kia giáo huấn một trận.

Sau lại phát triển đến Trầm Ngư cùng một đám nam sinh đánh một trận bóng rổ, mang bóng qua mười ba người, mặc dù cuối cùng vẫn là chưa đi đến, nhưng cũng đã để cho đám nam sinh kia bội phục đến toàn thể gật đầu. Sau đám nam sinh này mời nàng cùng đi ăn cơm. Sở Danh Luân cũng ở trong đám nam sinh đó, hệ quản lý đại học S có chút danh tiếng. Vừa sau lại mọi người hữu ý vô ý tác hợp hai người thuận lý thành chương cùng một chỗ. Khi đó Trầm Ngư cho là người bên cạnh chính là bạn của nàng cả đời. Thấy Sở Danh Luân cuối cùng cùng Lưu Cẩm cùng một chỗ, Trầm Ngư còn dư lại chỉ có cười lạnh.

Làm sao anh biết Lưu Cẩm có thể đưa cho anh còn em lại không được? Em biết nhà anh nghèo khó, phụ thân nhiễm bệnh trong nhà chỉ dựa vào mẫu thân một người lo liệu, còn có một muội muội, gấp gờ hai năm em chẳng bao giờ mở miệng hướng anh yêu cầu bất kỳ vật gì.

Anh có tự ái của anh, em biết trực tiếp đưa cho anh tiền khẳng định anh không cần, cho nên lén nhờ cậy sư huynh sư tỷ giới thiệu cho anh 1 cơ hội đi làm... Anh nhìn không thấy không phải là em không có làm.

...

Anh vừa biết rồi?

Thật phiền phức!

Trầm Ngự khẽ cau mày nhìn Lưu Cẩm. Nàng không... nhin nhất đúng là loại tư thái nhu nhược này, ai nói nữ nhân phải dựa vào đàn ông mới có thể tồn tại?

Buông tha nàng cũng sẽ không nhặt lên. Cho dù là cầm bưng đưa đến trước mặt nàng, nàng cũng sẽ không lại muốn, nàng chính là tính tình như vậy có thể nói là cương liệt, cũng có thể nói nàng bướng bỉnh.

Lưu Cẩm không tin nàng, tại sao không chọn lựa tin tưởng nam nhân hôm nay ở bên người nàng?

Lưu Cẩm cắn môi, sắc mặt thành trắng bệch, thân thể run rẩy, ánh mắt gắt gao nhìn nàng.

Loại ánh mắt này vô cùng , làm cho Trầm Ngự cau mày không vui. Không muốn gây chuyện, nàng xoa người nhưng bị cánh tay kéo chặt nghiêng đầu nhìn thấy Lưu Cẩm mặt quyết tâm cái gì. Nàng thở dài hai tay ôm cánh tay chờ nàng đem lời nói ra khỏi miệng. Nếu như Lưu Cẩm đủ thông minh, cũng biết cái gì gọi là tự rước lấy nhục, nói chuyện hằn là chú ý tình hình.

“Trầm Ngự, hãy rời đi Danh Luân.”

Mở miệng câu nói đầu tiên Trầm Ngự đã không thích nghe, đầu lông mày nhảy lên, trên mặt làm ra một mặt cười châm chọc

“Nga, Lưu đồng học lời này nói lắm người thì phải.”

Lưu Cẩm cảm xúc có chút không ổn định, nhìn ánh mắt của nàng bị thương.

“Trầm Ngự, để yên chúng tôi đi. 2 chúng tôi sẽ kết hôn, cô để chúng tôi an an tĩnh tĩnh sống có được hay không? Tôi biết có lẽ ban đầu là chúng tôi có lỗi với cô nhưng là đã qua hai năm ...” Nàng hai tay đặt ở bụng, mặt thanh tú hiện ra một loại nhu hòa

“Tôi có con c ủa anh ấy, tôi biết Danh Luân là một nam nhân có trách nhiệm, hẳn đã không thể nào trở lại bên cạnh cô. Trầm Ngự ở trong trường cô có thành tích tốt, lại nhiều bạn bè, bất kể là cao hay thấp, cô nhất định sẽ tìm được nam nhân thích cô.. ”

Trầm Ngự đầu lông mày không vui nhếch càng cao.

2 người kết hôn thì kết hôn, không cần riêng nói với tôi, chẳng lẽ hy vọng ta đi xem lễ. Tôi cũng không có cái loại tâm tình và độ lượng, Lưu đồng học sẽ không thật có ý như thế chứ?

“Chị dâu.”

Một cô bé từ bên cạnh chuyển đi ra ngoài, nụ cười trên mặt đang nhìn đến Lưu Cẩm sau từ từ biến mất, có chút bận tâm đỡ lấy nàng

“Chị dâu, chị làm sao vậy, thân thể có chỗ nào không thoải mái sao?”

Trầm Ngự nhìn cô bé mặt, trong bụng có chút hiểu rõ. Tính ra nàng cùng những người này so đo cái gì? Không cần thiết bởi vì các nàng ở trong sinh mệnh bất quá là người đi đường mà thôi. Nàng có lòng nhưng có người không muốn đó chứ?

Trầm Ngự nhiều hứng thú nhìn cô bé tức giận.

Nàng không thèm để ý cũng không có nghĩa là những người khác cũng không để ý, lúc đầu Hồ muội muội cũng không ưa .

“Chị dâu ——” Hồ muội muội đi tới ôm lấy cánh tay của nàng, dịch ý nhìn Lưu Cẩm.

Trầm Ngự nháy mắt mấy cái Hồ muội muội thật lâu không có nghe nàng gọi.

Lưu cảm nghe được Hồ muội muội xưng hô này, sững sốt ngơ ngác nhìn Trần Ngư

“Cô, kết hôn?”

Trần Ngư RP cười, “Đúng vậy ” đối với nàng lắc lư trên tay chiếc nhẫn. (hôm nay ở ven đường hàng vỉa hè mới mua được, hai khối tiền một cái)

“Qua mấy tháng nữa, có thể là quốc khánh.”

“Ngư nha đầu —— ”

Nghe được sau lưng xưng hô này, Trần Ngư sững lưng trong nháy mắt cứng ngắc. Mới vừa rồi nói chuyện làm sao quên mất nơi này là địa bàn của ai chứ, nước mắt rơi~~o ()o

~~“Ngư nha đầu muốn kết hôn thật là một chuyện vui. Những ngày qua bác còn đang bận tâm con cùng Từ Ủy tuổi cũng cũng không nhỏ, sớm kết hôn mới có lợi...”

Trần Ngư cười đến vắn vẹo quay đầu lại, cúi đầu khom lưng

“Từ a di tốt.”

Từ a di đi tới, cười híp mắt

“Bây giờ còn gọi a di, dù sao sau này cũng phải đổi chứ!” Nói xong nhìn về phía Lưu Cầm cười dài

“Là đồng học của con sao? Con thấy đó ta thật sự là càng nghĩ càng hài lòng...”

Này này.... Từ a di, không nên gấp như vậy a, mặc dù Ngư nhi là con dâu nhà bà là chạy không thoát rồi.

Từ giáo sư nhìn lão bà của mình gọi điện thoại cho con trai.

“Con trai lúc nào đem Ngư nha đầu lấy về nhà. Ngư nha đầu tuổi cũng đủ rồi, con cũng đã tốt nghiệp nên Thành gia. Mẹ đang chờ ôm tôn tử đây...”

...

Từ giáo sư: = =

“Bà cùng con trai nói những cái gì?”

“Không nên ngắt lời, tôi đang cùng nó thương thảo chuyện con dâu chúng ta mà.”

...

Từ giáo sư: = =

“... Ngày mai tôi tìm Trần giáo sư nói một chút, con gái họ cũng lớn rồi, 2 đứa cũng qua lại rồi, bàn xem bọn họ định thế nào.”

11. Chương 11

11.1 Chị dâu, nam nhân của chị bị thưởng ——

Trần Ngư nhìn mình trong gương bất mãn siết chặt mặt, che miệng đánh một cái ngáp nhỏ.

Nàng cho là chuyện ngày hôm qua coi như là kết thúc mặc dù trong lòng có nho nhỏ không yên, nhưng nhân sinh chuyện không như ý thường là tám chín phần mười, chỉ cần còn có một hai chuyện có thể khiến mình thư thái là được, cũng không quá so đo, như vậy mới có thể vui vẻ sống a. Nhưng buổi sáng một cuộc điện thoại quấy rầy tâm tình của nàng.

Người quen nàng cũng biết, thời gian buổi sáng nàng rất ít khi thức dậy. Mặc dù nửa năm này làm việc và nghỉ ngơi thời gian có hơi điều chỉnh chút ít, phải hầu hạ Từ đại quan nhân “Cơm trưa”, thức dậy cũng là sớm nhưng là ở 8, 9 h vẫn là rất ít có thể thanh tĩnh.

Nghe được di động vang, nàng mơ mơ màng màng ấn xuống chấp nhận, a lô một tiếng.

Một người nàng cũng quen thuộc không kém——

“Trầm Ngư sao? Bác là mẹ của Luân...”

Trầm Ngư đại não trong nháy mắt trống rỗng, cơ giới nga một tiếng, nổi lên ý niệm đầu tiên: ngày hôm qua con dâu nhà bác khi dễ người ta, hôm nay lại bác tìm tới cửa sao?

...

“Có thể cùng cháu gặp mặt được không?”

...

“Vây cũng tốt, chiều 3: 30, ở XXX.”

Trầm Ngư có một tính “Trí mạng” là khi chưa tỉnh ngủ thường không có những quyết định sáng suốt, cho nên nàng không ít bị người quen “Chiếm tiện nghi”.

Gần đây, Từ đại quan nhân “Chiếm tiện nghi” nhiều nhất. Hắn nói phu nhân XXXX. Trầm Ngư mơ mơ màng màng nên đáp ứng, cúp điện thoại không tới ba phút đồng hồ tỉnh táo lại chỉ có thể hướng trần nhà kêu rên.

Lần này cũng là như thế.

Trầm Ngư nhìn điện thoại như cha mẹ chết, không lịch sự đại não gầy một tổ mã số đi ra ngoài chờ bên kia người đón bắt kể là ai, bành bạch kể khổ.

Nói xong, tâm tình sung sướng thấy di động lại biểu hiện tên. Từ Ủy. o ()o

Hồ muội muội không ở nhà, Trầm Ngư nhớ tới ngày hôm qua Hồ muội muội bảo hôm nay lịch học rất nhiều, buổi trưa không trở về dùng cơm

Đem thân thể nằm lăn trên giường, dùng chăn che kín đầu mình thôi miên, ngủ thẳng đến 12 h đã tỉnh, chợt nhớ tới hôm nay đã quên cho Từ đại quan nhân ăn, đã nắm di động thấy mười mấy cuộc gọi nhờ cùng viết một cái tên.

Trầm Ngư vẽ mặt đưa đám, tâm tình càng thêm không tốt, nghe được thanh âm kia cảnh giác đứng dậy.

Vương Nhân quay đầu lại nhìn nàng

“Tỷ, chị rốt cục tỉnh ngủ.”

Trầm Ngư nháy nháy mắt to: “Nhân Nhân, sao em lại tới đây?”

Vương Nhân mặt xinh đẹp héch mui, cười đến mập mờ nắm chặt lấy bả vai của nàng

“Còn không phải là cái vị kia như quý đòi mạng sao, để cho em tới hỏi thăm chị một chút tại sao điện thoại gọi không nghe. Từ sư huynh rất khẩn trương a, tỷ. Lúc nào em có thể gọi người ta là tỷ phụ?”

Nghe lời của Vương Nhân Trầm Ngư đầu độn độn, đáy lòng nhưng có một loại nói không rõ nói không rõ lật lên, trêu chọc trong lồng ngực ngứa ngáy, toàn thân mười vạn tám ngàn cọng lông mỗi một chỗ cũng không có yên bình.

Vương Nhân nhìn nàng hài hước “O ~ tỷ, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng là nhớ ai đó? Chẳng lẽ tư xuân?”

Trầm Ngư cũng không phủ nhận cũng không cùng nàng ầm ĩ. Trầm Ngư người nào nha, RP chưa từng có ai hậu vô lai giả, mãi mãi vũ trụ trăm triệu năm mới ra đến một JP và BH tồn tại như vậy?

Xoay người đi rửa mặt: “A, chị của em đời sao lại gặp phải hắn, nuôi cái gì không phải là nuôi, lại đi nuôi 1 con mèo!”

Vương Nhân nhìn nàng bóng lưng, một hồi lâu im lặng, xoay người đi phòng khách tìm nơi hẻo lánh “Quý quý quý quý” đâm thọc

“Từ di, cháu là Nhân Nhân. Báo cáo nhanh cho Từ di một tin tức tốt, ...”

Ngồi ở phòng cà phê, Trầm Ngư nhìn người ở đối diện mặt thuần phác làm cho nàng nhớ tới mẫu thân thiên thiên vạn vạn. Bên cạnh là cô bé kia ngày hôm qua ở cửa hàng của Từ a di nhìn thấy cùng Lưu Cẩm tên là Sở Danh Y.

Lẫn nhau giới thiệu qua, Trầm Ngư có chút không yên lòng, cảm thán gặp mặt này thật quá máu chó, rõ ràng nàng cùng bọn họ không có liên quan.

“Trầm Ngư.” Sở mẹ mở miệng trên mặt có vẻ như xin lỗi

“Ngày hôm qua, tiểu Cẩm cùng Y Y hai đứa bé không hiểu chuyện, ủy khuất cho cháu rồi.”

Trầm Ngư ngẩng đầu, cười cười, bưng lên trước mặt trà sữa uống một hớp

“Không có việc gì mà, cháu cũng đã quên.”

Sở mẹ nhìn nàng, thật dài than thở

“Bác biết là Sở gia chúng ta có lỗi với cháu, Danh Luân đứa bé kia...”

Trầm Ngư chặn lại lời của nàng : “Bà mẫu chuyện đã qua, trên thế giới này không có người nào xin lỗi người nào, chuyện đã qua cháu không muốn lấy ra nói lại nữa, bây giờ cháu cũng không có tâm tình như vậy.” Nàng, không muốn nghe bất luận ai nói lời xin lỗi. Cho nên, không khí trầm mặc.

Sở mẹ nhìn ra ngoài cửa sổ thủy tinh phong cảnh phồn hoa không biết có nên nói cho Trầm Ngư nghe hay không

“Bác biết, là phụ nữ đều không muốn nghe lời nói như vậy. Có lẽ bác là 1 người mẹ ích kỷ... Khi đó Danh Luân thường xuyên nói về cháu, nó là 1 tay bác nuôi lớn, bác đương nhiên biết nó thích một cô bé, mỗi lần nói tới cô bé kia là nó luôn là cười. Cô bé kia rất ưu tú cho nên nó sẽ cố gắng đi học, cố gắng làm việc, cố gắng làm lành xứng với nàng, sẽ cho nàng 1 cuộc sống tốt... . Nhìn nó cực khổ, người làm mẹ đương nhiên cũng đau lòng, bất quá nhìn nó cười càng ngày càng nhiều, nên cũng nên cảm tạ cô bé kia, thậm chí nói đến chuyện cưới gả... . Nhưng là sau lại thấy nó không đề cập nữa, vốn là nói tốt nghiệp xong mang cô bé kia tới nhà, cho họ hàng biết. Sau khi tốt nghiệp nó nhưng chưa có về nhà, nói ở trong thành phố tìm được công việc tốt. Hỏi chuyện kia, nó chỉ nói là cùng cô bé kia chia tay, bây giờ đã có bạn gái mới. Chúng ta hỏi nguyên nhân nó chỉ nói là chia tay .”

“Nó là đứa con bác mang thay gần 10 tháng, sao lại không biết tâm tư của nó? Bác biết tiểu cẩm cũng là 1 cô nương tốt nhưng trong lòng nó vẫn luôn có cháu. Nó đối với tiểu cẩm tốt bởi vì nó là 1 nam nhân. Tiểu cẩm đại khái cũng cảm giác được cho nên hôm qua mới có... Xin cháu đừng trách tiểu cẩm.”

Sở mẹ khẩn thiết nhìn nàng, Trầm Ngư chú ý tới trên tay nàng da đã nhăn nheo, một đôi tay của 1 người vất vả. Nhưng là ——

Nàng không phải là Thánh mẫu, không quản quá nhiều chuyện người khác.

“Ngài muốn chẳng qua là nói những lời này, vậy thôi, cháu muốn cáo từ. Chuyện đã qua sẽ là chuyện đã qua, cháu không muốn đi lật lại nợ cũ, cũng không muốn so đo ai đúng ai sai. Chuyện đã qua nói nó làm chi? Danh Luân có cuộc sống riêng của anh ấy, vậy thì anh ấy cứ tiếp tục. Với cháu không liên quan.” Trầm Ngư đứng dậy.

“Trầm Ngư ——” Sở mẹ vội vàng đứng lên, nhìn nàng sau đó than thở

“Bác sớm cũng biết cháu là 1 cô gái tính tình cương liệt như vậy. Danh Luân không có phụ cháu, nó ban đầu lựa chọn tiểu cẩm cùng cháu chia tay là bởi vì...”

Trầm Ngư không để cho người kia đem lời nói cho hết

“Lựa chọn của anh ấy, cháu không có quyền can thiệp!” Cảm giác mình kìm nén không được sắp có khuynh hướng nổi giận, gắng đè nén xuống

“Anh ấy là con của bác, là chồng của Lưu cẩm sau cũng sẽ là 1 người cha cho nên, bây giờ, sau này, cũng sẽ không cùng cháu có bất kỳ quan hệ nào. Nếu anh ấy lựa chọn Lưu cẩm bất kể có nguyên nhân lý do, gì thì sự thật này sẽ không cải biến!”

Shit!

Nàng tại sao phải ở chỗ này cùng người ta tranh luận loại chuyện này?

“Cháu biết nguyên nhân...” Sở mẹ nhìn nàng, tựa hồ bị khí thế của nàng hù đến thanh âm khẽ run.

Trầm Ngư bất chấp gắng không thất lễ, nhắc ba lô đi ra ngoài.

Shit! Không nên nói gì tự ái trước mặt nam nhân. Mượn gia thế Lưu cầm đã nói lên hấn đối với nàng không thẹn với lương tâm? Đúng là lý luận gặp quỷ! Đi ra cửa nhìn thấy Từ Ủy, Trầm Ngư đột nhiên cảm giác ủy khuất. Từ Ủy đi tới dặt tay nàng Trầm Ngư trầm mặc theo sát hấn đi.

Đi qua hai con đường, dừng lại Từ Ủy nhìn nàng.

Trầm Ngư nín lấy áo hấn, thanh âm rầu rĩ

“Này, Ợn cái vai.”

“Xin đừng.”

—— Từ Ủy, cậu thích tôi ư?

—— a.

—— nhiều lời sẽ chết à.

—— không biết.

—— ...

—— tại sao phải thích tôi? Tôi biết mình không tính là xinh đẹp, nhiều lắm là cũng chỉ là thanh tú khả ái 1 tẹo thôi. Cá tính lại cứng, sẽ không biết làm nũng, cũng sẽ không ôn nhu, hơn nữa tuổi so h với cậu lớn hơn.

—— nữ nhân như vậy sống được tương đối lâu, và cũng lâu già.

—— ... Ai dạy cậu những lời này.

—— tự học thành tài.

—— o () o

—— Từ Ủy.

—— Ừ.

—— tôi phát hiện mình có chút thích cậu, làm sao bây giờ?

—— tôi rất thích.

—— ... Nào có trả lời như vậy chứ.

Cuối tuần này, Trầm Ngư đi ăn cơm “Giá cao ” .

Sau khi tốt nghiệp, có không ít đồng học cũng lưu lại thành phố S phát triển, cũng không có thiếu sư huynh sư tỷ cùng Trầm Ngư giao hảo, tóm lại một câu nói Trầm Ngư cuộc sống chưa từng có “Tịch mịch” a.

Nhìn cô dâu và chú rể trong hôn lễ bước đi trên nền khúc quân hành Trầm Ngư ý nghĩ đầu tiên, rốt cục đi vào phân mộ. Thứ hai ý niệm trong đầu là kết hôn thật phiền phức.

Thật vất vả cử hành xong tất nghi thức hôn lễ, Trầm Ngư cùng đồng học sư huynh sư tỷ quen biết ngồi cùng một chỗ, trò chuyện về giờ sống thế nào, công việc hiện nay đương nhiên không quên nói chút ít chuyện về cô dâu, chú rể.

Không khí rất High vốn là cũng không còn chuyện gì với Trầm Ngư. Bất quá trên đường Trầm Ngư nhận một cú điện thoại.

Chị dâu, nam nhân của chị bị người đoạt ——

Trầm Ngư đóng một con mắt, che lỗ tai đưa di động ra thật xa. Gọi điện thoại cho nàng luyện âm cao sao? Đã quên chú ý chung quanh miễn cưỡng trở lại nói

“Con bé nào không muốn sống?” Dám trêu chọc nam nhân nhà nàng?

Vốn là Trầm Ngư ý chẳng qua là cảm khái dũng khí của đối phương, dám đoạt Tử y được sư, kia cần chuẩn bị mấy cái đầu chứ?

Bất quá nghe được người nghe được ý cũng không phải là tăng ý này

Trầm Ngư quay đầu lại, thấy mười mấy con mắt.

“A nha, Tiểu Ngư sư muội, có nam người làm sao không cùng chúng ta chia sẻ tin tức đây. Chúng ta thật tò mò đối phương là người nào, thế nhưng có thể đem Tiểu Ngư sư muội quải về nhà?”

Trầm Ngư cả người ý vị, nắm lên túi chạy đi.

“Em phải phải về , việc gấp, lần sau gặp—— ”

Phía sau truyền đến một trận hét : “Nào, tiểu Ngư sư muội, bào đắc liễu hòa thượng —— ”

Trầm Ngư: em đau quản nó chạy trốn miếu mà chính là em mới có thể chạy là được.

11.2 LOLI, dám cùng ai gia đoạt phụ quân! ! !

Điện thoại là Khanh đệ đệ gọi tới.

Chuyện nguyên nhân gây ra thật ra thì rất không liên quan, trong khoảng thời gian này Từ Ủy bề bộn nhiều việc, cho nên ít chơi game. Ngày này có 1 người thân thích tới nhà Tô Thiếu Khanh làm khách, thấy Tô Thiếu Khanh đang chơi game, nên cùng nhau chơi đùa. Tô Thiếu Khanh đăng kí ột acc, tiểu hài tử ghét bỏ cấp bậc quá thấp, không muốn chơi.

Cho nên Khanh đệ đệ đem acc Áo vải cho nó chơi.

Trên đường Khanh đệ đệ đi wc trở lại thấy Tử y được sư đứng ở trên lôi đài tỷ võ chọn rể, bị một người chơi tên là ‘Thất xảo linh lung’ đánh bại.

Khanh đệ đệ lúc ấy chỉ cảm thấy thiên toàn địa chuyển, tay chân lạnh như băng, toàn thân phát rét. Đứa trẻ tựa hồ cũng biết mình gây họa, lên.

Khanh đệ đệ làm tốt đầy đủ tư tưởng chuẩn bị công việc, mở ra nhật ký áo vải thấy liên tiếp tin tức bắt đầu “Máu tươi chảy như điên không ngừng” .

—— Người chơi áo vải giải trừ cùng hôn ước Thái hậu, khấu trừ danh vọng 50000 điểm, kim tiền 5000 vạn lượng, tùy cơ thu hồi bất động sản.

—— người chơi áo vải ban bố tỷ võ chọn vợ.

—— Người chơi áo vải bị ‘thất xảo linh lung’ đánh bại.

—— Người chơi áo vải bị cưỡng chế cùng ‘thất xảo linh lung’ kết làm phu thê.

...

Khanh đệ đệ nhìn kênh thể giới “Sôi trào”, trên màn hình dưới lôi đài đám người mãnh liệt chen chúc, còn có trên lôi đài cô linh linh Tử y được sư cùng nữ phi yền song đao ôm trong ngực, cảm giác có một cái dao để ở trên cổ mình.

Chị dâu, nam nhân của chị bị người ta đoạt ——

Chuyện không phải em làm a ——

Trầm Ngư đi vào Ngạo thế, ở được sư trang viện thấy Tử y được sư, nhân vật nhìn chưa ra vẻ mặt, nhưng Trầm Ngư cảm giác Tử y được sư cũng không có động khí.

Phu nhân không phải đã nói dù sao cũng không phải là ta làm.

Nhưng, phu quân chuẩn bị cùng cái MM kia ở qua sao?

Phu nhân sẽ đem vi phu đoạt lấy lại đi.

Trong Ngạo thế hệ thống tỷ võ chọn rể có quy định: người chơi khi ban bố tỷ võ chọn rể thành công sau nếu có người chơi không phục kết quả có thể đối với 1 trong hai người tỷ võ chọn rể bất kỳ ban bố lấy “Hôn nhân” làm mục đích khiêu chiến thư. Đối phương không được cự tuyệt.

Khiêu chiến thành công người chơi cùng khiêu chiến sẽ được kết thành phu thê.

(nói một cách khác, người chơi A cùng B thông qua tỷ võ chọn rể thành phu thê, nhưng là người chơi C không phục, C có thể hướng A cùng B khiêu chiến, cũng chính là ” cuộc chiến giữa các Tình địch ”. Khiêu chiến thành công, A cùng B hôn ước giải trừ, thủ nhi đại chi chính là C cùng A hoặc là B sẽ có hôn ước.)

Phu nhân, vì sau này của chúng ta, cực khổ cho nàng.

Trầm Ngư: ...

Thật ra thì, thiếp cảm thấy cuộc sống không có hôn ước mới thoải mái tự do cỡ nào...

Trầm Ngư nghĩ ngợi một hồi lâu, biết điều một chút ban bố thông báo .

[thế giới] Thái hậu : LOLI kia nghe đây dám đoạt phu quân của ai gia , ba hôm sau ở lôi đài thành Lạc Dương PK ai gia chờ cô bé đó! Có dám tới hay không? !

Thông báo đậm chất phong cách đặc biệt của Trầm Ngư.

Lần này thông báo vừa ra trên kênh thế giới mọi âm thanh đều yên lặng.

Người của Dược sư trang cùng Phiêu Huyết đường ủng hộ gào thét lên, Trầm Ngư thấy ‘thất xảo linh lung’ đáp lại.

Ngày thứ ba 20: 00, thành Lạc Dương lôi đài.

‘Thất xảo linh lung’- Minh Chủ đường gia, ...

Trầm Ngư chỉ thấy một câu này, lại bắt đầu tru lên. Phu quân đại nhân chàng trêu chọc quả nhiên cũng không phải là người phàm? Chàng trêu chọc tiểu cô nương tại sao trêu chọc một kẻ lợi hại như thế ? Minh Chủ thấp tam, làm như mình không biết hiện tại trong Ngạo thế trong ba đại bang phái là ai chẳng?

Không nên khi dễ người như vậy a.

Lời tuy nói như vậy, lại không có lá gan thật làm như vậy, thật ra thì trong lòng vẫn còn có chút không cam lòng. Phu quân của nàng “Vô duyên vô cớ” bị người ta đoạt đi, mà không có dễ dàng như vậy - hảo sự a?

Mặc dù nguyên nhân không có ở trên người đối phương, nhưng thế giới này có một câu là “Giận chó đánh mèo” dùng để làm gì ?

Hai ngày sau, Tắc Thiên Thái hậu ở trên bản đồ Ngạo thế đi đi, không biết bận rộn cái gì.

Khanh đệ đệ rất quan tâm tình hình chiến đấu của nàng, nhắn tin hỏi thăm.

Boss giao cho chúng ta một nhiệm vụ gian khổ vĩ đại: khảo nghiệm chi tiết chiến đấu NPC quái.

Cho nên Khanh đệ đệ lặng yên .

Ngày thứ ba thành Lạc Dương đó là nơi người ta tập nập nhiệt náo, hơn nữa trong thành lôi đài trước sau lại càng chật ních sắc người.

Thất xảo linh lung đã sớm đứng ở trên lôi đài , Tắc Thiên Thái hậu chậm chạp không thấy bóng dáng. Dưới đài người chơi tránh không được nghị luận rối rít, bất quá thời gian còn chưa tới, cho nên kiềm chế tính tình tiếp tục chờ.

20: 00. Tắc Thiên Thái hậu từ dưới đài nhảy đi lên.

“Thất xảo muội tử, chúng ta nên nói sao nhỉ? Lúc trước tỷ võ chọn rể bất quá là một sự hiểu lầm. Đứa em nhà chúng ta không đứng ở chỗ này ta xin chịu tội. Em nói, em muốn 1 phu quân như vậy trên danh nghĩa một chút ý nghĩa cũng không có, lại nhiều thêm gánh nặng...”

(nhìn đến đây, Từ đại quan nhân sắc mặt có chút không vui, 004, 009, 013 kéo lấy hần, lão Đại, cậu nói chuyện để cho chị dâu xử lý.

Từ đại quan nhân: Tôi chỉ là muốn đi lấy ly nước.

004 lão Đại cậu ngồi, tôi lấy cho cậu.)

“... Hơn nữa còn làm trẻ nãi thì giờ như hoa như ngọc, thanh danh cũng không dễ nghe. Chị biết em là là Minh Chủ minh thập tam kỹ năng, cấp bậc, thao tác cái gì cũng rất mạnh, trận PK này, chị cũng không dám nói nhất định thắng được em. Nói không chừng, không có phần thắng...”

Thất xảo muội muội đứng yên, Tắc Thiên Thái hậu đứng ở trên lôi đài không nhúc nhích, nàng cũng không “Giậu đổ bìm leo” .

Trầm Ngư bùm bùm viết chữ.

Bình pháp Tôn Tử nói dùng binh phạt mưu, tiếp theo phạt là nộp, lần nữa phạt binh, dưới công thành của hần. Người hiện đại cũng nói chiến tranh so sánh với trái tim kiên định.

Trầm Ngư hai ngày nay không có nhàn rỗi, lặng lẽ liên lạc với thất xảo muội muội, tặng thêm bạn tốt mỗi ngày dùng tin nhắn quấy rầy, khinh thường chính là Tử y được sư là phu quân của ta, ta biết muội muội em cũng không phải là muốn cướp Tử y được sư kết hôn. Ngày đó là đứa nhóc nhà chúng ta chơi acc Tử y được sư hiệu, đắc tội với muội muội. Muội muội đại nhân đại lượng..v..v

Vương Nhân biết chỉ nói nàng “Hèn hạ” .

Trầm Ngư trực tiếp chuyển ra Tôn Tử bình pháp áp nàng.

Nếu như trên đài đứng không phải là Tắc Thiên Thái hậu cùng ‘thất xảo linh lung’ , dưới lôi đài sớm có người không nhận được gào thét nhưng nay hai người này cũng không phải có thể dễ dàng đắc tội. Trầm Ngư kéo dài viết chữ cũng không ai dám lớn tiếng mà bắt nạt.

Thất xảo muội muội rất cục đáp lại.

“Thái hậu tỷ tỷ, em không phải là muốn đoạt phu quân của chị, thật. Em biết chuyện chị cùng áo vải đại ca , em rất thích phong cách làm việc của Thái hậu tỷ tỷ, ngày đó thấy áo vải đại ca chủ động cùng em nói chuyện, thực sự là em thật rất vui về... Nhưng là ngày đó... Áo vải đại ca nói thật là làm cho người ta sinh khí. Chờ em lấy lại tinh thần đã đứng ở trên lôi đài tỷ võ chọn rể , bây giờ em biết người kia không phải là áo vải đại ca , em thật không phải là muốn cướp áo vải đại ca.”

Nhìn giọng nói nói chuyện, thất xảo muội muội số tuổi hần là không lớn.

“Nhưng là đứng ở trên lôi đài trận PK này em không thể không đánh. Bất bảo ca ca cùng Lục tỷ tỷ nói, bởi vì em là Minh Chủ minh thứ mười ba đứng ở trên lôi đài này đại biểu không phải 1 mình em. Thật xin lỗi, Thái hậu tỷ tỷ.”

Trầm Ngư nhìn màn hình, cười.

Trận PK này kết thúc, đem thất xảo muội muội quả tới nuôi a, LOLI này rất khả ái .

Bên cạnh Vương Nhân nhìn thấy nụ cười của nàng, thân thể lui một chút, bĩu môi gian trá! Tỷ, em mới vừa rồi nhìn chị thừa dịp lúc nói với thất xảo muội muội lặng lẽ ở lôi đài tát độc được a.

Kia độc tính thuốc kia cho dù không thể giết thất xảo muội muội, cũng sẽ khiến cô bé lực chiến đấu giảm xuống một nửa.

PK kết quả ở trong dự liệu “Những người khác”, nhưng không ít người rút mắt.

Sau đó không lâu trên diễn đàn Ngạo thế dán lên một đoạn topic, cận kề nói quá trình Tắc Thiên Thái hậu PK với thất xảo muội muội, mà người chơi độc tâm phục khẩu phục, thái độ đối đãi với Tắc Thiên Thái

hậu xảy ra “Khổng lồ” thay đổi. 1 người “Đen” như vậy thực sự mới xứng với Tử y được sư. Những người khác, không có thủ đoạn đến vậy cũng đừng đi làm pháo hôi .

Trầm Ngư nhìn nữ phi yến ôm trong ngực song dao bị một đám người vây quanh “Dạy dỗ”, phi phù rời đi. Thất xảo muội muội, xin bảo trọng, A-men dù sao những người đó cũng người trong nhà của cô bé, làm thế nào chính là hình thức.

Chuông di động vang, nhìn trên màn hình biểu hiện tên đi đến phòng khách nghe điện thoại.

Trong phòng ngủ, Vương Nhân cùng Hồ muội muội hai cái đầu “Quý quý túy túy” tụ cùng một chỗ nói thầm.

Trầm Ngư chà kéo ra rèm cửa sổ phòng khách nhìn thấy lầu dưới bóng người đứng yên, không dép bỏ chạy xuống dưới lầu.

Hắn đứng ở bên cạnh bồn hoa dưới lầu, cuối thu trong bóng đêm hoa càng nở tươi đẹp, trong tầng lầu mờ lung anh đèn chiếu vào trên người hắn ánh xanh rực rỡ Trầm Ngư chỉ cảm giác mình không thể dời mắt, mọi thứ xung quanh trong nháy mắt như biến mất trong tầm mắt chỉ còn lại có một người là hắn.

“Sao lại tới đây?” Nàng nghe thấy thanh âm của mình có chút khàn khàn.

Hắn đi tới dặt tay nàng giống như lần trước vậy

“Là tự Muốn.”

Trầm Ngư cảm giác mặt có chút nóng, trong lòng như nhấp nháy.

Trước mắt ánh sáng nhạt nàng thấy thân thể kia mặc áo màu khoáng màu xám nhạt, có chút không giải thích được ngẩng lên đầu.

Nắm tay nàng lực đạo chặt một chút, thanh âm mang theo nụ cười

“Không lạnh sao?”

“A ——” nàng lúc này mới chú ý tới mình không chỉ có chưa đi dép, thậm chí ngay cả trên người đồ ngủ cũng không có đổi lại, đã điều đem tóc dúi vào trong lồng ngực của hắn, cho nên hô hấp thấy được hơi thở tất cả đều là mùi vị của hắn.

Từ Ủy a...thấy tim đập của hắn, nàng mừng thầm. Ác bá tuyên bố, sau này anh chính là của em! Em đoạt được, anh là của em...

“Phu nhân...”

Đỉnh đầu truyền đến thanh âm của hắn, Trầm Ngư khẽ nheo lại mắt ngẩng đầu.

Trò chơi hắn vẫn gọi như vậy, trong trò chơi hắn gọi nàng “Phu nhân” nhưng trên thực tế chỉ gọi nàng “Ngư” .

Như bây giờ gọi nàng có cái ý nghĩa đặc thù gì?

“Phu nhân...” Hắn còn gọi

Nàng cười ứng “Phu quân.”

Cho nên, thiên hoang địa già rồi... ..

“Chúng ta kết hôn đi”

11.3

Ngày nào đó, Trầm Ngư làm bảo mẫu cho người ta, dẫn Tiểu chính thái bốn năm tuổi ở trên đường đi.

Tiểu chính thái ngày thường rất đẹp, môi hồng răng trắng chỉ bất quá miệng có chút độc, chưa bao giờ gọi Trầm Ngư a di hoặc là những tôn xưng khác, chỉ gọi nữ nhân nữ nhân.

Nói về, đứa nhỏ này cùng Trầm Ngư cũng không xa. Con của Boss tên là Lý Khâm Huy.

Đi dạo xong chơi trò chơi ở công viên, Tiểu chính thái rất vui. Trầm Ngự ngẩng đầu nhìn đến trong 1 cửa hàng Tô Thiểu Khanh, giơ tay chào hỏi

“Em trai này —— ”

Nghe được thanh âm này Tô Thiểu Khanh tay run lên, đồ cầm ở trong tay lạch cạch rơi trên mặt đất, thở dài chuẩn bị có tai như điếc.

Bất quá tính toán này hiển nhiên không phải là rất như ý.

Trầm Ngự nắm tay tiểu chính Thái nhỏ đi tới, còn gọi

“Em trai này—— ”

Tô Thiểu Khanh còn không có mở miệng đã nhìn thấy chủ cửa hàng giữu cột

“Ồ ~ bạn gái Thiểu Khanh sao? Thật xinh đẹp.”

1 mặt LOLI xám, Trầm Ngự không có chút đỏ mặt nào, ranh mãnh nhìn Tô Thiểu Khanh một cái, bưng mặt “Thuần lương” tươi cười

“Cô chủ mới là xinh đẹp, tiểu huy gọi tỷ tỷ.”

Lão bản nương cười đến run rẩy hết cả người.

Tiểu Chính Thái ngẩng đầu hung hăng liếc nàng một cái dao, cực kỳ bất mãn mình bị sử dụng “Huyền diệu”, xoay người cho nàng một bóng lưng, gọi gì cũng không quay đầu.

Lão bản nương cười, túm một xấp dây đồ ăn vặt hướng tay Tiểu chính thái cho

“Em tên là gì?” Ngẩng đầu nhìn Trầm Ngự

“Con của người thân sao? Thiểu Khanh cũng không còn nhỏ...” Đối với Trầm Ngự chính là thông suốt khích lệ Tô Thiểu Khanh.

Tô Thiểu Khanh mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, nắm lên Trầm Ngự vẫn không quên một phen cầm lên Tiểu chính thái trốn ra khỏi cửa tiệm.

Trầm Ngự ở ven đường cười đến muốn ngã.

Tô Thiểu Khanh tức giận : “Vân tỷ trở về cùng ba mẹ em đêm thọc, ta làm sao bây giờ?”

Trầm Ngự vô cùng không tượng nghĩa : “Đi tìm một cô bé dẫn về nhà là tốt rồi.” Trên dưới đánh giá hẳn một phen

“Bằng em hời hợt thế này, đám con gái không phải là 1 đám lại 1 đám dán tới sao, ha ha.”

Tô Thiểu Khanh phòng má “Em tố cáo với anh!”

Trầm Ngự phát tay một cái, toàn bộ vẽ như không chuyện, đi đi đi đi.

Đáng thương Tô Thiểu Khanh không đợi đến tố cáo, trước bị bắt làm lao công. Hắn vẫn còn có chút tâm tình trẻ con cùng Tiểu chính thái khiến cho nàng cao hứng, không lâu quên mất hình dạng ác của Trầm Ngự.

Có “Tình lực dư thừa” Tô Thiểu Khanh tiếp khách, Tiểu chính thái bắt đầu “Ghét bỏ” Trầm Ngự

“Cháu cùng Thiểu Khanh ca ca đi ngồi thuyền hải tặc, chờ cháu ở cửa!”

“Cháu cùng Thiểu Khanh ca ca đi... , chờ cháu ở cửa!”

“... !”

...

Trầm Ngự ngậm một túi sữa chua, hàm chứa lệ nóng, đứa bé không có lương tâm, nàng theo nó một buổi sáng, nó lại toàn bộ quên!

“...” Bên cạnh có người ngồi xuống cùng nàng nói chuyện, nàng không có nghe thanh rõ, nghiêng đầu sang chỗ khác thấy một vị mang theo một đứa bé tám tuổi.

Người kia nhìn trên xe lửa đứa bé kia : ” vợ chồng các cháu thật trẻ tuổi, con cũng rất đẹp trai. Tuổi còn trẻ có con thật tốt, rất nhiều sức khỏe...”

Trầm Ngư lần đầu tiên ở trước người ta thất lễ như vậy, trong miệng chứa một miệng lớn sữa chua ghen , phun oạn may là không có lan đến gần người bên cạnh. Xuôi ngực xong, rút một tờ khăn giấy lau miệng, có chút sưng sờ.

“Bọn cháu thoát nhìn giống người một nhà...”

Người kia cười cười, nụ cười hàm súc ẩn chứa thứ gì đó để cho Trầm Ngư không giải thích được, nhìn một nam nhân đi tới, một nhà ba người rời đi, vẫy tay cùng nàng cáo biệt.

Trầm Ngư lặng yên.

Không có ở đây trong trầm mặc bộc phát, đang ở trong trầm mặc BT

Trầm Ngư vô cùng trầm mặc kết quả Tô Thiểu Khanh nắm đứa bé từ trên dưới xe lửa đi tới, hai chân mới vừa đặt chân mặt đất đã bị Trầm Ngư kinh sợ đến.

“Em trai này, chúng ta đi kết hôn đi.”

Một trận mà gió đánh xoáy từ bên cạnh Tô Thiểu Khanh thổi qua, cuồn cuộn nổi lên vài chiếc lá vàng khô rụng.

Tô Thiểu Khanh thân thể cứng ngắc hồi lâu không có phản ứng.

Đứa bé đồng tình nhìn hấn, xoạch xoạch nên bắp chân đã chạy tới, ôm lấy bắp đùi Trầm Ngư, lớn lối hạ lệnh

“Cháu khát, muốn uống nước dinh dưỡng!”

Trầm Ngư khom lưng xách hấn, chân chó cúi người

“Dạ, thiếu gia!”

Những lời này nói xong, bỗng nhiên cảm giác phía sau lưng lạnh buốt, sờ sờ cánh tay xem một chút giờ là tháng năm, mùa xuân vừa qua mùa hè vừa tới, không tới ba chín cũng không đến mùa đông a.

“Phu nhân —— ”

Nghe được thanh âm này, người cứng ngắc biến thành nàng.

Phu quân nhà nàng lúc nào trở lại? Không phải đi công tác sao, ba năm ngày không về được, hôm nay mới là ngày thứ ba? Hoặc là nàng giữa ban ngày gặp quỷ? Nghe nhầm ư?

“Nếu phu nhân muốn kết hôn, kia hãy đi nào. Giờ này cục dân chính còn chưa có tan việc.”

Trầm Ngư chậm lụt quay đầu lại, nhìn thấy Từ Ủy 1 thân au phục , trong lòng ý niệm đầu tiên mặc t hể này đi ghi danh rất hợp thì phải.

Cứ vậy cầm trong tay 1 tờ giấy hồng, Trầm Ngư đại não chậm lụt từng điểm từng điểm khôi phục đến trạng thái bình thường. Mắt to nháy nháy, sưng sốt không có nháy mắt ra nước mắt, tính sao... nàng tuyển lệ luôn luôn không phát đạt, này cũng đừng có cưỡng cầu .

Về mặt đưa đám : “Phu quân a —— ”

Thanh âm này, ngữ điệu này ba ngày mà không tuyệt, cái thê thê lương bi ai thành triền triền miên miên đau khổ, không có chút ít công lực đi ra không được.

Chứng kiến trận ” hôn lễ thế kỷ ” này Tô Thiểu Khanh cùng đứa bé kia nhất tề lui về phía sau ba bước, không tượng nghĩa lưu lại Từ Ủy một mình chống lại.

“Ừ.”

Nếu không nói đại thần chính là đại thần, Từ Ủy chính là Từ Ủy, trên thế giới cho tới bây giờ vô quýt dày có móng tay nhọn. Từ đại quan nhân chỉ dùng một chữ Trầm Ngư hành quân lặng lẽ, hoàn toàn đánh mất chiến lược.

ắt quá, bình thường loại trạng thái này Trầm Ngư rất rút ra, rất RP.

“Phu quân, chúng ta cưới cũng cưới rồi, đi trăng mật lữ hành đi.”

Ở trước khi lên phi cơ một phút đồng hồ, hai người từ trong di động phát một cái tin nhắn, sau đó như kiểu cùng hẹn trước cùng lúc tắt di động, cho đến khi nào trở về thành phố S hãy tính .

Đi ở phi trường thành phố S ở cửa ra lối đi Trầm Ngư có dự cảm rất bất tường, kéo lấy Từ Ủy bên cạnh, lệ quang dịu dàng

“Phu quân, chàng xem chúng ta trăng mật cũng qua, hôn lễ có thể không cần cử hành đi.”

Mới vừa rồi nhận được ở tin nhắn của Từ nữ sĩ một tháng trước xuống phi cơ trực tiếp đến nhà chồng.

Trầm Ngư dùng xương bánh chè nghĩ cũng biết đi là có hậu quả gì không.

Từ đại quan nhân như trấn an sủng vật xoa đầu, u n àng

“Đã có anh.”

Trầm Ngư trong mắt lệ quang hơn dịu dàng .

Ở Từ gia, không chỉ có có công công bà bà (bố chồng, mẹ chồng), còn có Trầm cha Trầm mẹ. Người lớn có giáo huấn, tiểu bối bản thân mình kẹp cái đuôi nghe. Bốn người thay nhau huấn thị xong, thương thảo đến chuyện hôn lễ.

Bọn họ hai nhà Từ Trầm cũng không phải là không tổ chức nổi hôn lễ, đây là không thể tiết kiệm, hơn nữa phải làm long trọng.

Trầm Ngư nước mắt lưng tròng, giận lược sao đây.

Bất quá không ai để ý tới nàng.

Trầm Ngư tức giận, mọi người nói làm như thế nào thì sẽ làm như thế đó, hậu quả không phải con trách nhiệm.

Cuộc sống định rồi, hôn lễ cũng hết thấy chuẩn bị xong.

11.4 Hôn lễ

Trầm Ngư núp ở phòng hóa trang cô dâu, không giống như là đi kết hôn mà là muốn đi hỏa táng. Lâm Hi “Quạt hương bồ đại chưởng” che ở trên đầu nàng

“Ngày đại hỉ, về mặt đưa đám cho ai nhìn.”

Câu này vừa mới dứt lời, đã nghe bên ngoài hò hét loạn lên.

Vương Nhân từ bên ngoài chạy vào, khuôn mặt nhỏ nhắn kích động vừa hưng phấn

“Tỷ, chị không biết quý nhân nào, tặng một chiếc Porsche màu đen làm lễ.”

Trầm Ngư bất chấp “Tổn thương xuân thu buồn” , nhấc váy chạy ra bên ngoài, mới vừa chạy tới cửa, thấy bốn người bán hàng mang hai mảnh hòm đi vào.

Trầm Ngư không còn kịp ngăn cản, thấy thùng bao mở ra, lộ ra hình dáng bên trong.

Hai cái tượng thạch cao rất sống động, diện mạo cùng tướng mạo Trầm Ngư và Từ Ủy không kém chút nào, phía trên còn dùng tơ hồng tường tận miêu tả các loại mạch máu.

Trầm Ngư khóe miệng co giật, nổi giận

“Vương gia minh, em nguyện rửa anh cả đời tìm không được vợ!”

Một nam nhân diện chính trang từ bên ngoài đi tới, đánh giá Trầm Ngư sau đó gật đầu,

“Anh có nhi tử là đủ rồi.”

Nam nhân phía sau đi tới một tiểu thiếu niên, mười một mười hai tuổi, mặc một thân tây trang, tiểu suất ca. Bất quá so với phụ thân có lẽ phép hơn nhiều, đứng mức hành lễ

“Xin tha lỗi. Phụ thân nói Trầm tỷ tỷ là bạn cho nên đưa -” khước miệng co giạt mấy cái

” Lễ vật tương đối trịnh trọng này.”

Trầm Ngự nước mắt.

Trịnh trọng cộng lông đây là lễ vật hôn lễ sao ?

Đang lúc ấy thì, có một người bán hàng khiêng vào tới một hòm lớn màu đen, phía trên ghim nơ đỏ thẫm bằng lụa, thấy thế nào cũng rất quý dị.

Vương Nhân nhỏ giọng : “Thấy thế nào làm sao giống cảnh phá án trong phim bom hện giờ.”

Trầm Ngự vượt qua đám người cực hạn lao đi qua, một phen đè lại cái hòm

“Không ở!”

Nước mắt, có thể hay không làm cho nàng an an tĩnh yên lặng cười, nàng đã nói không nên làm hôn lễ không nên làm hôn lễ nha,

~ ()

~ Nhìn xem yêu ma quỷ quái cùng nhau chạy đến .

Hòm màu đen không có chỗ mở ra trước mặt, kéo dài tới phía sau mở ra tràn đầy một cái rương RMB. Trầm cha Trầm mẹ, Từ gia bố chồng, mẹ chồng lúc ấy ngây người

“Ngự miêu nhi, này sao lại thế này?”

Trầm Ngự nước mắt : “Cha, ngài không có nhìn tên người trong danh mục quà tặng sao?”

Trầm cha lấy ra danh mục quà tặng coi mắt trên tên Trầm văn lễ, Trầm văn Kiệt, Trầm văn mẫn, Trầm văn âu, ... Trầm cha một hồi lâu im lặng, ngẩng đầu nhìn hướng nữ nhi

” Người... ?”

Trầm Ngự gật đầu : “Đại sư huynh, Tam sư huynh, Tứ sư huynh, Thất sư huynh, ...”

Hai người phụ nữ ở chỗ này mê man, những người khác nghe được không hiểu ra sao.

Trầm cha : “Ngự miêu nhi, mới vừa rồi là Vương pháp y, con lúc nào biết nhân vật lớn như vậy?”

Trầm Ngự lẩm bẩm : “Hắn mà là đại nhân vật. Vương giáo sư Đại học S khoa sinh vật, cha biết không?”

Trầm cha gật đầu, một lão đầu rất cổ quái.

“Vương gia mình là con trai của Vương đại pháp y.” Trầm Ngự ngẩng đầu ngẩng trần nhà. Năm đó nàng trà trộn trong đại học S biết không ít quái nhân, Vương gia phụ tử coi như là 1 trong số đó.

Nhớ năm đó, Vương giáo sư vô cùng “Nhiệt tình” địa tác hợp nàng cùng Vương đại pháp y, bất quá Vương đại pháp y nhìn không thích nàng, qua hai năm Vương đại pháp y trực tiếp đem 1 nhi tử 6, 7 tuổi dẫn về nhà. Cho nên, Vương giáo sư lặng yên .

Từ Ủy ở phía trước “Tiếp khách”, đầy đủ lãnh hội một phen nhân mạch “Rộng lớn” của phu nhân nhà hắn

“Từ tiểu sư đệ a, Tiểu Ngự sư muội rốt cục lập gia đình, cho chúng ta một đám sư huynh sư tỷ thấy được lòng rất an ủi.”

Tiếp đãi xong những người quen ở trường Trầm Ngự đã thấy Boss đi theo phía sau một nhóm người.

Từ Ủy còn chưa có lấy hơi mà đã nhìn thấy trước nhà hàng dừng lại một xe dài rất hào hoa xuống tới bảy tám người mặc tây phục đeo caravat mang kính mát, giống lão Đại xã hội đen.

Từ trên xuống dưới đánh giá Từ Ủy : “Ngư miêu nhi tìm nam nhân không tệ, nhìn tiểu tử này khí độ trấn định, khá xứng đôi.” Dẫn đầu 1 nam nhân đem kính mát khế ngấm, quạt 1 đại chưởng mang theo “Sức nặng” rơi vào trên vai Từ Ủy

“Em rể, anh là đại sư huynh của Ngư miêu nhi, Trầm văn lễ, em rể cùng Ngư miêu nhi gọi anh là Đại sư huynh được rồi.” Tiếp theo giới thiệu với hần người phía sau.

Tam sư huynh Trầm văn Kiệt, tứ sư huynh Trầm văn Mẫn, thất sư huynh Trầm văn Âu, thập nhị sư huynh Trầm văn Hiệp, ...

Sư huynh sao ... Từ Ủy cảm thán. Phu nhân của hần từ nơi nào biết nhiều người như vậy?

Trời ơi... phu nhân nhà hần cũng học hần lời ít mà ý nhiều.

Các sư huynh nhìn nhìn bọn họ, lễ vật nhận được chưa? Các sư huynh từ không nuốt lời chiếc xe kia các sư huynh sai người đặt hàng cho Ngư miêu nhi cùng em rể đi chơi, tiền trong nhà huynh đệ tỷ muội nhờ chúng ta mang theo tiền ...

Từ Ủy cùng phu nhân (__): thật là tài đại khí thô.

Cuối cùng đã tới giai đoạn hôn lễ.

Làm từng bước dựa theo nhắc nhở làm xong, cô dâu đi đổi lại một ... bộ khác dùng, Từ Ủy bị khách tha đi uống rượu.

Từ Ủy nhìn phu nhân nhà hần có hai tốp các sư huynh, còn có Boss gặp tri kỷ ngàn chén, nâng ly cạn chén, đảo mắt ngó ngó bên này thân bằng hảo hữu nhà mình quả thực chính là con cừu nhỏ dụ ngoạn.

Từ lão nhân gia tới các sư huynh trước khi đi cho bọn hần một đạo chiếu mạng, Ngư miêu nhi, về với ông bà một chuyến lão thái công muốn gặp em rể.

Từ Ủy tò mò vị này lão thái công này.

“Trầm gia thật dài. Phu quân a, chàng phải biết rằng, họ Trầm họ một đại tộc...’ Rốt cục, tiệc cưới kết thúc, tân khách cũng đi, ... Phu nhân của hần tinh thần sa sút bỗng nhiên cũng ở trên ghế sa lon phòng khách đại hữu khí vô lực trả lời nghi ngờ của hần.

Từ tiểu học cùng trung học vẫn học chạm mặt cũng là gia tộc, mười tuổi bá sư phụ tập võ.

Sư phụ Trầm gia ở dòng chính... Thanh âm dần dần kém xuống, Từ Ủy đi tới nhìn phu nhân của mình đã ngủ thiếp đi.

Nghiên cứu vô cùng thì ra là vô cùng...

Trầm gia ở chỗ đó cũng coi là thân hào nông thôn, thâm căn cố đế, lịch sử có thể xuyên đến rất nhiều rất nhiều năm trước đại khái là thời Thương Chu. Trầm gia là từ phương bắc dời gia tộc tới nam, mấy ngàn năm triều đại thay đổi ở các nơi. Trầm Ngư nguyên quán ở huyện thành, có hơn phân nửa nơi đây là người họ Trầm.

Trầm gia gia này một chi huynh đệ sớm không phải là dòng chính Trầm gia, thậm chí ngay cả họ hàng gần cũng không tính. Trầm Ngư cùng Trầm gia dòng chính có cái móc đại khái có thể truy tổ đến một “Chiếc” .

Trầm Ngư từ nhỏ thân thủ linh hoạt, tinh lực dư thừa bị đưa đến gia gia nãi nãi cũng không từ bỏ dã tính, ngược lại làm tâm trọng thêm .

Nhà Trầm gia gia chỗ ở tương tự với nhà cấp bốn, sân rộng ở rất nhiều gia đình, đương nhiên không thiếu tiểu “Thanh mai trúc mã” cửa. Trầm Ngư mới vừa tới đây bọn nhỏ còn đối với người “Trong thành tới” có chút xa cách, chơi không đến mấy ngày Trầm Ngư thành “Thủ lĩnh” đám trẻ nhỏ này.

Ngày đó tan giờ học trở lại trên đường, Trầm Ngư nhìn thấy trong viện đại bảo bị một đám hài tử khi dễ, tinh thần trượng nghĩa bộc phát đi tới đem đám hài tử kia đánh.

Dĩ nhiên Trầm Ngư không phải là một người một ngựa đi, dù sao đám hài tử kia nhân số không ít có hơn mười người. Lặng lẽ trở về triệu tập các bạn trước vây sau công, không cầu toàn diệt chẳng qua là trọng

điểm công kích. Trần Ngự thuận lợi mà đem người ra, cũng đã thành tiểu “Anh hùng” trong suy nghĩ đồng bạn.

Qua không bao lâu, xảy ra 1 sự kiện.

Một đào phạm vượt ngục xông vào trường tiểu học của Trần Ngự, trong bao gồm mười mấy hài tử yêu cầu mình phải được thả. Cảnh sát cố gắng cùng tội phạm nói năng nhưng là tội phạm kia cảm xúc vô cùng không ổn định, lần đó mười bảy đứa hài tử đã chết 9 người, trọng thương 5 người, vết thương nhẹ 3 người. Trải qua sự kiện lần đó rất nhiều hài tử cũng đổi lại tinh thần khản trương, mắc chứng sợ hãi.

Trần Ngự ở trên giường bệnh hai tháng, vui vẻ chuyện gì cũng không có, làm cho người chung quanh đều nói đứa nhỏ này có phúc khí, là có thần linh bảo hộ.

Vốn là Trần cha Trần mẹ muốn đem nàng đón trở về thành nhưng Trần Ngự không nỡ xa gia gia nãi nãi, khóc không trở về Trần cha Trần mẹ không có biện pháp không thể làm gì khác hơn là theo con mình. Nhưng trải qua chuyện như vậy, tâm vốn không bỏ xuống được. Trần cha nói Ngự miêu nhi, đi học võ đi tối thiểu có thể tự vệ. Trong huyện có võ quán cũng là người Trần gia mở.

Tại nơi đó Trần Ngự báai sư sau đó làm quen nhất các sư huynh. Từng bị Trần Ngự vòng vây trôi qua đám con nít kia sau lại đã thành bạn tốt của Trần Ngự.

Hai người ở trong huyện xuống xe, Trần Ngự đối với đường đá xanh nhỏ vô cùng quen thuộc, một đường đất Từ Ủy hưng phấn mà nói cho hắn chuyện lý thú trong trí nhớ.

Một gốc cây đại dưới tàng cây lộ ra ngói đỏ Trần Ngự chỉ :

“Đó chính là nhà gia gia năm trước trở lại, khi còn bé cùng người ta đi ra ngoài trong viện chỉ còn lại có gia gia nãi nãi một hộ. Ba mẹ ở trong thành mua phòng, chuẩn bị xin bọn họ đi gia gia nãi nãi luôn là ghét bỏ không đi, nói chỗ cũ ở thành thói quen đổi nơi khác không hợp thủy thổ...”

Đến gần thấy đứng ở cửa mái nhà có 1 lão nhân, thấy hai người, lập tức tới đây

“Là Ngự nha đầu trở về?”

“Nãi nãi—— ”

Trần Ngự nhanh mạnh mẽ chạy tới đỡ lấy lão nhân, ý oán giận

“Trời rất nóng mà nãi nãi ở nhà chờ là tốt rồi, đứng ở chỗ này phơi nắng.”

Lão nhân cười : “Ngự nha đầu trở lại là tốt rồi, gia gia con sáng sớm không biết len lén hướng cửa nhìn quanh vài lần rồi.” Nhìn Từ Ủy

“Đây chính là Từ Ủy?”

Từ Ủy đi tới đỡ lấy lão nhân một cái tay khác : “Nãi nãi.”

Lão nhân trên dưới đánh giá, gật đầu lia lịa vỗ tay của hắn :

“Hôn lễ chúng ta cũng không đi được. Trong thành xa, bà cùng gia gia Ngự nha đầu đi đứng cũng không tiện...” Vừa nói đi vào nhà

“Lão đầu tử, Ngự nha đầu cùng chàng rể tới, mau ra đây.”

Vào đại môn đã nhìn thấy một vị lão nhân đầu tóc hoa râm, tinh thần quắc thước đứng ở chính đường cầm trong tay một cây tẩu hút thuốc ánh mắt rơi vào trên người Từ Ủy

“Từ Ủy, Ngự nha đầu.”

“Gia gia.” Từ Ủy gọi một tiếng đã nhìn thấy Trần Ngự chạy tới từ trong tay đoạt lấy tẩu, vừa quở trách

“Không phải đã nói gia gia rồi không cho phép hút thuốc, thân thể lại không tốt... ”

Lão nhân trừng mắt, có chút không được tự nhiên, phần nộ

“Ngự nha đầu lại cảm ràm.”

Trầm Ngự trừng lại.

Lão nhân nói sang chuyện khác chào hỏi Từ Ủy : “Mau vào trong nhà ngồi, lão bà đi vào pha trà.”

Cùng lão nhân nói chuyện nhà, nghe lão nhân quở trách Trầm Ngự “Không phải”, Từ Ủy đương nhiên nghe được ẩn hàm ở lời nói phía sau là sự quan tâm cùng tự hào.

Lão nhân hướng hần vừa nói chuyện của Trầm gia Từ Ủy dụng tâm nhớ mặc dù trước khi đến nhạc phụ đại nhân có nói cho hần nhưng Trầm cha đã ở ngoài nhiều năm, lại là ở rất xa rất xa biết thật không nhiều.

Phu nhân của hần nói qua Trầm gia lão đầu không có gì phải chú ý, đi trở về đại khái sẽ bị người coi là là coi bất tự, mấy người cũng gặp qua trong hôn lễ nên sơ qua cũng đều biết rồi?

Tới lúc hoàng hôn Trầm Ngự dắt Từ Ủy đi bái phỏng phía trước chính là sư phụ Trầm Ngự - Trầm Tông Ký.

Hiển nhiên đã biết tin tức hai người tới, Trầm Tông Ký một thân quần áo luyện công đứng ở sân luyện công rộng rãi

“Ngự nha đầu, thử một chút thân thủ xem có tiến bộ gì không?”

Cho nên Từ Ủy nhìn một cuộc biểu diễn “Công phu miễn phí” . Chắc lưỡi hất hà hần chưa bao giờ biết phu nhân có công phu cao cường như vậy.

Trầm Tông Ký vỗ vai Trầm Ngự : “Ngự nha đầu, không tệ, không có lui bước, sau này thật tốt bảo vệ chồng con.”

Từ Ủy khoe miệng rút ra.

Trầm Ngự lặng yên.“Sư phụ, sư nương ở nhà không, con nhớ sư nương .”

“Mấy ngày hôm trước đi nhà văn lệ tử, ngày mai mới trở lại.”

Sau Từ Ủy từ trong dân cư biết Trầm gia sư nương mới là BH cuối cùng tồn tại, Trầm Ngự tính tình dường thành 99% di truyền từ người này.

Trầm gia lão thái công triệu kiến hần, cũng không có việc gì chính là nói cho hần biết, Trầm Ngự là “viên ngọc trên lòng bàn tay ” Trầm gia, không được bạc đãi con cháu của Trầm gia, sau đó giới thiệu với hần biết một đám già trẻ Trầm gia.

Phu nhân giới thiệu có điểm đặc sắc :Đại sư huynh làm thịt gia súc. Tam sư huynh coi như là làm nghề nguội. Tứ sư huynh ủ rượu. Thất sư huynh bán tạp hóa. Thập nhị sư huynh nhìn hải tử... .

Cũng may tất cả mọi người quen thuộc Trầm Ngự RP đối với Từ Ủy cái “Con rể” này nhìn cũng mãn ý Trầm lão thái công tình thần rất tốt, tâm tình cũng tốt phân phó đi xuống ở Trầm gia dòng chính căn phòng lớn bên trong cử hành một lần “hợp” .

Từ Ủy thấy càng nhiều là người Trầm gia.

“Ngự tỷ tỷ, Ngự tỷ phu, ...”

Từ Ủy nhìn lên trước mặt một đám hải tử không có thật sự có tài thật đúng là trấn an không được bọn quỷ nghịch ngợm này, mọi người quỷ quái dùng các loại thủ đoạn “So sánh” hần rồi lại cười hì hì kéo áo của hần thân mật gọi hần “Tỷ phu”, làm cho hần “Đánh không được chửi không được” . Tiểu quỷ khó dây dưa. Như vậy than thở nhưng quay đầu lại nhìn thấy phu nhân không nghĩa khí “Vứt bỏ” hần, cùng hàng xóm nói chuyện nhà.

Trầm gia ở huyện thành bên cạnh đứng ở cửa trông qua có thể thấy một mảnh hoa màu, lúa hoặc là ruộng rau ngắn nấp, thật chính tề tề vào mùa hè.

Ban đêm ngồi ở cửa kia dưới tàng cây khổng lồ có thể nghe thấy tiếng ếch kêu, không biết nơi nào truyền đến tiếng côn trùng gọi.

Trầm Ngự dựa vào cánh tay hần nói cho hần chuyện xưa của nàng, giọng nói có chút than thở. Trong trí nhớ dưới tàng cây rất náo nhiệt, ăn xong cơm tối thì tiếng động lớn vọt lên, lảng giềng đem ghế nhỏ phe

Đại ca nhà hần, mạnh!

Người cùng kí túc xá “Vuốt ve” hần, Thiểu Khanh à, cậu nhận mệnh đi, các ca ca dẫn cậu đi thăng cấp.

Trêu chọc chính thái kết quả, những người khác bị hần ngừng lại “Đánh toi bời”, Khanh đệ đệ hừ một tiếng, tôi cần các cậu mang thăng cấp? Một tuần sau tôi đây thăng cấp bằng với các người!

Khanh đệ đệ nói được là làm được một tuần sau, huyền y kiểm khách cấp bậc cao ở đứng đầu bảng.

Khi đó, áo vải tên đứng hàng top 10 BXH đẳng cấp. Thật ra thì áo vải một lần cũng không trải qua bảng mười, bất quá vẫn chiếm cứ bảng PK ở vị trí đứng đầu.

Áo vải lv 80 sáng lập được sư trang.

Lúc ấy 004, 009, 013 luyện cũng không phải là acc được sư “Ồn ào” muốn gia nhập. Từ đại quan nhân nhân nhạ quét tới một cái phải là được sư...

Cho nên, 3 người cộng lại một buổi tối đăng kí acc mới cũng chính là được sư 004 , được sư 009 cùng được sư 013.

Được sư trang bang quy (=0143) có hai điều:

Điều thứ nhất, lời của trang chủ (lão Đại) vĩnh viễn là đúng

Điều thứ hai, nếu như cho là trang chủ (lão Đại) sai lầm, xin xem lại điều một

??

Ngày đó, Khanh đệ đệ đột nhiên gọi điện thoại tới “Khóc lóc kể lể” “Ca, em bị dạy dỗ , anh nhất định phải giúp em báo thù!”

Từ Ủy sững sốt lên, trong lúc nhất thời không có kịp phản ứng.

Khanh đệ đệ kéo đem chuyện thuật lại một lần cuối cùng tăng thêm một câu : “Lần đầu tiên em nhìn thấy NPC như vậy . Ca ơi, anh nhất định phải thay em báo thù, nếu không...” Đứa trẻ “Uy hiếp”

“Em tự mình xông vào Thượng dương cung!”

Từ Ủy ôn hoà một câu nói trở lại đứa trẻ ghen thanh.

“Nga, em còn muốn bị dạy thêm một lần nữa?”

...

??

Đi qua vườn hoa đại học S nghe được một cái thanh âm như ánh sáng giữa mùa hè sáng rõ.

“... Nào có ba ba như vậy, làm con gái của ngài là tài nguyên vạn năng, lần sau quên giáo án nữa tuyệt đối tuyệt đối sẽ không cho đưa tới cho ba đâu. Không biết con gái của cha bây giờ trực đêm ban bây giờ mới 8 h, 8 h. Hu hu... Cha quả nhiên là không thương con... Con muốn đi tìm mẹ kể lể...”

“Ngư miêu nhi ——” nam tử trung niên sờ sờ đầu của nữ nhi, trong lời nói không có nửa phần “Thành ý”

“Chớ khóc chớ khóc, Ngư miêu nhi đương nhiên là bảo bối của ba ba...”

Đi ngang qua học sinh nhìn, che miệng cười trộm mà qua, có dừng lại chào hỏi : “Chào Trầm lão sư.”

Trung niên nam tử liền cười cùng học sinh của mình chào hỏi.

Cô bé một mặt LOLI thoát nhìn số tuổi rất nhỏ, quần jean áo sơ mi trang phục mười phần tinh thần phần chần, tóc đuôi ngựa nhìn phụ thân bận rộn, cười phát tay một cái

“Cha con phải đi về ngủ hấp lại cảm giác, cha nhanh đi dạy, không nên quên nhiệm vụ.”

Từ Ủy khom lưng : “Trầm giáo sư tốt.”

“Ai nha, Từ Ủy.” Trầm giáo sư thấy hần

“Đi học sao? Năm thứ tư hẳn là không có gì khóa gì, luận văn làm thế nào rồi?”

...

[cá cùng mèo phụ trương] : có thai

Trầm Ngư có chút đần độn từ bệnh viện đi ra, ngồi ở ven đường trên ghế dài cúi đầu nhìn trong tay tờ xét nghiệm, không biết nên vui mừng hay không. Nàng chẳng qua là ngày này cảm giác có chút không đúng cho nên mới tới bệnh viện kiểm tra, không có nghĩ là thật.

Tay trái che ở bụng, bây giờ còn không cảm giác được nhịp đập 1 sinh mệnh, thời gian còn sớm.

“Ngư—— ”

Một chiếc xe con ở bên người nàng dừng lại, trong cửa sổ xe lộ ra Lâm muội muội mang theo kính mát

“Ngồi ở chỗ này động kinh gì? Cười đến vắn vẹo như vậy , Từ đại quan nhân nhà bà đâu?”

Trầm Ngư giương mắt liếc nhìn nàng một cái : ” Bảo ca ca cũng không có cùng bà đó.”

Lâm muội muội cười đẩy cửa xe ra : “, đi lên, muốn đi đâu, tôi đưa bà đi.”

Trầm Ngư không khách khí ngồi vào, hai người đồng thời mở miệng vừa cùng nhau ngẩng đầu nhìn hướng đối phương, kinh ngạc chống lại kinh ngạc, cùng nhau cười lên.

“Mình muốn kết hôn. ”

” Mình mang thai.”

Lâm muội muội rất ngạc nhiên nhìn bụng của nàng : “Không nghĩ tới 2 người nhanh như vậy đã có hài tử, Từ đại quan nhân rất trẻ tuổi, mình cho là phải hai ba năm nữa chứ.”

“Vốn là cũng không có tính toán mới vừa kiểm tra ra. Bà cùng Bảo ca ca rốt cục kết hôn?”

Lâm muội muội kính sợ tiểu tâm dục dục sờ sờ bụng của nàng

“Bà cũng kết hôn. Mình cũng cũng 27 già nửa hoa tàn ít bướm không ai muốn , thừa dịp bây giờ nhanh gả nhất định là khi cưới vẫn là 1 mỹ nhân.”

...

“Muốn tôi đưa bà đi tới chỗ của Từ đại quan nhân không?”

“Không , hôm nay cùng mẹ nói xong phải về nhà.”

“Mẹ nào?” Lâm muội muội hỏi.

Trầm Ngư o ()o : “Nhà mẹ chồng.”

Lâm muội muội vòng chỗ cong, miếu miếu bụng của nàng

“Khi mình kết hôn cậu lại sẽ không lại mang thai tới xem lễ đấy chứ?”

Trầm Ngư tức giận liếc nhìn nàng một cái

“Nếu như cậu ngày mai kết hôn thì sẽ không.”

Lâm muội muội cười to : ” Cộng lại cộng lại.”

“Này, Lâm nữ vương, bà đừng nên hành hạ Gia Bảo ca ca nữa đi.”

“Kia là phúc khí của hần, hần ước gì mình hành hạ hần đây.” Lâm muội muội kiêu ngạo mà nhún nhún mũi.

Từ đại quan nhân ngồi nhìn màn hình di động, đã mười phút đồng hồ , 004, 009, 013 dáo dác màn hình di động đen rồi không biết Từ đại quan nhân thấy cái tin nhắn gì kinh người, vốn không phải là ngày tận thế tới. Cho dù ngày tận thế đến bọn họ cũng tưởng tượng không tới Từ đại quan nhân có vẻ mặt như vậy, hần hơn phân nửa miễn cưỡng giương mắt nên làm gì làm gì.

Như vậy rốt cuộc là cái gì?

Con trai, con sắp làm cha

Từ má nhấn 1 tin với tính chất rất oanh tạc. Lúc đầu làm cho Từ đại quan nhân bắt đầu đứng ngồi không yên .

Trầm Ngư ngồi ở nhà mẹ chồng bên trong phòng khách rộng rãi, vừa rời đi ghế sa lon đã nghe đến thanh âm mẹ chồng

“Ngư nha đầu, ngồi nghỉ đi, cần gì mẹ lấy cho con, thân thể phải chú ý nghỉ ngơi đấy.”

(—)

Chuyện phát triển đến loại trình độ này đơn giản là Lâm muội muội một câu nói ở dưới lầu, Lâm muội muội lễ phép cùng Từ má chào hỏi

“A di tốt, chúc mừng chúc mừng, Ngư mang thai.”

Trầm Ngư vốn là không có nghĩ hôm nay nói, ít nhất cùng phu quân thương lượng trước . Ai, người định không bằng trời định.

Vốn là nàng làm cơm bây giờ Từ má ngay cả hỗ trợ cũng không để cho làm, cố gắng hồi tưởng mình ban đầu mang thai phải chú ý gì, Từ giáo sư bị lão bà phân phó đi trên mạng tra tìm thời gian mang thai chú ý những gì...

Ăn nhiều trái cây tương đối tốt cho nên trước mặt Trầm Ngư trên bàn bày đầy đủ loại trái cây bao quanh đem nàng vây ở chính giữa.

...

Phụ nữ có thai ít tiếp xúc với đồ phóng xạ như máy tính. Bà bà đại nhân cẩn thận hỏi thăm qua ý kiến Trầm Ngư, nắm lên điện thoại cùng Boss thật tình thảo luận thời gian nghỉ phép mang thai.

...

Từ đại quan nhân nhìn thấy phu nhân thời điểm, phu nhân nằm ở trên ghế phòng khách ngủ thiếp đi.

Từ má nhỏ giọng : “Ngư nó ngủ thiếp đi, mẹ và cha con cũng không có khí lực, con ôm nó đi phòng ngủ nghỉ ngơi, ngủ trên ghế không thoải mái. Phụ nữ có thai hay mệt, sau này chú ý không làm cho nó mệt nhọc...”

Từ má dặn dò truyền đến, Từ đại quan nhân nhẹ nhàng đem phu nhân để ở trên giường, di động tay , nàng luôn luôn ngủ rất nhẹ thế nhưng không có tỉnh, ngón tay mang theo mỗi một, một mỗi sao. Mấy ngày qua hẳn không thể không cảm giác tinh thần nàng không tốt lắm, ngủ luôn là ngáp. Trầm Ngư cảm giác được hơi thở quen thuộc, hai má ở trên tay hẳn chà chà.

Hắn không nhịn được cười, làm cho nàng ngủ được thoải mái hơn một chút, đứng dậy thấy trên giường một tờ gấp giấy, hẳn hồ nghi nhất giấy xét nghiệm?

Buổi tối lúc trở về Từ má vừa tỉ mỉ dặn dò một lần, Trầm Ngư mỉm cười đáp ứng.

Xe đi qua cầu vượt, đèn sáng ngời chiếu lên cả thành thị giống như ban ngày, Từ Ủy nghiêng đầu nhìn một chút cô gái ngồi ở bên cạnh hắn, dung mạo xinh đẹp, cười lên trông mắt liền có vẻ hoạt, linh động.

Thích nhìn nhất nhất nàng bộ dáng cười lên.

“Mẹ...” Hắn mở miệng. Nhớ tới mới vừa rồi mẫu thân không sợ người khác làm phiền dặn dò mạnh mẽ nói nàng chuyện “Có thai nghỉ sinh”, mặc dù mẫu thân là vì quan tâm nhưng phu nhân của hắn cũng không phải là búp bê, không cần “Che chở” như vậy.

“Mẹ quan tâm nói em nên lúc này nhàn rồi bù lại những ngày không có nghỉ ngơi bổ trở lại.” Nàng cười, nghiêng đầu nhìn hắn

“Mẹ có chút bận tâm, sợ em mệt trĩu thụ, sợ con sinh ra không khỏe” vỗ vỗ tay hắn

“An tâm , dù sao không phải là chuyện xấu, mẹ vui vẻ là tốt rồi.”

Nói xong, bỗng nhiên có chút xảo trá cười cười : “Phu quân, hôm nay ba mẹ thật giống như quên mất nói cho ba mẹ em biết, anh nói một lát có thể hay không nhận được Call liên hoàn đoạt mệnh của em không, có lẽ ngày mai mẹ sẽ mang th eo một bát tô canh cá đứng ở cửa nhà chúng ta.”

Trầm Ngư một câu này nói thật chuẩn.

Trầm má nói ăn cá tương đối tốt, nhìn xem Ngư miêu nhi rất khỏe mạnh.

(mẹ, con không muốn nuôi con cá nhỏ ==)

Từ má ôm một quyển thật dày sách cho phụ nữ có thai học, vừa học còn vừa làm bút ký, trình độ làm cho Trầm Ngư đều có cảm giác tội ác.

Hôn lễ Lâm muội muội cùng Bảo ca ca Trầm Ngư không có tham gia, hai người trắng mặt trở lại cho Ngư một đồng đồ cho phụ nữ có thai dùng. Trầm Ngư nhìn một đồng đồ trong phòng rất muốn trực tiếp vứt xuống trên mặt Lâm muội muội cười đến dương dương đắc ý.

“Ngư, bà sinh con trai nhớ để cho con gái nhà tôi nhé.” Lâm muội muội đại ngôn bất tàm, da mặt dày.

Trầm Ngư miếu miếu bụng bằng phẳng, cười đến rất có ý tứ hàm xúc

“Chẳng lẽ Bảo ca ca...”

Lâm muội muội hừ Hmm mấy tiếng, không có phản bác, thế nhưng chấp nhận... Trầm Ngư gục ở trên bệ cửa sổ nhìn một chút trời, không có mưa? Bị Lâm muội muội kéo “Giày xéo” một phen mới hết giận.

Người định không bằng trời định, không đợi con của Trầm Ngư sinh ra, Lâm muội muội cùng Bảo ca ca đã rời đi thành phố này, chuyển nhà đi nước ngoài.

[cá cùng mèo phụ trương] : nuôi con

Từ Kiến Ninh!

Tiểu chính thái nhanh như chớp trốn sau lưng phụ thân, lộ ra một cái đầu nhỏ mắt to vụt sáng quỷ linh tinh quái.

Trầm Ngư mẫu dạ xoa một phen xách : “Nói, tại sao không làm tác nghiệp? !”

Tiểu chính thái chớp mắt to hướng phụ thân cầu cứu, bất quá người làm cha này ngay cả ánh mắt cũng không bố thí cho nó, xem ra lần này “Tự cứu” , cho nên làm ra một bộ mặt lã chã - chực khóc, giả bộ ngoan lấy lòng

“Mẹ mẹ ~ ”

Trầm Ngư đem sách nhét vào trước mặt bàn, đem một quyển thật dày sách bài tập che ở trên bàn

“Làm xong ngay! Không nên ý mình có chút ít thông minh! Con nhỏ kia, bây giờ con còn chưa tới tuổi phản nghịch đâu!”

Tiểu chính thái ủy khuất bĩu môi, lẩm bẩm

“Mẹ cũng không đối với con ôn nhu ...”

Trầm Ngư tai lại nghe thấy : “Ôn nhu, tiểu tử con cũng biết cái từ này sao không tặc, có tiến bộ.”

Tiểu chính thái lấy lòng kéo tay áo của nàng, cười thật ngọt ngào

“Mẹ, mẹ làm xong những thứ này, tay của con sẽ gãy, con làm một phần có được hay không, có được hay không vậy? Con bảo đảm những thứ này con đều biết...”

Trầm Ngư không để ý tới.

Tiểu chính thái không nổi giận iếp tục mài.

“Phu nhân, anh đối bụng.”

Từ đại quan nhân “Phát hiệu lệnh” .

Trầm Ngư giật tạp dề xuống bếp phòng, hung hăng dằn dò tiểu chính thái, làm không xong không cho cơm ăn.

Nhìn không thấy bóng mẫu thân đứa bé oạch oạch bò đến trên thân phụ thân

“Cám ơn ba ba cứu mạng.” Nói xong, bửu môi chỉ trích

“Ba ba cha mới vừa rồi thấy chết không cứu!”

“Ồ.” Từ đại quan nhân chỉ là một cái âm tiết, sẽ làm đứa con đang hoảng

“Con cho là bài tập, con làm đúng rồi?”

Đứa bé chu môi : “Những đề kia sao chứ... bà nội nói ba ba khi còn bé cũng có không nộp bài tập...”

Từ đại quan nhân trầm mặc một hồi lâu : “Ồ, con có thể với so sánh với cha sao?”

Đứa bé tiếp tục lẩm bẩm : “Tại sao không thể so sánh bà nội nói ba ba chưa từng có qua được đệ nhất, con đã qua được nhiều lần...” Ngồi ở trên đùi, hai bắp chân lay động lay động, tay trắng nõn nhỏ bé nâng mặt suy tư, cặp mắt hoàn toàn di truyền của Từ đại quan nhân

“Bất quá bà ngoại nói mẹ khi còn bé học tập rất tốt đâu, còn tham gia thi biện luận cùng tranh tài thể thao, ôm giải thưởng trở lại.”

Mắt to chột linh linh, nghiêm túc nhìn phụ thân, đứa bé làm ra một cái “dấu tay ”khinh bỉ”, cho ra kết luận

“Ba ba không có lợi hại như mẹ!”

...

Từ đại quan nhân hướng phòng bếp la : “Phụ nhân em dạy dỗ con rất tốt!”

Trầm Ngư mặc tạp dề bưng thức ăn đi ra : “Tử không dạy, phụ chi quá. Chưa nghe nói qua ‘Tử không dạy, mẫu chi quá’, phụ quân phải thấy được bản thân.”

Tiểu chính thái từ trên đùi phụ thân nhảy xuống, đặng đặng chạy đến phòng ăn, bàn ăn nhìn thức ăn lưu chảy nước miếng, cười đến cảnh xuân rục rờ

“Mẹ nấu cơm thơm quá, con có thể ăn cơm hay không ” xoa bụng nhỏ

“Mẹ, con đói bụng.”

“Đi rửa tay!”

“Dạ mẹ.” Tiểu chính thái tuân lệnh, cười đi rửa tay .

Từ đại quan nhân đi vào phòng bếp giúp phụ nhân bưng thức ăn, không để ý nhắc nhở

“Phụ nhân, lại để cn trai tránh được sự trừng phạt .”

Trầm Ngư cười cười, hoàn toàn không có vẻ hung thần ác sát mới vừa rồi

“Tiểu gia hỏa kia thông minh, em cũng không phải là không biết. Nói vậy cũng biết không giao bài tập chẳng qua là nghịch ngợm. Còn có phụ quân ~ ” khóe mắt phác thảo tựa như cười

“Anh không phải mới vừa giải vây cho con sao?”

Từ đại quan nhân còn không có trả lời, nghe được tiếng chuông cửa, vợ chồng hai người quay đầu nhìn về phía cửa, đã nhìn thấy tới con mình từ hành lang chạy tới mở cửa.

“A Tứ thúc thúc —— ”

“Cái gì A Tứ thúc thúc, phải gọi Trâu thúc thúc.”

Cửa truyền đến tiếng nói quen thuộc.

“Cha và mẹ cũng gọi A Tứ thúc thúc A Tứ, đương nhiên là A Tứ thúc thúc, Quyên Quyên a di, Trâu muội muội.”

Vợ chồng hai người đi ra thấy A Tứ cùng Hồ Quyên muội muội cùng nữ nhi của bọn họ đi vào, Tiểu chính thái ca ca nắm tay của cô bé

“Trâu muội muội, mẹ anh mới vừa làm làm cơm đó, cùng nhau ăn cơm đi.”

Trâu muội muội nhìn một chút ba mẹ, nhận được cho phép mới đi theo hẳn đi.

Trầm Ngư đứng ở cửa phòng bếp

“A Tứ, không phải là tối ăn trực sao?”

“... Chị dâu nếu biết rồi vậy thì lại thêm vài món thức ăn, em muốn ăn XXX, XXX, ...”

Tối không phải là lần một lần hai, Trầm Ngư thậm chí cũng lục lọi ra quy luật tối tuần 1 kỳ, 004, 009, 013 cộng thêm Khanh đệ đệ biểu muội Vương Nhân, thỉnh thoảng tối có vẻ vui mừng còn thấy tiêu đại lâu chủ cùng hồng nhan đại tỷ.

Này chứ, làm như nhà chị là quán cơm à!

Đúng vậy, chị dâu (Ngư muội tử) hoàn toàn xứng đáng là đầu bếp.

...

Tiểu chính thái đi nhà trẻ cách nhà cũng không xa, ra khỏi cư xá, đi qua một quảng trường đã đến.

Qua hôm nay bé sẽ đi học tiểu học. Đứng ở cửa lớp học Trầm Ngư “Ăn cần” dặn dò

“Hôm nay nếu không nộp bài tập, coi chừng cái mông của con!”

Đứa nhỏ phản xạ có điều kiện hai tay che ở trên mông, bất mãn “Mẹ vừa uy hiếp người.” Phất tay một cái chạy vào phòng học

“Bài tập con sẽ nộp, sẽ không quên .”

Trầm Ngư quay đầu, thấy lão sư chính là dạy con mình.

“Kiến Ninh đứa nhỏ này rất thông minh, khó được đứa trẻ vừa không khi dễ những tiểu bằng hữu khác, nó rất trượng nghĩa. 2 vị đem đứa nhỏ này dạy thật tốt ...”

Trầm Ngư nghe cũng có ít quang vinh, trong lòng có chút mừng thầm. Khích lệ con nhà mình đương nhiên là thích nghe, ra khỏi trường cho Từ đại quan nhân 1 tin nhắn.

Phu quân cuối tuần này, mang con đi Disneyland chơi đi.

Phu nhân ngày hôm trước không phải là cự tuyệt cái này đề nghị rồi sao?

Trước khác nay khác.

Vậy thì đi.

Xế chiều Trầm Ngư đi đón con trai, phát hiện vẻ mặt nó băng bó, cổ, mặt oa oa. Trầm Ngư hỏi nguyên nhân cũng không nói. Trầm Ngư thở dài, đứa bé này tính tình thật là có chút ít giống nàng.

Đem con đón về nhà gọi điện thoại cho lão sư, hỏi thăm chuyện trải qua. Lão sư cũng nói không rõ ràng, chỉ biết là nó cùng tiểu bằng hữu đánh nhau, hỏi nó gì cũng không nói, Trầm Ngư nhờ cậy lão sư ngày mai tiếp tục nhìn con mình, cúp điện thoại đứng ở cửa phòng ngủ, nhìn nó ôm một ôm gối nghiêng thân thể nằm ở trên giường để lại ột nàng 1 bóng lưng.

Trầm Ngư đi tới, ôm lấy thân thể con vuốt trên mặt hấn băng gạc, có chút đau lòng

“Con trai, bị người nào khi dễ? Má giúp con đi báo thù.”

Từ tiểu chính thái không được tự nhiên vặn vẹo uốn éo thân thể, không có tránh ra, cũng là bất động lắm bấm một câu

“Mới... Bị khi phụ sỉ nhục...” Xoay người lại tiến vào trong ngực Trầm Ngư, thật lâu mới mở miệng.

” Mẹ mẹ”

“Ừ, mẹ ở đây.”

“Mẹ, con muốn tập võ!”

Cuối cùng, Trần Ngư cũng không thể biết nguyên nhân đánh nhau chờ Từ Ủy tan việc cổ động hẳn đi hỏi vậy.

“Phu nhân sẽ dạy con tập võ sao.” Hỏi xong Từ đại quan nhân cho nàng đáp án như vậy. Trần Ngư sâu hơn hỏi Từ đại quan nhân nói đây là ước định của 2 cha con mặc dù con còn nhỏ cũng không thể nuốt lời.

Trần Ngư bắt đầu dạy nhi tử tập võ, trung bình tấn, đứng, đứng thẳng chạy, nhảy, đi, ngồi, nằm, từng mục yêu cầu nghiêm khắc, Từ tiểu chính thái thể nhưng nhện không có kêu một tiếng khổ, nhìn cố gắng của con Trần Ngư làm một quyết định.

Nghỉ hè này, Trần Ngư mang nhi tử đi tới gặp lão thái gia. Gia gia nãi nãi đã không ở đó, phòng đó đổi ột hộ khác họ Trần người ta ở lại.

Trần Ngư mang nhi tử đi chính là nhà sư phụ Trần Tông Ký nhìn Từ tiểu chính thái hết sức hài lòng tại chỗ hỏi nó :

“Kiến Ninh, có muốn hay không lưu lại tập võ?” Rất có ý thu nhận đệ tử.

Đứa trẻ nhìn một chút mẫu thân, Trần Tông Ký cho hẳn mấy ngày thời gian suy nghĩ.

Trần Ngư lúc rời đi hai người không phải là nàng cùng con traimà là Từ đại quan nhân tìm tới.

Đứa nhĩ hỏi thăm ý kiến phụ thân, Từ đại quan nhân chỉ nói một câu nói mẹ của con là ở huyện thành này học xong tiểu học cùng trung học.

[Khanh đệ đệ phụ trương] : một bánh bao thịt dẫn tới...

Tô Thiệu Khanh gia đình điều kiện rất tốt, bởi vì hẳn từ nhỏ lớn lên khả ái, tức thì bị một đám trưởng bối sủng ái lớn lên, bà nội ông ngoại bà ngoại cộng thêm thất đại cô bát đại di...

Bị làm thành thái thượng hoàng của cung Tô Thiệu Khanh đồng học có thể lớn thành như vậy, có thể nói không dễ dàng.

Tiểu tử này không thích bị cưng chiều, đối với trưởng bối “Thương yêu” luôn là có thể trốn thì trốn, thích nhất chính là cùng chơi biểu ca Từ Ủy. Từ Ủy đồng chí khi còn bé gầy teo nhỏ nhỏ nhưng là tâm can đã bắt đầu “Đen” , bất quá rốt cuộc là thích cái tiểu biểu đệ này cuối cùng không có hạ quá “Ngoan tay”. Dĩ nhiên, cũng không loại bỏ ý tứ là Từ Ủy đồng chí muốn để lại làm “Lâu dài sử dụng” .

Nói chuyện này phát sinh ở Từ Ủy khi “Lừa bịp tổng tiền” Tô Thiệu Khanh acc sau, Khanh đệ đệ đăng kí chính là nhân vật mới, điều chỉnh hơn nửa đêm tướng mạo rất cục hài lòng đánh xuống tên: Khanh Tương.

Nếu nói áo vải và Khanh Tương.

Nửa giờ sau, khi Khanh ra khỏi tân thủ thôn, nhất thời tâm dương, tra một chút acc “Áo vải” nhìn cấp bậc phía sau 63. Kinh ngạc hai canh giờ không có lại tmiệng.

Đại ca, mạnh!

Tìm ID mấy đứa bạn cùng phòng kí túc “Hữu tình tin nhắn”, tuyên cáo Tô Thiệu Khanh hẳn đổi ID trở lại.

Thấy hẳn lv “Đáng thương” tụi bạn xấu vô lương “Vuốt ve” hẳn, Thiệu Khanh này, các ca ca dẫn cậu đi thăng cấp.

Khanh đệ đệ lúc này như bị chọc lông mao, nhỏ mọn ghi nhớ khoản “Cừu hận” này, ngày thứ hai đi trường đề lại mấy người kia phát đánh sau, nghênh ngang rời đi.

Kế tiếp một tuần, Khanh đệ đệ không có ở trường, lý do túc xá có thời gian tắt đèn, trong nhà có thể suốt đêm online.

Tại này một tuần sau Khanh đệ đệ biết hồng nhan đại tỷ, thuận tiện cùng kiếm chỉ nam thiên kết làm hảo hữu “Gắn bó keo sơn” —— chính là vì ‘bánh bao thịt’ dẫn tới đánh cuộc thể kỷ này

Ngày đó, ánh nắng tươi sáng, Khanh đệ đệ lên trò chơi, trò chơi cũng là đồng dạng ánh nắng tươi sáng.

Vừa lên tuyến, Khanh đệ đệ nhận một nhiệm vụ liên hoàn, không biết này có tính hay không là ẩn tàng nhiệm vụ, thứ nhất hoàn Thái Bình Khanh đệ đệ đi ở trên đường cái, nhằm chán địa điểm 1 NPC theo một đường đi tới, trong thành Lưu bà ban bố một cái nhiệm vụ hỏi hắc có đồng ý hay không giúp nàng đi tiệm thuốc mua thuốc, nàng ngày hôm qua không cẩn thận ngã đi đứng có chút không tiện.

Khanh đệ đệ xem một chút cấp bậc mình đứng đầu bảng tên, này một tuần chỉ bận rộn giết quái thăng cấp cảm giác hơi mệt, làm một ít nhiệm vụ điều tiết xuống, cũng là tiếp nhận cái nhiệm vụ nhìn như bình thường này.

Đi tiệm thuốc, lão bản đem thuốc cho hắc, sau đó hỏi hắc có nguyện ý hay không đi ngoài thành nam núi săn một da Hồ bởi vì hắc không cẩn thận đem da hồ của chủ tiệm thợ săn làm hư .

Khanh đệ đệ đem thuốc đưa cho Lưu bà, thu thập đi xuống ngoài thành núi nam. Núi có hồ cấp bậc cũng không tính là cao, cũng là lv 70 cấp Khanh đệ đệ lúc này đã lv 78.

Săn hồ xong giúp lão bản đem tiệm thuốc da hồ đưa cho thợ săn, hồ thợ săn nói mấy ngày hôm trước mình ở tiệm sắt đánh một cây đao hỏi hắc có nguyện ý hay không giúp hắc mang tới. Khanh đệ đệ đi tiệm thợ rèn Vương thợ rèn cần một loại tinh thạch, Đồng Giao nham thạch quái có phát, ...

Mọi người với tiểu nhiệm vụ có hạn chế, kinh nghiệm không tính là cao. Khanh đệ đệ tâm tình tốt, ột đường chạy xuống làm được q thứ 49 kinh nghiệm tăng cao, Khanh đệ đệ đương nhiên càng thêm có tinh thần . q thứ 99 bánh bao thịt đại bảo.

Chú ý, bánh bao“Thịt”, không phải là bánh bao Khanh đệ đệ chạy lần cả thành Kim Lăng, vui mừng tới từ lâu đầu bếp nơi đó nhận được đầu mối, bắt quá bánh bao thịt cần thịt hươu.

Khanh đệ đệ chạy thẳng tới thành Dương Châu bắc giao, đánh quái lấy thịt hươu.

Vào bắc giao quái Khanh đệ đệ thấy 1 đại đao dũng mãnh chém quái Hồng y nữ hiệp, Hồng y phản phát chiêu thức mở rộng ra chung quanh phiêu tán hơi thở nồng đậm. làm cho Khanh đệ đệ ý niệm đầu tiên yêu nhân.

Khanh đệ đệ không tâm tư đi quấy rầy, bãi hươu cũng khá lớn, hắc chạy đến bên cạnh đi chém.

Kim đầu bếp muốn 100 thịt hươu. Hươu quái không thể nào rút thịt, hơn nữa là bào da.

“Tiểu suất ca —— ”

Khanh đệ đệ sững sốt một chút thấy Hồng y nữ hiệp dẫn đao hướng hắc đi mới xác định là ở gọi hắc lập tức nổi da gà thành thích rơi dây dắt, quên mất đánh quái, nhân vật cương một chút, thân thể bị hươu đánh nặng nề một kích. Khanh đệ đệ nổi giận, một đại chiêu đánh quái, quay đầu lại nhìn Hồng y nữ hiệp.

Hồng y nữ hiệp đánh ra một khuôn mặt tươi cười : “Tiểu suất ca, có thuốc không? Chúng ta giao dịch một chút.”

Bởi vì trước đó nhận định Hồng y nữ hiệp thuộc tính “Yêu nhân”, Khanh đệ đệ chỉ cảm thấy xưng hô này mạo hiểm lạnh buốt hàn khí, lấy ra một tổ hoa thực được cùng lam thuốc trực tiếp cho Hồng y nữ hiệp, xoay người muốn đi.

Không biết là bởi vì hắc “Hào sảng”, hay là những khác Hồng y nữ hiệp đột nhiên cùng hắc thân mật : “Tiểu suất ca tên gọi là gì, tỷ tỷ là Loạn thế hồng nhan, em gọi chị đây là hồng nhan đại tỷ được rồi.”

Khanh đệ đệ nhìn đồng chí dính đi lên như “Kẹo da trâu”, khoe miệng co quắp rút ra, cố gắng muốn cùng Hồng y nữ hiệp kéo ra khoảng cách, không có kết quả. Hồng y nữ hiệp thao tác rất mạnh, kỹ năng thay phiên sử dụng đi vị cũng vừa đúng.

Chỉ nói phối hợp hai người giết quái đương nhiên so sánh với một người mạnh hơn, Khanh đệ đệ trong túi hươu bào thu thập tốc độ cũng mau gấp đôi.Nhìn thịt hươu số lượng Khanh đệ đệ tâm tình tốt, thậm chí không hề nữa để ý Hồng y nữ hiệp là “Yêu nhân” nữa.

Cuối cùng một khối thịt hươu. Khanh đệ đệ nhìn lên trước mặt đột nhiên cảm thấy thân thiết gọi lên “Hong nhan đại tỷ” cũng tự nhiên.

“Khanh Tương tiểu đệ” Hồng y nữ hiệp kéo đao chém lật một con hươu, bành địa tuôn ra trên đất da

“Chờ em lên lv 80, trở về thành xây bang phái, đại tỷ làm Phó bang chủ cho em!”

Khanh đệ đệ xem một chút mình mau mắn lv 79 hào hùng nổi

“Tốt, Ngạo thế bang phái đệ nhất!”

(Ngạo thế bên trong, người chơi lv 80 trở lên mới có tư chất thành lập bang phái)

Chuyện phát sinh luôn là ngoài dự đoán mọi người, chỉ còn lại có một khối cuối cùng, nhiệm vụ “Bánh bao thịt” mất thấy thắng lợi sắp tới, 1 bạch y nữ tử larry lao ra, Khanh đệ đệ vội vàng dùng kỹ năng hươu mục tiêu công kích rơi vào trên người huyền y kiếm khách, máu—— té xuống đi một nửa.

Khanh đệ đệ oán hận địa tuối một lọ hoa thực được, hồng nhan đại tỷ kéo đao giải quyết hươu đầu mục, hai người đồng thời xoay người nhìn chăm chăm bạch y nữ tử “Loạn vào”.

Hồng nhan đại tỷ tính tình trong nháy mắt hiển lộ không bỏ sót

“Này, mỹ nhân, PK không?, tỷ tỷ phụng bồi!”

Một áo lam hiệp khách đi vào tầm mắt của bọn họ, thay bạch y nữ tử nói xin lỗi.

Hồng nhan đại tỷ nhìn tên của hắn, kiếm chỉ nam thiên “Cấp bậc thứ hai BXH!”

..

Bọn họ nơi này tương đối không nói gì Khanh đệ đệ đột nhiên nghe được một tiếng hệ thống nói đã đến giờ thu thập hươu bào thịt, người chơi Khanh Tương không có thu thập đủ 100 hươu bào thịt, đầu bếp vĩnh cửu cự tuyệt chế bánh bao thịt, nhiệm vụ liên hoàn thất bại! ! !

Khanh đệ đệ đỏ tròng mắt, thấy bạch y nữ tử đi, trắng đao nhỏ vào hồng đao nhỏ ra, bạch y nữ tử ngay cả phản kháng cũng không có hóa thành bạch quang biến mất.

Áo lam hiệp khách sửng sốt một giây, đại khái cũng nổi giận, cùng Khanh đệ đệ PK một chỗ.

...

Trận chiến ấy theo hồng nhan đại tỷ thuật lại đó là kinh thiên động địa, nhật nguyệt vô quang.

Khanh đệ đệ cùng kiếm chỉ nam thiên, thu thủy y Nhân “Thù hận” cứ như vậy kết làm. Dĩ nhiên sau hồng nhan đại tỷ “Yêu nhân”, hồng nhan đại tỷ cùng Khanh đệ đệ tiến hành “Tiếp xúc thân mật” dài đến hai tuần lễ.

Khanh đệ đệ thật là không được thụ, chỉ cần đem chuyện giải thích rõ kiếm chỉ nam thiên nơi đó có mặt cùng hắn qua lại PK nhiều lần như vậy, cho tới cuối cùng hai người PK đến bang phái thăng cấp lên.

——này này, hồng nhan đại tỷ, trong chuyện này cũng có chị đó...

[được sư trang phụ trương] : nhìn, một thôn trang này

Chuyện xưa phát sinh là khi được sư trang đã thăng cấp thành bang phái hệ thống.

Thành Lạc Dương ngoài mười dặm sườn núi có một ngọn núi hình dáng ngoài giống cây Liễu, hoa đào lộ ra tường viện một cảnh tươi mới.

Cửa trang tắm biển có ba chữ cuồng thảo ‘được sư trang’, là người bên trong trang thiếu gia 017 đích thân viết.

Được sư trang chủ tên là áo vải, bên trong trang cộng trang chủ phụ nhân cùng là 21 người, từ acc được sư 003 đứng đến 021. Được sư trang chủ yếu là kỹ năng chữa trị hơn nữa thành sở trường. Dĩ nhiên lợi hại nhất vẫn là trang chủ áo vải, xưng danh diệu thủ hồi xuân cũng không sai.

Ngày này ban đêm trên ánh trăng, cây liễu tình Liễu Tài Xuân ngồi tại hậu viện tầng đá bên hồ sen nói chuyện với bọn quỷ quái mới vào trang một đám tiểu yêu tinh nói được sự trang "sự nghiệp to lớn", hồ sen bên trong nổi lên một trận bọt nước, nhân ngư mỹ lệ từ dưới nước lộ ra nửa người.

Liễu Tài Xuân một mặt khả ái chào hỏi : "Uyên, thăm người thân đã trở lại."

Luôn luôn ít nói nhân ngư uyên lắc lắc đuôi cá, nhích tới gần bên bờ đột nhiên từ đường đi vào bờ. Một đám tiểu yêu chưa nhìn thấy qua cảnh tượng mỹ lệ như vậy dưới ánh trăng lóe đậm lam sắc ánh ánh, nhân ngư đuôi cá biến thành hai cái chân dài thon dài...

Liễu Tài Xuân tròn tròn mắt, đưa tay giật xuống áo ngoài của mình, đem bao lấy chung quanh vang lên một mảnh tiếng hận thở dài, bất quá bị hấn oán hận một cái trừng đi qua không ai dám lên tiếng một hàng khói riêng của mình tản đi.

Nhân ngư uyên lôi kéo y phục trên người màu xanh nhạt che kín thân thể, ngồi ở hồ sen bên trên tầng đá ngẩng đầu nhìn bầu trời nguyệt, tóc u lam dài tận dưới chân trên mặt đất.

Bầu trời đêm gió nhẹ, ánh trăng đưa mây đi dạo quanh.

Liễu Tài Xuân tại bên cạnh ngồi xuống

"Uyên, tại sao? Trong nhà đã xảy ra chuyện gì?"

Trang chủ phu nhân từng nói cho uyên nói sau trang viện hồ sen thông lên Lạc Thủy, hợp với Hoàng Hà nói thẳng biển rộng. Uyên thử qua nhiều lần trang chủ phu nhân không có lừa gạt hấn, một ít lần hấn bơi một tháng, cuối cùng đã tới bích hải, thấy cảnh sắc quen thuộc, đáy biển chỗ sâu cung điện đồng tộc, huynh đệ tỷ muội của hấn. Cùng người thân xa cách gặp lại hấn đương nhiên là vui sướng.

Nhưng là qua không lâu, lại bắt đầu tưởng niệm trang viện không lớn này, mặc dù mình là bị bắt đi nhưng

—— hấn tưởng niệm trang chủ phu nhân đứng ở hồ sen đem thức ăn bày ở bên trên tầng đá không ngừng tay vừa nói chuyện "Hấp dẫn" hấn thân cận, trang chủ đứng ở một bên nhìn, không nói nhiều lắm.

—— hấn tưởng niệm hồ sen cái cây liễu biến thành thiếu niên, tưởng niệm các bạn.

—— hấn tưởng niệm mọi người của được sự trang, tưởng niệm cái loại không khí cười vui đang ngồi trong trang viện, bi thương luôn là không chỗ ẩn nấp.

—— hấn tưởng niệm sư phụ Thập Nương, tiểu Tô sư phụ, Tiết Đào sư phụ dạy bọn họ hiểu biết chữ nghĩa, dạy bọn họ cảm kỳ thư họa phong nhã.

—— thậm chí, hấn bắt đầu tưởng niệm hồ sen: hoa sen, tiền viện hoa đào.

...

Rất cục nịnh không được, ở một ban đêm lặng lẽ trở lại mới vừa thò đầu ra đã bị sợ hết hồn, được sự trang mọi người thế nhưng đều ở, mọi người hỉ hả cùng hấn chào hỏi.

"Ồ ~ tiểu nhân ngư, thăm người thân trở lại —— "

... Hấn nổi giận : "Ta có tên, uyên! Uyên! !"

Vẫn hết chỗ chê tên cứ như vậy nói ọi người.

Không có một người nói hấn bất cáo nhi biệt, phảng phất hấn chưa từng có rời đi qua, hay hoặc là hấn chẳng qua là đi du ngoạn cuối cùng về tới đây bởi vì nơi này là nhà của hấn.

Bởi vì là bằng hữu cho nên dễ dàng nhìn ra tâm tình của hấn. Liễu Tài Xuân hỏi một câu sẽ không hỏi nữa, chờ hấn trả lời hoặc là không đáp.

"Ta không muốn rời đi mọi người." Uyên cuối cùng vẫn là đã mở miệng.

"Không có ai cho ngươi rời đi, hoặc là ——" Liễu Tài Xuân nghĩ đến một loại khả năng

"Là trong nhà của ngươi... ?"

Uyên vẻ mặt hiển nhiên chứng thật suy đoán của hắn.

“Ta và ngươi đã nói, liễu, thân phận của ta.”

Liễu Tài Xuân trầm mặc thật lâu bĩu môi ném ra một câu nói

“Không phải là hoàng tử thôi sao, có gì đặc biệt hơn người... ?”

“Nhân ngư thật ra thì cùng người giống nhau, cũng có quốc gia ranh giới, ta ở Bích Hải, khác còn có Xích Hải, Sa Mạc, Tuyền Biển, còn có rất nhiều tiểu bộ tộc ở tại hải vực khác... . Sẽ có chiến tranh, liễu.”

“Kia tộc nào không có chiến tranh? Cho dù bất đồng chủng tộc, tranh đấu cũng chưa từng có dừng lại.. Chẳng qua là, uyên.” Liễu Tài Xuân nhìn mặt oa oa che dấu vẻ mặt, có loại kinh nghiệm tang thương sắc bén

“Ngươi đã quyết định xong chưa?”

Uyên hồi lâu không có tái mở miệng.

“Ta không nữa... Liễu...”

Nếu như trong trí nhớ có thể ngoại đảo nguyên, nơi này không thể nghi ngờ là tồn tại trong tưởng tượng của hắn, bất kể bạn là người, quỷ, yêu, quái hoặc là nhân ngư, tất cả mọi người có thể cười vui ngồi cùng một chỗ, thảo luận hôm nay ăn cái gì, vừa nói trang chủ phu nhân hôm nay lại làm cái gì cử chỉ “Kính người” nào, được sư mẫu nào chế thuốc nổ được đỉnh, thậm chí bên trong cái có được thảo nào nở hoa không ... Nhưng có lúc không nở cũng phải bỏ.

“Cha mẹ của ta thúc bá huynh tỷ đã chết trận, ta là còn dư lại duy nhất trong hoàng tộc, thần dân Bích Hải cần ta... Liễu, này là trách nhiệm của ta!”

Liễu Tài Xuân nhìn thật lâu thở dài quay đầu

“Muốn cùng mọi người nói không? ... Nếu như cần trợ giúp, ta nghĩ trang chủ cùng trang chủ phu nhân còn có tất cả mọi người được sư trang...”

Uyên cắt đứt lời của hắn : “Không, liễu... . Ta không muốn đem mọi người liên lụy, này là chiến tranh giữa nhân ngư chỉ cần... Ít nhất giữ một mảnh cõi yên vui này thôi.”

Liễu Tài Xuân nhìn nhân ngư không có vào hồ sen, làm một quyết định.

Nghe xong lời của hắn, trang chủ phu nhân bọn họ cười đến quỷ dị vô cùng, đánh vào ngực hắn: “Không nghĩ tới Tiểu Liễu quan tâm tiểu uyên như vậy, chuyện này để tỷ tỷ lo.” Quay đầu lại nhìn về phía ngồi ở chính vị Tử y được sư

“Phu quân, chúng ta đi Bích Hải không, thiếp muốn nhìn long cung nhất định là rất mỹ lệ.”

Chỉnh đón nhân lực vật lực được sư trang, một nhóm người yêu quý quái “quân không chính hiệu” này hướng Bích Hải tiến, dẫn đầu chính là một con cá.

Chạy tới Bích Hải vừa lúc vượt qua trận chém giết quyết định thắng bại, cả hải vực cũng bị nhân ngư máu nhuộm thành u lam sắc, hồng lân theo nước chảy trôi vô lực.

Xích Biển cùng Sa Mạc liên quân đã đánh tới Bích Hải để đô dưới thành, thành sắp bị phá tới.

Trên cổng thành cờ xí Bích Sắc tung bay, cửa thành một người mặc khôi giáp cầm trụ kiếm đứng vững vàng, máu đen khôi giáp của hắn, máu đen dung nhan hắn nhưng không che dấu được cái loại y phong duệ băng liệt này.

“Thành còn ở người, thành phá người mất. Phải nhớ muốn công phá Bích Thành, trừ phi giẫm qua xác của ta —— ”

Thanh âm của hắn khàn giọng cũng không có thanh âm ứng hoà, cũng đang trong nháy mắt Bích Hải sĩ khí tăng vọt, liên quân Xích Biển cùng Sa Mạc lại bị bức lui một trăm thước.

Cô gái hoàng sam nhìn nam tử ở cửa thành :

“Phu quân, thiếp có loại chua xót khi hài tử lớn lên. Hắn đã không phải là uyên, mà là bích uyên, Vương của bích hải.”

Tử y được sư dắt tay nàng : “Đi thôi, chúng ta không phải là tới nơi này nhìn. Bất kể là uyên hay là bích uyên, cũng là một phần tử của được sư trang. Được sư trang, tuyệt đối không cho phép ngoại nhân ăn hiếp! ! !”

Từ chính diện thay đổi trận chém giết này đã không thể nào, chẳng qua là thắng vì đánh bất ngờ. Trong nháy mắt Tử y được sư lập thành kế sách ám sát thủ lĩnh Thống soái liên quân xích biển cùng sa mạc, rồi trong liên quân trung chế tạo sự khủng hoảng, một mặt liên lạc với bích uyên chuẩn bị đúng lúc phản công, đem liên quân đuổi ra khỏi bích hải.

Nhiệm vụ liên lạc giao cho đám người Liễu Tài Xuân đi hoàn thành. Được sư trang được sư bị trang chủ cùng trang chủ phụ nhân phân công nhiệm vụ riêng của mình nhanh chóng tản ra .

...

Không biết được sư trang trang chủ cùng các được sư dùng thủ đoạn như thế nào bích uyên cùng Liễu Tài Xuân đứng ở bích hải thành lâu, nhìn liên quân như thủy triều rút đi, nơi nơi là đổ nát của chiến trường.

Bích uyên tâm căng thẳng rốt cục từ từ thanh tĩnh lại, thân thể mỗi một thiếu chút nữa đứng không vững.

Liễu Tài Xuân không để lại dấu vết đỡ lấy hắn, để cho hắn có thể đứng vững đạt một lệnh. Hắn không có nói cảm ơn bởi vì hắn biết là nếu là bằng hữu thì không cần.

Nhìn Tử y cùng hoàng sam dắt tay nhau mà đến, hắn từng bước đến gần lòng mang cảm kích không biết nên nói như thế nào lời lại bị cô gái này cười một phen kéo vào trong ngực, gọi tên của hắn : “Uyen, không có chuyện gì là tốt rồi.” Nói xong buông hắn ra, phảng phất vì chứng minh lời của nàng, ở trước ngực hắn vỗ vỗ.

Bị nàng vỗ đến ho ra, sự buồn bực tốt lên rất nhiều.

Bên tai nghe được Liễu Tài Xuân “Khích bác ly gián”

“Này, nữ nhân kia, trượng phu cô đang ở bên người đấy, đừng...với nam nhân khác ôm một cái ...”

Không nhịn được buồn cười, cảnh tượng quen thuộc như vậy.

“Vô phương , mọi người cũng là con cháu của được sư trang ”

Tử y được sư nói ra những lời này, bích uyên quay đầu lại nhìn thấy Liễu Tài Xuân quỳnh nghiêm mặt màu xanh biếc.

Bích hải từng điểm từng điểm khôi phục, ở dọc theo nơi cài rất nhiều pháp trận, cũng là kiệt tác của mọi người được sư trang. Chẳng qua là hắn không thể tùy thời đi trở về, vương miện để bảo hắn đã là bích hải vương.

Cô gái hoàng sam đối với hắn phất tay cười khanh khách : “Nhi tử nhà mình, muốn lúc nào trở lại thì trở lại, chúng ta không có đem cậu trục xuất khỏi trang.”

Hốc mắt bỗng nhiên ướt, vô số trân châu tròn từ mặt hắn gò má lăn xuống ở trong nước biển.

Cô gái hoàng sam cùng người chung quanh một trận tranh đua, không biết ai kêu nói :

“Trân châu đó, trân châu, tiểu uyên trân châu, này...không nên đoạt của ta! Ta muốn làm thành đồ gia bảo. Phải biết rằng đây là nước mắt nhân ngư vương lăn xuống...”

Làm cho hắn không có tâm tình trong nháy mắt nữa.

...

Có lẽ, có một ngày, hắn có thể trở về, đi đến cái trang viện kia, nhìn bên trong hoa đào nhìn bên trong hồ sen...

Trầm Ngự tỉnh lại, cũng ngủ không được nữa xem một chút người bên cạnh, ánh trăng xuyên thấu qua rèm cửa sổ chiếu vào lông mi dài ngắn không nhìn thấy cặp mắt trong trẻo kia. Nàng cười nhìn trần nhà, đôi tay kia từ bên cạnh đưa qua, đem nàng ôm vào trong ngực.

“Chồng này, vợ vừa nằm mơ.”

“Ừ.”

“Em mơ thấy được sư trang, và mọi người...”

...

“Em rất nhớ tiểu uyên .”

”... Bích hải không xa.

” ...”

“Phu nhân mặc dù được sư trang quý quý quá quá hoa thảo cũng là con của chúng ta :

“Con, nhớ như vậy, chồng sẽ ghen đó.”

Trầm Ngự cười, trấn an ờ sờ đầu hắn.

“Em đang suy nghĩ. Chồng này, có thể hay không thật sự có một cái không gian như vậy tiểu uyên, tiểu Liễu trong Ngạo thế hết thấy cũng là chân thật ở nơi đâu, chúng ta chẳng qua là kẻ xông vào là khách qua đường...”

Có lẽ là vậy.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/khi-cuoi-1-nguoi-vo-la-1-npc>